

Nosce te ipsum

<https://hdl.handle.net/1874/330981>

Petitatis*ionis iodon galli
ribi acelis in opulculu
nos te ~*

Veritatur hoc libro sanctorum dogmate facta
Precipuum grajs inter responsa chilonis
Exhibitum: et celo delapsum **γνωστον**
Quod valet expositum: quiuis se noscat ut ipsum.

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

Ego Philippus rota iuris utriusq; doctor: sic oīm minimus: hoc ipsum opusculū. **N**osce te: iūrictius plegi: ac diligentius pūctatū sum. Et quoniam ipsum nō modo sancte catholiceq; ppositū reperī. Verūtiaq; mira utilitate refertissimū. In huiusce rei testimonius me subscribere non dubitauī.

Ego Jobannes guスマci decretorum doctor: archipresbiter mōtū silicis: ac plebanus sancte Marie noue de venetijs: suprascriptū opus: videlicz. **N**osce te: mira industria: ac oīm optima utilitate ppositum vidi: et totum plegi: nihil in eo nisi quod orthodotū sit iuueniens: et cuiilibz spirituali intellectui conueniens: Ideoq; ī ei testimonium me propria manu subscripti.

Nos Petrus frigeri artūrū et theologie doctor: archiepiscopū cophiensis. Dicimus hoc opusculum intitulatum. **N**osce te: catholicē et sancte ppositū esse: quod quidē legim⁹ et vidimus.

Nos Daphe⁹ girardo miserationē diuina Patriarcha Venetiarū: Walnatięg primas et inspectione suprascriptorū dominorū qui fidem faciūt de suprascripto ope: et et tali suasione et fide cōucti idem testificamur esse opus orthodoxum et denotum.

AbIEL bUNNUS venetus ordinis minorum theologorum minimus: atq; almi venetiarum cōuentus guardian⁹ ins dignus religioso viro domino Johāni carthusiensis or dinis salutē in domino. Tris libros quos de sui notitia pcpiose edidisti presbiter benedictus germanus tuus ad me corigēdos tuo nomine detulit. **N**oscp p inquisitionis dignitate cuius vices gero omni cura: studio: ac diligentia plegi. satifeci quidē officio: sed voluntati nequaquam. Quid enim in libris tuis correndum cum omnē emendatur: fidele: atq; molestum inuenias. Si pliā a me limandā respicias: duas eius partes grāmaticā s. et rethorica quātū a te priua elementa: vt ita dixerim puer accepi. Hpolitas inueni. Si diuinam theologiam nihil aut pfectis aut doctoribz ceteris sacris litteris vt mihi video: alienum scripsisti. Quare liber iste **N**osce temibz pfert quod nō sanctum: nō catholicū: nō salutiferū videat: hic deprimit vitia: virtutes sublimat. et in utraq; vita tam actiuos q̄s ptemplatiuos ad verā inducit gloriā. Si q̄s pia hunc legerit nemini detrahet: sed potius mordentē linguam secans: iuxta tui codicis sententiā seipsum pgnoscet. Vale mi p̄ q̄nq; tuis orationibz. mei sis memor. Venetijs kalēdis februarij Anno salutis M. cccc. lxx.

Universis ac singulis fidelib^z catholicis atq^z sancte matris ecc^e doctorib^z magistris nec nō r cūctis cultorib^z sanctissime fidei christiane offero p^tstituo atq^z humiliter devoteq^z subh^ttio opusculū. Nosce te. interpretatū ad diligēti cura examinandū r accuratissime corrigendū in quacunq^z pte eius capitulo. paragrapho. clausula. vsp ad viñū verbū minūmūq^z iota. cuiuscūq^z vel qualiscūq^z fuerit er^oris macula sordidat^z. Quoniam nequaq^z ab ecclesie sacre opinione discedere cogitani: neq^z puto penit^z. Et in hui^z opt^z ie mee itētōnis effectū r testimoniu^m hic ifra r per totum signum sanctissime crucis domini nostri ihesu christi ip̄imere decreui atq^z fndui.

Ad intentionē scriptoris intelligendom.

Deputes obsecro mi^r lector me ad hoc que in opusculo reperies isto dictitasse vt aliquis huic lēse excusatū discat in peccatis reddere suis: quum arguit tū iuste: tūq^z iuste. Cū Johānes dicat apostolus. Et si dixerim^z non habere peccatum nosipso seducim^z: r veritas nō est in nobis. Et ideo bonarum mentū eit ibi culpā agnoscere r bi culpa non est. itaq^z q̄libet spiritualis aut p^templatīn^z maxime venia sibi dari ab i^crepantibus humiliter magis exposcat q^z ipsum excusatū indicare. H^z ad hoc codicē hunc edidi. vt charos meos in temerarijs iuditij cautiōres reddā: ne suos in p̄fes antiquiores: r aduersus exptos mag nosq^z prelatos ipie i^surgere audeāt ex diffinitiōe iuditū iniqtat^z. Cū cor hominī ipsūscrutabile sit: sic r dei iuditia: abyssus multa nisi forte ossitio coartent^z: aut maxima vrgēte necessitate suie p^culo. Tunc vero derelictis odio: ipietate: ac psecutione simul r intentione pueras: prix^z māsiuetis hūanissimisq^z monend^z est vctō: inter se r ipsum solum more euāgelico: qui si te nō audierit vnum vel duos adhibeas testes. Ut si ne adhuc audierit dicito ecclesi: videlic^z presidenti. Si deniq^z nullā penit^z emēdationē agnōneis subsecutā sit tibi tanq^z ethnich^z r publican^z: r eius a cōsortio discedas oino. Si vero audierit r alterū in virū pmutatum videris una quidē cum angelis dei illi^z p^tratulari de salute r inouatione virtutū velis. inter quos mai^z est gaudū de uno peccatore pniā agēte q^z supra nonagitanū iustos pniā nō indigētes. Sic ergo r oēs qui in delicto secuti sunt eū: emēdatione r pniā pedissequos r imitatores eius esse conentur.

Dicitio ad infra scriptos.
Opus Nosce te interpretatum ad suos diversis degentes religio
onibus dilectos filios.

Dum nihil iucundus: nihil felicius: atque glorioli esse possit:
quam suam et primi optare salutem: ea tamen mansuetudine et
charitate quam dominus obtulit. Magdalene: chananee
mulier adultere: latroni denique pendenti in ligno: cui hodie mecum
eris ait in paradyso. Porro nihil primitius: nihil truculentius quam
Iudaica rabie oculta dei iuditia: permissiones et misericordias: dos
nonumque et gratiarum pseque largitate. Et quoniam nonnulli sunt improbi et
inxperti: qui humana prudetia ac sapientia (que aperit deum scilicet est)
audient ac presumunt sacrorum doctorum dictis ignoranter eorum sens
tentias et falsas affirmare opiniones: in his que nec oculus vidit:
nec auris audiuit: nec in cor hominis ascendit. neque ipsi ymagines mis
tum diuini amoris gustarunt scilicet. At insuper de bonis mas
sive spiritibus aduersus inxpertos iuditia pferre non verentur
immo omni impietate seniorum deuotiones et gratias calumnian
tur: detrabentes verbis ac scriptis: et opere persequuntur illos. Ego
autem ea etiam que via voce fratribus meis qui mecum sunt aperi
vobis quos deus per diversa sacrarum religionum tabernacula
collocare dignatus est impartiri studui: ne in huiusmodi eroribus
precipitare videamini. sed magis in timore et tremore vestra nitatis
mini salutem vendicare. Si vero primi salutem optatis. orationibus:
et lachrymis iurante: non psecuti: one: odio: et severitate. Hec non sunt
quod docui vos: quum me vobis in spualez preceps ac preceptores donare
coegeremus. sed quod dum pater eternus ablatos a se suisque in obsequiis
varius possestituit. prefecturos vocare dignatus est. Nametsi nonnullos
vestrum prudentia sive litterarum eruditio me nouerim egregie sus
perasse: etate tamen ac laborum experientia nondum procede valueris. Tamen
sicut fatus humanitate plecta quedam a me: et opere experta posse
tul indicare: ut cautores in deceptionibus et in gratiis sitis: et in dos
nis spiritualibus eruditiores efficiamini super hoc iferi apposito or
atione. Quoniam neminem in dilectione dei, perficere posse tam intelligimus: nisi
sive sive statura et metus ne dicam copis agnouerit habitus: opusculum
Nosce te interpretatum: non tamen edidi: sed diversorum doctorum sanctorum
quam virorum tam sententias quam de libro ad hoc compilati: ne meis quod opin
ionibus audeat insultare. Dia tamen singulaque hoc in opusculo tum a me
scripta: tuque aliae omni subiactio doctorum ecclesie sacre correctionibus.

emendanda. At in hunc modi intentione mee p̄firmationē in omnī paginā s̄feriori in margie ve, illū sanctissime crucis iprime p̄stitū ūniones aut operis hui⁹ in tres disponunt libros, quorū vniſ cuiq; varia assignant capitulo. Primus ergo liber de statu trago-
tū spiritualium animarū que mentali babitu vitā pagunt actiū
aut qui ad p̄templatiū ducunt. Secundus quidē sanctorū vi-
torum ostendit sententias: auctoritates: et dicta. videlicet in iustifi-
cationē et renouationē eorū qui speciali electione ad arcē diuinit⁹
p̄templationis eliguntur. Terti⁹ deniq; liber signa inditiq; revo-
cationis predictarū siārū aperit dilucidissime. Hinde autoritas-
tibus exemplis: et similitudinib⁹ erōre icrepat detrahētū renouati;
iuxta sententias diuersorū doctorum scribentū de colluctatione
sanctorum in tempore iustificationis: et de diuersitate angustiarū
Angustiarū inquam et p̄secutionū quibus tā a deo q̄z a malis an-
gelis q̄z et a bonis: similiter ab hominib⁹ bonis et iniquis crutianē
electi. Unde Augustin⁹. Ecce baptizati sunt omnes: iustificati sunt
a peccatis. restat tamen lucta cum carne: cū mundo: cū diabolo.
Qui q̄nt luctat aliqui ferit: aliquando p̄cuti⁹: aliquando vincit: ali-
quando perimit. Ideo Bernardus super cantica. Quantilib⁹ in
hoc corpore manens: p̄ficeris: erras si vitia putas emortua: et non
magis suppressa: velis nolis intra fines tuos habitat iebuse⁹. sub
iugari potest: exterminari nō potest. Idem de tribus statibus elec-
torū. Inuenit p̄fecto apd deū et verecūda p̄fessio qua se būilians
do deitiat. Et p̄spera deuotio ubi se inouādo reficiat. Et iucunda
contemplatio ubi exercēdo quiescat. Idem in sermōne. Alij vacant
sancte p̄templatiōi. ali⁹ edicti sunt superne administrationi: ali⁹ in
amaritudine anime recolunt annos suos tanq; vulnerati dor-
miētes in sepulcris. Hinc ait Gregoriū in dialogo. Fine laboris
certamine nō est palma victorie. Idem: Nonq; domin⁹ eis etiā
quibus magna dona tribuit parua quedam reprehensibilia relis-
quit: et semper habeant contra quod bella gerant: et deuictis ma-
gnis hostibus mentem non erigant: quando eos adbuc aduersari⁹
in minimo fatigant. Iū illud Augustini in epistola. Quem nō po-
test diabolus deuorare seductum ad nequitā: p̄bam am ipsius ins-
quinare conatur. vt si fieri potest opprobri⁹ et malarum linguarū
detractione deficiat: vt sic in eius fauces ruat. Si autē nec phas-
mam innocentis maculare potuerit: hec ei persuadere molitur vt
per maliuolas suspitiones deficere se iudicet: et sic ab illo iplicat⁹

absorbeatur. **N**altum quidem interest inter lapsus actionum
et contemplatiōrum. Nam actui qui spiritu et furore minore pre-
occupantur tanq; claro lumine humano p̄stituti ad yniuersa del-
precepta totiusq; sancte matris ecclesie leges ac manda strictis
us obligantur. **T**olerantur autem contemplatiū qui tēpo re tē-
tationum diuina permisiōe tanq; a solis occēcati radiis: ex spōsi
absentia reprehensibilia agere coguntur ne de nimia dei familiis
aritate iactare se presumant: prout similitudine: exemplo. et auto-
ritate hic prope breuiter intimabo. **A** similitudine. **M**ore etenī
precellentis cuiusdam magni regis aut incliti imperatoris agere
dominus solet qui filios, quos delitiss educauerint a cunabulis
sumpta virili toga ad ardua strenuiss militie exponunt: ut regni
sceptrum labore virtutum felitius gloriōsiusq; discant acquirere:
ac obtinere. **S**i percipiuntur, increpantur: si superantur arguunt
mūnq; tamen a gratia et dilectione paterna alienantur. **S**ervi autē
dum superantur et fugiunt hostibus tergā vertentes: i patibulis
et in crucem malam omnino necantur et pereunt. **A**t in exemplo
David et Saulis. David quem in dilectum filium deus elegerat:
a quo eterni regni sceptrum hiesum filium eius possessurum susci-
pere decreuerat dicens. **V**e fructu ventris tui ponam super sedē
meam in gloriam videlicet eternam. **I**mpie quidē: facio rosissime:
atq; enōmiter deliquit. **D**isplacuit enim deo: sed increpauit et ar-
quit eum per prophetam penitentiam ei addens: non tamē pers-
didit eum: quia dixerat illi. **I**nueni David serum meum oleo san-
cto meo vixi eum. **I**n eternum seruabo illi misericordiam meam:
et testamentum meum fidele ipsi. **M**isericordiam autem meam
non dispergam ab eo: neq; nocebo in veritate mea. **S**aul autem
etiam a domino in regem super israhel et iudam electus fuerat: et
per prophetam Samuelem oleo inunctus peccauit: non tamen
proximi uxorem usurpans: non ciuium suorum necem perpetrans
sed solum ori non obediendo domini in gregibus et armentis bou-
ac pecudum morti et perditioni parcendo de isti tamen in holocaus-
tum domino obtulisse dicitur: cui domin⁹ irat⁹ nec venia quā pe-
tierat reddidit in laborū suorū mercedē: nec i suū p̄spexerat sacris
fitiū. **O**m̄ nō ex fragilitate errauerat nature: sed solo superbie
ac marie p̄sumptiōis vitio deliq̄t. iō a Samuele dictum est ex ore
dñi cū eēs p̄ml⁹ i oculis tuis caput i tribub⁹ israhel fact⁹ es vixit
et te dñs i regē sup israhel: et misit te dñs i viā: et ait. **V**ade iterfice
peccatores amalechi. et c.

Quare non audisti vocem domini: sed versus ad predam es: et fecisti malum in oculis domini. **O**stendit autem Saul omnia persecutioe in sua vocem domini preter armenta ad holocausta que non interfecerat. **I**ncrepauit Samuel Saul magis dicens. **N**unquid vult dominus holocausta et victimas et non potius ut obediatis voci domini et cetera. Saul vero porta queso ait: peccatum meum et renuntiatur mes cum ut adorem dominum. **E**t ait Samuel ad Saul. **N**on reuertar tecum quia piecessi sermonem domini et piecessi te dominus ne sis rex super israel. **E**t conuersus est Saul ut abiret. **H**enice iuxta domini sermonem sautatus a phariseis semetipsum muserabiliter inteseruit: et periret Saul cum filiis suis: et datum est regnum David qui ut supra et ipse peccauit coram domino: sed non ad internitionem dampnationis: quia non ex elevatione superbie sed occaecatione diabolice instigationis facinus peccatum fragiliter perpetravit. **V**nde propterea ductus veniam promeruit et impetravit. **Q**uom dixisset ad natan prophetam qui vindictam et domini ultione indicauerat duo bec tantummodo verba peccauit domino. **L**ui quaproximū respondit et ait Natan. **D**ominus quod transluit peccatum tuum: non morietur. **Q**uod enim tam pie secum egreditur dominus ex ore eius capiam: cum ait in psalmo. **V**enite audite et narrabo omnes quod timetis dominum quanta fecit anime mee. **A**d ipsum ore meo clamaui: et exultauit sub ligua mea. **I**niquitate si aspergi in corde meo. scilicet aduertes dilucide truculentia facinoris: non exaudiet dominus. **S**ed propterea exaudiuit deus: et attredit vocis deprecationis mee scilicet quoniam insipienter egi: et inaduertenter: ideo **B**enedictus deus qui non amavit orationem meam et misericordiam suam a me. **N**empe impossibile esse censendum est: cor semel dei dilectione repletum vacuari posse: et mundi vanitatibus prococpetur. **S**ed propterea tamen fragilitate non nisi domino permittente coquinari potest electus sensibus ex amore vel timore aut ignorantia: nunquam tamen malitia seducitur: quia fortis est: et mors dilectio. et dicitur in canticis sicut in Moise: et Aaron: et Maria: et Petro: et paulo: et ceteris sanctis errantibus. **N**am Aaron dum in monte dilataret moram filii Iuda pro tabulis testamenti: terrore ductus populi vitulum conflatilem in deos illis construxit et aram: et mane surgens obtulit holocausta et ostias pacificas dicens. **H**uj sunt dii tui israel qui te eduxerunt de terra egypci. **E**cce quam magnum quamque enormissimum scelus perpetrasse Aaron audiatis. **V**eritatem accepta

Illius excusatione quia causa timoris populi non malitia gratia es
gisset: veniam obtinuit a domino qui stragem non minimam fuit
fusit in populo pro eodem peccato ex malitia cordis consumpto.
Peccauit secundo Aaron una cum Moise coram domino ad petram
contradictionis ex dissidentia. **I**ncrepauit eos dominus penitens
tiamq; adiutiens illis non tamen misericordiam abstulit: sicut ab
his quos murmurantes contra dominum prostrauerat in deserto
Et sicut principibus populi quos contra solem iusserrat esse suspē
sos: dicens Moysi in monte quom faciem domini videre posstu
lasset. **E**go ostendam omne bonum tibi: et vocare te faciam nomine
domini coram me. **E**t miserebor cui volvero et clemens ero in quā
mibi placuerit. **E**t ita factum est nunc in ipso et Aaron fratre suo.
Sic etiam tertio in Aaron et Maria egit sorore Moysi: qui pec
cantes in Moisen propter ethiopissam dominus dure increpat
uit eos percutiens Mariam lepra: et diebus decez extra casta
penitens expulsa remansit: neq; occidit eā sicut nolētes: **D**athan:
et Abiron: verbis acquiescere Moysi: sed audacter freti sunt thū
ribulis suis aduersus Moisen et Aaron sistere ante dominū: quos
a terra deglutiiri voluit: et viuos in inferno sepiliri illico profundum
Hinc ergo presumendum est qd deus is qui recto sunt corde qzqz
sensuali fragilitate sedicantur faciliter obtemperatur venia. **D**icunt
petro accidit in negatiōe domini et in errore baptismi. **E**t paulo
ante conuersionem in persecutione ecclesie p̄fimo. secundo vero
in pontificis blasphemia misericordiam non solum a domino venia
dicarunt: imo pre ceteris electionis dignitatē obtinuerunt: dis
cente domino Petro. **T**u es petrus et super hanc petram edifica
bo ecclesiā mēā: et porte inferi non preualebunt aduersus eā. **B**e
Paulo autem segregate mibi inquit Paulum. Elegi enī eū mibi
in vas electionis: ostendam autem illi quanta cum oporteat pro
nomine meo pati. Non lude sic euēire promiserat: sed magis Longo
qui dum lancea domini aperuisset latus illico visum corporis
reum et animē salutem suscepit. **Q**uid ultra loquar in confirmationem
propositi nostri vt ab exemplo antiquorum vetustorumq;
patrū et sanctorū qd precipue et spāli electione sunt vocati in corde
ac si sine deī diuinitate custodiunt ne peccare ī dñm deū suū possint
et pena damnatiōis s̄z vēie. **N**ā hi sunt de qb sancto cecierat Paulus
vid. **B**eat⁹ vir cui non putauit dñs p̄ctm: qm nec est ī spū ei⁹ dolus
Quisquis ergo tle⁹ tantq; apd deū obtiuisse gratiam nouerit se

peccatum ad mortem perpetrasse minime eo cognoscat. **N**ec enim sic fecit omni nationi. **H**ue etenim sunt reformationes in fidelitatem; reformatio in fide; et reformatio in sensatione.

The reformatio in fide et sensatione.

Reformatio in fide ex confessione et contritione detersi sibi et remitti mortale meretur peccatum. Quod ex libera cordis anime mentisq; voluntate: auerionem a bono incolumitabili ad comitabile bonum eligens: faciora operat est. Tales enim actiui nuncupantur. Reformatio in sensatione ex spirituali punctione in abundantia lachrymarum: austerritate penitentie: deuotione: et crebra confessione a cunctis erroribus abluitur et mundatur. Qui quidem huiusmodi sunt: contemplatiui appellantur. Nam hinc ad dei usq; classam diuinitus visionem trahuntur. in optia pace: charitate et fero uore. Quis ergo aduersus eos del electos calumnias inferre presumpserit. cum dominus in euangello dicat. **N**icunq; scandalizauerit vnum ex his pusillis qui in me credunt expedite ei ut suspensus datur mola asinaria in collo eius et demergatur in profundus maris. **D**e mundo a scandalis. necesse est enim ut veniant scandalata: sed ve homini per quem scandalum venit. **Q**uid ultra. **N**isi eritis sicut parvuli non intrabitis in regnum celorum. Vigilate ergo quia nescitis diem neq; horam charissimi.

Hinc ergo sanctissimum esse et omnino necessarium alter ad alterum deserere honorem: reverentiam maioribus: ac senioribus dignam exhibere concludendum est. Ita omittat ut nemo reformatio nementem alterius damnare presumat: sed innatos spiritu et virtute colere et venerari. **N**on iam illi sunt qui venerunt de magna tribulatione: ac sunt illi serui superni Salomonis qui ex classe una cum seruis regis Lyri venientes ab Ophir detulerunt aurum spiritualium devotionum. **M**auor punctionis: et sue abiectionis: et fragilitatis cognitione. et simias simplicitatis: humilitatis: et obedientie. **N**ec ppter ea aiaru corporumque custodia negligenda est: sed p viribus in oris meditationib; continuis: ac lectiob; iussitudi est et laborandu. **M**ulto magis cautiores actios eorum oportet ad eorum salutem custodiad que nec dum ratu sue in equitoria prora dea ausi sunt. **N**ec quaque ligat suprat vndis fluctibusq; ponti que iam suam ad littus carinam ac portum salutem deducere valuerint norum arbitradi sunt: nec criminali. **E**t si pressi nonque tacturam fecerit pcellarum. **N**e illis obiurgabitur Ambrosius verba dicent aueniunt. **T**emdiu enim quis peccata sua que noscere et scire debet ignorat: quod diu curiose aliena

psiderat. Qd si mores suos ad seipsus pueris aspiciat: nō regret
qd ipse spetialiter reprehēdat: sed qm in seipso lugeat.

Exordiū in opusculo. **N**osce te.
Dea dilectissimi frātres que de māb' exterrit domini
fragmēta in nobis perire videant: colligere cūrem' ob
secro. Quoniam in noſtre salutē alimētu de quinq' pas
nib' ordeaceis z duob' piscibus illa nouim' p̄fregisse. Quicq' et
enim pāes ordeaceos ad quicq' humāi corporis sensuū spūale edu
cationem tradidisse censendum putandūne est. **D**uo autem pisces
qui altum p̄fundumq' enat ant mare: necnon z equora ponti scin
dunt: actiue: z cōtemplatiue vīte status indicare videntur. Quā
quam enim quincq' ordei panum saporem ad quincq' corporis sen
sus robo: andum cupiam aperire: vobisq' offerre. non tamē in ex
teriori morum me grauitate extendere putauis: sed solum quo mō
ab intrinsecro extriscone spiritualiter agere oporteat: actiūos
simul z contemplatiuos enarrandum ducere decreni. Nam extri
seca paliata vēlitate maiore sibi min' denoti cumulare norunt
honorē: qz boni: z magi spūales. qz neqqz mādi hui' vēdicaē gliaz
appetē vīli sunt. H̄z dei iustitiā lōge numis i eorū mēt̄: ac corporis
sensib' opari conati sunt. In P̄auli v̄ba ad romāos dicent̄. Sic
enī exhibuistis mēbra v̄ra seruire imunditie: z hiq̄tati ad iniq̄ta
tē: ita nūc exhibete mēbra v̄ra seruire iustitie in sanctificatiō. 30
pāes ordeaceos de māu dīj in satietatē mētis: z corporis fomen
tum viri sancti cupiunt: r̄t inguz preceptorū dei: sancte matris ec
clesies sacrarūq' religionū mādatorū: legū et ordinationū suauiter
leuisq' deferre valeat. Quāobiē z vīte austēitatē i frēuz corpori
apponē: z aie assiduū lachrymaruz p̄fūctionē coartare in habenz
studēt indolenter. Hinc ergo insūtū orationib': vacāt meditati
tionibus: **L**ectionibus: deniq' studio subincumbē minime cessant
Hnobus quippe e piscib' amborū mētales habit' seu status: acti
uorū z contemplatiuorū ducentū vīta capimus. Gerūtamē vnuž
ex his piscibus tanq'z pelagi latitudiē nauigantē: actiūorū vītam
durū indicādū. Alterū vero tāq'z prunis assatū z in māibus dñi
collocatū ad sui libitū p̄frigēdū: p̄ p̄teplantiū feruētib' aiabus in
dilectiōe hiesu xp̄i p̄stitutum. Spōrite qdē qb' collēcta ſuauē frag
mēta tres opis hui' libri erūt. Quoniam p̄m' mitra appellat spōsa
lis. Alter v̄ga nuptial. **T**erti' dēiq' mōile spōsarū nūcupat. p̄tes
z capitula at p̄mi libri iferi' disposita z ordīata sunt.
Explicit exordium.

Incepit narratio et dispositio prime partis: in opere **Nosce te iterum
pretato.** in libro primo.

Tunc se appellari libellum istius decreuimus: quoniam de cuiuscumque mentis statu indicare iudicia volunt dilucidissime. Ut nemo ultra suos errores presumptionis pretoria ad alios iudicandum terminos audeat. Sed quilibet in gradu suo salutem priam: humiliter deuoteque sollicitus sit custodire.

Interpretatio prime partis in libro primo.

Mitra sponsalis hec prima pars nuncupatur: eo quod dignitatem vocationis electorum: et presertim contemplatiorum: qui in dei sponsos diuinitus eliguntur ostendit.

Capitula autem prime partis sunt quattuor.

Capitulum primum de quinq[ue] paib[us] ordeacis: quid in actiuorum indicare ritaz velint. habet enim paragraphos tres.

Capitulum secundum de p[ro]tinetia sensuum. et habet paragraphos sex.

Capitulum tertium de interiori habitu actiuorum in similitudine piscis. Et habet paragraphos sex.

Capitulum quartum de exteriori iteriori: quod habitu et habet paragraphos viii.

Secunda pars interpretatur iudicialis: eo quod de diversis dei iudiciis tractat. Et habet capitula septem cum paragraphis suis.

Capitulum primum de iuditij: a prima etate usque ad David et Eboron. Et habet paragraphos septem.

Capitulum secundum de iuditij a David usque ad Ezechiel prophetam. Et habet paragraphos sex.

Capitulum tertium de iuditij ab Ezechiele usque ad Achab et habet paragraphos vi.

Capitulum quartum de inobedientia Ione: et presumptione. Et habet paragraphos viii.

Capitulum quintum de Osea et Hanson. Et habet paragraphos quinque.

Capitulum sextum de abbate Vitali. et habet paragraphos sex.

Capitulum septimum de pueris Mariae magdalene. et habet paragraphos vi.

Tertia pars dicta dilectionis: eo quod de autoritate et dignitate dilectionis et charitas dei narrat. Et habet capitula duodecim.

Capitulum primum de charitate. Et habet paragraphos quinque.

Capitulum secundum de relinquentibus seculo et habet paragraphos viii.

Capitulum tertium de operibus sanctorum diversis. et habet paragraphos v.

Capitulum quartum de propheticō viro Procella. Et habet paragraphos viii.

Capitulum quintum de quodam nouam martyre. Et habet paragraphos viii.

Capitulum sextum quod vita sanctorum non sit imitanda. Et habet paragraphos viii.

Capitulū septimū de mutua charitate fratrū. **H**z paragraphos clⁱ.
Capitulū octauū q̄ vita actiuā i plurib^o occupat. **E**t p̄ templatina
in unum habet paragraphos quattuor.
Capitulum nonum de sententia domini. habet paragraphos sex.
Capitulū decimuz de sapia p̄ templationis. habet paragraphos xij.
Capitulū yndecimū de quattuor t̄pib^o electorū hz paragraphos vi.
Capitulum duodecimū de p̄gnitione volūtati dei bone. hz para-
graphos sex. **I**mplicit tabula p̄imi libri.

Dunes vero ordeacei: q̄ qdā ordei naturali tēacitate nimiā
duritā solidantur dum in domini manib^o positi sunt ex fa-
cili i fragmēta pueruntur. **H**ic animi actiuorū dispositio
ad tentationibus resistendū. **E**t diabolicis muscipulis: laqueis. di-
uersisq̄ periculis precaudendū sollicita esse debet et ardua. **N**uomo
autē ad dei et ordinis mandata ducit operandū omni facilitate:
ilaritate: et solicitudine p̄prie volūtatis opinione in manib^o p̄elato-
rū obtulit in micas p̄minuēdā. **S**i. Numerum sane istorū qnqz
panū i qnqz sensuī lasciuiam corrīgenda disponim^e enariare. **M**a
correctio quidē oculorū per assiduam meditationem passionis xp̄i
adhibetur. **O**ptima auditus parat castigatio nobis si diuinis attē-
ti^e aures p̄stare cōamur offitūs: lectionib^o sacris: nec non deuotis
orationibus. **H**abenā gustui tēdiū imponim^e: dum cibis varieta-
tē: nimiāq̄ ybertatē crebris amputam^e letūnūs: et abstinentijs
ab ordine p̄stitutis. **S**i olphactum cupim^e emūdare: floruz et aros
matum vitemus curiositatē. **N**unq̄ at tact^e pericula evadendi
gratiā babere poterit: qui optime non fuerit silētio: et solitudine
regulari in humilitate precinctus. **S**i. **H**ū enī hec que dixim^e
grauiā ad exercendū vident^e: infractos adhuc panes: in sarcia sue
pera repositos pueri esse p̄gnoscatur: hinc labor et dolor est. **N**ō hz
hic vñ ei liceat de statu p̄xi temē iudicare. **S**i vero nouerit suū ip-
sius inopiam: ab hūilib^o nō desistat orationibus: et onec dominus
de pueri sacculo eripiat panes: qui sinū illius impleat fragmēto-
rum. **S**i etiā nō sapit: quia ordeacei sunt: infest p̄cib^o: vt benes
dicat more Chananee: dōec et sibi dicat. **G**ade fiat tibi sicut vis
At si exaudiri cupit: eriores alio: vñ nō discutiat: sed suos p̄cernens
dicat: nosce te. **S**i. **Q**uisquis autē suorū sensuī importunitas
tem et molestiam: dei gratia moderare: et bonis coartare operib^o
poterit: caueat a murmuratione fratrū: neqz in se: sed in domino

gloriet. **P**aulo attestante. Non enim qui seipsum commendat ille
probatus est: sed quem deus commendat. Ergo ne perdat quod possit
det: insistere: et impugnare nullatenus audeat. Unde Gregorius in
moralibus. Non nos prospera eleuent: non aduersa perturbent: ut quod
in soliditate fidei figurur: nequaquam renuz mutabilitate trahentur
moveamur.

Capitulum secundum de sensibus

Huiusnum quid sancti doctores in continentia sen-
tium iniurerint: aut docuerint faciendum. Et primo ab
Augustino de contra. in refrenatione visus sumus? ex
ordine: dum de se ipso ait. **S**i. **R**esisto reductionibus oculorum meorum
ne implicant pedes mei quibus ingredior viam tuam deus
meus: et ergo ad te invisibilis oculos ut tu euellas de laqueo pes
des meos. ideo meditatione christi intuitus dirigit oculorum.
Sii. **D**e auditu quid dicat Hieronimus in epistola attendite
Semper linguam tuam de bonis loqui assueste. Et auditum tuum ad bo-
norum magis laudem quam ad malorum vituperationem accomoda. Ide
Non licet tibi alterius yitupatione patienter audire: quod nec ab aliis
optas recipi tuam. **I**git si in divinis summopere occupatum seruane
ris auditum: tutus eris. **S**iii. **D**e gustu quamvis sit vis ieiunij ad
gustui frenum imponendum: et ad gule nimis extinguendam auiditatem
beatus Ambrosius indicat dices. In etameron. Ieiuni bovis sputum
si serpens gustanterit morietur. **A**ides quamvis vis ieiunij: ut et sputum
suo homo terrenus serpente interficit. **Q**uanto ergo fortius rapacita
tem resecabit inordinati appetitus. Et ad Bernardi ordinem vene-
rit obseruandum. **D**e quo dicit in epistola. **S**iv. **O**bseruandum
est sumendi modus: et tempus: cibi quantitas: et qualitas. Fugienda
superflua: et adulterina condimenta: obseruandum est modus ut non
profundat. Qui comedit super animam suam omne cibum: propter obseruet:
horam: et qualitatem: qua virtus communis fraternitatis: excepta causa
manifeste infirmitatis. **D**e tactu **S**v. **Ssilentium et regularis solitudo nimis tactui et incontinentie extin-
guendi presstabat favorem. quod tunc nec oculus videt: auris non au-
dit: nec etiam iniqua ad cor descendere cogitatio valet. **T**u tamen
orationis: meditationis: ac lectionis studio suppeditare conetur.
Et sic omnia que continentibus expediri dicitur a beato Isidoro
faciliter poteris adimple. Unde ait. Continens non solum in castitate
dicitur: sed in cibis: et potu: in ira: et vexatione metis: et detrahens
di libido. Nam continens dicitur quod a multis abstineat.**

S vi. **A**nimaaduertite et videte ergo que et quanta sint fragmēta istorum quinqz panum. fratres mei: que ad sensus corporis expedit nutriendos habere actiuos. **A**t si nō oia habuerit: neqz diligenti cura seruauerint: rei sunt corporis: et anime sue in eternam damnationem. **I**ta ut dicat Jacobus quod maius est. **Q**uicunqz autem totam legem seruauerit. offendat autem in yno factus est omnium reus. **C**apitulum tertium de interiori habitu anime actiuorū: in similitudine piscis qnti in mari positi.

Discis quippe in actiuis viuis natat intra pelagi procel las: vndasqz temptationū: aduersantū periculorum multorum. **U**nde Paulus Vigilate state in fide viriliter: agite et confortamini: et omnia yna in charitate stant. **S**i. **V**igilantia. Vigilandum est enim idest summopere precauendum ab hamo carnis concupiscentie nimie dilectionis: et inanis benis uolentie. **C**auenda sunt et humani fastus retia. Fugienda est illug deceiptio in nimia iusticie severitate. **A**t etiā in lassitudine pprie: et aliorum maxime subditorum correptionis pre timore: aut aliquo consequenda utilitate et favore. **D**e quib⁹ ait in canonica Petri. Vigilate quia diabolus tanqz leo rugiens circuit querens pdesceptiones videt: quem deuoret in perpetuā damnationem. **S**i ii. **D**e fide. In illam proflus fidem animum sumari oportet quem deo et sanctis eius in pfectione nostra pmissimus ducere obseruandam. Paupertatem non solū corporis: imo mentis aīz Lassitatem similiter habere. Sic et dei: sacre ecclesie: sancte prelligionis obedientiam in opere seruare et voluntate. **U**nde ppbeta inquit. Vouete et reddite domino deo vestro. **S**i iii. **T**unc viriliter agit quum nec honor appetit: neqz famā nimia curiositate seruare curat. **H**ec at actiuorū iminuit vites. **U**nde Gregorii i moralib⁹ pl⁹ in hoc modo hono: qz despectio occupat. et magis pspēitatis sublimitas: qz necessitatis aduersitas grauat. **S**i iv. in confortatiōe. **C**onfortatio honorū est testimoniu pscie quum mundū se cor h̄e ab oī labē p̄ceti nouerit. **J**ux beati Hieronymi sententiam dicentis in epistola. **Q**uum yniuersos art⁹ mundaueris ab omni sorte peccati: et toto fueris sanctificato corpore tūc tibi castitatem p̄futurā: et cū oī fidutia palma xigitat expecta. **S**i v. **O**ia in vā fieri ab actiuis charitate dī: dū ope: vtutesqz interiores et exteriores nisi i dei glīa: et sui et pxi salutē age poptatur

More Gregorij dicētis in registro. Magistra bonorū oīm chas
ritas:nihil sapit extraneū:nihil asperum:nihil p̄fusum:ita exerceat
corda et corroborat:vt nihil graue:nihil difficile:et siat totū dulce
quod agit. **S** vi. De custodia anime. Tandem oīs actius qui a
divina nō illustrat̄ dilectionē supra virtutē et naturā suā:nec penit̄
in reformatione fidei ex sacra p̄fessione operūq; suorū quantum
cunq; bono:ū pfidat:aut presumat. Et lōge magis in tremore:et
timore pugil custos sue sit salutis. Quoniam in tēpestate,p̄cellariū
marinisq; agitant̄ vndis. A scopolis ergo:aut hamū:sue retiū se
ditionē caudū et aduertendū penit̄ est. Unde Gregorij in mos
ralibus. Temp̄ est ad certamē aduersarij anim̄ erigend̄:sp̄ cōtra
ocultas iſidias cautela,puidenda.

De exteriori interioriq; virtutū habitu p̄templatiōrū et sp̄uālū
aiarum. **D**e sensib; capitulo quartū.

Ant sane panes sp̄etialiter electorū quinq; ad eorū sens
sus in tpe vocationis integra sol ditate in manibus dñi
dei patris conditi:qui nondū fracti. neq; p̄minuti:quia
virt̄ illorū electorū corporis sue sensualis tanq; p̄culus ac filius
vnic̄ et dilect̄ in sinu patris summope ab omni p̄iculo custodita ē
ita vt tales nec timet de vlnis exilire patris. neq; vllū p̄culū ye
reant̄. **P**aulo attestat̄ atq; et icēte. Nō enī accepit̄ spiritū in
timore:et accepit̄ spiritū adoptionis filiorū in quo clamamus.
Ebbā pater.ipse enī spiri? testimonij reddit̄ spiritui nro q; sum
filii dei et heredes:coheredes autē christi. **S** i. Verūtamen or
de acei panes sunt:q; p̄gnitio invocationis tpe nudis et insipida est
respectu illi? renoniate dilectionis:que duodeci spor̄as ipse uerat
iuxta meritū martirij mentis.imo et corpis duodeci apostolo:um
hū illud iſidori dicentis in ety. **H**uo sunt martirij genera. Unum
in aperta passione.alterū in oculta animi virtute. **S** ii. Nēpe
tria sunt tpa. quibus tripliciter de? in electis opa? : secundū btm
Bernardū in sermone dicentem. Inueni enī apud dominū deū:q;
sic plāe: sic opus est vt Maria pie: et sublimiter sentiat de teo suo
Marka misericorditer et pie de p̄ximo. Lazar? misere et humiliter
de seipso. Unde Gregorij in moralibus. Tres sunt modi conuers
orū spiritualū. Inchoatio:medietas:atq; pfectio. In inchoatione
autē inueniunt blandimenta dulcedinis. In medio q; tpe certamā
temptationis. Ad extremū vero pfectiōnē plenitudinis. Quoniam
alia sunt virtutis exo:dia.aliud,pfectus:aliud pfectio.

S iii. **P**anes ergo ordeacci in mansib^d domini tempore vocationis
integri custodiuntur; et imaculati ab omni crimine et peccato. **N**on ea tamen
dignitatem spiritualium rerum et experientia: qua post fractiois et intinuo
tionis probationem intelligentiam donorum et gratiarum habet diuinariu*m*. **E**t ordinem virtutum voluntatis in questione seruat. **U**nus beatus Berns
ardus hoc indicans ait: de li. ar. **O**rdinatio est omnimoda conuersio
voluntatis ad deum: et ex tota voluntate devota subiectio. **U**nus Anselmus
mus de similitudinibus. **V**oluntas bona est quod dei voluntati subiecta est
quando id vult quod deus vult illam velle debere: et iusta siue recta dicit
quando id quod deus vult illam velle amplexitur.

De fractione panis in tempore iustificationis. **S** iii. **I**am enim de so-
liditate virtutum et gratiarum diximus. **A**udiamus breuiter fractiones
et quod ad misericordias: que solent a canib^d et pedib^d consumari. **T**unc quidem
arta est via que dicit ad vitam et pacem sunt qui pambulat eam. **M**as-
nisi electi specialiter per hanc statem angustam domini portam nemo
feliciter valet: ubi manus valida domini fortiter assistens trahit et
custodit eum. **A**ttestatur domino nostro Ihesu Christo dum dicit. **N**emo vult
ad me nisi pater meus traxerit eum ad angustias videlicet anime sus-
tinentias: ita ut dicere possit. **T**ristis est anima mea usque ad mortem
nec non et pater mihi: pater mihi quare me dereliquisti. **N**am custodia
grauitas: et honestas: mores ac virtutes sensuum meorum exteriorum
similiter et iterius tam rapidè fugit erit a me. **A**ruit quidem virtus
mea tanquam testa: et ligula mea adhesit saucibus meis: et in puluerem
mortis deduxisti me. **N**on est sanitatis in carne mea: et similia ex abs-
tentia gratiae: perferuntur: quod occecati sunt: nec resistendi aut aduertendi
ad temptationibus: lumine remansit eis: sed cadentes forti resurgent
iuxta suam illam. **P**ermittit dominus deus: quod homo cadat: et fortis resurgat.
De habitu metis: et aie per similitudinem piscis anni. **S** vi. **P**iscis
appetit templatio: non vnde: non fluminu fontium vel liphis detegitur
huius assatus: ac decessus: mortuusque in manib^d domini integer permanet:
ut ab hamo: retibus: et procellis: temptationibus: misericordiis: et persecutio-
num creaturarum: tam corporalium quam spiritualium. ita ut nec superari
possit: quoniam deus teget eum tanquam mortuum sensibus: et aie ipote-
tus in dei dilectione assat. **N**oste Jobanis. **iv.** dicentes. **Q**ui mas-
net in charitate: in deo manet: et deus in eo. **A**lit. n. veni igne ponere
in terram: quod volo nisi ut ardor. **E**t hoc est tempus (ut super) vocatiois.
S vi. **T**empore vero iustificationis: securis ad radicem ponit arboris
salutis aie. **R**adices enim salutis: potentie aie sunt: que in similitudine

piscis assati q̄ iter dei man⁹ p̄frigitur: ⁊ spina eius in frusta p̄min-
ta est ⁊ caro ei⁹. **U**nus absorbet memoria, intellex⁹ ifatuat⁹: volūtas
ita ibecillis ⁊ ipotēs efficit: vt ignoret v̄trū velit: aut nolit ipulsio
nib⁹ assentire: ⁊ in opibus p̄sumē malis. **U**nus intra se igemit: ⁊ ait.
Deducat oculi mei lachrymas p̄ diē ⁊ noctē: ⁊ nō taceat. **O**m̄ cō-
tritōe magna p̄trita est x̄go filia ⁊ sponsa dñi mei: plaga pessima
v̄ebemter. **P**ascit ex fragmēt⁹ ei⁹ populus nudis: ⁊ isip̄es ex des-
ceptiōib⁹ ill⁹ ifatuat⁹ eis: qđ fādē p̄ decessū euacuat cū fetore: vñ
pm̄is ⁊ affligit sup̄ modū. sicut ait Gregor⁹ in moralibus: **V**alde
affligit aia iustori⁹: qñ illi p̄ bonos districtas siuias itaq̄nt q̄ bene
v̄iuere ignorat⁹: ⁊ voce sibi iustitiā v̄edicat cui morib⁹ p̄tradicūt.
Nā in amaritudine sunt oēs aie electe: qz v̄el punire flēdo nō desis-
nunt q̄ deliquerūt v̄el graui se merore afflitiv⁹: qz lōge hic a facie
dñi p̄ditōis p̄iecti: adhuc i eterne p̄tie gaudijs non sunt.

He inouatiōe gatiarū ⁊ donorū aie ⁊ corporis electorū i tpe mag-
nificatiōis. **S**vii. **J**ub⁹ tandem dñs aplis suis omnia colligē frag-
mēta: tum pāis: tum ve piscis ne pereat. **T**ūc enī de gremio siuū
q̄ rūdis ilipientisq̄ populi saturat⁹: de huimodi fractionib⁹ res-
liq̄e posite sunt i duodeci sportas: vbi p̄pertū est longe mag⁹ mas-
gīsq̄ in q̄ntitate creuisse: ad exemplū ⁊ vtilitatē futurorum: ultra
id qđ dū panes ⁊ piscis p̄literat⁹ in soliditate ante qz illos cōfres-
gisset dñs. **E**t qzqz in cibū ps illorū fragmētorum fuerit in imita-
torū suorū digelliōe in feces ⁊ stercorea puerſa: itā tñ p̄ mala tā exēs-
pla qz opera ppetrata eb eo q̄ p̄fractus: ac diuine gracie occēcat⁹
insipient̄ v̄slum c̄t egīle p̄ dei: ⁊ hoīm honestatē. **M**ore **P**auli
q̄ zelo dei dēū p̄sequebat⁹: p̄citans turbam i martirē dei **S**tepha-
num. **L**anta deniq̄ fragmēta bonorū operum collecta sunt i cōs-
uersione illius q̄ mag⁹ deo ⁊ cristiā fidei, pdesse potuit, ppter p̄ses-
cutionē: qz si nunqz aduersat⁹ fidei fuisset. **S**viii. **E**t ideo dictū
est diligētibus dēū omnia cooperant⁹ i bonū. **I**s x̄o q̄ vocati sunt
sancti p̄ spētialē electionē dei: sic de **P**aulo dictū est. **E**gregate
mibi **P**auli tc. **E**t **P**etro. **T**u es **P**etrus. **M**arie mag, ybicung⁹
p̄dicat⁹ fuēit hoc euangeliū. **L**atroni: hodie mecum eris i paradiso
Et si **M**athe⁹ de thelōio vocat⁹ ⁊ fēt⁹ est enāgelista. **E**t **Z**acheo
salutē nec petēti dōauerit. q̄ nibilantea de dñō biesu gustauerunt
neq̄ dilexerat eū: neq̄ illi⁹ mōitis crediderat: in dignitatē tñ ⁊ sa-
lute: mūdos eos p̄stituerat: qđ mirū si electi suis: qbus semetipsū
donare libz in spōliz dilectissimū: postqz plaga p̄cussit cecitatis

Spōse sue veniā dederit etiā aquā lachrymarū in spunctionē: cōtritionē in pfectio nē: et attritionē per quietere vite acerrimā penis tentiā. **V**iscat ergo nimis iusti quid sit. **A**pro sericordia volo nō iuditū. **N**unquid non iuditia dei abyssus multa.

Secunda pars priui libri de diversis dei iudicijs.
Dilla vñqz etas: nullū vñqz tps fuit: in quibus deus iuditia bona non ostenderit: que i oculis hominum parva fore visa nō fuerit. **E**t multa mala pmiserit: que in conspectu eius ingratā et odiosa sunt. **E**t similiter econtrario. **A**ala q̄ videt̄ hominibus: deo summopere gratissima fuisse.

Scriptum est. n. q̄ prima etate ante diluvium pstrui fecit de⁹ archam nimie magnitudinis. p restauratione humani generis: et beluarum: atqz ferarū. **Q**uid nā meli⁹: qd⁹ ue rtius coram dñō: qui nouerat quod actur⁹ erat. **Q**uāqz in conspectu illorū hominum ridiculū forte arbitrabat̄. **S**i. Post diluvium at qd tuti⁹: atqz salubri⁹ in oculis hominum apd Babel et seruos eius: qz turri vsc⁹ ad celos edificare in ptectionē toti⁹ humāni generis. **Q**uā quidē rē despiciēs de⁹ sensus eorū alienauit a semetip̄lis: et i variis abinuicē segregauit liguas. **S**ii. **Q**uid nā ihonestius qz filiū decipientē patrē cecū: et fraudulentē usurpare benedictionē fraternalē sentire. **F**icut p Jacob patriarchā actū est. qui ex huiusmodi causa fugiēs: dominū ascēdētē ī celum vidit. a quo meruit benedictiois paternē grāz obtiere sempiternā. **S**iii. **A**lt qd turpius qz Judas fili⁹ Jacob q̄ concubuerit cum Thamar nuru sua: quāvis iscius: verūt̄ ex stupro hoc phabares et Zaram caro pcessit salvatoris. **S**iv. **Q**uid seuī qz sanctū puerū Joseph a fratrib⁹ germālisqz in puteū delectū: et egyptiis deniqz venundatū audire. **V**erunt̄n̄ eisdē fratrib⁹ quū pnceps eēt egypti ait. **M**olite timere psiliū dei fuit ut yenūdaret̄ me in egyptuz. **S**v. **M**one quod casu Moisi acciderat iterfectiois videlic⁹ egypti turbatio fuit et terror populo et ipsi Moisi: et magnū scādalū apd pharaonez et populū ei⁹ habitū est. **M**o qdē tñ a deo pmisissū iudicandū scribit̄ ut a superbis regalib⁹ passib⁹ ad hūilez solitudine vastitatē deducēt cui tāqz gregū ductori. imo et mēcenario et nō tāqz filio pharaois de⁹ ī rubo ī spetie ignis alloqret̄: et dñz pharaois illū pstitue poss̄ quāobiē iterfectio egypti nō scādalū apd deū. ī damnatiōe moisi h̄ magi occasionē salut̄ israhelitico populo pslauerat et fuitutem euadendi egyptiorum.

S vi. Insuper nonne malū magnū arbitrii sunt seniores populi **q**
Moyses ad irā aduersus eos p̄citasset pharaonē: qui addēs afflī-
gerat eos: nolēs paleas illi dari tñ puerum est illud in bonū eis
Et in Pharaonē z seruos illi interitū: donec ad iteremtionē to-
tum egyptū deuastaret de?: z regē vna cum subditz in rubri maris
suffocaret vndas. **S** vii. Quā adhuc malum: malū inquā pessis
mūrū vsum est oīb̄ his q̄ ppter murmurationē z rebellionē in
deū z Moisēm seruū ei? i deserto coruerat: q̄ dñs durissim⁹ populū
tā maximū in vastā solitudinē: vbi chōre: Hāta z Abiōd cum eorū
satellitib⁹: alij igne. alij serpētib⁹: alij v̄o a terra deuorati sunt. qm̄
nō Moisi: s̄ viuetis dei opinio fuit: ex illi? itineris austilitate ad
pmis̄sōis terrā deducere populum suum.

Capitulum secundum secunde partis primi libri.

In*ititia* dei opotent⁹. **J**udicatis. n. q̄ de? p̄ **N**athan p̄: os
p̄phetō **D**auid sanctum icrepauēit dure valde ob necem
Urie. Altamē precepit illi vt filios Saulis gab aonit⁹ ad crucifix⁹
gēndū tradet. Et de Bersabe in qua adulteriū ppetrāvēat filium
Salomonē natū adamauerat de?: de cui? p̄genie humānā dispo-
suit assumere carnem. **S**i. Quidnā dicemus q̄ dominus non
pmiserat regi **D**auid templum dei p̄truē: qm̄ bellator virqz sans
guinū fuerat. **C**um **G**amweli q̄ sacrificio ministrabat iusserit frustra
tim icidere **H**ag regē amalechitarū p̄gnissimū. **S**ii. Nōne dis-
uina inspiratiōe duos **H**elias quinquagēarios orōne igne de celo
p̄sumere fecit illlico. At p̄prijs etiā manib⁹ nōne q̄dringentos in-
gulanuit p̄phetas Baal: q̄ā rē regine **J**esābel z cultorib⁹ idolorū
facionosam arbitrii sunt ipietate. **S**iii. Nouim⁹ insuper iuditia
sanctorū que bona vīla sunt nequaqz deo placuisse. Sicut numeris
ratio populi ex p̄filio **D**auid z senioruz ei?. quod displicuit deo: in
cedem pestiferam conuersum est iuditium. **S**iv. Sic semp sans
etis viris **A**dachabeis evenisse interitū quot s̄lēscūqz p̄ salute po-
puli societatē iungebat cū romāis. **S**v. **T**ametsi **A**dardochē
nonisset sōne a lege. p̄hibitū uideos. pluigiū cū gētilib⁹ trahē: nō
desstit⁹ tñ offerre **H**eister eunicho p̄ spe p̄iū gēdi eā regi. Assuero
i. v̄coī. Quā q̄dē rē adeo ḡtaz dño fuisse apparet: q̄ illi? itercessi-
one hebreorū popul⁹: q̄ i captiuitate adēat ibidē i regno Assueri a
seditiōe **A**man nō solū extitit liberat⁹: s̄z magnificat⁹ est i p̄spes-
ture regi z p̄ncipū ei?. **S**vi. **D**e **J**udith. Quāto etiā honestatē et

continētie sanctimoniā viduālē **J**udith venustissima pericolo ex
posuisse. Unde nunq̄ p̄ fidē sine peccato poterat itellēxim? **A**es
rūtamē a dñō factū esse p̄gnoscit: ab inferitu **H**olofernis p̄ncipis
regis magni **M**abuchodenosor: et populi sui salutem.

Capitulum tertium.

Teniam⁹ ad ea q̄ tu⁹ erat ap̄d dñm inditia correctionis ⁊
vltiōis: que precepisse audiui⁹ sancti p̄phetis suis agē
in oculis populi hebreorū. q̄ x̄o popul⁹ aspernabat tāq̄
ludibria: ac illuſtoria gesta. **S**ic q̄ Ezechielī p̄ceperat dicens.
S.i. **F**ili hoīm quodcūq̄ iueneris p̄mede. **C**ome de volumen istud:
⁊ vādēs loquere ad filios israhel. **E**t aperui os meū ⁊ cibauit me
volumen illo rē. **S**.ii. **T**ē dñs. **E**t tu fili hoīs summe tibi laterem
⁊ pones eū corā te: ⁊ describes in eo ciuitatē hierusalē: ⁊ ordiabis
aduersus eā obsidionē: ⁊ edificabis munitiones: ⁊ p̄portab aggē
rem: ⁊ dabis contra eam castra: ⁊ p̄ōes arietes i giro. **E**t tu sume
tibi sartaginē ferreā: ⁊ pones eam murū ferreum inter te ⁊ inter
ciuitatē: ⁊ obfurmabis faciē tuam ad eam: ⁊ erit in obsidione: ⁊ cir
cundabis eā. **S**ignū est domui israhel. **S**.iii. **E**t tu dormies sup
lat⁹ sinistrū: ⁊ pones iniqtates dom⁹ israhel sup eo numero dierū
quib⁹ dormies: rē. **S**imiliter i latere ubi⁹ sinistro q̄escere dieb⁹
trecentis nonagita. **S**z in dextero diebus q̄dragita: diem p̄ anno
assumens. **S**.iv. **I**tem ⁊ tu sume tibi frumentū: ⁊ ordeū: ⁊ fabam:
⁊ lente: ⁊ miliū: ⁊ vitiā. **E**t mittes eā in vas vnuū: ⁊ facies tibi pāes
numero dierū qb⁹ dormies sup lat⁹ tuū. **T**ercētis ⁊ nonagista dieo
bus p̄medes illud. **L**ibus autē tuis quo vesceris erit in pondē rē.
Et itercore quod egredies de hoīe operies illud in oculis eorū. **E**t
dicit dñs. **S**ic p̄medēt filij israhel panē suū pollutū iter gētes rē.
S.v. **N**ūquid idē de⁹ ⁊ dñs nūc etiā i correctionē: aut vt auertat
ab aliq̄ spetie mali delicti: aut scelēis turpis. **Q**uedā dici aut ope
rari p̄ electos suos p̄mittit de⁹. **A**liq̄ in damnationem quum per
supbiām offendit: sicut p̄ Saulē operatum est. **E**ine ad maiorem
puenendi xtutem: quum ex fragilitate aliquid p̄mittitur. **S**icut
illud David peccatū. **E**t hec duo peccata fuerūt i futuros reges
hebreorū exemplū. **U**t a lupbia Saulis: ⁊ a p̄sumptiōe: sic etiā
a lasciuia ⁊ ciuiū nece David penit⁹ precauere teberēt.
S.vi. **N**ō qđē mirandū est si etiā in custodiā electorū aliquā diuinis
tus diuersa agere p̄mittant. **C**ū etiā de⁹ iam Pharaoni sibi som
niū a Joseph indicare vētura. **E**t p̄ Danielē Mabuchodenosor

B iii.

explanare somniū fecerat futuorū. Unde veraciter cōprobat
magnā dēū de dilectorib⁹ suis curā gerere. Cum r̄ isidelib⁹ ydō
lōwic⁹ cultorum iuditia vētura innotescere studuerit.

Capitulum quartum.

Tam enī stupēda ydal⁹ mirāda dei audiūmus iuditie:
i sed nondū finis. Ecce mihi adhuc propheta ille: siue de
filiis p̄petarū vñus mēti euēit. Qui in dieb⁹ Achab
regis dom⁹ israhel: quō dimisisset Benadab regē syrie. **A**it. n. vni
de exercitu: p̄cute me: r̄ ille q̄ sciebat illicitū: inoxiū p̄cute noluit:
cui maledictes iquit: q̄ noluiti obedire x̄bo dñi peccat te leo. **E**t
p̄seitim a lede inuasus: occisus est. Ulteri isup dixit: p̄cute me. ille
x̄o peccavit: r̄ icolumis domū suam reuertit. **Q**uid ergo dicemus
Dūquid vltionem de inoxio magis q̄ de nocēte ei querit v̄lisci
Et ipse petit: p̄pheta p̄cuti: r̄ nō peccat: r̄ a quo vulnerat nō perit
sed necat a leone qui noriū negauerat effundere sanguinē. **L**ens
sendū est ergo q̄ q̄cunq; i simplicitate cordis p̄missa: aut iusta dei
agit: mādata obseruat illū. **Q**ui x̄o presumpcioe: aut supbia resi
stunt: aut negat: vltor: est grē. **S**.i. de iobediētia Jone. **E**t quid de
Jona dicā: q̄ ore dei preceptū ad ciuitatē pgendi Niniue habuit:
r̄ tñ in tarsis a facie fugiebat dñi: q̄ nec occidit eū: s; magis in vē
tre cete tutauit illū: tunc piscis illicore maris euomit eū. **Q**uid
ultra: quum fāte ipietatis r̄ iracudie plenus fuerit Jonas: vt ex
pectas desolationē ciuitatis: r̄ nō veniēs: maxima vexatus est ira
Et tñ p̄solatus est eū dñs. **P**utandū est q̄ fiducialiter: aut nimia
simplicitate aḡbat cū dñs. **I**leo dictū est. **Q**ui abulat simplicis
ter: gradit p̄fidenter. **E**t nō ita cū audacibus r̄ p̄sumptuosis: qui
igerere se audēt negotiis spūalibus: r̄ diuinis: cū sensuales sint et
vāi corde. **S**.ii. **H**ic ut ille q̄ cum sustinēdi grā manum apposuit
set ad archā domini: que cadere videbat a sacerdotib⁹: dū ducēt
illā domū suam. **H**aud: quia illicta sibi agere presumpserat: iter
fectus est a domino. **S**.iii. Ita r̄ filiis Alard⁹ euēit presamētibus
laico igne incēsum adolere domino. **U**nde r̄ ipsi etiā coruerunt
r̄ mortui sunt. **H**ic faciūt q̄ canonicas diuinis: ac spūalib⁹ p̄pone
studēt legibus: humilitatē r̄ simplicitatē derelinq̄ntes: r̄ diu ra cer
uice i līfarū magis q̄ x̄tutū sciaz sese p̄cigere cupiūt: vt doctioēs
r̄ prudētiores p̄ cetēis appareat. **H**i āt cū diuite epulone riuētes:
ia in iferno sepulti sunt. **O**m̄ tāq; ceci nati de celi disputant co
lore: quum de diuinis spūalibus in iuditij sermonitare videt.
Capitulum quintum secunde partis primi lib; i.

Quisnam putaret q̄ de⁹ q̄ peccatū odit Osee prophete
dixisset. Vnde summe tibi vroxē fornicationū: et fac fili⁹
os fornicatōis. Et abijt: et accepit Homer filiā debelamī
Et p̄cepit et p̄eperit filiū. Et p̄cepit adhuc: et p̄eperit filiā: et ablac-
tanit eā. et p̄cepit filiū. Et dixit dñs: voca eū. Nō popul⁹ me⁹: quia
vos nō popul⁹ me⁹. et ego non de⁹ v̄f iē. §.i. Numqđ Osee et Hos-
mer peccauerunt i⁹ deū tot: totiēsq; fornicatēs. Si forte dixerim⁹
q̄ a die illa vltra: vel āte: neq; nūq; de⁹ buiū cemodi: vel sile quid
iussit: aut iſpirauerit: aut pmiserit: aut sustinuit: aperiā et dicam:
§.ii. Nonne tpe iudicū et alienigenā Samson vroxē nutu dei nouim⁹
acepisse: et iude⁹ vindictā i⁹ ph̄ ilisteos exarcedi cāz haberet: necnō
vt figura eis Christi hielu adamatis: et in sponsaz eligētis eccliaz
de stirpe gētiliū: et natiōe gentium in ruina deorū oīm. §.iii. Im-
mo qđ mai⁹ eis intravit ad meretricē: q̄re oportuit fōres ciuitatis
illius sup montē deferre. Et figuratū est q̄ de⁹ q̄ ad gentē venēat
peccatricē: suā in se assumēs carnē: tartarōw fractis deniq; forib⁹
p̄es sanctos: patriarchas liberauit et p̄phetas. §.iv. Et iterū
Samson adamauit: in cui⁹ manib⁹ vires amisit corporis. Sic chri-
stus ex dilectiōe sc̄elestissime humāe generatiōis: in ligno crucis
sitiō salutē: glorioſissimi corporis sui vires abscondit. §.v. Nemū
sic Samson dicēdo: moriaſ aia mea cū philisti: iterfect⁹ est cū oib⁹
p̄ncipib⁹ philistioū: neq; ppterā peccauit: qm̄ figura p̄gesit sal-
uatoris in cruce dicētis corā p̄ncipib⁹: scribis: et sacerdotib⁹ iudes
orū: illudētib⁹ ei sic satrapē philistioū in Samson. Consumatū est
et inclinato capite expirauit. Tūc victoriā: et strages in cult⁹ ydolo-
rū: et synagogā iudeorū orta est in morte Hielu cristi: et eiusdē san-
guinis aspersiōe. Ecce ergo q̄: quod p̄ euāgeliū parētib⁹ annuntiis
auerat de Samson de⁹ p̄fecit. Nullū tñ vsc⁹ in finē opis sui et pec-
catū iputans illi: qm̄ ductiōe sancti spiritus ducebāt.

Capitulum sextum de abbate Vitali.
Sic n. iſpiratiōe dei abbas Vitalis in salutē aiarū ad lus-
panar nocte accedēs vsc⁹ māe cū meretricib⁹ morabat:
p̄dicādo illis dregno dei. Et qđ mag⁹ ē: eis soluebat vt attēti⁹ p̄sta-
rēt audit⁹ yb⁹ ei⁹. At iſup ne iāni glia decipeſ: s̄ ex hoc mag⁹ cō-
ſudereſ: adiurabat eis ſigillatiz nemini dicent: q̄ eis p̄dicaēt. s̄ q̄
faciebat ſic ceteri hoīes. videlicet i loqndo. et cū vna earu bonū qđ
agebat vni viro idicass: irat⁹ ē vir dei i illō. et ecce nutu dei q̄ p̄mū
diabol⁹ arripoit eā: et volutās buc illuc et spumās: ab oib⁹ arbitras-
tū ē mēdose bonū dabbete affata ē iccirco a diabolo. **B** iui

S.i. **H**ec autem oia patriarche Johanni anuntiata sunt: eo quod in maximi
mū clēricalis religiosiq; stat^d dedecus queret. **I**lle autem quod
semel huiusmodi decept^s suspicere fuerat: noluit iterū sese tali ex
ponere periculo. **S.**ii. **V**eigil vobis quod tam faciliter viros spiri
tuales temere audetis damnare: et iudicare presumitis. **N**am sic de
facili in dei yltionē incidere poteritis. **S.**iii. **Q**uidam enim qui
zelo videbat duci honestatis: alapā in facie viri sancti imprimens
ait. **N**ec erubescis senex scelestissime. **E**t ille turbato aio respons
dit. **N**ec hoc tibi in suppliū euerter eternū. **E**cce unus cedet in
facie: unde tantam vocez emittes quod tota sonuerit ciuitas alexandrinō. **E**t abiēs domum ubi more cyrographi conscripsit. **V**iri
alexandrinī nolite ante temp̄is iudicare: et inuoluta int̄ manus cedula
ad celū versus deductas genub^b flexis: sp̄ni deo tradidit.
S.iv. **T**unc diabolus in similitudine ethyopis ad eum qui sanctus
percutierat virū accessit: etquit. **S**alutat te abbas Vitalis: bac quidem
salutatione: et illico palmā fixit in facie: et in eum satan intravit: et
possedit illum donec ad eius stridores tota ciuitas adunaret. **E**t
sic furibundus dominū accessit. **V**iri sancti ubi tota ciuitas: necno
sanctissimus patriarcha quod perfecta tandem ea cedula iquit. **G**rās
ago deo. **N**ā si suspicatus fuisset hec euēisset mihi demonis in fac
iem palma. **S.**v. **C**ur ergo deus viro sancto talia agere et loqu
pmiserat: ac inspirauerat: que in sui ipsiā aie periculum fore noue
rat: et in dei opprobrium: et christiane in religionis vituperiū verte
bat. **H**ec quis quare: quia iudicia dei abyssus multa. **N**ec quis quedes
at in electis et vnitis temere iudicare. **I**deo sanctus Vanid ait: ut
quilibet iudicare timeat in errorib; aliēis: neque in suis presumat
operibus se laudare bonis: non saluat rex per multā virtutē: et gigas
non saluat in multitudine virtutis sue. **F**allax equus ad salutē: in ab
undantia at virtutis sue non saluabit. **E**cce oculti domini sup mes
tuentes eum: et in eis qui sperant super misericordiam eius. **A**ttenuat a morte
animas eorum: et alat eos in fame. **A**nima nostra omnium videlicet
spiritualium sustinet dominum in permissionib; suis: quoniam adiutor et
protector noster est. **Q**uia post lapsum letabimur cor nostrū: et in noīe
sancto eius sperabimus: et non in virtutibus nostris: **S.**vi. **B**ic
beatus Onofrius in lapsu gravissimo suo sperauēat in dei misericordia:
quod dignior ac sanctior factus est. **Q**uis dubitat quod dei cecidēat per
missione: ut fortius et humilior resurgeret: et eum interiorē habere faēt
solitudinē. **E**t ut maiore austeritatē grās in exemplū docet futurom

Capitulum septimum de conuersione Magdalene.

Quid magis stupendū: quid longius admirandum: q̄d qui in lege nō oīt: fornicationē et omniē carnis im-
munditiae in lapidū obruitionis suā p̄cluserat: huma-
na assumpta carne inter p̄iuū epulas sancto spū: ad se ḥbariam
trarebat magdalena: cui forte non p̄misserat: neq; illā insserat tātē
fese nephādūsumis p̄sternere reatibus: cum ab ea septem eieisse
demonia scriptum sit. Et tñ corā phariseo et astantibus dignat̄ ē
ēā excusatā reddere ab omni labē peccaminū. Deniq; in fide et di-
lectiōe sua lotā et emundatā dimisit: dices. **F**ides tua te saluaz ses-
cit: vade in pace. **V**nde **G**regorii in homelia. §. i. **Q**uid igitur
miramur fratres. **M**ariā vensem̄: ad dominū suscipiente. **B**usci-
pientē dicā: an attrahentē. **B**ed melius attrahentē: et suscipiente
q; nimis ipse eam p̄ mis̄ traxit it̄: qui p̄ mansuetudinez suscep-
pit foris. §. ii. **Q**uanto ergo magis: magisq; puriores: pulcheris
oresq; fūt electi a domio Ihesu cristo quos in igne iustificationis
emūdatos suscepit magnificandos. **L**essate cessate ergo maligni
crimatores: templatiorū. **C**auete a iudicijs: cauete a sentētijs
v̄ris inquis. **D**imittite sponsas sponso suo hiesu cristo corripiē-
dos et castigādos. **C**ognoscite statū v̄m miserabilē: atq; pfectoriū
ditiōi et mandatis suisq; documētis cū omni humilitate paratis
simi estote. **S**inice a p̄secutionib; illorū inferenduz: quib; **P**aulus
ait. §. iii. **N**on enī accepistis spiritum iterū in timore tempore
vocationis: sed accepistis spiritū adoptiōis filiorū: in quo clamas
mus. **A**bba pater: **T**empore autē signifiactiōis: finito tpe iustifi-
catiōis: ipse spirit̄ testimoniū reddit spiritui n̄o: q̄ sum⁹ fili⁹ dei
et heredes: coheredes ēt christi. per dilectionē dei dicētis in cāti-
ca. §. iv. **H**e verbis spōsi ad sponsaz. **P**one me ut signaculum
sup cor tuū: ut signaculū sup brachium tuum. **Q**uia fortis est ut
mors dilectio. **D**ura sicut infernū emulatio. **L**apades ei⁹: lampas
des ignis: atq; flāmarū. **A**que multe. i. peccata multa tpe iustifi-
catiōis non potuerit extingere charitatē dei et primi: de qua dix-
rat Johānes. **Q**ui manet in charitate in deo manet: et de⁹ in eo.
Unū seq̄. **N**ecq; flumia tēptationū obnuet illā. **I**ō de electi⁹ dictū ē
Accixit fortitudinē lūbos suos a voluntaria delectatiōe carnalitatē.
Et roborauit brachiū suū bone itentiōis resūstēdi. **I**ōc lucerna di-
lectiōis et charitatē nō extingueſ in eternū. §. v. **I**tacq; nolite de-
spūaliū et p̄teplatiōrū casib; iā canōicis: p̄mūbusq; p̄dēnare les-

gibis: et eos ita exosos h̄e postq; renouati sunt in spū: ut ab eis
tanq; a mortuis a corde fugiatis: psequentes eos usq; ad sanguis
nem. **N**imaduertite et videte qd. beatus dicat Gregorij non de
electis: sed de cōmunitib; actiuorū peccatis. **S. vi.** Necesse sp ē vt
quum peccatoēs quosq; spicim; nosmetipsoſ prius in illorū cala
mitate defleam;. **Q**uia fortasse in similib; aut lapsi sumus aut la
bi possum;. **N**isi lapsi nō sumus: et si censura magisterij debet sp vir
tute discipline vitia psequi: oportet tamē ut solicite discernamus:
q; distinctionē debem; vitijs: ppassione nature. **N**isi. n. ferēd; est pec
cator nutriēdus est. prim;. **Q**uoniam iā dō p pniāz pcutit ipse quod
fecit: iā noster proximus peccator nō est. **Q**uia quō dei iustitiaz in
se: ptra se dirigit: et hoc in se punit qd diuina iustitia reprobavit.
Explīcit secunda ps primi libi: de actiuorū: et pteplatiuorū statu:
et differentia. **I**ncepit tertia ps primi libi: de autoritate
virtute: et dignitate charitatis: et dilectionis Ihesu cristi: in electis
spiritualib; et ptemplatiuis.

Tanta est n. dilectionis et charitatis dei: et proximi charissi
tas: virtus atq; dignitas: q; tantūmodo affectioē eq; desis
derio p̄ficiēdi: latifaciēdi: in quo non aduertit aut ignorat oīm
legū: tum diuinarū canonicarū: tumue p̄muniū: et ecclesiasticarū
cēsūrū adūple mādata oī a plenissime possit. Et multo magis in
is que ex necessitate: simplicitate: ignorātia: aut in aduertētia ac
tum esse tpe iustificatiōis: imo etiā vocatiōis: vel magnificatiōis
fuerit requisitū: usq; dum p̄modiras. **D**iscretio: sive prudētia: et
habilitas aderit penitēdi: emendandi: et corrigendi. **B**ernardo de
precep: et dis. attestante atq; dicente.

Bona est mater charitas: que sive fuit sive firmos: sive
exerceat prouectos: sive arguat iquietos: diversis diuers
sa exhibēs: sicut filios diligit vniuersos. **Q**uoniam te arguit mitis ē
quum blādir simplex est: pie solet seuire: sive dolore mulcē: patien
ter nouit irasci: būlliter indigri. Idē in aplō. **O** quāta fidutia cha
ritatis: alias operat nō amās: ali⁹ amans nihil operat. **I**lle quidē
opus p̄dit suum. Istius vero charitas nūq; excidit. Et hoc q; mos
re Pauli ad romanos. **S. l.** Non ex operibus legis iustificat hō:
s; ex fide et dilectione Ihesu cristi. Unde ait. Credidit Abraham
deo: et reputatum est illi ad iustitiā. **E**i ēt qui operat merces nō im

putat sibi gratiam: sed sibi debitum. **E**i vero qui non operatur: creden-
ti atque in eum qui iustificat impium: reputatur ad iustitiam ei fides eius; sibi
ppositum genere dei. sicut et David dicit. **B**eatitudinem habens cui deus
accepto fert iniustitiam sine operibus. **B**eati quorum remisae sunt ini-
quitates: et quorum tecta sunt peccata. **B**eatissimus vir cui non imputabili-
bus peccatu nec est in spiritu eius dolus. **S**.ii. **M**unq[ue]d ergo huius
iustitiae in fide: dilectionis Ihesu Christi iustificati si in operibus et mai-
datis legum non ergerint: aut excederint: siue errauerint per ignorantiam
aut per simplicitatem in severitate: utputa iustitiae propter zelum
honestatis religionis: aut in nimia reverentia spiritualium cura: sollicitus
dineque familiarium rerum: vel forte in indiscreta proximi charitate: in
obsequiis exhibetis bona sp[iritu] intentione: et optimo fine. **C**uius nec
aliter in dilectoribus Christi esse potest: bona que fecerit anteque de ero-
toribus aduertantur premissis: in mortali dicti debent opata p[ro]p[ter]to iact
cessuras et austerioritate legum. **S**icut sunt illi qui nec diligunt: nec vera
citer credunt: et in p[ro]p[ter]to mortali diversisque reatibus scientem p[re]ma[re]
minime curant. **I**mmo curiositate nimique sensuali aviditate hos
nonoris dignitatibus et salutis: sacramenta exercere iquirunt ecclesiastica
regimia: et offitia. **S**.iii. **N**uquid iam iter simplicitate de qua dicitur.
Et qui abulat in simplicitate. id in dilectione dei et primi gradus p[ro]fes-
deretur. **E**t inter malitia seculi dilectorum: de qua Jacob ait. **Q**ui di-
ligit mundum charitas dei non est in eo: multum multaque nonne iterest.
Nec mirum quidem est ut cum dilectoribus suis deus non mitius agat.
Adore Augustini in sermoni dicentis Jacobi. Aliud quippe volumus
quod sumus in christo: videlicet per dilectionem. Aliud volumus quod sumus
adhuc in seculo. **D**e maiestate huius seculi nobis aliud surrepit. ut hoc
petamus quod nobis expedire nescimus. **S**ed absit ut fiat nobis si maiestas
nous in christo quod non facit quod petimus: nisi quod expedit nobis. magis
nentes ergo in eo: dilectione: videlicet quoniam Christus eius in nobis maiestas
rit: dicentis. **Q**ui manet in charitate: in deo maiestas: et deo in eo. **Q**uo-
d[am]c[on]cubus volumus petimus: et fieri nobis. **S**.iv. **C**oncludamus ergo quod
quicunque electus spiritualis: et preplatius per dilectionem in Christo manet de
oibus reatibus suis premeoratus: siue cognitus: vel cognitus: et non per tristia
per ignorantiam. **E**t de tristis quotiescumque humiliiter et devote iugemus
erit: doluerit: et confessus fuerit: et veniam postulauerit: oino recipiet de
illa: sicut per suos precluidos salvatoris dicentis. **E**t maiestatis in me per
dilectionem: et Christus meus in vobis maiestas: quoniam. **D**iscite a me quia mis-
tis sum et humilius corde. **E**t quod vult vestre possit me abneget semetipm
et cetera.

Sequit: quecumque volueritis petetis: et sicut vobis. **U**nde **A**ugustinus
in eodem. **M**anendo quippe in christo quod velle possunt nisi quod pertinet
christo scilicet mia. **Q**uid velle possunt manendo in salvatore nisi quod
alienum non est a salute. **G. v.** **H**icit equidem dominus. **P**etite orando et ac-
cipietis. **Q**uerite bona opando et inuenietis. **D**ulcitate in pia et consueta
punctio. **E**t aperiet vobis cella aromatum omnium mirarum. **N**onne
scriptum est. **D**ulcis et rectus dominus: propter hoc dabit legem delinqüs-
tibus in via. **M**uñam legem: nonne mie magis quam scientiarum: in via
presertim religionis: que via pnia est. **C**uiibus per prophetam dominus
dicit: ad veniam vocas peccatores. **V**eite ad me oes quod pacificatis
me: et a generationibus meis implemini mie: videlicet et pietati. **O**ratio
spiritus meus super mel dulcis: et hereditas mea super mel et fauum.

Capitulum secundum.

Quid ergo imanus quam putare quod intentio doctorum: sine
legum opinio: scientius agat quam dominus legum velit. **I**n
his tamen qui dereliquentes patrem et matrem: sorores: et fratribus:
amicos: et novos: domos: et agros: adhuc etiam suam et omnibus re-
nuntiant que possidet. **G. i.** **L**ande ad sacrum religiosis sinu ingre-
diuntur per reatibus penitentiam agere: ac se esse in totum ait: intentio: et
metus: domino offerunt quasi in holocaustu et victimam serotinam: et
matutinam. **E**t vero aliqui temptatione ducti: vel decepti agunt quod igno-
rant peccatum esse: quod si sciret nullo pacto fecissent: nunquid impunis-
tandus erit omnino illis tantum quam si malitiose fecissent? **Q**uia ignoran-
tia non excusat peccatum: aut viri pestiferi. **G. ii.** **H**i quidem deum
meritorum crudeliorem faciunt. **H**oc magis putandum est quod omnium
sanctorum opinio sit. **I**n his presertim qui non quod scienter: aut voluntarie
post ingressum religionis peccatum egerunt mortale: **E**t quod
peccatum non esse putantes fecerint: et peccatum sit: quod donec noue-
rint tantum quod de oblitis remissio a deo facta sit. **G. iii.** Itaque adeo
in aspectu dei peccata: ignorata: et incognita permaneant censendum
est: sicut peccatum pauli quem sanctos christiane prequeretur
ecclesie per ignorantiam ipso dicente. **O**mniuersum est peccatum meum
qua insipienter egii. **S**icut peccatum Iudei in negatione ex timore
necnon in errore baptizandi. **E**t sicut peccatum Aarons: qui fecit pec-
care populu in orebe. **E**t sicut peccatum abbatis Vitalis quod zelo alias
rum exposuerat alias suam in mario damnationis periculo: et in tos-
tius ciuitatis alexandrie exemplum pernitosum valde. **V**erum tamen
hec omnia nutu dei facta fuerunt: sicut et Samson.

Capitulum tertium.

OQuanta quantaqz a sanctis & spiritualibus viris facta
acta: & operata sunt: que si laici: aut qd nō spetiali gratia
attrahēte agere presumpserint: faciozofissima qdē forēt
Propriū em̄ sancti spiritus est: vbiqz fuerit aliquid summopere
mirandū exercere: ita vt hoīm exercere videat sapiaz. Quia sapia
bui⁹ mūdi stultitia est apud deū. Et quod stultitia arbitrae apud
humāos: apd oipotente sepi⁹ sapia existimā. **S i.** **Q**uis posset
cogitare secundū carnē: & mundi hu⁹ neqtiam: q vita Samsonis
fuerit imago: atz figura saluatoris. q nullum vñqz peccatū nouit:
neqz malicie reatum patrare potuit. Nonne mirabilius est audire
nunc q Samson sensum cū meretricib⁹ coīes: innocentia & aīam
ipollutā seruauerit: qz angelū scire nūqz peccasse: qm si vellet pec
care nō posset: cum i grā p̄firmatum fuerit nō peccādi. Et cū etiā
spirit⁹ sit sine corpore p̄grauat⁹. 30 diuersi spiritu dei ducti diuers
sa diuersimode operati sunt. **S ii.** de Saul. Libro regum pimo
dictū est q dū Saul quereret David scīes q essz i aīot i ramata
cū Samuele & pphet⁹ nudatis pphetantib⁹ misit p̄mos: secūdos
& tertios lictores: vt raperet David: q quomō vidissent cuneū pros
phetarū vaticinatiū: & Samuele stantē sup eos: fact⁹ est etiam in
illis spirit⁹ dñi: & pphetare ceperūt: donec Saul iratus veniret et
ipse veniret vt raperet David. Et factus est spiritus domini super
eum. Et spoliavit se etiā ipse vestimenta suis: & pphetauit cū cete
ris corā Samuele: & cecinit nudus tota die illa & nocte. Unde ero
iuit puerbiū. Num & Saul inter prophetas. **S iii.** Hinc percis
pīte: percipite queso sancti spirit⁹ fratres mei incomprehensibilez
attractionē mentium & animorum: ita vt & ferarum corda: & spiritus
tū se uenturū: & in piorum valeat i pphetarū mansuetudinem
commutare: adeo q depositis sagittis bellicis quoqz armis: nec
non regalibus indumentis tanquam pueri & infatuati: denudati
corpoz canere die noctuqz compellantur. Unde audientes mira
ti sunt dicentes. Nam Saul iter prophetas. Quāto ergo magis
in spiritualib⁹ viris aīos: sensusqz imitat spirit⁹ contra intentum
illo:ū: & ea i spū dei age cogit: que apd hoīes seplus a Satan p̄pe
tratū arbitras: vt ide būliores: cautiōres: & prudētiores: in regis
mīse animarum suarum: & aliarum efficiant̄. Siue ad multarum
animarum salutem: & eruditōrem: & perpetuam recuperationem:
prout in exemplis habetur his: hic prope conscriptis.

Si. **De sancto Frācisco.** Fertur q̄ mutu spiritu sancti beat⁹ Frāciscus vni e discipulis suis iussat nudū ad cathedralē accedere ecclesiam; ibiq̄ verbum dei anuntiare vt discipuli sancte obediētie agnosceret virtutēz. **Hic autem demissō confessi habitu** sese dedit velociter i pedes. **Vidēs enī beat⁹ Franciscus discipuli** obediētie celeritatē; icrepanit se; et ait. **Quod nunq̄ expert⁹ es fi** eri iussisti; vade et tu post eu. **Tunc ab h̄leris euulsa quāp̄imū tus** nica; nud⁹ pedissequisq̄ discipuli cursu rapidissimo fact⁹ et anqm̄ puer applicuisset ad locū in eminēti gradu beat⁹ Frācisc⁹ ascēdit et tñ de seculi nuditate; calamitate; et miseria accuratissime verba fecit: q̄ diuīo afflāte spū multarū aiaruz salutes lucrat⁹ est. **Quā** q̄dez rē q̄squis agere presumpsusset nisi a spū dei ductus; graniter deliquisset. neq̄ fructum aliquē penitus tribuisset; eo q̄ idiscreta habet. et piculosa obediētia. **Unde ad scādaluz poti⁹ pleb illa tra** hereſ p̄dicatio; q̄z ad virtutū morumq̄ eruditidēz. **S. v. De bto** Jacopone. **Que ac quanta reprehēsibilia ludibria; et ignominiosa** operata audiūm⁹ a bto Jacopone ordinis minorū; ita q̄ dū melle puncto corpore a vertice vsq; ad talos plumis cooptus aiui⁹; nusptias germani p̄fundē conatus est: dicēs. **El pazo a lapazia; chi nō** e pazo pazo sia. **Quis nā religiosus nō spiritualis si tale qđ pp̄ce** traret nō grauissime errass̄; et deū; et hoīes penit⁹ offendisset.

LCapitulum quartum de prophetico viro Morcellana.

DUnquid et illa pretermittā que proprijs p̄spexi oculis; tūc
nō iocosa atq; stultissima reputata. a deuotissimo viro. im
mo quē p̄phetā audeo appellare Morcellāo exercitata
in silitudine futuri euentus: cuius vitas nūc apparet dilucidissime.
Quoties eq̄dez morti periculo zelo dei ituitus surz sese exposuisse;
Quō iter ad aleas ludētes ioca turbaret; subuertēs nūmos; char
tasq; p̄fringēs; qđ nec illi agere ptinebat. Verumq; q̄m ductu di
uino faciebat: nemo manū i eu ausus ponere est. **Et sic fructū non**
minimū dño vidimus yēdicasse. **S. i. De sancto Dominico.** **De**
santō Dominico dictū est; idūstria illustratus spū sancti q̄ dum
superare vellet aliquos hereticos; veritatē cristiāe fidei subuertē
tes. **Fingebat et ipse iuxta illouz simulationē nihil penitus p̄mes**
dere nisi herbaruz silvestrium radices; et gelida vti aqua; q̄zq; iuz
regule sue moře secrete sumēt alimētuz. **Et sic data fide passus est**
populus et ipsum audire donec erroris hereticorū agnosceret fals
latiā. **Tunc et ipse beatus dominicus rei sue prudentiā indicavit**

que spem hypocitarum tenere videbat: quod absq; peccato ab
alieno viro nequaquam fieri potuisset. **S**ii. **Q**uid n. mirabilis
qz virum sanctum consecutum iam senio: diuq; arte deductoriē so-
litudis videre p recuperatione salutis neptis sue. que decepta a
quodā heremita in hospitijs pō pretio se donabat. **T**ibi deposito
ac sanctitatis habitu: ericis precinctū r exornatū idumentū acce-
dere ad puellā dispositus: tanq; si et ipse pretio eā cuperet possidē.
Tandē blādis vībis ad pristinaz cellulam introdūxit: ibi p clausa
quam amiserat sanctitatē recuperavit et salutē. **S**ic itaq; quilibz
spiritualis et in diuinis expertus gratijs zelo dei. proximiq; doc-
trina: et salute: in diuersis se licite expōdere noscit casibus. quos si
actui ptractassent: grauitate vt diximus morū excederet hōestate
Siii. **L**egit̄ in vita patrū q; quidā vir sanctus nequiescūtā dis-
cipulo rationib; satissacere: q; ipossible esset a corde radicitus
temptationes diuersas euellere tpe probationis. **T**andē ut expiē-
tia monitus remaneret: nudari iussit: et ait. **E**cce cordis tui locum
vides: trahē si iā valēs ide fantasmatā q; te pturbare dicis. **A**dole-
scēs vīsa ipossibilitate a crebria cessauit lamētatiōe. **A**li⁹ qđē
pater hac in re aliter vīsus est. **M**ade inquit in cacumine turris: et
gremiū ad me inde plenum dedicito. **A**lit. n. puer: et nō valēs ad-
iplere patris mandatū: p̄fusus redit dices. **I**mpossible quidez p̄
sancte perficere quod iussisti. **S**ic et impossible esse noueris fili mi-
respondit illi vir dei: mentis in iuniorib; vagationes refrenari.

Capitulum quintum.

De dei suiq; sancti spiritus inspirationibus et consiliis: i ve-
teri nouoq; mirandis testamento indicare curauit. **A**t
nunc quod diebus illis apparuit stupendissimum breui-
ter enarrare decreui: ut discamus dei iuditia laudare: benedicere
et predicare. **Q**uia de stercore erigit pauperē: ut collocet eum cuz
principibus: cum principibus populi sui. **A**udite ergo audite fra-
tres audite dilectissimi mei. **S**i. **V**num esset quidam frater or-
dinis sancti dominici anno domini: **M**.cccc. **L**vii. in monastēio
adeo sancti spiritus succensus feroze est: ut mori pro Christi no-
mine peroptaret. **E**t quum buiusmodi desiderium perficere vo-
luerisset: ad prouulam navigare barbarum cepit. **A**lto pergens
animo captus nutu dei ab infidelibus nautis marinisq; latruncu-
lis: deducitur ad regnum et ciuitatem

Tunisi: ubi ab eo dominus recessit: et seruore extixit: ut sue humas
ne fragilitatis miseria agnoscere: anteq; martirij gloriosaz acq;
teret palmā. **S** ii. Ut tamen diu fame et nuditate i ppedib; tru
sus i carcerē fagutari pmisit: donec amissō spiritū sancti incendio
ad gelidam perueniret desperationis imbię. **Q**ua quidez nec de
neq; sanctus in celo: et in terra fuit quem hic crudelissime nō mas
ledicet: atq; blasphemaret: et quin a cristicolis ireparetur dice
bat. **D**esine me: qm; dum amore dei mori voluissim: recessit a me
spiritus eius: et hic vinctus et fame perire me facit. **S** iii. **T**andem
seruis regis indicauit se fidem negaturū christianam si liberum
exire carcerē: et e compedibus dimisisset. **C**onsensit rex: et circūcis
sus mahometis legibus se supposuit. **T**unc rex famulā suā ethis
opissam illi tradidit in uxore: cū qua per sex fere menses dormiuie:
tanq; a christiano remotus omnino cultu. **S** iv. **P**rimo vero
die quadragesime anni illius reuersus est spiritus domini: et vrit
cor eius. **E**t sicut a principio succensus est in dei dilectione: longe
maiori anhelans desiderio martirium pro cristi nomine sustinere
Quapropter die noctuq; cenaculo clausus: orationib; et disciplis
nis vindictā nequit iāru suarum in se etquirere non desinebat: et
amarissimas inter suspiria lachrymas fundens: humiliiter dicebat
Ecce. n. domine peccatum meum contra me est. **C**ognoui domine
q; humiliasti me: ut discam iustificationes tuas. **N**am me dignū
gloriosē martirij palmā acquiredi putasse nō percipio sanc. **I**deo
bonum mihi quia humiliasti me. **D**arce mibi domine: quoniam
cognosco peccatum meum maximum. **S** v. **I**n diebus vero
ebdomadē passionis domini accessit ethiopisa ad regem: et ait.
Perfidum quem tu rex in virum mihi tradidisti: ad suā pristinaz
Christi fidem reuersus est: nec mecum iam per dies quadraginta
domire passus ē. **H**z clausus die noctuq; ieiūj; oīonib; et lachry
mis vacas: a p̄tinuis verberibus cessare nō videtur. **R**aq; corripe
eum domine m; ne vltra me spernat: et negligat fidem mahometi
S vi. **A**udiens equidem rex que dixerat mancipiū eius furore su
census accersiri: eum iubet: et ait. **C**anis fili canis eur non dormis
cum uxore tua: **N**unquid ad vomitum reuersus es pristinum pers
fidorum christianoū: **N**ibeo ergo ut ab hac recedas stultitia: alios
quin dira morte interire te faciam. **C**ir vero sc̄ in det qui charis
tate innovatus: p̄cinctusq; biesu criti electione: et optia fide ans
dacter respondit. **N**unq; profecto rex ab itinis preordiis meis

nomen dulcissimum: sanctissimumq; hiesu cristi recessisse scies: qzqz
desperatione duct' meipsum sustinere non valeas: in huc precipi-
tium Mahometi lapsus sim. Quod quides a domino factu esse
probabiliter agnosco: qm presumptuose nimis martirij palmā cu-
rauerā vendicasse. Ideo recedens a me domin' me' Hiesus crist'
sinit mē dilucidissime imbecillitate oculis cernere: ac manibus
imo et toto fedato corpore ptractare. Nunc autē misertus mei re-
uertes pro delictis meis: et erroibus: atq; reatibus maximis suc-
cedit cor meū omnē leto animo passionē et mortē sustinere. Quā-
obrē pro christi noīe tuas pro nihilo minas: et iura duxi obseruāda
Ecce iam christianissimū meipsum pfecto: et Mahometi inimi-
cissimū ostēdo psecutorē. §. vii. Nunc rex nimio succēsus furoē
aduocauit chadi legis sue: cu quo inito pfilio illico lapidari preces-
pit. Et cum turba ciuitatis accureret acclamātes: et ipetu nimio
maximog; furore dicebāt: Tolle: tolle canē: tolle blasphemū legis
noīre: tolle derisorē mahometi. Et sic peccatiēs virū dei trahēbat
per vicos. Et dum esset iuxta habitationē mercatorum genuēsū
habitum cuculā videlicq; religiōis sue exiit: et illis tradidit dicens
neq; in aliquo hīt' sanct' iste erravit: sed ego tantumō. Ideo nolo
vt p̄tumelā patias. §. viii. Tandē modicum extra portā ciuita-
tis flectēs genua bubulc' quidā cucurrit: et sappa qua in vineā la-
borabat: virū sanctum per mediā cervicē solo ictu p̄cussit. Et sicut
aie electorum: sanctorūq; dei decoronari solēt. Sic etiā viri hui'
siam electā et spetiosam triumphāti martirij sui palma inter ag-
mina sancta spirituum beatorum rex regū domin' Hiesus in gre-
mio diuine maiestatis sue incundissime suscepit. §. ix. Ut talem
tantā corpori athlete sui gratiam subministravit: q; postq; canes
lli lapidibus adhuc mortuum obuiissent: ita vt acerius nō min-
imus lepidum in eum fact' esset. Inde etiā extrahētes in ignē ve-
hemētissimum pioicerunt corpus beatissimi viri: vt ibi penitus
p̄simerebāt. Sed quum per duas quippe p̄tinucas in medio flāmā
sum horas perleuerasset illesum: ita vt nec toti' corporis pil' vn'
comburerebāt omniō. nimia indignatiōe vexati quasi vrsi spumā-
tes rapuerunt de medio ignis corp' sanctum: et totā circundāt in
ciuitatē sunibns per pedes trahēbat: donec deniq; fessi effecti: in
quādam piscinā extra muros ciuitatis piecissent: ibiq; cadavera
bestiarum p̄tibant. Unde fetor maximus ibi aderat semper
§. x. Nocte autē illa lumiaria visa sunt iuxta sanctum corp' a quo

tom imēsus odor suauissimusq; exibat: vt & ipsi gentiles pre suaute
tate cogebāt se ad piscinā p̄ducere: ac studiose claudū eū menia
pmittebāt: vt diutī odois illi fragrācia frui valuissent. S.xi. **H**ic
quid de hac re p̄cipes sue legis aduertissent: timētes subuersio-
nem fidei sue: gluosos reddiderūt christianos mercatores: vt a res-
ge p̄tio corpus illud pcederet eis attemptaret. **G**enuēles vero
mercatores cum de patria sua fuisset sanct⁹ vir: trecētorū aureoū
mercati sunt: At lotū & mundatū aqua mundissima corp⁹ illud mul-
lam penit⁹ in eo lesionē innenerūt: nisi tm̄ in capite vulnus: & a fu-
mo ignis aliquantulū obūbrat⁹. **V**nde dicere potest anima san-
cti viri tāqz sponsa dei. **N**igra sum p̄ lapsum: sed formosa p̄ miām.
Et corpus eius affari potest. **M**olite considerare q̄ fusca sim: quia
decoloravit me passio & sumus ignis. **N**unc porro deū multa fer-
tur p̄ eū in eius corporis veneratiōe in **G**enuēsi ciuitate exercere
miracula. S.xii. **H**ec porro omnia ab is referentibus didici: qui
quidem proprijs audisse aurib⁹. oculisq; cōspexisse ab initio vsc⁹ ad
exitū huiusmodi passionis & martirij affirmabant.

Capitulum sextū de ibecillitate: & statu, p̄prio: & de vita p̄fectorū.

Dulta quippe p̄memorāda duximus charitatibus v̄is.
In Non tamē vt dei freti mia incerto vestro sanctorū illos:
rum imitatores fieri presumati. **O**lonia vita sanctorū
admiranda est: & venerabiliter laudāda. non tamē omnium imitā-
da. **V**erū magis vt & cautores efficiamini: & in uitādis demonū
malorūq; hominū seditionib⁹. **E**t vt p̄p̄y ista vestri ibecillitez
lucidi⁹ agnoscere valeatis. At vero de casib⁹ spūaliū patrū: ac de
p̄templatiorū excessibus. **N**eç de diversitate gratiarū eoz: et
in quo spiritu bona malaue agant nequaqz presumere audeatis
temere indicare. **N**isi quum vos aut in similibus expertissimos:
non ex libris solum: sed magis in co: de sp̄itali munere esse noue-
ritis. Aut quum p̄ interitum finem pessimum illorum more **G**eu-
lis: p̄gnoneritis de vltione fuisse. S.i. **S**i vero post lapsū spūa-
liū: renouationē gratiarū: & virtutum in eis vberiore amplioremq;
videbitis: non malicie causa fuisse sciatis. **H**ic magis pmisiōe de i-
ad illorū & aliorū salutē: & correptionē. S.ii. de similitudie laps-
sus p̄fectorum. **S**icut enim militū īmo p̄ncipū exercitū cicatris-
ces vulnerū: quanto exesserit numero: in laude: atq; gloriā tanto
longi⁹ habent ipsorū: qui in maxime arduis se le poluisse militas-
ribus indicat p̄uuntis. **E**tit tñ deuictis supatisq; hostibus se vna

cum exercitu in pacē conducere ad castra valuerūt. §.iii. **E**xplā
natione. **D**ic itaq̄ spirituales viri. ac sancti: & cōtemplatiū hoīes
erunt: si post iustificationē in pace: charitate. & feroire se suosq̄
deduxisse inuēti fuerint. **T**unc omnes lapsus eorum tam preclare
in eorū veneratione habiti sunt: quantomirabilē illorū de' patie-
tiam: & humilitatē in exemplū nostrē correptiōis experiri. ac p-
bare voluerit. §.iv. **I**git summodo aduertendū est fratres mei
ne de spiritualib⁹: exptis: p̄templatūsq̄ temere iudicem⁹ patriis
bus. **E**t si tamē prelatis: presidentibus: & antiquoib⁹ deuotis: et
canicie: senectutisq̄ pfectis in gestibus nouitionū: iuuenium. & ex-
pertorū iudicare legitimate in charitate liceat: non tñ in alijs q̄cqd
agit: vtrum a bono: aut a malo spiritu fuerit iudicandū est: in p̄fu-
sione pacis: & deuotionū patrū supradictorū: q̄ detractio pessima
appellat. **N**e qua Jacob⁹ in canonica sua inquit. **N**olite detrahē
alterutrū fratres mei. **Q**ui detrahit fratri: aut qui iudicat fratre
suum: detrahit legi: & iudicat legē. §.v. **T**anto etenī semper q̄s
detrahere sp̄icet quāto bona que agunt malo fieri sp̄u arbitrat:
ab his presertim quos tū etate tum expientia: & fama diu sp̄ualem
vitam duxisse nouerim. **Q**uid nā reprehēsibili⁹ q̄z in tunioribus
religiosis in exptissimis sp̄u alij diuinarij: rerū incircunscisa cero-
uice vitā: mores: & acta maiorū: patrum & suorum ignominiose ps-
scrutari & in eorū facie arguere: & reprehendere: atq̄ corripe eos
audere. **I**nmo q̄ peius & truculent⁹ est: non solum illis detrahe
sp̄ualib⁹ patrib⁹: verum etiā eos p̄sequi non desist: a quib⁹ vitam
corporis suscepint & aie. **I**ccirco beatus inquit Hieronim⁹. **N**ō est
detrahere verū dicere: caue ne aures: aut ligua baberas puriētes
vt nec ipse alijs detrahas: aut alios audias detrahetes. **M**ultoū
q̄ solatiū est bonos carpere: dum peccatiū multitudine putat mīni
peccata. §.vi. **O**ffitium enim virorū bonorum est: p̄ proxio
rum reatibus: presertim pro patribus & fratribus lapsis ac pecca-
tis diutius lugere: continuisq̄ deum impulsare orationibus. dōec
ad vitam restarent eternam. §.vii. **N**e ve is qui detractionis
bus more Cham verenda patrum denudant. Verenda inquam
et que pudenda sunt: ac in vituperationem sacre religionis pos-
sunt deuenire. **A**nde Isidorus. Non detrahes peccanti: sed condo-
le. quod in alio detrahis in te potius pertimesce. **Q**uādo alijs de-
trahit te discerne: nunquam detrahes si te bene discernes.

Utercū simile crīmē impendit. **E**t qui detrabentē audit & qui detrahabit. **S.** viii. **H**eu heu quā longe horre dum est de his sepiissime a detractorib⁹ malum facilime credere. de quib⁹ nisi bona : & laudabilia audiūimus : & vidimus. **U**nde oblitis benefitijs vna cum detractorib⁹ ad illo:ū irrisiōes : & vltupatiōes ora dilatant & ligue. **H**icis enī in vita patrū. **M**elius est p̄medere carnes & bibē vīnū q̄z p̄medē i vituprationē frēz suū. **S**icut susurrās serpens Euaz de paradiſo excludit: sic qui detrahabit fratri suo: non solū suā sed etiā audientis animā perdit. **M**onachus biliguis pturbat fratres. **E**t illud eccl. **V**ir duplex aī incōstās est i omniib⁹ vīs suis. **I**te **S**ac lomon. **H**omo puerus fuscitat lites. **E**t vir verbosus separat p̄ncipes. **I**p̄ iūrgia querit mal⁹: angelus at crudelis mitteattra eum.

Capitulum septimum de mutua charitate fratrum.

DOn enī delectatoꝝ est qui de quo loquīt̄ ex nimia motus n̄ charitate nō solū lachrymabiliter dolet: s̄ mori, p ei salutem vellet. **N**ā verā illum charitatem habere tenet Bernardus: qui, p fratrib⁹ mori paratus est. **S.** i. **E**rgo atē omnia charitatis iuriū imitatoꝝ: sectatoꝝq̄ esse toto corde curemus. **E**t quomodo de prelatis: seniorib⁹: aut spiritualibus: vel cuiuscūc cōditionis: ac status malum audiūimus: nec fidez verbis tribue debemus: sed detrabentib⁹ increpādo suū indicare errorē. **S**i vero charitate siue consiliū gratia dicīt: ita vt veraciter illi credi potest ex illius vite p̄gnitione: de quo manifestat̄ delictū: p̄ dolendum est summopere & nō detrahabit. **I**mmo si concedit: aut adeo attrac tibilis sit: vt māsueta admonitione erudit̄ possit: more euāgelico illi quod scimus siue audiūimus intimare tenemur. **H**eniq̄ si non audi: rit orationib⁹: & lachrymis in nostro secreto cordis p illius pueritate: iure charitatis deo oīpotēti satisfacere accuratissime curemus: sicut, p nobisipsis fieri cupimus. **E**t sicut dominus ibes sus fecit vīsp ad mortē: mītē at crucis. **I**n illud Jobānis apostoli dicentis. **H**oc apparebit charitas dei in nobis: qm̄ sint ille p nob̄ qām suā posuit: sic & nos debem⁹ p fratrib⁹ n̄is qām n̄rāz ponē. **E**t iō aug. **T**i p hāc vīa x̄e chariat̄ volūm̄ currē: ad eternā p̄ficiā feliciter possum⁹ p̄uenire. **S.** ii. **G**ic n̄ duo sunt vere charitatis p̄cepta: dilectio sc̄z dei: & proximi. **G**ic due sunt in ecclīa sancta catholica. vita sc̄z actiua: & cōtemplatiua: in quib⁹ lex vere p̄ficiēt charitatis. **V**ita quippe actiua est: que, p charitate dei in se & in proximos bona exercere operat̄ corporalis: tum: nō religiosa

atq; catholica iuxta dei precepta sacro sancte eccl^e leges et man
data uniuersa teneat. **C**uius plane due vie sunt. Actualis et menta
lis. **A**ctualis via est: que mie opera facta corporalia qz spiritualia do
cet exercenda. **M**entalis est que orationis: lectiois: atq; meditatiois
ad fructum professores deducit suos. **M**arum profecto duarum viarum et
opera et precepta ab his operari necesse est quantu liberi arbitrii
sui spectant vires: et anime potestate eo rū naturales valent. **Q**ui non
dum intentione disposita: ut opere vel desiderio sese ad arcem pue
niendi exposuerint contemplationis. **Q**uibus per salvatorē itimeat: sic et
illi qui ei dixerat. **H**omine quid facias et vita eterna possidebo. **E**t
Dominus respōdit. **F**eria mādata. **N**ūnāt ille ab inēunte etate illa
plena profecisse retulisset: vita videlicet actuā. **A**d altiores putatas
dominus qz ciperet puenire: agilli. **S**i vis profectus esse in vita scz:
contemplatiua. **V**ade et vende omnia que possides et sequere me
§.iii. **E**cce ergo ex redēptoris definita sua. **Q**uicunq; arbitrii sui
vīribus: et anime potentias uti valet precepta omnia: tu diuina: tu
ne p̄mūnū legum servare tenent. **Q**ui autem ad p̄fectionē per
veniēdi gratiā: aut ad contemplationis accedere curat arcem: ad duo
tantum obligari cognoscimus. **O**mnia videlicet postponere talia
christi p̄ passum: p̄ tumelū irrisum: cruci confituz: ibi qz acerrima
nece defunctum sequi. **A**t duo hec in vnu Paulum concupisse pro
cepim⁹ quū diceret. **O**mnium vero que retro sunt obliuiscēs: ad ea
vero que priora sunt extendēs me: p̄sequor ad desideratum braniū:
quod est dilectio et charitas dei. **T**he vita contemplativa §.iv.
Estigit vita contemplativa illa que circa dei dilectionē et visionē eius:
necnon omnī spiritualiū rerum cognitionē versat: gratia sp̄cialissima
attrahit: ac erudiēte: cuius via una est tū scz. **V**ia spiritualis
que gaudia indicat mundi tanq; vnu crapulante euitare: et sans
cta verba operaq; sollicite exercere. **J**uxta pauli eruditam: ubi ait
Molite inebiari vino: sed ipse amini spiritu sancto: loquentes vobis
metipsis in hymnis et psalmis: et canticis spiritualibus: cantan
tes et psallentes in cordibus vestris domino. **E**cce ita vite cōtemp
platiae viam: audistis spiritualem: et ea quae exercēda sunt opera. **N**ūc
autem attendite ad que et ad quāta vir contemplatus obligetur
precepta. **U**nū est enim et nullum aliud quod est omnē tantum
curam apponere et diligēti dominum Ihesum cristum: usq; duz
divina attrahente gratia ad dei visionem spiritualem: diuinęq;
trinitatis cognitionem latissimam ascendere mereatur.

S.v. Preceptum autem illud ynicum est quod in cantica sponsus christus biesus ad sponsam rettulit dicens. Done me ut signulus super cor tuum: ut signaculum super brachium. Quod est dilige dominum deum tuum ex toto corde tuo: et ex tota virtute tua. Quia fortis est ut mors dilectio: qui vincit et superat: et nunquam superatur: nec vincit. Pura sicut infernus emulatio: qui quod tenet nunquam dimittere patet. Lapades eius scilicet dilectionis dei: lapades ignis atque flammarum. Aque multe temptationum: persecutionum: angustiarum: multarum: non potuerunt extingere charitatem. Multo minusque pro obliuione: aut ignorantia emituntur: aut operantur. Quoniam neque flumina errorum atque reatus occurrentia viatoribus scilicet vie spiritus obvuent illa scilicet charitate dei: ut ex eis damnentur: sicut in Samson et David factum est. ideo Paulus **S.vi.** Si enim sum caro nem in actiuam vita vireritis peccantes videlicet moriemini morte: eternali scilicet. Si autem spiritu facta carnis mortificauerit: oib[us] mundi gaudis renuntiando: viventis in eternum. Quicunque enim spiritu dei aguntur huius filii sunt dei. Non enim accepistis spiritum in timore multorum preceptorum: iurium: legumque diuersorum mandatorum. Sicut qui in actiuam laborantes vitam graui onerantur iugo. Quia vos accepistis spiritum adoptionis filiorum ex ardenti dilectione in quo clamamus. Abba p[re]f[ectus]. Ipse enim spiritus testimonij reddid absque legibus et sinodocis: et absque litterarum eruditissimis huius seculi: spiritui nostro: quod sumus filii dei et heredes eterne glorie: coheredes autem Christi: cum quo ex unione dilectionis unum erimus in fruitione supernae divinitatis. Juxta dictum eiusdem Pauli. Qui adsereret deo unus spiritus est cum illo. **S.vii.** Tunc enim verae acquirunt sapientia: non philosophorum: sagacissimumque doctorum temporalium: scientiarum: sed simplicitum amatorum dei renuentium astutias: et subtilitates legum attendere diuersarum. Sed solu[m] ad iuueniendu[m] sapientiam dilectionis dei: ipotestem spirituali prudenter de qua Galo. i. p[ro]ueb[us] inquit. **S.viii.** Si enim sapientiam iuuenieris et inclinaueris cor tuum prudentie: dimittendo tristitia per spiritualibus et humana per divinis. Si quesieris eam quasi peccantes: et sicut thesauros effoderis illam. Tunc intelliges timorem domini non in libris: sed in tabulis cordis. Et scientiam dei iuuenies non in legum doctorum dictis: sed in intellectu tuo. Quia dominus dat sapientiam ait ab dilectorum suorum. Et ex ore eius sciens certum est: et honestatem moralum: et honestatum custodit in rectiorum amatorum suorum salutem. Et preget gradientes non in sublimitate sermonum: et caulationum adiuvantes

tionē: sed simpliciter in dilectione dei: seruans semitā iustitie: et viā
sanctorū custodięs. Tunc intelliges iustitiā legum: et iuditium dei
ab eo doctrina hominum. Sic et equitatē: et omnē semitā bonam.
§. ix. Et ideo si intrauerit sapia dilectionis cor tuum. Et scientia
spiritualis anime tue placuerit: psilium dei custodiet te: et nō astu
tia litterarum. Sed prudentia gratie seruabit te: et eruabis a via
mala: et ab homine qui puersa loquit̄ ad simplices capiendas laq̄is
diabolicis animas sub diuersarū legum et preceptorum astutis: et
subtilitatibus varijs. Cum ad unum tantum p̄ceptū teneat̄ oēs
qui ad vitā trahunt̄ contemplatiūnā: quod dei dilectio est. De quo
quidem redemptor: noster dicerat Marthe. §. x. Porro unum
est necessarium ad optimā marie partē eligendū. Et hoc est pres
ceptum quod Salomon in prouerbijis in custodiā anime predice
rat. Qui custodit mandatum sc̄i⁹ dilectionis dei: custodit animas
suas. Qui negligit vias suas. i. virtutum et morum p̄ obliuionem
aut ignorantiam mortificabit̄. Sic ut David in morte pueri et p̄
secutione Absalon filij sui: sed nō ad iterum damnationis.
§. xi. Nempe talis tant⁹ et est coniunctio dei cum anima huiusmodi
electorum: ut nisi ex nature fragilitate aut p̄missione diuina p̄ ob
litionē aut ignorantia errare minime possint. Unde nunq̄ a dei
dilectione valent separari: sed magis ad cōnubium diuine maiestatis
omnino vēturi sunt. Unde nunq̄ ampli⁹ a dei charitate in spiri
tuales amplexus: et oscula ac suauissimas p̄solationes dissoluentur
Unde Gregorius. Charitatē recte predictor egregi⁹ vinculum
perfectionis vocat: quod virtutes quidē cetere perfectionē generant: sed
tamen eas charitas ita ligat: ut ab amantis mēte dissoluī iā neq̄
ant. Ideo Paul⁹ ad romanos ca. viii. Diligentib⁹ deus oīa coopā
tur in bonū. Unde Augustin⁹. Habeas charitatem et fac quid vis.
Quid sit charitas dei idē ait. Charitas est virt⁹ qua vidē deū: p̄
fruiq̄ co desideram⁹. Charitas vero proximi. Si quis tantā habebus
erit charitatē ut pat̄ sit etiā p̄ frīb⁹ mort⁹ perfecta ē in illo caritas.
La. octauū tertie p̄t p̄mi libri: in exēplū euāgelij declaratū p̄ bñm
Augustinū: q̄ vita actua circa plura implicari oporteat: et contem
platiae unum sit necessarium.

Dicitur. qd̄ actua qd̄ue p̄templativa sit vita itinæ studuerim
et dilucidissime autoritate at doctoris egregij aurelii Augustini
hic prope affirmare curavim⁹. Ubi p̄ Marie et marthe abas
ru sororu simili studiū actuae vite labores:

et contemplative otium distincte in homelia ascensionis beatissime virginis conatus est indicare dices. §.i. Videlicet ergo charissimi et quantu arbitror; iam istellexit in his duabus mulieribus que ambe fuerunt domino gratae: ambe amabiles: ambe discipule. Videlicet ergo magnum aliquid intelligitis: quicunque intelligitis: quid audire et scire debetis: etiam qui non intelligitis in his duabus mulieribus duas vitas esse figuratas: presentem: videlicet actiuam laboriosam: et quietem videlicet contemplatiuam: et umnosam: et beatam: temporalē et eternā. Hae sunt vite: de illis vos copiosi cogitate: cogitate quid habeat hec vita: non dico mala: non iniqua: non nefaria: non luxuriosa: non impia: sed laboriosa: eruminis plena: rumoribus fatigata: temptationibus sollicita. Hanc ipsas innocentem dico vitam: quales decebat hunc Maria. Hac ergo quantum potestis inspicite: et de hac ut dixi copiosi quod loquimur cogitare. Vita ergo inquit ab ea illa domo: nec cum maria erat nec cum maria. Et si aliquis fuit dico intrate fugit. §.ii. Remiserunt ergo in illa domo que suscepit dominus in duabus feminis due vite: ambe innocentes: ambe laudabiles. Una laboriosa: altera otiosa: nulla facinorosa: nulla desidiosa: ambe innocentis: ambe inquam laudabiles: sed una laboriosa altera otiosa: nulla facinorosa quam cauere debet laboriosa: Nulla desidiosa: quam cauere debet otiosa: minime diversarum scientiarum litterarum studiis vacans. §.iii. Erant ergo in illa domo iste due vite. Et ipse fons vite. In maria erat imago presentium: i.e. actiuam. In Mariam futuram. i.e. contemplativa. Quod agebat maria ibi sum: dum actiuam gerimus vitam. Quod agebat maria hoc speramus: dum oib[us] post possumus ad contemplativa vitam trahimur. §.iv. Hoc agamus: b[ea]tū: ut illud habemus: Nam et modo inde aliquid agimus: remoti a negotiis: depositis familiariis: curis: conuenientiis: statim: auditis: inquantu[m] hoc agitis marie similes estis. Et facilius vos quod egit Maria: absq[ue] videlicet nimia litterarum: legumq[ue] diversarum discussione agitis: quod ego qui prerogo curis maximis secundum plurimis sacrarum litterarum subtilitatibus Unde dicitur. Beata rusticitas simplex et recta et igne divino successa.

Eccce iam quid inter actiuam et contemplatiuam intersit vitam: indicavit nobis egregius doctor. Aus diamus insuper quid per domini sententiam idem Augustinus ostendat. Num hec promoverit saluator? Mathei

verba. S.i. **M**arta marta sollicita es: et turbaris erga plurimam
Maria autem optimam partem elegit. que non auferes ab ea. **M**arta
marta: repetitio nominis indicium est dilectionis: aut forte mouende
intentionis: ut audiret attentius bis vocata est: **M**arta marta quia
di. Tu circa multa es occupata: in obligatione videlicet mandatorum:
legum diversarum preceptorum. **V**nus autem est opus. i. **vnu**
est necessarium: quod est preceptum desiderandum dilectionis Ihesu Christi
dei veri et vi hois. **N**on **vnu** opus quasi singulare opus. **S**ed opus est
quod ad omnem spiritualium diuinorumque affectionem gustum et suavitatem se
extendit: hoc expedit necessarium est ad dei et proximi veram vendicatam
et possidere charitatem: de qua Hieronimus ait. Qui sine charitate
est: sine deo est. **N**on dixerat qui sine litterarum eruditio et legum.
S.ii. **N**on est unus hoc eggerat maria. **U**nus cogitat fratres mei: et
videte in ipsa multitudine spiritualium et diuinorum affectionum. Si de-
lectat nisi unus scilicet desiderium dilectionis et visionis domini nostri
Ihesu Christi. Ecce deo propitio quod multi essent. Quis vos ferret nisi
unus saperet: in dei et proximi charitate. Unde in multis quesita
contemplationis: quasi dicat nec in multis preceptorum obligatiobus
pacifica possidet quies spiritualis. Sed in **vnu** dilectionis perceptu.
Ideo sequitur exemplum. **D**a unus et populus est. **T**olle unus et tur-
ba est. Quid est turba: nisi multitudo turbata: sed audite apostolum.
S.iii. **O**bsecro autem vos fratres: multitudini dicebat: sed omnes unus
facere solebat: persuadens ad contemplationis requien. **O**bsecro
autem vos fratres ut id ipsum discatis omnes scilicet charitatem dei et proximi.
Et non sint in nobis scismata disputationum inter prophetarum legum
cautelas: et spiritualium: atque diuinorum munerum affectionem. **S**itis autem
perfici in eodem sensu dilectionis dei: et in eadem scientia charitatis:
S.iii. **N**on quod simpliciter manet cum Maria in dilectione Ihesu Christi:
et charitate eius: sed deo manet: et deus in eo: quam dominus quodcumque ex-
cusauit dilectam suam coram legisperitis phariseis. et epulanticibus in
coniuicibus humeris sapie: de erroribus et peccatis illius iam per ignem
dilectionis consumptis: et annullatis. **S**ed magis increpat murmur-
rantem phariseum in persona prudentium: et sapientium secundum munera
di doctrinam: qui in excessibus electorum facilime scandalizantur. non aduertens
ad vim diuine dilectionis: que omnia delicta comburit. sic et succenditur in ardentissima fornace palea et stipu-
la. S.v. Ideo dixerat dominus phariseo: signa que erant dilec-

ctionis in maria peccatrice: que nō fuerat in eo. Unde absoluīt illa: et ille ex temeraria damañat murmuratione. Et quod magis ē: exemplo tunc duorum debitorum ppria sua ipsaq̄ hūana prudētia capiē: propalata ex ore suo sūa. Quod ille plus diligit cui pl̄o di mittit. Iacq̄ nimio succēsa desiderio remissionis: multoru ob sar cīnā reatum: īmensoḡ facinorum suorum que maria pgnoscebat: maioris dilectionis signa intrinseca et extrinseca ostendit: q̄z phariseus qui forte illi erat animi; quo alter ille phariseus de quo in euangelio domin⁹ p̄memorat vna cum publicano qui dicebat: Ago tibi gratias: tc. S. vi. Sic iste nesciens pprios defectus signa dilectionis in domino non ostenderat. Sed mariā murmurans p̄demnabat peccatrice: que mūdior: erat illo. nam ex dilectione sua ab oībns suis purificata peccatis remāsīt. Unde dīḡ fuit excusationis apud scandalizator. Longe magis apud sorores suaz Marta excusari a domino meruit: dum secus pedes domini sedens diuīa iplebat sapientia: in qua illud vnu quod saluator: nccariū fore ostēderat: tanq̄z infans i gremio collocat matris. Nam dilectio ihesu cristi et visio eius nutrit̄ et alię a sapientia dei: nō ex sc̄i entiarū dogmatum: sed ex charitate altissimi. Quid autē sit sapia et virtutes eius: ex libro sapie hic inferius intimabo.

Capitulum decimū de sapia contemplationis que imbuīt ab his qui cum maria ignara litterarū simpliciter ad pedes domini in humilitate petit: querit: et pulsat: orationibus: meditatiōibus: et austерitatibus donum dilectionis et visiōis ihesu cristi.

Hec enim Salomō. Om̄ enim artifer docuit me sapias dei: videlicet que non nimio litterarū studio adipiscit: sed solum diuīa fauente gratia in electorum cordib⁹ habere delectat. S. i. Et enim in illa spiritus intelligentie: sanctus vnicus: multiplex: subtilis: mobilis: disertus: icōquinat⁹: certus: suauis: amās: bonus: acutus: quod nihil uerat bene facere: humerus: benignus: stabilis: certus: securus: omnē habens virtutē: oīa perspiciens: et qui capit omnes spiritus intelligibiles. Omnipotens. mobilibus: mobilior est sapientia. Attigit autem ubiq̄z propter suam munditiam. Vapor est enim virtutis dei: et emanatio quedam est claritatis op̄potantis dei sincera: et ideo nihil inquinatum in illaz cucurrit. Cādor: ē enī lucis eterne: et speculū sine macula dei maiestatis: et imago bonitatis illi⁹. Et cū sit vna: omnia p̄t: et permanens in se: oīu inouat: et p̄ natōes in alias sanctas se transfert. Amicos

dei et prophetas constituit. §.ii. **N**eminē enī diligēt deus nisi
cum qui cum sapientia inhabitat. **E**cū enim spētiosior sole: et super
omnē stellarū dispositionē luci comparata inuenit prior illi enī
succedit nos. **S**apiam autē nō vincit malitia. §.iii. **A**ttингit
ergo a fine r̄sōz ad finē fortiter: et disponit oīa suauiter: hanc ama
ui et exquisiti a iuuētute mea. **E**t quesui sponsam meā mibi assu
mere: et amator factus sum forme illius. **G**enerositatē illius glori
ficat: contuberniū habēs dei: sed om̄ dominus dilexit illā.

§.iv. **D**octrīx est enim discipline dei spūalis. **E**lectric operū illius
dūlinēū spētialiter maximeq; et si diuitie appetunt in vita: quid
sapientia locupletius: que oīa operat tā divina q̄z humana. **T**i at
sensus operat: quis horū qui sunt magis q̄z illa est artifex. **E**t si
iustitīa quis diligēt magnas habet virtutes. §.v. **G**obietatez
enī et sapientiā docet: et iustitīa: et virtutem: quibus utilius nihil
est in vita hominibus. **E**t similitudinem scientie humanaū rerū
et litterarū quis desiderat: scit p̄terita per reuelationē: et d̄ futuris
existimat per inspirationē diuinam. **S**cit versutias sermonū p̄ lus
men intelligentie spiritualis. **E**t solutiones: et dispositiones argu
mentorū: per lumen intellectus a deo supra naturā illustratum.

Signa et monstra scit antequaz fiant: et euentus temporū: et se
culorum in apparitionibus: aut visionib⁹ angelorum sanctorum
aut ipsius Ihesu cristi. §.vi. **P**roposui ergo hanc adducere mi
hi ad coniuendū: sciens quoniam p̄municabit mecum de bonis
spiritualib⁹. **E**t erit allocutio cogitationis et tedij mei: silentij: et
solitudinis: divini susurrū. i. mentalis dei locutio electorum cū deo
et deus cum illis. **H**abeo ppter hanc claritatem predicationū ad
turbas et honores apō sentiores: deuotos videlicz et spirituales: atz
electos et sanctos viros. **I**nuēs et ancuts virib⁹ et ingēo inueniar
in iudicio: et in conspectu potētiū amabilis ero: et facies principum
mirabānē me. **I**acentē me sustinebunt. et loquentē me respitient:
et sermōntante me plura manū ori suo ipouent. §.vii. **P**rops
terea hēbo p̄ hāc īmortalitatē: et memoriā eternaaz is qui post me
venturi sunt relinqua. **D**isponā populos in doctrina dei in libris:
et scriptis: et confessionibus. **E**t natiōes erunt mihi subiecte: et de
uotione et fide. **L**imebūt me p̄dicāte: iuditia dei reges horēdi.
In multitudine deuotorum et spiritualium videbor bonus. **E**t in
bello temptationum et persecutionum fortis: intrans in donum
meam conscientie immaculate a consensu.

Unde conquesca cum illa sc̄ sapientia absq; remorsu coquiat
onis reat? S. viii. **N**ō enī habet amaritudinē cōuersatio illi
nec tediū cōictus illius: per donū contemplatiōis. **S**ed letitiam
z gaudium spirituale atq; diuinū in suauitate sensationū diuersa
rum. **H**ec cogitans apud me: z cōmemorans in corde meo qm̄ im
mortalis est in cogitatione sapientia: z in amicitia illius dilectio
bona spiritualis: z diuina. **E**t in operibus manuum illi honestas
sine defectiōe. **E**t in certamie aduersantiū z obloquentiū loquele
illī dilectionis diuine sapientia z preclaritas in cōmunicatiōe ser
monū ipsius. **D**om̄ spiritus domini repleuit orbē terrarum. i. vtris
usq; hominē. **E**t ideo hoc quod in eo p̄tlet oēs habet scientiā voc
is p̄nuntiādo archangeli que non licet homini loqui. S. ix. **C**irca
cuibam querens vt mibi illā assumere: videlicet in sponsam. **N**uer
autē erā: ex simplicitate more pure colubē: z ingeniosus ex spūali
prudentia more serpētis. **E**t sortit̄ sūz alaz bonā. diuina electiōe
z vocatione sp̄ciali. **E**t vt essem magis bonus: veni ad corp̄ coin
quinatū: ad iustificandū z corroborandū illud: tanq; aurū in for
nace p̄ diuersis z in auditas temptatiōes diaboli. vbi oēs anime
virtutes z potētie in absentia sapie debilitant: z mortificat̄ subs
ter huminas v̄res: ita vt necesse sit deficere: z in multis reprobē
sibilibus contaminari. **E**t vt sciuī quoniā aliter non possum eē cō
tinē nisi deus det: experientia ductus: q̄ sic oportebat vt p̄priā
agnoscere fragilitatē z miseriā. **N**am z hoc ipsum erat sapie op̄
nicariū sc̄ scire cuī esset hoc donū q̄ donū dei est nō virt̄ bo
minus. **M**ore dicentis. **N**emo castus nisi a deo. **I**ccirco adij dos
minum z deprecatus sum illum: z dixi ex totis recordijs meis:
S. x. **E**x sapientie. **D**eus patrum meorum z domine 'mie qui
fecisti omnia verbo tuo. **E**t sapienti tua constituisti hominem vt
dominaret̄ creature tue: que a te facta est vt disponat orbē terrar
um in equitate: z iustitia: z directione cordis iudiciū iudicet. **D**a
mibi sedum tuarum assistricē sapientiā: z noli me reprobare a pu
eris tuis. **Q**ui non litterarum eruditione: sed spirituali doctrina
sapientissimi facti sunt a te. **Q**uoniam ego seruus tuus sum: z fu
lius ancille tue: homo infirmus: z exigui temporis: z minor ad in
tellectum iudiciū: z legum. **E**t si quis erit consumatus inter filios
hominum: si defuerit ab illo sapientia tua in nihilum computa
bitur: z c. S. xi. **D**itte illam de celis sanctis tuis: z a se de magis
titudinis tue: vt mecum sit: in bonis operibus exercendis: hūanis

diuinis: ac spiritualibus. Et meū laboreti: impatienter: et humili-
ter aduersa tollerando. Quoniam hec non in humanarū litterarū
viribus acquirunt: sed solum diuina sapientia tua: p quā fac ut et
sciam quid acceptū sit apud te. Qm̄ multi fallunt in iuditīs tuis
Nam abyssus multa sunt. §.xii. Sic enim illa omnia: et intelli-
git: et deducet me in operibus meis sobrie: et custodiet me i sua po-
tentia. Ita ut absq; scientiarū: diuersarūq; legū rudimētis. erunt
accepta opera mea in vinculo operata dei dilectionis et cetera.
§.xiii. Quis enim hominū poterit scire p̄siliū dei: aut quis poterit
cogitare quid velit deus. Cogitationes enim mortaliū timide: et
incerte, puidentie nostre rē. Hensum autē tuum quis sciet nisi tu
bederis sapiam: et miseris spiritū sanctū tuum de altissimis. Et
sic sunt correcte semite eorū qui in terris sunt In multis temptatio-
nibus et angustiis in tpe iustificatiōis. Et sic que tibi placent deci-
derunt homines electi facere in tpe magnificationis. Nam per
sapiam sanati sunt q̄cunḡ placherint tibi domine a p̄ncipio: elige
vocare: iustificare: magnificare: in arcē tue cōtemplatiōis. Deniq;
glorificasti eos in gloriam tuam sempiternam.

Capitulū. xi. tertie ptis libri primi: q̄ hec sapientia in electiōe: et
vocatione suscipit in gaudio et virtute. Deinde p̄bat quos recipit
et iustificat crutiōdō in tribulatione. Deniq; letificat. Ex libro eccl
cœlestiaco Capitulo. iii.

T in eem cōtemplatiuis vitaz nisi vnum necessariū sit
scz amor hiesu cristi q̄ generat: et producit: nutrit: et alit
solum in dei sapientia. Nam hic prope in testimonium
et in propolti mei confirmationē deducere decreui. Ne q̄s putet
ad arcem contemplationis pueniēdi modus sit litterarū studium
aut rerum humanarū vires oportere. Cu non sit volētis neq; cur
rētis: sed domini miseren̄tis. domino attestante atq; dicēte. Ne
mo venit ad me nisi pater meus traxerit eum. et eum duferit p viā
contemplationis. §.i. De vocatione et iustificatiōe contempla-
tiuorum. Nūc āt quos deus p sapientiā ad p̄fectionē vocat q̄ illos
corrigat et iustificat: postremo letos reddat. Ex ecclesiastico et
supra diximus libro intimat utilium esse putauit: ubi sic habetur:
Sapientia filijs suis electis videlicet et contemplatiuis: vitā inspi-
rat dilectionis de qua salvator ipse ait. Qui credit p dilectū i me
non moriet̄ in eteriū. Sed pater meus diligit eū et ad eum veni-
mus: et mansionē apud eū faciemus scz in hac vita p attractionē

contemplationis. In vita quidē eterna per plenā dei fruitioneꝝ &
clarissimam r̄isioneꝝ. §.ii. Et ideo hec sapientia suscipit exꝝ
rentes p vocationē & dei electionē & preibit in via iustitie & q̄ illā
diligit: diligit vitā. vitāz inquā p̄teplatiū. Et qui vigilauerit ad
illam p̄flectenſ placōnem eius. Qui tenerint illā per virtutem
p̄tinue orationis: & deuotionū assiduitatē: vitā hereditabūt redēs
ptoris dicentis. Ego sum via: veritas: & vita. vnde. Et quo introiſ
bit benedicet deꝝ. Qui seruūt ei obsequētes erūt sancto filio suo
Et eos qui diligūt illam diligit deꝝ. qui audit illā ex ore salvatoris
dicentis. Qui audit me no n p̄fundet: sed iudicat gentes actue
vite in spiritualibꝝ & diuinis imperitas. §.iii. Et qui intuetur
illā p imitationē Ihesu xp̄i dicēt. Qui seq̄t me n̄ abulat i tene
bris: s̄ habebit lumen vite de salutē. Et ideo p̄manebit confidens
Si crediderit ei in remūratione patientie hereditabit illam. Et
erunt in confirmatione creature illorum per exemplum humilita
tis & tollerantie in aduersis: qm̄ in tēptatione ambulat cū eo tpe
iustificatiōis. §.iv. Et in primis elegit euz ad iustificandū. Un
timorē: & metū: & p̄bationē inducit super illum. Et crutigbit illū
in tribulatione doctrine sue donec temptet illū in cogitationibꝝ⁹
eius: & credit onime illius. §.v. Tandem in tpe magnificationis
firmabit illū: & iter adducet directū ad illū. Et letificabit eū i deli
tis. Et spūalibꝝ. Et dēudabit dñs Ihesus abscōla sua mysteria: vi
sionēq̄ diuinā illi electo suo. Et thesaurissat sūg eū sc̄az rerū spiri
tualium: & intellectū iustitie ad obediendū gratie. Si autē oberra
uerit p̄gnorantiā: fragilitatē: vel deceptioneꝝ: sapientia & gratia
dei derelinquet eum: & tradet eum in manus inimici: in correctio
nem: siue purgationeꝝ: q̄ electus non potest damnari. Sed quos
diligit: corrigit & castigat. Et omnem filium quē recipit flagellat
§.vi. Fili conserua tempus in virtutibꝝ & bonis operibus: & deuia
ta a malo. Dīo anima tua non p̄fundaris dicere verū. Est enim
confusio adducēs peccatū q̄ mala intentione & mala voluntate rea
tus ppetrāt. Et est p̄fusio adducēs gloriā & gratiā his q̄ diuina
p̄missione tpe iustificationis, pbant in camino tēptationū: vt ide
vere dei charitatis voluntateꝝ scire consequi: & vendicare securi
paleat. Quam indicat beatus Bernardus dicens.
Capitulū duodecimū de x̄at bona dei voluntate ad cognoscēdū
p discussionē anime electorum.

God āt in totū vult. Primo p̄siderandū qd illud sit qd sic
velit. deinde quantū velit: r̄ quomodo velit: Si qd in totū
vult: deus est. Discutiendū est ei quantum r̄ quomodo velit:
r̄ vtrū ipse in p̄ceptū sui ipsius: oīm̄q̄ q̄ sunt: r̄ eē p̄nt: r̄ hoc nō tm̄
ex iuditio r̄c̄is: h̄ etiā ex affectumētis. vt iā voluntas plusq̄ volū
tas sit: vt amor sit: vt dilectio sit: vt sit charitas: sit ueritas spiritus:
Sic enim diligendus est deus. **H. i.** **M**agna enī voluntas ad
deū amo: est: dilectio est: adhesio est: sui coniunctio: charitas frui-
tio. Unitas vero cū deo spiritus hoīs sursum coherētis. p̄ficiētis
in deū volūtatis est p̄fectio. **L**um iā nō solūmodo vult q̄ deū vult
sed sic est non tm̄ affectus: sed in affectu p̄fectus: vt non possit vel
le nisi quod deus vult. **V**elle āt qd deus vult: hoc est iam deo sumi
le esse. **N**ō posse nisi qd deus vult: hoc est iam quod deū ē cui velle
r̄ esse id ipsum est. **H. ii.** **U**nde bene dicis q̄ tūc plene videbimus
eū sicuti est: cū similes ei erim̄: hoc est erim̄: qd ille est: **Q**uibus
enī potestas data est filios dei fieri. **P**ata est potestas: non qui-
dem vt sint deus: sed sint tamē quod deū est. **S**int sancti futuri
plene beati. **N**ō est nec aliunde hic sancti: nec ibi futuri beati q̄
ex deo: qui eorum sanctitas r̄ beatitudo est. **E**t hoc est omnis p̄fe-
ctio similitudo dei. **E**t ideo huic p̄fectioni nutrienda est sp̄ voluntas:
amor: preparandus. voluntas cohibēda ne in aliena dissipetur
H. iii. **E**cce iam a beato Bernardo dilucide intellexisti fratres q̄
omnib̄ qui ad contemplatiā trahunt diuinitus vitā: voluntas bo-
na: intētio: r̄ finis in conseruatione dilectionis: r̄ amoris dei res-
putat, p̄ facto. **N**unc autē ab eodē scribit̄ viris contemplatiis
de Monte dei: ordinis carthusiensis q̄ tenentur minime more
actiuorum ad obligationem r̄ seruitutem legum p̄muniū. **S**ed
in dilectione adberere deo iuxta mandata diuine legis: presertim
ad p̄:imū. **D**ilige dominum deū tuum: r̄c̄. **L**um dicat apostolus
Si ducimini spiritu iam nō estis sub lege. **H. iv.** **D**e vobis beati
Bernardi. **N**ō est vrm̄ lāguere circa cōia p̄cepta: neq̄ hoc solū at-
tēdere qd p̄cipiat deū: s̄ qd velit: p̄bātes sit voluntas dei bona:
bene placēs r̄ p̄fecta ad oia m̄di gaudia postponēdū. **E**t vñ tm̄
p̄ceptū dilectōis ihu xp̄i āp̄lectēdū. **A**llorū. n. sc̄ actiuorū ē suire
deo i cūct̄ singul̄q̄ mādatiſ: tū diuinis q̄ ecclasticis. **V**rm̄ ē ad
herē sp̄ accōrdis feruore: iuxta illud. **V**a m̄bi cor tuum r̄ sufficit
At horum est deum credere: iuxta litteram: sc̄re b̄m leges: amare
r̄ reuerti iux cōia et ecclastica mādata. **Q**uib̄ dictū ē domino

Non qui dixerit verbo tñ dñe domine sed qui fecerit corporalia aut spiritualia misericordie opera: intrabit regnum celorum. **V**im autē est sapere diuino gaudiū: intelligere diuina mysteria: agnoscere donorū gratiarūq; diversitatē. **F**ruī dei diuinitatē i vnitate et trinitate perfecta. **S.v.** **A**bsit tñ fratres a consciē vestre extimati one: a paruitate et humilitate vestra: et ab ore vestro omnis altitudo scientiarum: sublimisq; librorum: aut subtilitatē legū canonī carum et p̄mūnū. **Q**uia altum sapere studio naturali litterarū: mōs est. Et facile se continentē in altum: obstupescere: et de vita periclitari contemplativa: et ad inferos in eternum demergi. **Vñ** apostolus. **M**oli altum sapere: sed time. Non nomen aliud professio ni vestre imponite. **A**lium titulum operi vestro scribите. **F**eras voc potius indomitas et incueatas bestias: que aliter et cōmuni hominum more domari non poterant extimate et appellate.

S.vi. **V**ola est igit̄ a domino cōmendata dilectio oratione et desiderio appetenda: ac solicite inquirenda: de qua beatus Augustinus in sermone sic loquitur. **M**erito itaq; magister bonus dictionē sic sepe commendat: tanq; sola precipienda sit. **S**ine qua non pos sunt possideri a contemplatiuis cetera bona. **S**icuti sunt gaudium pati: longanimitas: bonitas: benignitas: fides: mansuetudo: contingenzia. **Q**ue non possunt baberi sine ceteris bonis: donis sc̄ spiritus sancti: in timore dei: pietate proximi: scientia spiritualium rerum: sapientia diuinorum mysteriorum: intellectu diuine visionis fortitudine omnibus aduersis.

Explícit liber primus dictus mitralis: cum de gloria et dignitate in eo probetur virorum spiritualium. **P**artes enim tres habet. quarum in prima tractatur de admonitione et correctione personarum: calumniantium: atq; temere improperantium viris et expertis senioribus deuotis: et contemplatiuis. **T**ercia vero diversa dei iudicia manifestat. **T**ertia autē ps̄ pbat obligati onem activorum ad uniuersa fidei christiāe diuina p̄mūiaq; mās data pertinere. **E**t q; ad vñ tñ teneantur contemplatiui sc̄ dile ctidis mādatū: a quo pendet oīs lex et preceptū.

Incepit liber secundus dictus virga muptialis: cū de virga angustiarū electorū in eo q; diuersis sancti doctoribus descripta posita sit. **A**c tres ptes habet. Quarū p̄ma dī iustificatiua: eo q; de tpe iustificatiōis electorū tractet. **H**abetq; capitula decem et septem.

Divisus de verbis beati Bernardi ad carthagienses.

Secundū de verbis Ubertini de Casale. **T**ertiū de verbis
Boneuenturc ordinis minorū. **Q**uartū de verbis Jobā
nis Hersonis. **Q**uintū de eodē in libro de imitatiōe xp̄i
Hertum de eodem libro. C. vi. **S**eptimū de eodē libro. C. vii.
Octauū de verbis sanctissimi et pitissimi viri magni Sualterij.
Nonū d eodē opere libro secūdo. C. xiiij. **D**ecimū de eodez lis
bro et eodē capitulo. **Undecimū de eodē libro in sequēti Ca.**
Duodecimū de eodē libro. C. xviii. Capitulo. **D**ecimūtertū de
eodē libro et eodē capitulo. **D**ecimūquartū de eodē libro. xlvi.
capitulo. **D**ecimūquintū de eodē libro et eodē capitulo.
Decimūsextū d eodē libro et eodē capitulo.
Secūda pars dicit temporalis: eo q̄ de diuersitate temporū elec
torum dinumerat. Et habet capitula vndecim.
Capitulū primū de initio vocationis. **C**apitulū secundū de
similitudine vite Ihesu christi: inci piens a cōceptione vsq; adres
surrectionē: vsq; ad capitulū vndecimū.
Capitulū vndecimū de deceptione spiritus sancti.
Tertia pars appellat deceptiua: eo q̄ de deceptione electorum
in ea habef. Et habet capitula. vii.
Capitulū p̄imum: secundū: tertī: et quartū: de sermōe bti Bern
ardi de trib' tpiib' electorū. **C**apitulū q̄ntū de xbis Agois.
Capitulū sextū: septimū: octauū: nonū: de quodaz opere spirituali:
edito a quodā sancto viro ordinis predicatorū. **C**apitulū deci
mum de verbis Aug: Pauli: et Haid. **C**apitulū vndecimū
de opere predicto. **C**apitulū duodecimū de verbis Aug: de
vita christiana. **C**apitulū decimūtertū quod electus nec p̄t
aliqd mala voluntate agē dū iustificat. **C**apitulū decimūquar
tū q̄ post tps magnificatiōis succedit tps glorificatiōis in eternā
gloriā. **C**apitulū decimūquitū et decimūsextū d eadē materia
Explīcit tabula secūdi libri

Exordiu lecūdi libri

Dn E quis de his que nos in primo libro scripserim⁹ iuocatis
one: iustificatione: et magnificatiōe electorum fabulas vos
luisse figere putet. Diuersorū sanctorū: doctořūg ecclesiasticorum
sniā suscipiētes: aliqñ de sensu ad sensum: aliqñ de verbo ad xbi
aliqñ ca. Denic⁹ i oīm sup̄dicatorū sanctorū autoritatib⁹ dicta uſa
curauim⁹ affirmare

Explīcit exordium.

E **I**ncepit narratio prime partis.
Numeranda sunt flagella fr̄s mei quib⁹ deus verari per-
mittit electos: a bonis ⁊ malis angelis: a bonis ⁊ malis ho-
minib⁹. Et nōnūqz p se metipsum tpe iustificatiōis eorū: deserēs
eos vt pbene tanqz aurū in tēptationib⁹: iſfirmitatib⁹: ⁊ pſecutio-
nib⁹ multis: put a viris sanctissimis: eruditissimisqz: q̄ i huiusmodi
puitia tanqz lōge ex pti cōſcribere ausi sunt: fieri valebit⁹ cētiores
Tea, primū: ex capitulo duodecimo bti Bernardi ad carthaginiſes

Qui enī pugnat contra p̄cupis̄cētias patit molestias: q̄r vi-
cere adhuc non preualet ad pfectū affectiōes. Qui ḫo ad
libertatē iā aspirat: excutere a ſe non p̄t imaginatiōes af-
ctionum: z morias: vel occupatio-ias: vel ociosas: que exinde paſſum
orunt cogitationes. Hinc in tpe psalmodie orationis ceterorum
exercitiōum spiritualium in corde ſerui dei ⁊ noletis: ⁊ reluctanceis: ima-
ginationes reuoluunt: ⁊ fantasmata cogitationū versant: a quib⁹
velut auib⁹ imūdīs incidentib⁹: ⁊ circumvolatib⁹ ſacrifitiū ōnīs
ac deuotionis: vel ōo rapit de manu tenentis: vel ſepe polluitur
vſq; ad lachrymas offerētis. Sitq; miserabilis ⁊ misere aie. ini qua
ſpiritu ⁊ ōdīe: volūtate cordis ⁊ iſtentōis ⁊ corporis pmptū obſe
quiū ſibi defendēte. Hali vero ip̄obitate affectū ſibi p̄eripiente
⁊ intellectū mēte ſepi sine fructu remanente. Hinc infirmioribus
aīs: incipientiū videlicz ⁊ in quib⁹ p̄cupis̄cētiae carnis ⁊ ſeculi nōdū
mortificate ſunt: paſſum vitia curiositatis ebiliūt. Hinc ſolitudis
⁊ ſilētij querunt inordinate ⁊ p̄poſiti inimice. Pſolatiōes i via res-
gia: pmunīu institutionū furtiva: pprie volūtatis diuerticula ſoli-
torū ſatiū nouitatū p̄ſumptio. Que quidē erigi animi p̄uri-
tū ⁊ tediū quaſi p̄frabriūcādo vident̄ ad horā lenire ſz calefaciūt: ⁊
accedūt: ⁊ ut poſimodū nequi ferueat p̄uriāt effitūt. Hinc enīz
ſiūt cottidie noue occupationes: noue actionū ⁊ laborū adiuentio-
nes: lectiōes diuerſenō ad edificandū aīm: ſed ad fallendū ſar-
dantis diei tediū: vt cū damauerit ſolitari⁹ oīa vetera: oīa ſolita-
z defecerit noua: nō reflet niſi odiū celle ⁊ fuga matura.

T Capitulum ſecundū de trib⁹ crucibus perfectoriū qui trabunt ad
arcem p̄templationis Albertini de Casale.

Illos ipfectoros incipiētes quos p pfectū gratie dñia ſapi-
entia educe intēdit ad pfectū: q̄ oīo ſeparat a phariseorū
ſupclilio. Et in defectib⁹ ſepe aliorū ipfectorū ad ſui eonū
būlliationē ſinit iuolui. Cōiter in iſi paulatī ſormat ⁊ educūt ad
pticipiū xtutū: q̄ in cruce pſitientiū deſcribenſt: vt nūc yna: nūc

aliā x̄tute faciat eos appre hēdere: et simpliciter in similib⁹ ruinis
ariditat⁹ defectib⁹: et alterationib⁹: nūc bonorū: nūc malorū eos
exercere icipit r̄c. **P**e cruce p̄fidentiū s. i. Secunda crux ei⁹
p̄fidentium: et p̄sistit in hoc q̄ aliqua p̄cipia stat⁹ p̄fectionis p̄
gustat: et ad istum statū q̄n de⁹ p̄uenit aliam in gustibus: tota mētis
conatu anhelat. **Q**uia vero multū a p̄fectiōe deficit: ideo q̄n diui
nis p̄iuat gustib⁹: statū de sua infirmitate desperat: nec credit cū
multa formidine et obscuritate q̄ deus eā multuz tenere diligit:
nec q̄ eā erigere velit ad vias p̄fectiōis: multum ista vacillat iter
bonū et malū: modo vitā imutat: et sibi regulas p̄fectionis format.
Et q̄n sentit modicū gustū statim se credit ascēdere sub pēnas ven
toruz. **E**t q̄ non est adhuc seipsa vacua: ideo multū libēter gustat
deuz: ut seipsum p̄mouentē et solantē et dotantē x̄tutib⁹. **E**t nisi
caueat sibi: sup̄ ventū pprie reputatiōis ponit et allidē valde. **V**e
rum q̄ benedictus et pius de⁹: eā ad p̄fectionē elegit: lumē clarita
tis sue illustrat: et in suuz redigēs nihilum ad horā amoris illi⁹ ca
stigat vehementiā: et eā se metipsa crutiat: ipsaz in seipsaz reitraē
p̄mittit. **T**az sibi misericorditer substrabit sentimentū qđ dedit:
ob qđ talis aia portat seipsam et clauz in corde r̄c. **S. ii.** **P**ro
mittit at dñs in his multas simplicitates: et crebro deceptiōes q̄s
tñ et pia intentiōis radice: et sua bonitate supportat: ad multarum
expientiarū vtilitatē tribuit. **H**ic stat⁹ non p̄t seipsuz p̄fundare in
cogitationē sue abyssalis malitie. q̄ cecitas sua sp̄ velamē excusat⁹
onis apponit: nec p̄t plene ferri in rectā extimationē: primi: id se
pe viros p̄fectos ppter suā īxpientiā de modico defectu (q̄ for
te est p̄fectus) indicat: q̄r tñ ad p̄fectuz tēdit: in tali iudicio nō du
rat. **H**ic stat⁹ cum dulcedine amico et cuz brachij strigit corā deo.
Et lic̄ velit ferri ppter domini mandatū: ad inimicorū amorem
tñ cum difficultate et cum modico sapore p̄t ferri in eoū amorem
et cetera vt inferi⁹. **S. iii.** **E**t q̄ benedictus Ihesus: et pia mater
amoroſe: et vt pi⁹ medic⁹ p̄ medicinas efficaces hūc ad p̄fectionē
intēdit adducē: ideo ipsuz crebro et eū in ppria cogitationē exptuz
faciat tēptationib⁹ sibdit sp̄ualib⁹: et carnalib⁹: et non a vita ī suis
p̄itorib⁹ vanitatib⁹ ī xp̄ta in ipsa excitari p̄mittit. **G**ustus et veles
ctationes substrabit: mo et lumia q̄ sibi dederat obscurat: et eū taz
mēte q̄s carne sic tribulatōnib⁹ circūcingit: ut iste q̄si se derelictū
a deo reputare habeat: ynde crebro cū multis lachrymis clamat.
Quare oblit⁹ es mei: et q̄re p̄tristat⁹ scđo dū affligit me inimicus

Ideo crebro prope desperationē eū dimittit sic: vt lamentuz Job sibi de^o videat de nouo formare. Unde se damnandū timēs tota liter sepe dicit. Vereat dies r̄c. Sed q̄ de^o ad pfectiōnē adducit: hic eū non dimittit: nec quasi de sua damnatiōe p̄prio cu^z dolore pmittit. Sed q̄ videt sibi q̄ a plāta pedis vsp ad verticē ipse totus int^r & extra sit dei iniuria: ideo tanto odio exardescit cōtra se: q̄ si non timeret deū offendere: seipsum totū p̄tereret: vt langula^z figuli r̄c. Sequit̄ circa finē. S. iii. Tunc eā mortuā sub pedib^z suis sternit. In his enī tribulationib^z est nex^r p̄iūctiōnis iſtorū duorū statū. Et qui i his tribulationib^z est: se ad oſlium p̄pinquare sciat quo in spōli introducat̄ cubiculum. S. iv. Tertia crux p̄fectoriūque est p̄mixtio dolorū & gaudiorū: quib^z ferunt̄: replent̄: et agitant̄ aie p̄fectorū. Dolor: est trāsformatiō cordis ipsorum i dolen doūmensitatē iniuriarū diuīe maiestatis btē trinitatis. Et ali^r dolor quo ad humānā p̄patiēdo in i po r̄c. Gaudiū xō est fructu: et p̄teplatio gaudiosa: qua spirit^r sanct^r in christo eos eleuat̄ vt fruēant̄ & gaudeat̄ de illo gaudio quo credunt̄ p̄teplantur: & intelligūt illud gaudiū quo in beata trinitate p̄sonē diuīe seip̄sis gaudet̄: & infinites infinite fruunt̄. Secundum gaudiū est in vnitate chris̄tii dei videlic^r & hominis: breuiter concludendo & cetera. Sequuntur infinite abyssales sue p̄prie malitie & malignitatē cognitiones: quas causa breuitatis omittim^r: vt citi^r ad correctiones & finē sue crucis & pfectiōnis veniamus. S. vi. Attende at q̄ q̄ tales electi pmittuntur tēptari: ppter cordis eorū superbias edos mandas. Qui nō solū debet se reputare infirmos: ppter porcinas tēptationes: verū superbissimos demones: ppter occultas & radicatas in eis superbias: ppter quas dei gratia salvo suo ordine nō posuit in eis opari puritatē: ne eis fiēt in ruinā: ex q̄ humiliatiōe in nobis effugata superbia. & amore nr̄i a q̄bus oritur omne obstaculū gratie: iā tūc expurgamur a fecib^r p̄cupiscēti: vt p̄ hoc trāsporte mur in statū crucis pfecte. Sic ergo videre potes q̄ lapsus electorum ex diuino munere in eis coopat̄ in bonū. Quomō vero deus electos ducat p̄ tēptationes: & p̄priā nibilitatē p̄ eas ostēdat: & eos cadētes sup manū pietatis sue suscipiat: nec eos a culpa absolvēt pmittat: sed eos releuet in maiori gratia. Eleganter beat^r Bernard^r describit sup psalmū q̄ habitat. S. viii. Attende at q̄ pi^r hies sus parcit electi: dumittēdo: eis culpā: & nō ex toto parcit: quia sḡ in vita infligit aliquam reatus penam.

Ob quod patet q̄ nullū peccatū est impunitū in eo qui facit illud
Clerū maxima charitas Ihesu ipsas penas punitas preteritarū
culparū i electis p̄ & tutę patientie p̄sliuit i maxia lucra meritorū
Vnde & ipsas punitiones eisdem in bonū cooperari facit. **E**t licet
aliquas penas ab electis requirat divina iustitia: tamen poss̄ bec
penam solvens est p̄ssimi Ihesu penitentia, p̄ nobis in sua passi
one assumpta. **S.**viii. Attende diligenter q̄ totus conatus isti
us stat⁹ est mente sub diuina obediētia plenissime stabilire: & a se
ipsa totaliter desicere: vt transire valeat in virtuosas operatiōes
& p̄fectiones similitudinis Ihesi christi: & sue sanctissime matris.
Vnde amicos & inimicos diligat. Et peccantibus & ruētib⁹ tāq̄
mater p̄patit: & cetera. **S.**ix. Quid ergo dicendum de his electi
quorum quis fuerit sp̄cialissima gratia v̄sc⁹ eb̄ vtero matris sue
vocat⁹: singularissima electione elect⁹ est ad gustandū & viden
dum deum in divinitate: & christum in carne tangendū & osculan
dum: v̄sc⁹ dum divine ac sacratissime trinitatis dilectionē maris
mā: visionemq̄ dilucidissimam habnerit spirituale. **V**i per ignos
tantiam zelo iustitiae errauerit: si in nimia solicitudine in rebus tā
spiritualibus q̄ familiaribus zelo honoris dei. & religionis in his
se impedierit: que non licebat ei. **V**el in nimia se extenderit chari
tatis ostensione: vt inde dilectos suo trahere valeret ad contēpla
tionis arcem: cum arta sit via eius: & pauci sint qui pambulēt eam
Nonne ideo facilius: vltroq̄ remittit peccatum magnū huismos
di electis, ppter eius dilectionem. Non sic peccatum minimum a
ctius relaxat deus nisi ad minimum quadratē satisfaciat. Ita vt
ratione reddē teneat v̄sc⁹ ad oē v̄bū ociosum: dñō attestante ac
dicente. **D**e v̄bo otioso qdcūq̄ dixerit bonies rationem reddituri
sunt in nouissimo die.

LCapitulū tertiu Bonaventura i libello de mōte p̄teplatiōis. xl.ca
de cogitationib⁹ & temptationib⁹ electorum que ad perfectum
effectum perueniunt.

Dicit etiā p̄teptui h̄re tales cogitationes: & earū ipso
tunitatē iride: & hostē q̄ eas imittit q̄i p̄terendo psonam
vel attonitā eē faciēdo: videlic⁹ vt ea i peccati lutū p̄cipio
tet. Aliqñ p̄ tales cogitationes p̄nt p̄tingē operatiōes ad eē. Que
grandia eēnt peccata: p̄serti si p̄sensus affuerit. **S**z cū p̄sensus ma
le voluntatē nō est tales cogitationes non h̄nt pl⁹ de peccato q̄ ipse co
gitatiōis inuite. Nec ide oportet fieri p̄fessionē in sp̄ali: nisi sacerdo
ti in huiusmodi discreto: vel vna vice ad totū bene declarandum.

ad finē: q̄ in posterum p̄fessor paucis verbis valeat intelligere factum. Et potest dici sic. Ego tales habui cogitationes inuite tam fortes q̄ talis fecit est effectus. Et accidit q̄ quanto q̄s conabit̄ fortius resistere: tanto citius cadit: q̄ tunc ampli⁹ de hoc cogitat: et fortificat̄ imaginatio: ex qua orit̄ talis effect⁹. Diligentia fieri debeat de corrīgēdo aliūz: sic q̄ hoc discrete fiat: et q̄ credas q̄ q̄ conigit̄ conectione bene utat: et q̄ in detestatione mali meli⁹ eueniat. Alter taceri p̄t: et malū sola displicētia reprobari. Quid cū bis ergo p̄templativis p̄electis agere tenent̄ p̄fessores: q̄ p̄ obliuī onem omisit i p̄fessione qd̄ nulluz fore putauerat peccatum. alioq̄ nullo pacto fecisset. Sic et que meritoria esse charitatis credebat quum hūiliter et devote p̄gnouerit culpā suam. S.i. ex vigesimo octauo capitulo tertie p̄tis de p̄fectu religiōis. De septē affectibus mētis: ubi habet̄ malū et peccatum electorum qd̄ pertinet i bonū. Quādoq̄ bonis cooperant̄ in bonū mala alienā: vel etiā p̄pria qdā post p̄uerſionē ut ex eis magis humilienter: et amplius in ardescat̄ in amore dei: qui eos in talib⁹ vītūs toleravit. et a talib⁹ liberauit. Et ideo Bonaventura in suo stimulo amoris alt̄: in nō reputādo se. S.ii. Et hoc etiam cogitare potes q̄ qui sunt ab istis exterioribus abstracti: et soli deo vacat̄: ita feruēter mouent̄ in ipsa q̄ p̄pter nimia intensionē mentis corp⁹ ita afficit̄ ut dissolui vīdeat̄: et ad nūniam redigat̄ debilitatē. Et ideo ut vires resumant nec penit⁹ deficiant. Et ne etiā sua sanctitas ab alijs aduertatur se offerat̄ sep̄ius solatio: p̄imorū: sp̄ tamen ad honore dei omnia facientes. Et ideo stultus est fratrem suū: p̄ qualibet trufa iudicare aut imperfectū reputare. Multo quidē minus in viris spiritualib⁹: et certis in via dei: et in rectoriib⁹: et p̄ielatis: in quib⁹ primitias spiritus inesse putandum est: sp̄ dum spiritualiter i ceteris agat. S.iii. Multū sunt honestissimi exteri⁹ q̄ parū p̄fitiunt interi⁹. Et multi sunt dissoluti in gestibus: qui in corde sunt sanctissimi et amississimi dei. Aut q̄ p̄ei⁹ est: aliqui sunt odoriferi hoib⁹: et coram deo sunt fedissimi: et sue exterioris sc̄titatiā iā suā mercedē recepūt. Et aliquā apparēt hoib⁹ p̄ctores: quoū iterioz p̄uersatio i celis est. Nō tñ dico qn̄ mltoties p̄uersatio extētior: corīdeat itētiori. Et q̄ hoc velle etiā p̄trariū discernē nō valēt: oēs filios dei iudicem⁹: et nō iteriores oib⁹: nisi p̄trariū māifeste videam⁹. Sc̄z sue male voluntat̄ qua damnari solēt peccatores. Nam de boīs proximi: et de sue extētētia sanctitatis incerti sumus: sed de multiplicitate mālitia certi

famus. §.iii. **M**agna est enī presumptio velle erga proximum
et multo peius erga spirituales prelatos: et patres deuotos in eū limi-
tare iſuentia diuine bonitatis. Quia oēs mores sui mihi nō placēt
Et qd̄ insani⁹ qz velle diuinā p̄placētiā: s̄m meam p̄placentiā re-
gulare. Hoc tunc facio qn̄ illud quod non placet mibi suspicor nō
placere deo. Hinc multi errauerunt non aduētentes q̄ iuditia dei
abyssus multa.

Capitulū quartum ex industria octava mystice theologie solēniſſi-
mi doctoris sacre theologie: et in dono p̄templationis probas
ſuſſimi viri domini Johānis Bersonis cancelarij Pariline ecclesie

Nonnulli expertissimi viri passiones diuersas annumerā-
uerunt: ſue affectiones: que orū ab extrinſecorū ab-
iectorū imutatione: nunc ab intrinſeca fantasia: vel ima-
ginatione: nunc autē a ratione negotiantur: vel ſpiritu diuino deſu-
per illuſtrante: nunc a bonis angelis: nunc a malis: aduersus quos
est nobis colluctatio magi⁹ qz aduerſus carnē et ſanguinē. Adeo q̄
purissime sanctificateq; aie moleſtissimos aliqñ ſtimulos blaſphem-
iarū ſordidissimarū ſpuriarū pati cogant: etiam in ſenectute
et ſolitudine ſua quales neſciebant ipſimet dū in mundi conuertati-
one iter medias tēptatiōes carnis et nīdi adoleſcētiores vſabant.
Sequitur in eadem industria cur deus hec permittat aut faciat.
§.i. **Q**uis a deo tanq; obiectū ſumme puenies preſentā aie per
cognitionem: ſubsequitur gaudium de eius preſentia. Et ſi abſit
trullitia: ſpes: v̄l met̄: oriunt. Ceterū de nūcro paſſionū multi mul-
ta tradiſerūt. Ut areſtoleſ i rhetoriciſ Verbo in tractatu de
orōne. Guibelmus pariliſis in ſuo penitentiāli. Et alii quidā nūc
plures nūc pauiiores numerāt. Deminimus eās alio loco vſq;
vigenariū extenſiſſe. Ugo nouenario conſertus eſt: qmuis eās in
numerabileſ eſſe nō ambigat. Cum dicat Ambroſius. Per tribu-
lationem crescit ſpiritus.

Capitulū qntū ex libro de imitatiōe Christi et tēptu mīdi. C.iii.

Domo tā ſanctus et pfectus eſt qui non habeat aliquido
nō temptationes: et plene eis carere non poſſimus. Tūt enī
temptationes homi valde vtileſ: licet moleſte ſint et gra-
ues q̄ iſi homo humiliat: purgat: et erudit. Omnes sancti q̄ mul-
tas tribulationes: et temptationes traſierunt: et perſecerūt. Non eſt
aliq; oīdo tam ſanctus: et locuſ tā ſecretus ybi non ſint tēptati-
ones: vel aduersitates: vt in ecclesiastico. xxvi. **A**ſa figuli: pbat
formæ: et hoīes iuſſos temptationis tribulatiōis.

Capitulū sextū. De eodē libro in antecedēti capitulo dicerat.

Bonū est q̄ patiamur qn̄q̄ p̄tradictiones: & male: & ipse
b̄cte de nobis sentiat: etiā si bene agim⁹: & intendam⁹. Ita
sepe iuuant ad infirmitatē: & a vana gloria nos defendūt.
Tū meli⁹ est: q̄ iteriore testē dēū querim⁹: qn̄ foris vilipendim⁹
ab hominib⁹: & non bene de nobis credit⁹. Int̄a verbū domini dī
centis. Beati eritis quū maledixerint vobis hoies: & p̄secuti vos
fuerint: & dicerint omne malū aduersuz vos: mentientes ppter
me. Gaudete in illa hora & exultate rē.

Capitulū septimum de eodem libro. C. vi.

Loria boni hois testimoniu bone p̄scie. Habe bonam cō-
scientiam: & semper habebis letitiā: bona p̄scia valde mul-
ta p̄t portare: & valde leta est inter aduersa. Mala p̄scia sp̄-
timida & inquieta. Quaquier requiesces si te cor tuum non repre-
henderit. Unde dictū est. Quicqd agant homines intentio iudi-
cat omnes. Et dominus in euangelio. Beati mūdo corde quoniā
ipsi dēū videbūt. Et ideo Augustin⁹ de internal locutione.

Capitulum octauum

In omnibus aduersitatibus non inueni tam efficac̄ res
medium q̄ vulnera hiesu cristi. In illis dormio securus:
& requiesco intrepidus. Christus mortuus est pro nobis:
nil tam ad mortem nobis q̄ morte xp̄i nō sanet: tota spes mea est
in morte domini mei. Mors eius: meritum meū: refugium meū:
salus vita et resurrectio mea: meritum meum miseratio domini.
Non sum meriti inops q̄dū ille miserationū dominus non defu-
erit. Et si mīe domini multe multus sum ego in meritum. Quan-
to ille potentior ad saluandum: tanto ego securior. Peccati peco-
catum grande: & multorum sum mīb̄ cōscius delictū: nec sic des-
pero quoniā vbi abundauit delictum: ibi abundauit & grā.

Capitulum nonum ex libro et supra. L. vii.

Oui est cum hiesu firmabit in eum: illum dilige & amicum
tene: qui i omnibus recedentibus: te non relinquet: nec pa-
riet in fine te perire. ab omnibus oportet te aliquando se
parares: sive velis: sive nolis. tene te apud Hiesum vivens: & mori-
ens: & illius fidelitati te committe: qui omnibus defitientibus po-
test iuuare solus. Dilectus tuus talis est nature ut alienum nō ve-
lit admittere: sed solus vult cor tuum habere: & tanq̄z rex in trono
sedere. Si scires te ab omni creatura vacuare Hiesus vellet libē-
ter tecum habitare: quoniā & ipse dixerat. Qui non relinquerit

patrem: aut matrem: aut fratres: aut sorores: adhuc et anima suam
propter me: non per meus esse discipul^o. **I**ccirco electos per ecclesias
sticu[m] vocat dicens. Venite ad me omnes qui concupiscitis me
et a generationib[us] meis implemini. Spiritus enim meus super mel
dulcis: et hereditas mea super mel et suauis: memoria mea in genera-
tione seculorum.

Capitulum decimum ex libro de nobilitate anime magni **H**ualte-
rij vintoniensis parisius in sacra pagina laureati magni sanctissimi
op[er]e viri: ad cuius tomba multa sunt miracula. C. xxvi. primi libri

De tempore iustificationis electorum.

Oportet tamen hominem sufferre primo multas temptatio-
nes et iste temptationes accidit frequenter quibusdam viris et mu-
liebus postquam solatio fuerit subtracta diuersis modis ex
malitia inimici. Nam quoniam diabolus precepit devotiones multum subtra-
ctare: ita quod anima quasi nuda per tempore relinquatur. Tunc imittit quas-
dam temptationes luxurie: vel gule tam feruentes et ardentes: quod repu-
tant se nunquam prius exceptos tam graues falso tempore vite sue quoniam erant ma-
xime dediti peccatis: in tantu quod credunt est ipso possibile dia stare: et
sufferre quin incidat necessario in temptationes. Sic de discredus
itate sacri altaris: de desperatione: de blasphemia dei et sanctorum
de tedio vite proprie: amaritudinis tristitia. Timore de se ipsis in
horrores et timores agitantes. Apparetis eis vel in imaginatione
vel corporali effigie: vel dormiendo: vel vigilando: pluribusque modis
quod dicere sciā. In conclusione ait. Sed qui noluerit expectare paulis
esper: et pati penitentiam manu[m] dei valde prope est: et cito iunat.
Ipse secure eos custodit: et ipsi nesciunt quoniam nec percipiunt: sed dixit
David propheta. Cum ipso sum in tribulacione: eripiā eū: et glorifi-
cabo eum. Ideo **A**ugustinus. ix. iul. Quia in ista humana miseria
peior hostis est caneda superbia. Ideo nimis si non penitus extis-
quit in carne sanctorum continentium ista concupiscentia: ut de pugna
nata aduersus eam periculorum suorum animus admoueat: nec secu-
rns existat in nobis ipsis sola infirmitas causa pugnandi: et rursus
infirmitas adnotatio est non superbia: proinde ut virtus qua hic
superbiri potest: si superbias in infirmitate non perficiet.

Capitulu[m] undecimum capitulo. xxi. secundi libri de impedimentis a spi-
ritualib[us] inimicis: et ab hominibus sequentibus: et a propria concupiscentia.

Oicerat enim in precedenti capitulo libri huius secundi
Quod quicunque ad profectum cupiebat contemplationis puer-

nire habit^o formēq^z peregrini ad sanctā cīnītātē h̄ierusalē tendē
tis similitud nē gestare deberet. Erit quidē hic peregrin^o desides
rūm electarū animarū cupientiū puenire ad sanctam cīnītātem
visionis & dilectionis domini nostri hiesu cristi. Via āt est patiētia
vra: cū tolleratia: atq^z fortitudie in aduersis: & temptationib^z vēs
dicanda. Defectiones vie hui^o opera sunt agēda tam corporalia
q^z spiritualia bona: ac optima. Pietas idicat esse habitum chari
tatis: & humilitatis. De nāq^z virtutes in huiusmodi verba valent
exerceri dicēdo. Nihil sum: nihil habeo: nihil nisi vñ concupisco.
Tūc vero renuere a corde & animo in quātū potest tenet: omnia
mundi gaudia: & omnia vitare que secularia sunt.

Capitulum duodecimum. Tandem in capitulo prelegato. xxii
in principio ait.

Nunc es in via & scis qualiter ire debes: caueas modo de
nimicis qui solliciti sunt impedire te & cetera. Nam post
multas tribulationes insurgeō tres inimici & videlicz. Car
nis concupiscentia. Timor propriæ imbecillitatis. Et spiritu imbu
di conantes te de via patientie tuum deducere desiderium: & red
comune mundi gaudiūz redire facere: subtilitatibus: cautelis q^z
deceptionib^z suis dicētes q^z nō es confessus bene: vel aliquod pec
catum antiquum in corde tuo est occultatum quod non cognoscis
& de quo non fuisti confessus: & ideo te oportet desiderium tuum
dimittere: ac melius confiteri: noli credere huic dictō q^z falsum
est secure confidas q^z es in via: nec indiges maior: i discussione per
confessionem pro illo quod p̄teritum est: conseruante teneas vias
tuas: solicite cogita de domino hiesu christo. Consumiliter si dī
cant q^z nō es dignus habere dilectionem dei: nō credas eis. Tūc
partim timore: partim minis: partim adulacione: & falsa compla
centia. Deinde q^z cades in infirmitate: in fantasias & vel frenesim:
vel in paupertatem: & misericordia corporalē. Et q^z nullus te videbit
& incides in temptationē diaboli. Et si eos non audieris: i cipiēt spo
liare: & verberare te: & facere tibi verecundiā in quātū possunt: hoc
est quando faciēt omnia opera tua: quantūcūq^z bene fiant pueris
ab aliis iudicare: in patre peiorēq^z mutari: ita q^z acquid facere vel
les p utilitate corporis: vel ase p alios impeditur: vel postponeret
sicq^z a pposito tuo frustrabēis in oīb^z q^z rōnabilitē pcupiscis. Et
totū istud faciūt: vt p melacoliam & malā voluntatē ad irā p̄ primos
exciteris. Et illas molestias: & alias q^z accidē p̄nt accipe ille in
mētoria tua h̄ recordāe q^z nihil potes nihil h̄es vñ nihil dīndo gdes

Capitulū decimū tertiu de huiusmodi tribulationibus:
Sequēti capitulo continuat dicens, **N**onq; inimici tuū
videt q; nō sis tristis: nec irat: incipient adulatione & pala-
centia opera tua bona ad mentē reuocare. **E**t talia impes
dimēta senties: vel consumilie: partim ex carne partim ex mundo:
partim ex diabolo: & plura alia q; non suffitio nunc enarrare.
Talis enim leto patientibus aio dicet dominus. **V**enite ad me
omnes qui laboratis: & onerati estis: & ego reficiā vos. **I**ccirco **Jo-**
ens. super **M**atheuz. In primis grauis & insupportabilis ipetus
diabolus: q; si quis fortis animo substituerit eū in seculo: inuenit eū
infirmitore. **A**uāto. n. pl^o p̄cessus fuerit maḡ restrigescet & deficit.
Capitulum decimū quartū capitulo. xxix. secūdū libri de quattuor
tpe. bus p̄fectionū vbi sic habet circa principiū tē verbis **Pauli**.
Q; os deus presciuit p̄fomes fieri imaginī filij sui hos vō
q; uauit: quos vocavit: hos iustificauit: et quos iustificauit
hos magnificauit: & quos magnificauit: hos & glorificauit.
Postiunt hec verba magis spiritualiter itelligi de aliab^o que i sen-
tatione reformant: quib^o de^r dat magnā gratia abundantiam: et
multo maiore circa eos b; solitudinē: q; filij sui sunt spiritualis-
ter: qui portant plenā imaginē & similitudinē filij sui Ihesu cristi.
In quib^o beatus **Paulus** dividit operationē domini nostri in q; tē
tuor tpe. **U**nū est tps vocationis anime a mundi vanitate. **E**t il-
lud tps est frequenter quietū: & confortatiū: q; in principio talis
homo qui ad magnā gratiā est dispositus: viuaciter & sensibiliter
est inspiratus. **E**t frequenter sentit tantā dulcedinem in deuoti-
one: & tot habet lachrymas in compunctionē: q; apparet sibi aliquā
q; quasi dimidie eīt in celo. **S**ed hec suauitas postea transit p mo-
nico tpe. **E**t accidit secundum scz tempus iustificationis.

Capitulū decimū quintum.
Quodq; eli laboriosum: quia quando incipit potenter p̄ce-
dere in via iustitie: & voluntatē suam apponere ad resistē-
dū oib^o peccatis iteri: & exteri: & desideriū extendere ad virtutes
& amoriē ihesu cristi. **I**unc sentit impedimentū tā intrise^r ex du-
ritia voluntatis sue: q; extrisecus ex tēptationib^o inimici: q; freqn-
ter multū torqueat. **N**ec est mirū q; ita diu icuruatus ful: ad falsaz
mundi dilectionē. **E**t hoc nō videt: q; non p̄t rectificari sine calefa-
ctiōe: & in partem alteram deflecti: sicut baculus curvus: et adhuc
viridis nō potest rectificari nisi in igne p̄iectus sit: et colesfactus,

Ideo domin⁹ noster Ihesus cristi sc̄ies bene quid est distorte aie
expedientis: et opportunum: permittit illā sic vexari et turbari varijs
temptationibus: et bene examinari varijs tribulationib⁹ spiritua
libus: quousq; tota rubigo imundicie ab ea p ignē sit evacuata: et
cōbusa. Et hoc fiet itrsecus p act⁹ dubitationes: et prolixitates:
q; erit q; i desperatiōe quia apparebit q; si derelicta a deo: et tota
liter posita i māib⁹ inimici: excepta modica fidutia: qm hz d̄ dei
mia: et bōitate: q; hāc fidutia occultā dñs n̄ Ihesus r̄ps in tali aia
dimitit qntūcūq; se elōgauerit ab eadē p quā aia sp a desperatiō
one elanat. Et a spiritualibus miseris conseruat. Hoc etiā fit ex
trsecus: seu extra se: quia ita mortificabit: et in sensualitate pun
niet: vel p diuersas infirmitates: per sensibilē vexationē diaboli:
vel per occultā potentia dei: sicut anima sentiendo: et ferendo cor
pus miserum puniet. Nec sc̄iet qualiter vel vbi pati non possit in
corpore: nisi domin⁹ noster Ihesus r̄ps illā in corde conseruaret.
Hec omnia autem sunt causa probationis more Johannis criso
Istomi super Moatheū dicēti. Qui murmurat de periculo tēptas
tionis murmurat de premio probatoris. In illo enim negotio nō p̄t
requies inueniri nisi precesserit labor. Quanto magis in spiritualibus
libus reb⁹ nisi precesserit temptatio: non p̄t esse probatio.

Capitulum decimum sextum. ex capitulo quadragesimo secundo
eiusdem libri secundi. Qualiter gratia contemplationis in p̄ficien
tibus substrabit. Et remanet aia ceca et nescies aliqd bonū dicēs.

Ostende ergo mihi animā que p inspirationē gratie habz
oculum spirituale apertū in considerationez Ihesu cristi:
et que separat: et substrabitur a dilectione mundi in tātu
q; habet puritatem: et paupertatem spiritus: spirituale internum
silentiu: et pacem in conscientia. Lēsitudinez cogitationis: soli
citudinē: et secretū cordis: vigilē dormitionē sponse. Et que perdi
dit delectationem: dilectionem: et gaudium huius mundi. Et ras
pitur ex delectatione celestis saporis: et sp̄ sitit: veraciterq; su
spirat ad beatam presentiaz Ihesu christi. Et secure dicere queso
q; hec aia ardēt totaliter in amorez: et resplendet spirituali lumine.
Et digna est ad nomē sponse: et honorē similiter puenire: q; refor
mata est pro illo tempore in sensatione virtutuz oīm predictaruz.

FCapitulum decimū septimū de subtractione gratie.
Requenter tamē accidit q; gratia i parte substrabit: p̄os
pter corruptionē humanae fragilitatis. Et pmittit anima
cadere in carnalitatē sicut prius fuit. Et tunc est anima in pena et

dolore: q; ceca est: & insipida: & nescit aliqd bonū. **E**t etiā debilitate
& ipotes: oppressa corpore: & omnib; sensib; corporalib;. **E**t queris
& desiderat facie Ihesu iterū videre: & nō ipsum prīnuenire. Quia
scriptura sacra de deo sic dicit. Postq; vultū abscondit nō est
qui p̄temples eam. Quando oſlēdit se non potest eū q̄ia nō videre.
q; lux est. Et quando abscondit se non p̄t eum videre: q; ipsa anima
est obscura. Oculatio sua non est niſi subtilis probatio anime. **E**t
ostensio sua est mirabilis anime confortatio.

Non fortatione absentie. *La. xviii. La. xliii.*
Don mireris licet sensatio gratie q̄ng subtractab; a dilectione
Ihesu christi: q; sacra scriptura idē dicit de sp̄oſa. **E**t
quod de ipsa accidit p̄similiter. Quesui & non inuici illum: vocauī
& non respōdīt mibi. Ac si diceret. Quando in fragilitate cado tē
gratia subtractabit casus meo: causa est subtractiōis gratie dei: non
fuga ipsius dei. **E**d tunc sentias penā mīe mee in absentia: **E**t
quesui eum p̄ subtilitatem cogitationis: ubi pri? eū habui: & nō iuē
ni: vocauī eum p̄ magnū cordis desideriū. & respōsum sensibile nō
dedit mibi. **E**t tunc clamauī ex toto corde. Reuertere dilecte mi: &
vt appareat non audiuit me penalis sensatio mea: & imissio carnaſ
lium delectationū: & timori: & in hoc tpm. **E**t carētia forūtudinis
mee spiritualiū est p̄tinu? clamor anime mee ad dominū Ihesum
tpm. **E**t tñ dominus modico tpe facit se extraneuz: nec venit nec
accedit: quantumcūq; fortiter clamauero: quia satis securus de tile
ctore suo est. q; non vult ad amorem seculi. totaliter renerti: q; non
potest sapore illo gustare. **E**t ideo dñs tardat diuti? & expectat.

Capitulu decimūnonū de reuersione gratie.

Tandem quium voluerit reddit plen? gratia: & veritate. **E**t visi
tat animā: q; languet in desiderio p̄ suspiria dilectionis ad
prelentia suā: & tagit illa: ac yngit eā valde leiter oleo exultatiōis
Et eam ab omni pena subito facit sanam. **E**t tunc anima clamat
ad Ihesum. Oleū effusum nomen tuum tē.

Explīcīt ps p̄ma sc̄ti libri.

Inīcipit ps sc̄da secūci libri:
Quod āt pfectiōes electoruū icipiāt a letitiā: & gālio spūeli
q; p̄ficiāt in penis: & p̄ficiāt in gratia. & x̄tutib;: & donis sp̄is
ritualib; more sup̄ p̄scripto. b̄tūs Gregorij sic inq̄t i mos
salib;. Ar̄es sunt modi queritorū. Inchoatio: medietas: atq; pfectio
In ichoatide āt iuueniē blādimēta dulcedis. In medio q̄ tpe car
kamia temptationis. Ad extremū x̄o pfectionē plenitudinis. **R**epe

¶ enim in libro summis deuotis sancti viri Tagonis pancerere si-
ue lorice: qz lorica sup nudo detulisse fert. Qualiter dñs Iesus cō-
uersus cum electis animabz in via vite mortalis huius in decem
capitula: in quibus p similitudinē vite z mortis: z resurrectionis
domini nostri Iesu cristi. Status incipiētiū: pficiētiū: z pfectoū
dissiguit: incipiēt a pceptione domini in yero beatissime virgīs
clausi z conclusi. Et hoc in primo ascribit capitulo: ex quo summe
brenitatis sbaz collige de creui. vt incipiētiū exordia pgnoscantur
dilucidius: z sic psequi iā statui donec ad tps iustificatiō illorū
z penarum gueniam: vslp ad resurrectionē ipsorum. Necno de ps
fitientiū: z pfectorum initio: medio: z glorioſiſimo fine eorum ſilē
tio trāſire volui.

Incepit capitulum pnum de inicio
vocationis electorū: de quo tū p ppheta de psona xp̄i: vice dei ois
potentis.

Etius meus es tu ego hodie genui te. Hac etenī pma ifus
ſiōe grē talis: tātaqz qrtitio peccatoris esse potuit: qz i du
plum recipit grāz vltra qm ſue ſaluti expedit. Vñ Jere
mias ait. Dimiſſa eſt iniqtas illius: ſuscipit duplicita p oibus pec
catiſ ſuī. Qua ppter qlitatibus pcepti Iesu hic in ſua pſiderati
one clauſus remaet: ac circumdatuſ in yero ve hūilitatiſ. Vñ ſe
le incipiēt debile: z oīno velut cecuz i ſpiritualibuz eſſe pgnoscit.
Capitulum ſecundum ſecunde partis ſecundi libri.

ICapitulo ſecundo de tpe nativitatis. Unde Iſaias ait.

Domiinus datus eſt nobis: z fili⁹ natus eſt nob. Hac at vñ
p ſimilitudine Iesu xp̄i. gratia dei a mētis obscuritate: z opes
rum bonorum debilitate ad lucem z fortitudinez electum
lunz oīri facit. Verumt̄ moie paupili xp̄i naſcentis: nudum vñ
gientem: patientem: loco pecuduz: z iter bouē z aſinuz. Et i pſepe
māſuetū iacentē: z collocatū ſe repit. Qua ppter iū ſalmi xba
mēto ait. Vermis ſuz z h̄ bō: opprobrium boīm: z abiectione pleb.
Alt ſicut xp̄s a Virgi gloriouſa: z a Joseph paupēribus iuoluſ pā
nis: ſic tpe iſto gloriouſa trinitas: z dñs Iesu modico z paruo q
moris indumento electorum corda implet.

Capitulo tertio.

Capitulus tertiu de pfectu electorom.

Tempore qdē quo Christus ad tps anorum puererat duos
decū ſotietatem gerebat matris: z Joseph. Et ſicut pſtie
bat xture: z sapia: ſic nulli dubiuz pſilum in oibus prebē
debebat parentibus. Sic itaqz in hoc vocationi tpe electi in det

magna dilectione roborant: ita deo perungunt amore ut tamquam sodalis: et socius: familiariter ad invicem presentuntur: tam electus in obediencia diuine voluntatis: quam ipse deus in exaudiendo omne desiderium cordis dilecti sui. Quia propter ad tantam gratiarum donorumque spiritualium cuiuslibet sublimitatem: ut dicere audeat euangelij: et **D**icitus pferre bona. **M**anus domini erat mecum portans me. Et illud sapientia creauit me regnare in tabernaculo meo. Nec non et more apli fari potest. **G**ratia dei sum quod sum: et gratia dei in me vacua non fuit. Nam quocquam petit accipit: et pulsanti illico tanquam sibi valde unito sotio aperit: et ad libitum sese deus illi concedit: atque donat: per manum secundum in metu eleuatione gustusque spiritualium deliciarum. **U**nde secure pferre valet verba Iohannis: Qui me misit meus est: et non reliquit me solus: quod ego que placita sunt ei facio super.

Capitulum quartum secunde pars secundi libri.
Capitulo quarto de tempore probationis incipientium.

Fac qui dñe quanto tempore euenter: et occursus tribulationum et angustiarum est: quomodo dominus Iesus per tres dies: et tribus noctibus occultus in templo remansit: usque ad quartum die: quando figuram gerit quarti status gratiae: quo catus gaudium oeris: oscularum letitia amittitur. **A**c dolorum omnium verba replerunt. **N**am pene huic addite sunt: et dei dolentes sagitte pectori imisse sunt. iuxta verba beati Job dicens. Verba mea dolore sunt plena: quod sagitte domini in me sunt. **E**t quod dominus ut perfectius eum hoc dilectore suo et strictius viri valeat: occultatus ab eo: in figura quartuor dierum: et trium noctium: quibus in templo remanserat a matre: et Joseph ab scolis: et occultus permittens eum supermodum fatigari. **S**ic itaque electos suos vexari dimittit in his temporibus persecutionibus: quarum quartuor sunt corporales: et tres spirituales. **V**e corporalibus angustiis. **P**rima persecutio est amissio rerum temporum: sicut officiorum: dignitatuum: famae: et divitiarum. **S**ecunda persecutio est membrorum confirmatione per diversas: variarumque erudititudes. **C**ertitia est mentis vagatio: perturbatioque in malis processus cogitationibus. **Q**uarta est consolationum spiritualium afflictionis priuatio. **V**e spiritualibus doloribus. **P**rimus dolor est memoria alienationis a bonis opibus: et in paruis pessimisque cogitationibus scelerum horredibus faciorum metu tractando. **S**econdus dolor: intellectus purificatio: et non recto iudicio: neque in se: neque in aliis ut valeat huius sepe dictum.

piet. Et in speculatioē scelerum diuersarū: et spuriarum pluri-
marū inuoluit. Terti⁹ dolor est bone voluntatis corruptio: ita ut
iūitus cogat elect⁹ etiā has solummō optare: et velle neq̄tias: q̄
mortis causa sunt: et amissiōis gratiarū. Quia de re una cuī psal⁹
migrapho vlulare: ac dicere p̄t: **Afflict⁹ sum: et humiliat⁹ sum nimis.**
Hic itaq; et ipse elect⁹ dolēs ait: Humiliat⁹ sum nimis. Rugie
bam a gemitu cordis mei. Et illud **Nachabeo:ū.** Sanctificatio
eius desolata est sicut solitudo: dies festi ei⁹ pueri sunt in luctum
Tandem preservat a desperatioē: oculta dei: puidētia: donec imen-
so lumine ad dilectū suū redeat in maiori lumine gratiarū q̄z pri⁹
fuisset. **Vnde Bernard⁹** in pbatione electorū: et de pfusione quer-
sorum ait. **Hic**ut sanctis et electis tribulatio operat patiētiā: pati-
entia: pbationē: pbatio spem. spes at nō pfundit. **Hic** dāmādis
et reprobis tribulatio parit econtrario pusilaminatē: pusilaminis-
tas pfurbationē: pfurbationē desperationē: et illa iterumit. **Hic** itaq;
pfectorū pmissiōes ab imperfectorum lapsu operib⁹ his agnoscunt
dilucidissime. **Quia** electi post tenebras sperat eis lucē venturam
Odore: pphtico. **Habitatib⁹** in regione ymbre mortis lux ora ē
eis. Non sic ipūs: non sic: sed tanq̄z puluis quē p̄icit vent⁹ a facie
terre: ideo non resurget impij in iuditio: neq; peccatores in cōsilio
iustorū. **Q**ām nouit domin⁹ viā iustorū. **E**t iter ipiorū peribit.
Sequit⁹ modo de resurrectioē virtutū: donorū: et gratiarū spiri-
tuallū in statu pfuentiu. Capitulo quinto de quinto statu gratie.
Capitulum quintum secunde ptis libri secundi.

Quinto nāq; statu gratie ostendit se de animabus: et corpo-
ribus dilectorū suorū: ita presto: et obediēs: ut quicqđ in bos-
nis agere operibus voluerit pficē valeant. Ultroq; pcedit electo-
tanq̄z dominator: sui possidere diuine gratie sceptrū. Sedē eū q̄ in
tronō suo facit: cuī quo et ipse dñs in unitate dilectiois pcedit: sic
in ecclesiastico legit. Sedē sup tronū illius et dominas deus ipse
creavit eā spū sancto. **D**e capitulo sexto de ferto statu gratie

Capitulum sextum secunde ptis libri secundi.

Sexto cqdē tpe: status pfuenti fuit i dño Iesu: quomō a
decimo octavo anno: usq; ad x: et occultauerat sue diuinitatis
sapiaz: virtutē: atq; potentia. **E**t eo tpe baptizat⁹ est a Johāne.
Vdetq; solitudinē et opera pnie pageret: et vt pmodi diuinitatē
sue summe pteplatiōi vacare posſ. **Hic** quoq; in hoc statu electus

Sicut spiritus sancti baptismate mundat operi optat pnie meritum.
Quare ab hominum pueratio alienari querit: ut diuine sancteque trinitatis visione iam et gustu supno summis in delitiss abundantius frui valeat. Quia quodque gratias quum obtinuisse uouerit: stupore non minime monere mirari non poterit. **Iustus Iustus** vaticinium. Tunc videbis et afflues: et mirabis: et dilatabis cor tuum. Et ideo magis magisq; solitudinem appetit: ut id est sibi euangeliat quod de solitario punctionat remias: dum ait. Sedebit solitarius et facebit: quod eleuabit se super se. At huiusmodi spiritu degustato: gaudiu[m] cordis assumit: ligna iubilat: corpore q[ue]scit. **Mores psalmi.** Letatum est cor meum: et exultauit ligna mea: illiget et caro mea requiesceret in spe. **Voca septimo de septio statu gratie.**

Septimum poro tps: status gratie patientius in domino Iesu perficit: quum diuise sapie sue opera idicabat in sanando egrotos: demoiacos liberando: et signa magna exercendo. Sic ita electus: tunc diuina infusio gratie super humana considerationem. sciarum intellectus: et sapientiam acquirit in cognitio[n]e sacrarum litterarum: et intelligentia rerum spiritualium in gustu et maria suavitate spiritus sanctus. Unde in sapientia dicit. In medio ecclesie aperuit os eius: et ipleuit eum spiritu sapientiae et intellectus. **Et apostolus ad Corintios.** In oibus divites facti esses in illo in omni labore: et in omni scia: sicut testimoniun[x] Christi affirmatus est in nobis. Tandem ad trium electi perfectus que nunt hoc in statu septimo: ut et miracula operari possint. Et ab omnibus corruptio[n]e oes sensus sentiat alienos: ita quod non nisi ad virtutum actus morigeratosque conuerte gestus p[ro]p[ter]e. Itaque tps hoc: tps bene dictum est: sicut in genesi dicit. **Benedixit deus diei septimo:** et sanctificauit illum: eo quod tps innocentie est. **Unde Ambrosius de officiis sacerdotum** auctor est. **Beata vita: vita in qua est efficiunt tranquillitas conscientie: et securitas innocentie.**

Capitulum octauum de octavo statu gratie.

Capitulum octauum secunde partis secundi libri.
Hoc in octavo statu: tps passuum fuit: atque mortale: quoque in mente: anima et corpore: angustias acerrimas: durissima verbena: properia: necnon d[omi]n[u]m horrendam mortem passus est: adeo ut a gloriose corpore pretio quam anima separare voluit. Sic itaque deus in dilectis suis et imitatores sui sint: euenerit promittit. Unde post signa: opera: et virtutes eorum spirituales: atque diuinas in arca se nissime crucis tanquam aurum in fornace purificatos ad seipsum elegeret.

ctos trahere volēs; tūti⁹ mori desinit. Nam illos horribili spiritua
liq⁹ obire morte ex privatiōe ⁊ separatiōe tā q̄z corporis ab oī
constantia ⁊ stabilitate v̄tūlū: gratiarū: atz diuino:ū donorū dī:
sponit dñs: vt totius humāe fragilitatis calamitatē: miseriāq⁹ in
mēte: in aia: atz corpore summo lentiā crutiatu: ⁊ pena horribilis
ita vt tunc oī talis elect⁹ in baratrū se deputatum inferni putet
penit⁹. Iuxta qđ in parabolis dicīt inclīata est ad mortē dom⁹ ei⁹:
⁊ ad iferos semita illi⁹. Tunc cōppe toti⁹ humāe conditionis abie
ctiōes exsurgūt: ⁊ oēs habitudies peccādi in potētūs aēr: ⁊ in cor
poris sensus excitant⁹: ⁊ p̄ter velle in actus reprehēsibiles: ac ifeo
ctos tam in mēte q̄z in corpore ducīt hic culto: xp̄i: q̄z in se diluci
dissime cognoscit abomiables cadauerū naturali morte defuncto
rum cōditiones b̄re. Nā tanq̄z mortu⁹ ipotens est ad bona exer
cendū opera. Corruptibilis efficit. tendēsq⁹ v̄sq⁹ ad pulueris nibis
lationē: virtutū: ⁊ gratiarū. Deniq⁹ putet: atq⁹ fetet in suip̄i cōsi
derationes scelestissimas. Unde ait Isaias. Erit p̄ suavi odore se
tor. Patif̄ ifelix iste in se (q̄zq̄z apud deum felicissim⁹ sit) actinas
cadauerum similitudies ⁊ viuorū passiuas mestias: int̄ēsosq⁹ tō
lores. Mōre diuitiū: ⁊ opulentiū: quim p̄ mortē a sualitate delitio
arū se oportere separari cognoscūt: ⁊ in iferiorum barati o sepiliri
cernūt dilucidissime. Hic electis suis mētalib⁹: corporeisq⁹ nefana
dis cperib⁹ mereri putat. Ut in luce habef̄ euā gelio. Mortu⁹ est
dives spiritualiū grātiarū: ⁊ sepuli⁹ est in iferno p̄ nimia suip̄iuis
abiectionis humilitatē. Quā ppter a deo sese penit⁹ derelictu crea
dit hō ille: q̄zq̄z occulto tñ modo i vlnas strict⁹: vultusq⁹ ēplectat⁹
domin⁹ eū. Nam quāto scueri⁹ egere in dilectorē suum videt: tan
to glorioli⁹ p̄ abiecte illi⁹ humilitatis cognitionē: in dilectionē di
uine trinitatis habet: ⁊ eleuat. Nam confusio hui⁹ electi nō sicut
ceteroru adducit p̄ctm. Verū lōge magis: magisq⁹ gloriā vēdicat:
⁊ honoriē illi⁹. Iuxta illud ecclasiastici. Est cōfusio adducēs peccatū:
⁊ est cōfusio adducēs gloriā: ⁊ gratiā. Unde apostolus. Ubi autē
abundant peccatū supabundauit ⁊ gratia: vt sicut regnauit pec
catū in mortē: ita ⁊ gratia regnet p̄ iustiā in vitā eternam.
De capitulo nono de nono statu gratie.

Capitulum nonum secunde partis secundi libri.

Hoc nāq⁹ nono statu spiritualis gratie: occulte immortalitatis
domini: similitudinē electoru aie vna tenet cuz anima dñi
nři Jesu xp̄i: q̄z a iudeis pditus iā putabat defunctus: penit⁹

busq; extictus. Ipsiis at immortalis aia diuina roboraſia v̄tute iſer
norū clauſtra frangēs de imbi obscuritate sanctos p̄s potēter
liberauit: et in ameno delitiarū paradise feliciter collocauit. Sic
itaq; sp̄s predictorū electorū ab horibili p̄ibata morte liberat̄
ac viuificat̄ diuina v̄tute palmā salutis: victoriāq; fuscipiens de
martirio precedēti: vbi aſſumpſerit potestate oia ſubingādi q̄ illi
nocuerat mala. Prout legit̄ in psalmo. Oia ſubiecit ſub pedibus
eius. Reſumēs in ſup mirabiles et triūphales ſenſatiōes. At oia q̄i
excessiva dona: et copiosa mūera: que apponunt realē excellentiaz
in rōalez ſpiritu ſuſcitat̄. At etiā ita excellēter illa appetet q̄ i eo
rum eſſentiā tūc enīquodq; videt̄ glorificat̄. Qua, pppter queq;
ſ. inſuſalis voluptas: et aptitudo peccāti in mente q̄ in ſenſibus
mortificate penit̄: et oino remanet ſopite. Sic etiā ab oī obſcuri-
tate: virtutes oēs in hoc ſunt ſtatu liberaſte: et apertū habet oiliuz
ad exercendū ſeſe libere: et expedite in ipſoru actib; virtuosissimis:
itaq; a nullo ampli ipediri poſſint impedimēto vitioso. Unde in
Apocalipſi dictum eſt. Ecce dedi coraꝝ te hoiſiū apertū: qđ nemo
p̄t claudere. O aia benedicta ab omni vīculo ſoluta: que ſummaꝝ
ac ſancta libertatē adepta eſt: que p̄ incōſiderabilē cognitioneꝝ in
abyſſum, pſunde humilitatis ſpeculādo ducit ſe. Et in altitudinē
ſupne iſcragi ſapie ſublimiter ptemplādo eleuaf̄. Unde fiduſio
aliter verbiꝝ vti electus poſteſt regi. Paulid. Qui nō derelinques
aīam meā in iſerno: nec dabis sanctuz tuum videre corruptionem.
Notas mihi fecisti vīas vite: adiplebis me letitia cum vultu tuo:
delectatiōes in dextera tua vſq; in fine. Et ideo Iſaias ait. Non
vocaberis vltra derelicta: et terra tua nō vocabit̄ apli desolata: ſi
vocaberis volūtas mea in ea. Nempe hō hoc i ſtatu poſſefforeꝝ ſe
regit diuine pſolatiōis: quā nūq; deguſtauerat. At totū ſuū eēhūa
num i ſpecti dei reuſuſitat p̄iucundū. Et a nūero mortaliū pecca-
torum recedit oino: et in gratia ſirmat̄ eſt. Itaq; nūq; amplius ſpi-
ritualiter mori poterit: neq; huuiſmodi mors domiabit̄ illi. Quos
niam more Pauli ad Romanos. Eſurgens ex mortuis iam non
moriē: mors illi vltra non dominabit̄. Vicente prophetā. Quum
ſanctificatus fuero in vobis: congregabo vos de vniuersis terris:
tribulationum: videlicet et anguſtiarum. Et effundam ſuper vos
aquam mundam: et mundabimini ab omnibus inquinamentis ve-
litis. Et dabo vobis ſpiritum nouum et cetera.

Capitulum decimum secunde partis secundi libri.

Capitulo decimo de decimo statu gratie secundi libri.

Decimum ultimumque tps fuit beatitudis dum humanitas rpi
glo:ificata remiserat sese miraculose suie ostendendo di-
scipulis. Et sic in mundo stetit vloq ad ascensionis die. Sic
itaq; hoc tpe stat? decimus gratie figurat. Qui qdē tante extitit
dignitatis: vt qzq; mūdo connexari videref: celestis tñ paradisi
possidebat gloriam. Sic elect? ifusioe gratie:qua nulla poro creatu-
ra impedimentū ministrare p̄t: nec sua auferre gloriā. Ut actu:bitu-
q; iā gloriificato in via vite huius domīs q̄ p̄tue: atq; vigilans
oēs sp̄ virtutes sup̄ humana existimationē obtinet: diuino succesa
amore. Quare hō ille vna cū Iheremias fari p̄pellit: atq; dicē cogit.
De excelso misit ignē de? in oīibus meis. Ideo insup tunc virtus
tes fortificant q̄ quasi diuine vident̄ esse in potētia: ita vt nullo
actu corporeo p̄ aliquā penā corporales evacuari p̄t huiuscemodi
beatitudo. Necq; actu p̄nt plix? debilitari. Hęc septē autē virtu-
tes p̄ncipales: theologicæ scz & cardiales: necnon spiritus sancti
munera: atq; octo beatitudinū vires ab omnipotēti deo donātur
robore & firmitate fulcite in hoc statu. Quāobrē si hō iste vid. ret-
tam seipsum qz filiorū suorum corpora: penis seu simis: aut corpo-
rali relaxari morte: neqz sensuali metore turbari possit. Num quod
in alijs hōib? sensualis efficere dolor: factū est in illo diuino mutu-
i virtutē. adeo vt de hoc hoīe dici possit quod in Johāne habetur.
Ecce vere israhelita in quo dol? non est: In principio namq; huius
excellētissimi status degustant omni mirabilis diuinaq; dulcedie ex-
cessu feruores: & amene lachryme: atq; lāguores suauissiminecno
icon siderabiles raptus: iuesligabiles alterationes: secrete reuelas-
tiones: superne vissides: & beatissime idicatiōes. Que qdem oīa bec-
plix? in sua sunt pfectiōe psumata. Hā aīa sit q̄ invariabilis i via
tīca s̄bali glīa. Atq; ita in deo oīpotēti transformat̄ ob expientiam
gratiarū supradictarum. Beatissimum inquā statuz istuz: & glorio-
sum: in quo hō mortalī totus efficiſ: adeo p̄secratum dicens ut
hēt i cātico. Dns mortificat: & viuificat: deducit ad iferos: & redu-
cit. Dns pauperē facit: & ditat: humiliat: & sublenat. Euscitat d puls
ue egenū: & de stercore eleuat pauperem: vt sedeat cum p̄ncipib?
& solium glorie teneat. **C**apitulus undecimū. Idē vir-
sanct? i oīde libello q̄ de spirituali amore creaturaz habentiz
ad iūicē. Circa finē p̄nt q̄liter sp̄s sanct? decipit pfectos ybi ait

Quoniamq; anime pfectorum viro; erubescant inter se se et deum aliquā creaturā in amorem interpoere: aut in huius modi perfidere cogitatione. **T**erutamē constitit in ordinatione in mentalem sollicitudinē pro negotiis necessariis: et non necessariis: quibus amor manifestat in opere. **D**eceptiones quidē istarum excellētissimaru; animarum sive creaturarum: non sunt velut cōmuniū hominē periculose: neq; spiritualis mortis occasio. **S**ed deus hoc permittit ad illorum humilitatē: et vt inde discant cauere se a similibus. **E**t vt eruditiores fiat: monet: et instruit de⁹ sic misericordia permittens ex reuelatione in primam: et secundam: et tertiam personam decipi a spiritu sancto sub velamine spirit⁹ prophetie. **O**rō tamē defectu non intelligendo in reuelationibus quod sanct⁹ spirit⁹ intendebat intelligi posse. **M**ultuz enim interest inter deceptiones cōmuniū personarū: et electoruz spiritualiū. **N**ā cōmuniū i deceptiōe duo manifestant. **V**idelic⁹ modicus amor deceptoris: et damnum decepti. **S**ed in deceptionibus sancti spirit⁹ duo oīno contraria. **V**idelicet magnus amo: ei⁹ qui decipit et valde fructuosa utilitas illius qui decept⁹ remanet. **H**i vero deceptus a sancto spiritu tantā habet gratiā q; nisi semel lese decipi permittat ex q̄cūq; istarum personarum trium neque in huiusmodi deceptionibus hactere permittat. **F**i vellem possem sane suramēto absq; peccato affirmare: q; deceptions in prima: in secunda: et tertia persona per spiritum sanctum operate velamine suprascripto in electis filiis suis: hoc in presenti statu sunt omni excellēti creature necessaria. **E**t ideo qui decept⁹ est custodiat et caueat. **E**t qui non est a spiritu sancto deceptus cognoſcat se insufficiētē ad huiusmodi deceptiones. **Q**uāobiez deceptos nequaq; damnet: s; magis reuerenter deceptiones excusat: et deceptos summodo veneret.

TExplicit secunda pars secundi libri.

Incepit tertia pars tertij libri.

Iusta enī huiusmodi spiritus sancti deceptionū formā in quodaz sermōe de doctrina nouitiorū spiritualiū: ad culmen contemplationis peruenire querentium beat⁹ Bernardus sic ait. **I**niciens a consolatione eorū qui experti sunt in principio sue vocationis. **V**einde minus in sua iustificatiōe expertis: tanq; de incipientibus et profitientibus dicit.

Capitulum primum de primo tpe vocationis

Quis enim expertus ignitos affectus: amplexus castos: san-

et aq̄ colloquia mutua detergere valeat. Tunc cunctus seruallis
timor: et omnis p̄meditata locutio lōge fit: put sugerit amor: ipsa
so far̄ sponsa. Et si qua adulterina se immiscuerint dicta: vel gesta
quadam prospicua: et illuminata discretionis manu abigunt a spō
sa: ne tanti solatio sponsi elatione priueſt.

Capitulū secundū de secundo tpe iussificationis.

O Quoties que minus in amoris arte eruditā est decipit: de
predat: prosternit. O quoties euolat spōsus: atq; ab aspe
ctibus euanescit dilecte. Repente quippe vt supra se inaniter eris
gīc anima fugit. Spiritū humilis humile diligit. Flatam vero tā
qz indignā repudiat et repellit. Hec nanc̄ aspernatio: et hic sponsi
discessus: miro incredibiliq; modo crutia diligeat. Prudentē tū
efficit ad discernendū spirituum discretionē. Ad hanc nempe cog
nitonē p̄ assiduam orationē: p̄ casus merorē: et p̄ spirituale et ocul
tum mysteriū facile puenit. Sed ante qz sapientia imbuat anima
prins qz dei verbo amoris vinculo pfedereſt sepe labit errorem p̄
veritate suscipiens.

Capitulum tertium.

Dicerunt sāmen p̄mittente sposo vt sibi ardenti⁹ dilecta⁹
copulet: aut ad altiora prouehat: aut prudentiore efficiat
Gathanas in lucis angelū transformat̄. atq; illo tam sancto p̄tus
bernio admiscer̄. Quem quum aia adhuc celestium ignara visita
tionū: errois admisit spiritum. Et veluti domino se illi substraue
rit: sine mora sponsus secedit. Et illico succedunt tenebre: et quedā
opaca mentis ebetudo continuo obdurescit anim⁹. Et p̄pria p̄fu
sione contūdit: atq; ex eis que pati⁹ p̄spicue itelligit spiritum quē
suscepit in micum fore. Mox lacrymarū fluunt imbræ: et gemis
tus emittat̄ meroris iditiae: igeminant̄ p̄ces mētis: pponit custos
dia: et cordis oīmoda vigilātia de cetero statuit̄.

Capitulum quartum.

Tullib⁹: itaq; puocat⁹ singultib⁹: talibusq; p̄mot⁹ spūilib⁹
studij: adueit sponsus: et placito se ostentat aspectu. Nam
diu sibi dilecta affligi nō pati⁹. In isto x̄o secundo aduetu q̄s smo
q̄ facūdia: q̄due humanū igeniū capere valet: q̄nta exuberēt oiles
ctiōis solatia. Ibi itellect⁹ excludit: sopit cogitatio. Et sol⁹ amor
testis est z̄.

Capitulū quintū.

Nem ēte dicit⁹ vir sanct⁹ Hugo in quodā capitulo te admo
nitione suiē doctrine idiscreti amoris spūalis: sic substantia

Ualiter agit. Arma quib⁹ securē p̄seruāt ⁊ regit amor bon⁹: sunt in
 trib⁹ reformatiōib⁹ viarū electarū. Prima reformatio est que
 disponit q̄ia⁹ ad dei volūtate exercendā. Unde opera christi p̄fis-
 ter conat. Que qđē reformatio īcipientiū esse p̄t. Cum dicai nō
 esse sufficiētē ad verū amořē regendū. Secūda reformatio est
 quum aīa vnitā cū deo remāet valde gullas deo: habēsq̄ imen-
 sis spirituāles delitias. Et dici p̄nt verbar⁹ cogitari in būiūmodi
 feruore. Quāobrē ad bonū satis sufficiētē ē amořē regendū. Hū⁹
 taxat īcipientiū passa sit ruina in iustificationē. Tertia x̄o trās-
 formatio quādā q̄ia p̄ yñionē optime reformata est in deū: ⁊ deus
 suniliter in ea. Gentiles fruēsq̄ reb⁹ dei: que nec dici p̄nt: neq̄ co-
 gitari. Mōre apostoli dicētis. Audiui archana dei que nō līc⁹ bōi
 loqui. De quibus puto sit commūbiū q̄ie pfecte cū deo plumatū
 iñdicibiliter. Itaq̄ talis: tantaq̄ in hac aīa gratia iñfusa est: q̄ p̄se-
 cte regere valet deī: ⁊ proximi amore. Ea videlic⁹ grauitate: ⁊ sas-
 pientia: q̄bus sensus corporales corriguntur. Et ita soporāt ex ebri-
 etate delitiarū spiritualium. q̄ aīa bis omnibus que in optio amiq̄
 re dei: ⁊ p̄ximi cōcepit p̄fitiet feliciter operādo. Iuxta illud Idau-
 li ad romāos. Iustificati ergo ex fide pacē habeam⁹ ad deum per
 dominum nostrū ihesum cūstum: p̄que ⁊ accessum habem⁹ p̄ fidē
 In gratiā istō: videlic⁹ hui⁹ reformationis in qua stamus: ⁊ gloriaz
 mūr in spe glorie filiorū dei. Non solum autem: sed ⁊ gloriamur in
 tribulationib⁹: sc̄tētes quia tribulatio patientiā operāt: patiētia
 autem probationē: probatio vero spem. spes autē non confundit:
 q̄ charitas dei diffusa est in cordib⁹ nostris p̄ spiritum sanctum
 Q̄ datus est nobis

(Capitulū sextū:

Hequodā libro qui iñtitulat de b̄fitudine edito a quodam
 sancto viro sancti Dominici ordinis predicatorum. Diue-
 sis interrogatiōib⁹ ⁊ disfuntiōib⁹ electoriū: vñitorūq; vis-
 delic⁹ vtrū vñit⁹ posuit irasci. Quid agit vñit⁹ vtrū oēs potentie
 aī: vñite sp̄ vñite remaneāt. Aut aliquā aliqua eārū in pte tisiun-
 git. ⁊ his similib⁹. In hoc autē capitulo tertie interrogatiōis vtrū
 oēs tres potētie huiusmodi vñite. q̄ie sint sp̄ t̄plete t̄ dei vñitate
 Ex multis abis ſhalliter loq̄ndo iñ hāc p̄ficiit disfuntiōne. R̄ſdit. Cu-
 de⁹ ſit op̄ator liber ⁊ nō nccar⁹ p̄t aliquid potētiarū vñite aīe pte
 aut iñ totū nō nūq̄z: ſimo p̄ ſepe ſolz: ⁊ ſuſpēdere iñ uno videlic⁹ actu
 ſuo: ⁊ nō iñ alijs: ſic iñ duos ⁊ nō in ceteros. Et ut dicā: iñ oīb⁹ dimit-
 ſedo cadere vñitu etiam ſine dāmno ſui; ſine ſinē culpa coraz deo.

Nam aliis cadit in dubitationē sicut gloria virgo et mater dñi que dñbitans amississe filium: querebat eum inter cognatos et nos
tos dolēdo plurimū. Alius in timore: velud beatus Johānes bap-
tista timens sese non posse in seculo custodire: unde heremū petijt.
Alius sicut Petrus in opinione circūcisionis errans. Alius in cō-
motione animi sicut Paulus quum blasphemasset pontificez dis-
cens. Percutiet te paries dealbata. Alius in discessiōe. sicut Bar-
nabas discedens ab apostolo. Quoniam nolebat secū ducere ad Mar-
cum: eo q̄ dimiserat eos a Dalmatia. Alius sicut David in dubi-
tatione divini amoris: dū diceret. Ego dixi in excessu mentis mee
piect⁹ sum a facie oculorū tuorū. Nā nec doluisset nisi dilexisset.

Capitulum septimum.

Denique sequit̄ ibi prope. Huta deum patrem pium: dili-
gentemq̄ cōspectorem seculorum: futuratumq̄ rerum
non uīq̄ trāstulare secum dilectis suis: dimittēs illos in
sceno: et luto cadere: subtrahēdo actum illorū: et non maculant se.
David attestante: qui ait. Beatus vir cui non iputauit dominus
peccatum: nec est in spiritu eius dolus. Quamobrē nonnulli ele-
ctorum inueniunt̄ facientes acta peccatorū: et nō iputant̄ illis ad
peccatum. Et hoc q̄ in eorum spiritu non est male voluntas: nec
aduertunt̄ q̄ sit peccatum: neq̄ huīusmodi ignauie in causa sunt.
Nam si aduerterent non peccarent. Errant autē p̄ ignorantiam
inuincibilem absq; eorum culpa. Unde dicit̄. Permittit deus vt
homo cadat: vt fortior resurgat. Et ideo Augustinus in libro in re
tio d̄ libro arbitrio. Si tēta fallatia est vt caueri oīno non possit:
si ita est nulla peccata sunt. Quis enim peccat in eo quod nullo
modo caueri potest. Ne peccatis p̄ ignorantiam. Et etiā p̄ igno-
rantiam facta quedam improban̄: et corrigenda indicant: sicut in
diuinis autoribus legimus. Ut enim apostolus. Misericordiam
cōsecutus sum: q̄ ignorans feci. Ut et propheta. Delicta iuuentu-
ris mee: et ignoratiās meas ne memieris. Tūt etiā nc̄itate facta
improbanda. Ubi vult homo recte facere et non ēt. Nā unde sunt
ille voc. s. Non enim quod volo facio bonum: sed quod nolo malū
hoc ago. et illud velle adiacet mihi: p̄ficer autē bonum non inuen-
io. Et illud caro concupiscit aduersus spiritum: et spiritus aduersus
carne. Hec enim inuicē aduersant̄ ut non ea q̄ vult̄ faciat̄

Capitulum octauum.

Quod autem hec: et bis similia: que in charitate dei: et fide reformati in sensatione non imputantur in peccatum: aut remittuntur illico: per huiusmodi Pauli prefati verba cognoscuntur: dum ait. Comendat autem suam charitatem deum in nobis. Quoniam cum adhuc peccatores essemus: Christus per nos mortuus est. multo igitur magis iustificati. id est in sensatione reformati: et per charitatis gratiam in eum uniti. Nunc in sanguine ipsius per continuas: deuotissimas meditationes passionis sue: salvi sumus nos ab ira. id est culpa: per ipsum. id est divinam per dilectionem ipsius. Unde Augustinus in libro de predestinatione sanctorum inquit: hac ueritas nostra. Nunquam re agere potest predestinatio: quia deum offendere potest. Itaque puto ait auctor iste: quod David in peccato suo tota mente abstractus fuisset nec dilucide ad uerteret. Cum quaque prophetam audisset: quasi de somno surgens dixit culpam suam. Et Augustinus in libro de vita christiana: id est de illo ait. Sed in isto viro imoderata huius libidinis non premissio sed transitus fuit. Propterea ille illicitus appetitus ab arguente prophetam hospes vocatus est. Denique concludens auctor iste ait. Cautiuus qui legis ne diccas. Ergo licet peccare ex necessitate: absit: quos nimis esset in spiritu malitia. Et esset tibi peccatum voluntarium in maximam damnationem anime tue.

Capitulum nonum.

Ande ad. cii. capitulum idem auctor in dilucidatione superdictae opinionis sue inquit: circa medium. Quid si David posset peccatum ad maiorem puniri virtutem: Intra beati Gregorii sententiam. Cum sitiret: aquaz bibere negavit: que in periculo ausa fuit aquarum. sed deo effundens libauit. Quid si dixerimus: Multos excusentur illius misericordia ex exemplo conuersos: et salvatoris esse. Aut more Augustini in libro de vita christiana. Et hoc ut nemo de sua iustitia presumere audeat viciendo.

Capitulum decimum.

Si quia vero peccata magnorum virorum legerint quis: tam et si eis aliquam figuram rerum futurorum animaduerte: atque indagare potuerit. Rebus tamen gestis proprietates ad hunc usum assumat. Ut si nequaquam recte factis suis hinc iactare audeat: et pre sua iustitia non ceteros tanquam peccatores contemnat: cum videat tantorum virorum: et cauendas tempestates: et flenda naufragia. Ad hec enim etiam peccata eorum hominum scripta sunt

vt apostolica illa sua vbiq; tremenda sit quū: ait. Qua, pppter q;
videt̄ stare videat ne cadat: Nulla enī pagia ferre eis sanctorū li-
borū in qua nō sonet: q; deus supbis resūst: hūilib; āt dat gratiā
Ecclirio de⁹ oēm filiū quē recipit flagellat. Qua de re David non
sibi: s; deo peccasse videt̄: sicut ipse attestat̄ dicens. Libi soli pec-
caui: et malū corā te feci: vt iustificeris in sermonib; tuis: et vicas
cum iudicaris. Unde Paulus. Si āt iniquitas nra iustitiā dei cō-
mēdat̄: qd dicemus: Nūquid iniqu⁹ est de⁹ q; si est ira sicut homi⁹
dico abſit. **T** Capitulum vndecimum.

VCapitulum undecimum.

Concludendo, deniq; autor iste ait, **V**oluit enim deus
in oī statu, p gloria sua q inueniantē lapsi quos absq; dām
natione; presertim ynitos eleuat: r iustos facit. **V**icete apo-
stolo. **J**ustitia āt dei est p fidē Iesu xp̄i in oēs: r sup oēs, **V**idelicet
ynitos r reformatos in sensatiōe: q credūt in eū: p nimia dilectio-
nē: r p experientiā suavitatū: r reuelationū suarū. **N**ō est enī dillin-
ctio iter reformationē fidei: r sensatiōes. **O**mnes enī peccauerūt:
r egēt gloria dei. **J**ustificati gratis. **S**unt ynitū p grām ipsius dei
cui die noctuq; assūtū p redēptionē que est in christo ihesu. **H**is
videlicet q in eū p attractionem marie dilectionis rapiunt: r vere
charitatis. **H**e qua ad differentiā pgnoscendā cupiditatis: r male
volūtati r iniq; beat? **A**ut, i libro tertio d vita xp̄iana ita locut? est

Capitulum duodecimum.

Charitate at voco motu animi ad fruendū deo ppter ipsuz: et se z primo ppter deū. Cupiditatē at motu animi dico ad fruendū se: z primo: z quolibet corpore: nō ppter deum Quod agit charitas quo sibi psit utilitas est. De beneficio pxi Quod at agit pxi ut psit beneficia noianc. Quāto enī magis regnū cupiditatis destruit: tanto charitatis auger. Quasi dicat omnia z quecūq; sunt ajo: z intentio liberadi se vel ppter iustitiam custodiendā: in dei laudē: z honori: necnō z pxi in charitate z salutē mendicandā. destruit cupiditatē male intentiōis: z regnū xē charitatis vēdicat. Quicqd ergo asperū: qeād obsecnu factō: disctuq; in sanctis scripturis legit: ex psone dei: vel sanctorū eius ad cupiditatis regnū destruendū valet. Quod si pspicue sonat nō est ad aliud referendū: qz si figurate dictū sit. Bicuti illud apostoli: q̄ ēt Iesu xp̄i sunt: carnē sua crucifixerūt cum vitis z pecipiscentis. Que q̄ flagitiosa iperitis vident: siue tm̄ dicta: siue etiam facta

sunt: vñ ex dei psona: vel ex hoīm quoruī nob̄ sanctitas p̄mēdat̄ tota
figurata sunt. Nec vlo mō quisq; sobri? crediderit deus pedes
ita vnguēto pretioso a muliere p̄fusos: vt luxuriosouī: et nequā hoī
minū solēt: quoruī talia p̄uina detestan̄. Odor. n. bon? fama bona
est: quā q̄squis bone vite operib? babuerit: dū vestigia xpi sequit̄
quali pedes ei? pretiosissimo odore p̄fundit. Om̄is ois xp̄i actio nr̄a
est iſtructio. Itaq; in alijs psonis nō ī ſenſatōe reformatis plerūq;
flagitiū eſt in diuina: vel, pphetica psona magne cuiusdā rei ſignū
eſt. Alia quippe in pditis morib?: alia in Oſee, pphete vaticinatis
onē p̄iunctio meretricis. Nec ſi flagitiōe ī p̄uina temulentorum.
et laſciuoruī nudant̄ corpora. Opterea in balneis nudū eſſe flagi-
tiosum eſt.

Capitulū decimū tertiu.

Pec̄ itaq; in vnit̄: et reformatis aiab? in ſenſatiōe cēſendū
eſt: quod nequaq; aliquid male voluntatis operari queat
niſi p̄pō domino p̄mittēte agere quedā ſub velamine
preſerti iūtitie: charitatis: ſolicitudinis: et cure humilitatis et obes-
diētie in excedendo plus q̄z oporeat. Et hoc ut ad tps duri? a deo
vel ab hoībus icrepati: atq; co-repti hūliores et cauiores efficiant̄
ne ex ſpetiali dono mūereq; pteplatiōis: more luciferi coequari ſe
ſe deo preſumāt. Verū magis ex lapsu ſuo ſub pedib? oīm cupiat
pculcari. Et ab oībus ſperni: ac crutiari: nec vñq; a lacrymis ſe
valeat abſtinere: et a gemitu oīm peccatorū ſuorū. Inſig p̄memo-
ratione ſui erroris, p̄imoruī delictis p̄patiēdo tāq; ſua, ppria lugē
conet. Et lapsos dulciter monere: erigere: et pſolare. De his ergo
optime loqui vir sanctus magnus Walteri? doctor parisi? odi-
nis beati Augustini.

Capitulum decimum quartum.

In fine. xxix . capituli ſecundi libri de nobilitate anime vbi
enarrauit effectus temporū: videlicz: vocatiōis: iuſtificati-
onis: magnificatiōis: et glorificatiōis. In ſpeſ ſumme pſo-
latiōis illorū: videlicz à tpe iuſtificatiōis ſue ſubſtuerūt ſēptatio-
nes violētas vſq; ad peccatum. vel peccati ſimilitudinē. Unde ait
Deniq; at tpib; iuſtificatiōis: et magnificationis ſuccedit q̄rtū
tempus glorificationis. Et hoc eſt quando anima plene reforma-
bit̄ in celeſti btitudiē. Quia aīe ille que ſic a peccato ſunt vocate:
et ſic ſunt iuſtificate: vel alio modo pſimili. Sic videlicz dictū eſt p
diuersam examinationem: tam per ignem q̄z per aquam. Et po-
ſtea ſunt ſic magnificate: vel erunt glorificate.

Quia dominus dabit tunc eis plene quod hic cupiebant: et pl^o q^z nouerat cōcupiscere: qⁱ eleuabit eas supra omnes electas alias ad equalitatem cherubin et seraphin: eo q^z omnes alias animas transcederūt in cogitatione dei, et dilectione similiter in hac vita. **F**inito videlicet tpe iustificationis: tunc resurgent in pacē mentis: et charitatē dei: et primi: cum cōpunctione lachrymarum: contritiōe in confessione: attritione in penitentia austertatis. **C**onfidentia in misericordia dei: cum in dilectione: visione spirituali dei. **E**t corporalis apparitio domini nostri Iesu xpⁱ in largitudine munera spiritu sancti: necnō et omnī beatitudinē: cuz magna spiritus libertate. **U**nde magis gaudet in tribulatione: et psecutionib^z: q^z in honoriis: et delitiis mundi hui^z: qm̄ tunc magis sentit suavitatē bonitatis dei et magis gustat. **E**t ideo vir sanctus sequit^r: et ait.

A capitulum decimūquintum.

Quia ergo puenire ad hanc vult magnificationē: non timeat iustificatiōz: qⁱ illa est via. **D**icit enī domin⁹ p prophetā magne consolationis verbū cunctis talibus aīab⁹. **N**uer meus noli timere: si trāsteris p ignē flāma non nocebit tibi. **N**ū dabit aīam tuā ab omni carnali imunditia. **E**t stablez eam faciet ad recipiendū ignē spiritualis dilectionis dei. **E**t hec oportet pri mo fieri: quia vt p^r dixi non potest in sensatione aliter sīa refor marī. **D**icete propheta. In nouissimis diebus iustificatiōis: circum det dñs cor tuum: et emūdabit te: qm̄ iniquitates nostras ipse por tabit: et peccata nostra ipse tulit. **I**tē effundam sup vos quim san ctificatus fuero in vobis aquā mundā: et mūdabimini ab omnib^z inquinamētis vestris: et ab vniuersis idolis vestris: vanarū diuersarūq^z temptationū mūdabo vos. **E**t dabo vobis cor carneū: et sp̄ ritum nouum ponā in medio vestri. **E**t auferā cor lapideū de car ne vestra: et dabo vobis cor carneū: et sp̄ritum meū ponam in meo dīo vī. **E**t faciā vt in preceptis meis ambuletis: et iudicia mea cū stodiatis et operemini. **E**rgo yna cū Paulo apostolo dicam? Sc̄imus at qm̄ quecūq^z lex his qⁱ in lege sunt reformati loqui^r. vt om ne os obscurat a sua gloria. **E**t subditus fiat omnis mundus deo. **Q**uoniā ex opeibus legis non iustificabī omnis caro coram illo. **Q**ui intima videt vtrū ex amore iustitiae quid agat: vel timore pe ne: quod nō viderit boies. **E**t ideo scriptura dicit. Credidit Abrah am deo: et reputatum est illi ad iustitiam. **E**t vero qui non operat in lege: credēti at in eū qui iustificat impiū: reputat fides eius ad

Iustitiā: sūm ppositum gratie dei: sicut et David dicit. Beatus vir cui
hoīs cui deo accepto fert iustitiā sine operib⁹. Beati quorum res-
misse sunt iniuriantes: et quorū tecta sunt peccata. Beatus vir cui
non iputauit dñs peccatū.

Lapitulum decimūsextū

Dicamus igit̄ qui sunt issi et laudabim⁹ eos. Electi sunt diu-
ni iustificati: ynti: et reformati in deo p̄ spiritualē: et singulas
rem electionē gratie dinine: ita ut p̄ dei gloria: et honores
non solum sicut Abrabā vellēt filios suos tam carnales: et tpaless:
q̄ spiritualē imolan. Immo p̄ ei⁹ amore seipso milies in die vel
lent posse in cinerē: puluerē cōuerteret: atq̄ in ventū p̄ scere. Nec
nō pro salute inimicorū suorū centies in die mori parati sunt. Nec
miremi patres mei: q̄m̄ p̄ueneti sunt a spiritu sancto supueniente in
illos quos obūravit diuina dei virtus: tali tātaq̄ spūali siquita;
te: et gustu: tū in dlectione: tūq̄ in visiōne ipsius dei et dñi nři Ihesu
christi. Quod nōn q̄ si diuīt⁹ duraret delitiarū illarū fenuo: v̄l;
scera eorum penit⁹ erūperent: et deficeret. More vt ferē bē Ar-
suline de M̄aria: et Jacopini ordinis minorū. Nunqđ tales mala
vñqđ volūtate: aut iniqua intentiōe: vel malo spū ad peccandum
contra gloriā dei deduci p̄nt. In tpe iustificationis sue: quū eos pre-
serti ad tps p̄uenisse magnificationis nouerim⁹ p̄ illa saltē exteri
ora inditia que cerni p̄nt et videri. Quāqđ eorum intriseca diuina
gaudia: nec cernere: neq̄ gustare valeam⁹: que qđē lōge lucidioria
sunt valde iuditia veritatis. Ecce iā triū ptū secūdi libri dif-
fuse et expedite materia afflictionū et angustiarū electorū in tpe sue
iustificationis: put in pte prima de tēpore prefate iustificationis
babet. Secunda de diversitate tpm vocationis: iustificationis: et
magnificationis: scriptum est. Tertia de deceptiōib⁹ a deo p̄mis-
sis videt. **E**xplīc liber secund⁹ dicit⁹ Aga nuptialis.

Incipit tabula tertij libri.

TRes sunt enī libri hui⁹: more aliorū. Prima dicit⁹ idicati
ua: eo q̄ iditia renouatiōis electorū: et contemplatiōnū inos-
tescit. Et habet capitula triginta. Secunda dicit⁹ pur-
gatione: eo q̄ sit de modo purgādi alias electorum et fortitudine ani-
mi in aduersitatibus spiritualib⁹: simul et tpalib⁹. Et habet capitu-
la dece. Tertia dicit⁹ exemplaris: eo q̄ ab erēplo Christi nři
saluatoris ex verbis prophetis viā electorū conat temere iudicā-
tib⁹ indicare. Et habet capitula septē. **I**ncipit plog⁹ in
opus libri tertij nuncupati Adonile sp̄sarū. Cum de excellentiis

marū alarū in plēitudine gratiarū dīmarū rēouatiōe i eo ptractet.

Quātū fratres mei te bis in p̄imo libro rebus p̄trac-
tare que ad eruditōē amicorū p̄tinere vident; ne in tes-
meraria laberent iudiciā aduersus exptos spirituales; atq;
p̄templatiuos patres; tā religiosos qz seculares. **T**unc clericus; si
ue quidē laic⁹ fuerit. **Q**uoniam sapia buius mundi flultitia est apud
deū. Ideo omnes homies quoq; sese statu reperierit; suā bumis
liter; ac deuote salutē exponat rēdicare: dimissā; p̄ primi; maiorum
presertim: tum offitio: tumue etate: detractione: et murmuratione.
Secundo quidē libro quid buiūmodi electis in yocatione; quid i
iustificatione; quidue bis magnificationis tpe euenerat; engrāduz
diximus dilucidissime. **D**oc at tertio: yltimo p̄ libello ordinez res
surgendi ex limbo; et ymbra mortis; ybi absenta gracie spūalis ob
scuritate p̄strati iacerat in ceno. **V**iuita tū pruisione pueniedi
ad maiore sui gratiā; atq; gloriā. **E**xplicat exordium.

Inceptit narratio p̄ime partis.
De forte māribus; et imperitis verba mea odiosa appearant
Nācum tam pie; tamq; benigne eternū patre⁹ p̄ merita
passionis sui gloriosissimi filij cum electis h̄re audierit res-
mittendo illis omniū reatum suorū culpā. **P**ēna vero in pnie au-
steritatē; in aduersis patientiā; atq; lachrymarū p̄tritione p̄pensat
Si tñ causa humiliationis sacramentū vere p̄fessionis venerent;
et querāt; dum tps; modusq; affueit. **H**in at; domin⁹ Jesus p̄fessor
erit eorum. **P**ater qz eternus remittit et absoluit eos. **A**utoitatis
bus quidē sacre matris ecclesie doctoū; que dixerimus; pbanda
ducere instituimus; et infra patet.

Capitulum p̄imū qz aduersa p̄tritis a deo; vel ab hoīe imissa ad
coreptionē; patienter tollerata remissionē donet ab oī culpa; et pe-
na eterne damnationis. **S**i hñ ylterius nō addit̄ ad peccandū; iūz
btissimi Jeronimū sīnā dicētis. **D**istictio. xxi. **D**e crimine.

Quid ergo ait p̄ dominū cogitatis: Ipse qui crequit mundū
qz p̄sumationē eius faciet. **Q**uid si yobis videt crudelis; et
r̄cīdus; et cruentus. **Q**uod iā in diluvio genus deleuit hu-
manū. **S**up sodomā et gomorā ignem pluit. **E**gyptios submergit
fluctibus. **I**raelitarū cadavera; p̄strauit in beremo. **T**icitote iō
ad presens reddidisse supplitiā; ne in eternū puniret. **C**erte aut̄ ha
sunt que pp̄bete loquunt̄; aut falsa. **S**i vera sunt; qd̄ oī severitate
eius videt dicere; ipsi dicerūt. **N**on indicabit dñs bis in idipsum

In tribulatione. **S**i autem falso est hoc quod dicitur: et non consurget duplex tribulatio: falsa est ergo et crudelitas quam in lege scripta est. **N**on si verum est: et negare non poterunt: Dicente propheta quod non iudicabit deus bis in id ipsum in tribulatione. Ergo quod puniti sunt postea inde non punientur. **S**i autem postea punientur: scriptura metit: quod dicere nephas est. Recepierunt ergo et qui in diluvio perierunt: et sodomite et egypti: et israelites in solitudine mala sua in vita sua. **Q**uerat ergo hic aliquis: si fidelis reprobatus in adulterio tecollatur: quod de eo posse fiait. **A**ut enim punietur: et falso est hoc quod dicitur. **N**on iudicabit bis in eternum in tribulatione: aut non punietur: et optandum est ad alteris ut in presentiarum breui et circa pena crucifixus frumententur. **I**nvenientur eternos. **A**nd quod respodet bimini deum ut et omnium rerum: ita supplicationis: et quaeque scire mensura: et non punire suam iudicis. **N**ec illi tali scis suam in peccatore exercende: debinc pene auferri potesta tempore: et magnu[m] peccatum: magnis: diuinisq[ue] lui crucifixibus. **S**i quis autem punitur sit: ut ille in lege qui israelites maledixerat: et qui Israel batu[m] ligna collegerat: tales posse non puri. quod culpa lenis presenti supplicatione respondenda sit. **Q**uid ergo de his qui ex ignorantia erraverint: aut simplicitate: aut obliuione: et tamen dure puniuntur.

Capitulum secundum: et per correctionem: et penitentiam deus remittit peccatorum culpas. quas et ipse sine correctione corporali per punishmentem cordis dimittit. **S**icut in Petro apostolo autoritate Gregorij et Augustini. xxiii. distinctione decretalium.

Sicut non est ab oratione cessandum: per his quos corrigi voluntur. **E**tiam si nullo hominum orante pro Petro dominus respexit eum: et fecit eum suorum deflere peccatum. Ita non est negligenda correctio: quod Deus quos voluerit non correctos faciat esse correctos. **L**unc autem ex correctione perficit bonum: cuius Deus misereatur atque adiuvet. **Q**ui facit quos voluerit: etiam sine correctione proficeret. **Q**uid ergo in contritis et confessis.

Capitulum tertium. ibidem de eadem materia Gregorius in dialogo. **C**apitulum tertium ex verbis beati Gregorii.

Optimeri nequaquam sunt que predestinata non sunt. Sed ea quod sancti viri orando efficiunt: ita predestinata sunt ut precibus obtineantur. **T**amquam ipsa phenix regni predestinatione ita est ab omnipotente deo disposita: ut ad hoc electi ex labore proueniunt quattuor postulando mereantur accipere: quod eis omnipotens deus ante secula dispositus donare. **Q**uid ergo in eo qui ieiunis: absinen-

His: in cincere: et cilitio: die noctu[m] sua deflere: et primi: et inimicorum
ad huc peccata non cessat.

Capitulum quartum. **I**bidem
Augustinus: quod per priam: et proportionem peccata remittunt. Exemplum 12a
buchodonosor: et Mbaraonis. In quibus penitentiis: premia et venia:
et pseuerantibus in obstinatione ruinam apertissime prehenduntur.

Dicitur buchodonosor: prius meruit fructuosam. Nonne post in-
numeras spietates flagellatus peccatum: et regnum quod perdiderat rursus accepit: Mbarao ipsis est flagellis durior esse
ctus: et periret. **H**ic mihi ratione reddat: qui diuinum psiliu[m] nimis alte
sapienti corde diiudicat. **C**ur medicamentum vnius medici: effi-
cit alteri ad interitum: alteri valuerit ad salutem? **N**isi quis christus bono
odorat: alijs est dolor vite in vita: alijs est mortis in morte. **Q**uantum
ad naturam erat ambo homines. **S**icut nunc iter lapsus actiuoru[m]: et laps-
sus perpetuorum: et omnia electorum. Ambo homines quantum ad naturam
actius pariter per templatius: sive electus. **Q**uantum ad dignitates
ambo reges. **H**ic quantum ad dignitatem ambo religiosi. **Q**uantum ad
causam ambo captiuu[m] dei populu[m] possiderat. **H**ic quantum ad reas-
tum ambo lapsi sunt. **Q**uantum ad penam ambo flagellati: clementer
admoniti. **H**ic ad impropria: correctiones: et aduersa: ambo a deo
castigati per delictis. **Q**uid ergo fines eorum fecit esse diuersos: nisi
quod unus eorum manum dei suilines in recordatione proprie inquisi-
tati igitur. Alter liberum propter dei misericordissima xitatem pugno
uit arbitrio. Ita inter electos et non electos. **N**am electi humiliter
et patienter correctiores: et aduersata per peccatis propriis: quam alieis: est
per amore editioris tolerari. **M**odo electi vero ad hoc per tunc cognoscunt:
pertinet in ultro suppliū si resistunt ipsoe correctionibus: et aduersan-
tibus studeat ipugnare iordinate. **C**apitulum quantu[m] de preparacione.

Ovid ergo de his censendum quidem ultra per Christum no[n]: et
errorum suorum demeritis: correctiores poposcunt: quodque re-
sistendi: et ipugnandi facultate haberent. At ille calumniam
et impropria: leto iucundoque suscipiant animo. **R**iantes: dicens cum
lachrymis peccata sua et pseuentium delicta: deumque deprecantes
acuratisse. **E**t quod magis est: ultra sue correctionis sententias
per menses multos iam sicco tantum nautarum pane: et solum al-
ternati aqua vescentes macerauerunt in cinere: et cinere: et cilitio in terra
pistrati corp[us] et carnem cottidie. **P**isponentes et istanter in querentes duris-
lime subiecte austeriori tota vita sua. At perpetuo silencio: et solitudine
contineantur.

nuata cupientes cellula claudi: pane solummodo et aqua perficere dies eorum. Ne forte verba que sequuntur beati Augustini ex precedenti capitulo aduersari videantur libertati omnipotentie dei eterni: iux illud quod effectu operasse cernitur. Id plane indicare disposui: quod magis credendum dicere voluisse putauerim.

Capitulum septimum: in dilucidatione opinionis beati Aug. non presumptione: sed magis simplici et recta persuanda fide: ubi ait.

Tres itaque obediencie non ideo subtraxit cuique quod eum non predestinavit: quod eum decessum ab ipsa obedientia esse prescivit. Predestinationem dei super in bono est: que peccatum hominis sola voluntate permisum: aut remittendum nouit: cum laude misericordie: aut plectendum cum laude iustitiae. Sane credendum est quod neque presentia dei: neque predestinatione eius necessitate inducat recendit a deo: tanquam a bono incommutabili: ut bonum possideat permutabile cum ingenium: et ratio: et intellectus: bonum discernat a malo. Quas propter nemo potest se excusare cum liberum habeat in anima arbitrium per voluntatem suam vel yelle aduersione a bono recedendi incommutabili eligere: et desiderio saltem et animo: si corpore non potest diuinis corporis obediens mandatis. Optime itaque beatus vir inquit: cum ait. Vires itaque obediencie recte videntur ibi. Predestinationem dei super in bono est. Quasi dicat illos predestinatos dicimus quorum peccata: aut per misericordiam dei remittuntur sine corporali pena: sicut in Petro: cui sola contritione suum remissum est peccatum: quoniam auersio non fuit in corde: sed in ore ex timore corporali. Aut per penitentiam et austeritez correctionis exterioris et interioris. Sicut in peccato David. Non non ex odio dei facimus suum perpetravit. Sed sensuali delectatione obsecratus in foue cecidit offensionis dei: quam dilucide non aduerit. Sic ergo intelligenda sunt verba prefati Augustini in predicatione i. electis. Non aut sicut in prescritis. Prescriti autem sunt quantum corde: et voluntate: quod opere auertunt se a deo tanquam a bono incommutabili ad bonum permutabile virtute liberi arbitrii sui. Unde reprobis facti sunt sicut lucifer: et Judas.

Signa autem quibus cognosci potest quod deus non iurauit peccatum in iustificatione electorum suorum ad mortem: cum ipse promiserit ita fieri.

Capitulum septimum.

Quoniam more Gregorii in moralibus. Si metis innocentiam custodire: et si qua foris firma sunt quoniam roborant. Poni num quidem signum est quoniam purgat eos in angustiis: aut in

psecutionib^z; aut ifurmitatib^z. **Sicut** factum est in David: z rege Ezechia. Que humiliter ac patienter tollerant. **Secundū** vno signū. **Dat** eis de^z gratiā exercēdi se in operib^z mīe tam corporali bus qz spiritualib^z in p̄ximis. **Tertiū** pfecto in austeritate s̄e uerissimi fūt. **Quartū** in orationib^z: z devotionib^z solicitissimi **Quintus** solitarij sunt querētes: ac poptates oīm hoīm creatura rumue querlationē fugere z vitare. **Sextū**: p̄punctio lachrymarum. **Septimū**: fidutia z p̄fidētia magna in dei presidio:mīa:et pietate. nihil mūdi petentes: sed magis seculi cunctā gloriā spes nūt z negligūt. **Octauum**: sg leti sunt z p̄solati. **Signa** autē spiritualia que ab intrisco: que ex his exteriorib^z sequūt sunt hec Pax mētis: quā insipientes non capiunt. **Vicēte** scriptura sacra. Justorum aīe in māu dei sunt: z nō tanget illos tormentū mortis. **Visi** sunt oculis insipiētū mori illi āt sunt in pace. **Quia** pat mul ta diligentib^z vnu. **Charitas** dei de qua beat^z Bugustinus ait. Charitas est vt mihi videt: Recta voluntas ab omnibus terrenis: ac presentibus pro:sis aduersa. Juncta deo inseparabiliter. Et ignita igne quodam spiritus a quo est: z ad quem fert incēsa. Inqnamēti omnis extranea corūpi nescia. Nullo virtio mutabilitas obnoxia: sup omnia que carnaliter disiungunt. Excelsa affectionū: oīm potētissima. Diuine p̄templatiōis aquida. In omnib^z sp est iuicta summa actionū bonorū: salus mōrū: fons celestium preceptorū: mors criminū: vita virtutū: datus pugnantium: palma victorū: sensōrū mentiū arma: causa meritorū bonorum. premiū: pfectorum. **Hinc** qua null^z deo placuit: cū qua nullus potuit peccare. nec pos terit. **Fructuosa** ī penitētib^z. **Victoriola** ī martirib^z. Operosa ī oībus oīno fidelibus. Ex qua quicqd est boni operis viuet.

Capitūlū octauū. Nō charitas p̄mī est de q.b. Bernardus ait.

Sa mori: pfecta est in illo charitas. Hinc feruo: sequūt: de quo dicere itēdebat idē Bernardus. Qui huiusmodi gustu charitat^z iebriat^z fūelit: ad omne op^z bonū ilarescit. laborat z nō lacessit. Verideſ z nō aduertit. De apparitiōe dñi nři Jesu xp̄i q̄bus apparet p̄ vba p̄gnoscit dicētis. Diligite iustitiā. i. iustificationē: q̄ ius dicatis terrā in vanitatib^z suis. Bentite de'ōnī in bonitate. Eti simplicitate cordis q̄rite illū. Om̄ inuēit ab his: qui nō tentat ilū in p̄sumptiōe z supbia: in p̄sequēdo dilectos xp̄i: z amatoēs ei^z. Et apparet eis qui fidem habent in illum. Tactantes omnem

cogitatum et omnem curam in eum.

Si autem vera diuinaque apparitio fuerit Iesu Christi haec beatitudines consequuntur. **C**apitulum nonum.

DOnum lachrymarum habet ad cuncta peccata delenda: et sua dicitur quibuscumque lugere penitentibus curabit. Unde facilis ad lacrymas fit, propter inimicorum salute obtineenda: ac propter amicos in passione Iesu Christi: propter absentia spiritus domini. Et in visione illius gemitus suauissimos emitit. De quo vero luctu proportionis beatatus Bernardus ita loquitur. Olachryma humilis tua est potestia: tuum est regnum: tuum est ipsum. Tu noster vias: et semita paradisi. Tibi celestis patrie apperunt ostia cuncta. Tu secure iteras choros angelorum: et archangelorum. Nullum pretimescitur: omnes tibi exurgunt. Non cessas nec quiescias donec veneris usque in prospectum altissimi. Et tamen non recedis donec negotium tibi promissum perfici. Vincis invincibilem Ligas omnipotente. Et ipsum ligatum in medio familiiarum deducis. Unde Ambrosius. Lachryme que non solus patet lauare nostrum delictum: sed etiam verbi celestis rigare vestigium: ut ingressus eius in nobis exuberet. O bone lachryme in quibus non solum redemptio peccatorum: sed etiam iustorum refectione. Ide Lachryme lauant delictum: quod ore pudori est profiteri. Et Augustinus. Vbi lachryme abundat ibi sordide cogitationes non apropinquantur. Ita enim Bernardus. Felices lachryme quas de manib[us] suis absterget: non solum oculis: sed quasi omnibus membris Christus fluxisse videt: ut totum corpus eius quod est ecclesia in eius corporis lachrymis rigaretur. Idem. Religiosa tristitia: aut alienum: aut proprium luget peccatum. Et beati quorum luctus in hac temptatione versatur.

Capitulum decimum de secunda beatitudine scilicet.

Dividit iustitiae de quo dicitur. Primum quidem regnum dei: et die nocturna id est in die sunt: Que quidem nobis data sunt observationis et austinitatis sacre mentis religiosis: et viae solitudine et silentio. De solitudine Bernardus ait in epistola. Cum quo deus est: non quod sit sol: sed quod qui sol est. Tunc non liber fruens gaudio suo: tunc ipse sit: ibi ad fruendum deo in se: et se deo. Tunc in luce: et in quietate: et in sereno mundo cordis est. Ultra patrum sibi pura conscientia: et liber se infundit deus dei memoria: vel illuminat intellectum: et bono suo trahit affectum: vel libere seipsum flectet humane fragilitatis defectus. De silentio. Quid dulti: quod suavit: quod utile. Sanctiusque: quod silentium optime custodie-

Hinc quippe anima a passionibus custodit: hinc mens a cogitationibus vanis: et inquis: Cor ab amore: timore: necno et dolore preseruit inquietum: nec lingua fallit: nec conscientia rodit: nunquam scribitur: neque indicari potest in malum verbum quod ore non proferet. Si diu facies: nulli nocebis. Quoniam veritas odium parit.

Capitulum undecimum de desiderio iustitie.

Iustitia enim est reddere omnibus quod suum est: iuxta sententiam saluatoris dicentes. Reddite quod est cesaris cesari: et quod dei est deo. Quasi dicat corpus corporali subiectias regularis obedientie in uilitate parcitate: et sobrietate in morib[us] ac virtutibus educandas. Unde Gregorius in moralibus. Obedientia non seruili metu sed charitati affectu seruanda est: non timore penae: sed amore iustitie. Redde at deo quod dei est: nihil aliud censendum est quam creatori suo ait. Situenda populi: et hec contemplatio eius affectu. De qua quidem contemplatione Gregorius super Ezechiel[em] iquit. Contemplativa vita est charitate quidem dei et proximi tota mente retinere: et ab exteriori actione quiescere. Soli desiderio editorum inherere: et nihili alind agere libeat: sed calcas curis omnibus ad videndam faciem sui creatoris: animus ardescat: ita ut iam nouerit carnis corruptibilis podium cum merore portare: sed desiderans appetere imaginem iudicis. In gloriam choisi iteresse. Admiserit celestibus ciuiibus. De eterna spe in conspectu dei: et in corruptione gaudere. Huiusmodi enim contemplationis gradus primus est ut mens ad se colligat. Secundus: ut vis deat qualis est collecta. Tertius: ut superioris ipsa surgat: ac se contemplationi autoris invisibilis in tenebro subiectiat. Sed se ad se nullo modo colligit: nisi prius dicidetur in terrarum: atque celestium fantasmata ab oculis mente expelatur. Quicquid est visus: quicquid de auditu: quicquid de odoratu: quicquid de tactu: et gustu corporeo cogitamus: quicquid eius occurrerit respire: atque calcare. Et se tale querat intus quis sine ipsis est. Ut sic optatum perficiatur iustitia.

Capitulum duodecimum de tercia beatitudine occupacioni primaria. De qua beatus Jeronimus leto animo loquitur dicens.

Opsum autem horret luxuria: fugit furor: sumat amorem: odit malitiam. Unde Gregorius. O penitentia mea mater magistra virtutum. Lapsos relevans: recreans desperatos. Jam a deo potest mereri quod petit. At Isidorus. Abstinencia vivificat animam: et occidit corpora a carnalibus. Ieiunium non solum est ablutione peccatorum: sed etiam purificatio mentis: et incorporei corporis: et corporis carnalis.

catorum: sed expiobratio vitioum. Non solum obtinet venia, sed
meretur gratia. Non solum delet peccata p̄terita que remisimus:
sed etiam repellit futura que remittere poteramus.

Capitulum decimū tertium de quarta beatitudine mansuetudinis.
De qua ait ambrosius sub cognomine modestie.

Moderatio maxime tranquillitatis animi: studiū mansuetus
dinus: moderationis gratia: honestatis cura: decoris p̄side
ratio spectat. et querit. Namq; si diceret. Ille porro mansue
tus dici p̄t quem nulla animi voluptas honoris: aut cupiditatē per
turbat. Odium: et zelum: ac inuidie luore premit. Mansuetudo. n.
moderationis grā sensibus omnib; pacē prestat: ita vt nec solatio
querat recreari humano: nec hominum aspectus: sine creaturā
appetant p̄uersationē sensualē: imo ab his fugā: separationemq;
arripere p̄cupiscant. zelator honestatum est et morū veraciter man
suetus. Unde p̄ delinquētibus orare: accuratissimeq; cum lachry
mis nō desinit deprecari. Continua deuici p̄ consideratione spectat
querit q̄p dei decorē: et gloriā: et mentis sue puritatē necnō et cordis
patientiā: et lenitate. Tertia verborū suā egregij sanctiq; docto
ris Iudoris dicētis. Mansuetum diligit dominus. Sicut. n. lucis
fer in celo: et sicut lux in paradiſo: sic aia mitis: et mēs pura. Quan
tum enī quis in lenitate: ac patientia cordis fuerit edotatus: tāto
in corporis puritate profitiet.

Capitulum decimū quartū de quinta beatitudine munditie cordis.

Mempē hic munditū cordis veraciter habet: qui pacē illaz
nētis possidere nouerit: quam Augustinus de verbis dñi
ollucide manifestat iquies. Pax est serenitas mētis: tran
quilitas animi: simplicitas cordis: vinculum amoris: cōsortiū cha
ritatis. Idē. Pax est placita cunctis: non querit alienum: nihil de
putat suum. Docet amare: que odio se nō nouit. Nescit extollīne
scit inflari. Hanc ergo qui accipit teneat. Et sic cordis munditā
optime possidebit.

Capitulum decimū quintū de sesta beatitudine spiritus paupertatis

Et enī paupertas nihil aliud quidē nisi q̄z p̄optato aio hūa
nam: vanā: ac seculare corporis et aie paupertē appetē: hūis
litatē cum despactu inqrere. Patientiā in ptumelij alacriter suf
ferre. Suma deniq; carnis maceratione castitatem possidere: ita vt
nec mundi q̄c q̄z diligat sicut fastus honor: et pōpa. Necnon fama
queq; sine utilitas huius mundi despiciat omnino. Tunc equidē

Illi appropriabitur pretiosa: preclaraq; pauplas illa: de cui? Bernardus pauperibus: christi cōmemorat hereditatē dicēs. **O** p̄c̄la hereditas pauperū: o beata possessio nihil habentū. **N**ō solū oīm sufficiētiā nobis ministras: sed ad oīm gloriā abūdas: ad oīm letiā redundas. Idē in conclusione ait. **Q**ui nihil mundi h̄z: nihil est in mundo qđ p̄timescat. **C**apitulum decimū sextū de septima beatitudine orādi p̄ inimicis: ex corde & non simulare.

Dico inimicis vero orare & dimittē tāta est apō deū gratis p̄ sima virtus: vt Cesarius vir sanctus dicēdo quidēt cōmēdare eandē. **Q**ui n̄ in se peccātib; clementer idulserit: nullum peccati vestigium in illi? aia remāebit. Quāto ergo lōge magis & tuosuz esse dicem?: quū die noctuq; lugere: plāgere: & lachrymari p̄ salute inimicorū non desinit quis. Nulli q̄ppe dubiū si rubra foret illi? q̄i cocinū peccata: velut n̄c̄ aia eius dealbabat. Sūma etenī virtutū dicēda est dignitas: qua dei amore aduersarioū tela imbribus extigue lachrymarū p̄t. Christo dño p̄suadēte: atq; dicēte. **O**rate p̄ inimicis v̄ris: & benefacite his q̄ vos oderunt.

Capitulum. xvii. de octaua & yltima beatitudie aduersa tolēandi. **B**atus equidē dici h̄o ille potest: iuxta dei sn̄iaz: sive i tera sive i celis: q̄ sponte: vltro: aioc̄ iucūdo: minas opprobria: i properia: damna: aduersaq; durerit tolerāda. Attestante dño Iesu christo in huiusmodi verba. Beati eritis quū maledixes rint robis hoies: & exprobauerit: & abiecerit nomē v̄m tanq; malum: mētiētes: pp̄ter me. Gaudete in illa hora: & exultate: quoniam merces vestra multa est in celo. Unde Paul? Per multas tribulationes: & angustias oportet nos itare in regnū dei. in omnibus tribulationē patimur: sed nō angustiamur. Appropriamur: sed nō deicimur. p̄secutionē patimur: sed nō dereliquimur. Hęcimur sed non perim?. **E**p̄ mortificationē Iesu in corpore nostro circūferentes: vt ita Iesu in corporib; nostris manifestetur. Ut hec oīa tanto libētius tolerant ab electis: quāto duri? loquīt. **A**ugustin? dū ait. **Q**ui i hoc mūdo flagellari nō merebit: in iferno torquebit. **Q**uū enī a dño flagellamur si patiēter excipim?: & hūlīter grās agimus si mali fuerim? peccatorū indulgentiā accipiēm?: si at boni eternā beatitudinē conseq̄m̄ur. Ecce tā dixim? que signa: que opera: que nanc̄ beatitudines veram indicant apparitionem domini nostri Iesu xp̄i. **Q**uāq; bis etiā sequunt & munera sancti spiritus. **C**apitulu. xviii. de donis sp̄s sancti quo:ū p̄mū est donū timoris

Timor q̄ est nō seruile: nec mercenari: sed totū simplex pu-
trus: et filialis: sive sp̄alis: et fidelis est. Ille quo dilecta sp̄o
sa christi suū charissimū amatorem nequacq̄ vtilitate ad-
mittēda: vel p̄sequēda pena timet sponsus. Immo dilectissimum et
amātissimum dñm Iesum in timore et tremore causa dilectionis amit
tende summopere vere: ne aliqua offensiōe ab ea discederet: et su-
um iā amorē: visionē: et solationē auferret. Quia de re milles mas-
gis in die crutiari et mori vellet: q̄s dilectū suū vnq̄s in aliquo pēl-
tus offendere errore. Propterea veri amatores Iesu xp̄i dum hoc
peregriant seculo: timet: affectat dolores: sustinet et gratulat. Juē
verba beati Angullini dicētis. Apd nos iux̄ scripturas: sanāq̄ dos-
ctrinā ciues sancte civitatis dei i huius vite pegrinatioē: s̄m deū
vñētes: metuūt: cupiūt: dolēt: gaudētq̄. Et q̄ rect⁹ est amor eos-
rum: illos omnes affectiōes rectas habēt. De dono pietatis.
Pietas illa vera est que proximo p̄patiēt: exēplo: oratiōe: et exhorta-
tiōe: ac etiā illi si valet opere non desinit viā indicare salutis: ac
vtilitatis humāe. Mōre Gregorij dicētis. Offerre quod enī dolo-
rē excipit in alia necessitate crucē portat in mēte. Neḡ enī aliter
redēptoris nostri mēbra efficiuntur: nisi inherēdo deo: et cōpatiendo
primo. Nuob⁹ enī modis crux tollit. Quomodo autē p̄ abstinentiā
affligitur corpus: aut p̄ cōpassiōne: prīmi affligitur animus.

Capitulum decimūnonum de dono consiliū:
Onſiliū quippe optimum est: quod et sibi ipsi quisq̄ tradi-
tur: sicut et primo in vitijs euitādis. In educādis morib⁹
et leto aduersa aio tolerādo. Hoc enī p̄ſiliū dei vaciter dici
pt: cui⁹ meritū p̄māet in seculū seculi. Mōre dānitico. Consiliū at
dñi māet in eternū. Et hoc qđ Isidor⁹ in hec verba disponit dicēs
in summa. Nulla te securitas deceptū blādiat. Nulla te securitas
pnie i tēptatiōe suspēdat. Incessanter i corde tuo spes et fortitudo
p̄sistat.

Acire nanc⁹ potes oīm scientiarum expientiā apprehēdis-
se: vendicasseq̄ opulēter omnē qui equanimiter: et in se po-
speris nō erigēdo: et in aduersis non deitiendo. Bonos ma-
losq̄ vna in deuīz nouerit: charitate tolerare: quos sive verbo: sive
exemplō: in morib⁹: et disciplina voluerit edocere. Ut enī Orige-
nes. Ille offert sacrificium laudis per cuius verbum: et mores: et di-
sciplinam laudatur: et benedicitur deus.

Non tam alios vocetis q̄z nos iſtructi ⁊ rōnabiles esse debemus.
Adore Ambrosij dicētis, qui enī locū ſcie predicationis ſuſcipit ma-
la iſſerre nō debet: ſed ſuſtine: vt ex ipſa amaritudine irā ſenetiū
mitiget: ⁊ peccatorum vulnera in alijs ipſe afflictioib⁹ vulnereat⁹
ſanet. Hec eſt vera ſcientia ⁊ disciplina ſalutis.

Capitulum vigesimiūprinū de dono ſapientie.

Sapietia vera, pfecto dicit que in diuinis et ſupceleſib⁹
verſatur. Ex quibus que oculus nō vidit: nec auris audis-
uit: nec in cor hoīs aſcēdit: que deus preparauit diligētib⁹.
ſe. ac ſpirituali eruditioē a domino erogat. Iuxta Iſidoris verba
Omnis hō q̄ b̄m deum ſapiēs eſt: beatus eſt. Beata vita cognite
diuinitati: virtus: operis boni eſt. Virtus boni operis ſtruct⁹ et eſt
nitatis eſt. Unde Cyprianus. Quomodo n. ſapiēs: vel patiēs eſte p̄t:
q̄ nec ſapiāz: nec patientia h̄z. Sapiēſille eſt q̄ eſt patiēs ⁊ mitis.

Capitulum vigesimūſecundū de dono intellectus.

Intellectū ſic spirituali more capimus: vt illius oculis di-
uinitus illuminatis iuſſibilitia dei penetrare valeam⁹. De-
quo deus p̄ os David electis dicere intendebat: quādo di-
cebat. Intellectum tibi dabo ad iuſſibilitia intuendū: ſine quo nihil
validum: nihil sanctū. Et iſtruā te in via spirituali in qua gradies
ris ad arcē ptemplationis. Et firmabo ſtabiliēdo ſup te oculos me-
os. i. viſionē diuinitatis mee oſtendā tibi.

Capitulum vigesimūtertium de ſeptimo dono fortitudinis.

Fortitudinis donum spiritualibus a deo elargiſt ad eoruſ
constantia in ptemplationis labores: ⁊ aguſtias ſufferēdas
ſouendū: atq̄ fauendū ci. Qnaq̄z ⁊ omnibus preſtare fide-
libus preuidū non deſuſat accumulatiſſime. Verūt̄ ſicut ppinq̄o
ribus ſpiritibus cherubi: ⁊ ſeraphi: qui magis ſplendēt: ⁊ ardent i
pſpectu dei q̄z ceteri ſpiritus virtus ⁊ dignitas opuletiū tradita
eſt. Sic ſpecialiter electis ad ſumme ptemplationis arcē vberi⁹ elar-
gitur de fortitudinis munere: ad hoc vt pondera ſpiritus onerosa:
atq̄ ſupra modum grauifima facilius toleranda ſint. Que ſunt
absentia ſpiritus: ſubtractio diuine viſionis: gulfus ſimul ⁊ ſuauitas
tiſ rerū ſpiritualiū amitto: Unde tali: tataq̄z afflictione: ⁊ angu-
ſia crutianē ſponsi Iēſu xpi: ſuoz patri eterni: q̄ niſi oculta ſpūs
ſancti fortitudine pſolareñ pre triftiū penitus deficerēt: ateq̄z
ſol iſtitie i eoruſ oiret itenum cordibus. Ne qua quidē absentia
Bernardus aperto ore loquit̄ dices. Non ſine cauſa inasit me lōs

Quo: animi: & mētis hebetudo: insolita quadā iertia spūs. **C**urrebam bene: **H**ecce offensiōis lapis in via iepigit & corui. **S**uperbia inuēta est in me: & dñs declinavit in via a seruo suo. **H**inc illa sterilitas aie mee: & deuotiōis iopia quam patior: nec pungi ad lachrymas queo: tāta est durities cordie. **N**ō sapit psalm⁹: nō legere lib⁹ nō orare delectat. **M**editatiōes solitas nō inuēto: ideo ad op⁹ manū piger: ad vigilias somnolentus: ad irā precep⁹: ad odiū ptinax Lingue & gule indulgētio: obtusior⁹ ad predicationē. **N**ā alium quidē itueor singularis abstinentie: aliū vero patiētie admirāde. aliū at summe hūilitatis & māsuetudis. Alium multe mie & pietat⁹ Illū in contēplatione frequēter excedere. **H**ic pulsare: & penetraē celos orationum instantia & cetera.

Capitulum vigesimumquincum prime partis tertij libri.

FEcūda vero opportūtas fortitudis spiritualis est ob multarū aduersitatū: ab extrisecorū tpalium icursiōes varias: acerbissimasq; atq; iſuportabiles oīno (nisi porro illis de⁹ huideret & pcederet) Fortitudinē spūs libertatis ab inimicorum iſidiū absorbere calumniātes: & pſequētes eos vſq; ad mortē. **D**ic plūmis in psalmis. **S**iles luctu amarissimo sanct⁹ cecierat **D**avid dicēs. **E**t pmo absentia spūs. **D**e⁹ de⁹ me⁹ respice in me: q̄re me dereliq̄sti. longe a salute mea verba delictorū meoū. **D**e⁹ me⁹ clambabo p diē: & nō exaudies: & nocte: & nō ad insipiētiā mibi. **T**u at i sancto habitas laus israhel. In te sperauerūt patres nostri & liberaſſi eos &c. **C**apitulū vigesimūsxtū de būana pſecutiōe electoru. p ſeruatiōe vtutum & gratiarū. Idē gemens ait.

Allū me fac de⁹: qm̄ intrauerūt aque vſq; ad aiaz meam Inficus sum in limo, pſundi: & nō eſt ſba. Veni in altitudine maris: & tēpeſtas demerſit me. Laborabā clamās: et rauce facte ſunt fauces mee. Defecerūt oculi mei dū ſpero in deū meum. **M**ultiplicati ſunt ſup capillos capitis mei: q̄ oderūt me gratiā. **C**oſ fortati ſunt q̄ pſequūt me inimici mei iūſte: q̄ nō rapui tūc exoluſ bā. **D**e⁹ tu ſcis iſipientiā meā: & delicta mea a te n̄ ſunt abſcondita. **N**ō erubescat &c. **N**ō pſundi: ſup me q̄ qrūt te de⁹ israhel. **Q**m̄ ppfer te ſubſtinui op̄. pbriū: operuit pſuſio faciē meā. **E**xtrane⁹ ſa ct⁹ ſuz frīb⁹ meis & pegrinus filijs matris mee. **Q**m̄ zel⁹ dom⁹ tue pmedit me: & op̄. pbria et. pbriantū tibi cecideſt ſup me. **E**t op̄eu in teūvō aiaz meā: & factū eſt in op̄. pbriū mibi. **E**t posui vſtimen ūtū meū cilitū: & factū ſum illis in parabolā. **A**duersuſ me loq̄ban̄

qui sedebat in porta monasterij et. Ego vero oratione mea ad te
domine tibi beneplaciti deus. In multitudine misericordie tua exaudi me iuxta
ritate salutis tue. Eripe me de luto et non ifingar. libera me ab his
qui oderunt me et de profundis aquarum. non me demergat tempestas
aque: neque absorbeat me profundus: neque urgeat super me puma os suum.
Animaduertite charissimi qui ad huiusmodi persecutores et agu-
stias corporeas: spiritualesque: tunique deo: tum a spiritibus malis:
tum a bonis. At etiam tam a bonis quam a malis hoib[us] immissas. Miserere Je-
ronimi: et Athanasii: et aliorum sanctorum virorum i huiusmodi prae-
tus extissimi. Sic itaque et vos si spetiali eritis electioe vocati per
uenire oportet omnino. Verum manus domini proteget vos donec iustifica-
uerit vos. Postremo i fortitudine summaque patientia spiritus libertatis
cedet vobis amiculum suffragiumque virum. Itaque et vos una cum
sanctissimo psalmo propheta psalmum hunc predicter cane valebitur dico.

Triplusimum capitulum de confidentia David.

Dominus illuminatio mea: et salus mea quem timebo. Dominus pro-
tector vite mee a quo trepidabo. Vnde appropiant super me
nocentes ut edant carnes meas. Qui tribulant me inimici
mei ipsi infirmati sunt et ceciderunt. Si plusquam aduersum me calix: non
timebit cor meum. Si exurgat aduersus me preliuus: in hoc ego spebo.
Unam petum a domino hanc requiram: ut inhabet in domo domini om-
nibus diebus vite mee. ut videatur voluntate domini: et visum est tem-
plum eius. Et reliqua usque in finem. Ubi sic concluditur. Expecta
dominum: viriliter age: et confortetur cor tuum: et sustine dominum
Vnde salomon in proverbiis. Habe fiduciam in domino ex toto corde
et ne innitaris prudentie tue. In oibus vijs tuis cogita illum. Ipse
diriget gressus tuos. Idem decimoquinto capitulo. Cor hominis
disponet viam suam: sed domini est dirigere gressus suos. Ide Paulus
ad Romanos capitulo quinto. Quicunque spiritu dei aguntur
huius filii dei sunt. Idem insuper. Si deus ergo pro nobis: quis contra nos.
Tunc igitur fiducialiter in obsequio Christi domini nostri:
et dei nostri agendum est. Dicente prophetam. Qui confidit in domino
non sicut mons syon non commuebitur in eternum.

Tercunda pars tertij libri.

Aquis autem his qui reformati fuerint: et optime iussificati: ubi
iam hec et matora que dici non possunt signa: immo ut verius
loquar diuinitus euensis viderit sanctitatis indititia. Et
quod alio spiritu quam dei omnipotentis hec fieri iudicabit. Et crimen.

induxerit: ac suspicans de gestis tpe iustificationis occursis ipse
infamia voluerit: eo q; nō pmissione dei credat. Verū magis eorū
pessimis operibus pacta sint. legat: intelligat: & sileat. **Hec Christi**
Aug verba.

Capitulus p̄mum secunde p̄t̄ tertii libri.
Etote misericordes: sicut & pater v̄r misericors est. Nolite
indicare: & non iudicabimini. Nolite & demnare & non con-
demnabimini. Dimitte: & dimittet vobis. date & dabit
vob. Desirā bonā & p̄fertā: & coagitatā: & supfluentē dabūt i si-
num vestrum. Eadem quippe mēsura qua messi fueritis remetiet
vobis. Dicebat autē illis similitudinē. Nunquid potest cecus ce-
cum ducere: nonne ambo in foream eadunt. Nō est discipulus sup
magistrum: pfectus āt omnis erit: si sit sicut magister eius. Quid
autem vides festucam i oculo fratris tui. Trabem āt qui in oculo
tuo est non vides. Ipocrita eice primū trabē de oculo tuo. Tunc
p̄spites vt eūtigis festucā de oculo fris tui. Hinc igit̄ beatus Eu-
gustinus in homelia admonens eit.

Capitulum secundum de suspicione.

Dū reprebēdam ea que nescim: quo animo fiant. Necp
ita reprebēdam que v̄rā festa sunt: vt desperem? sanitas
tem: & vitabimus iudiciuz: de quo nunc dicis. Nolite indi-
care me iudicef de vob. Potest āt mouere qđ eit. In quo. n. iuditō
iudicaueritis: iudicabie de vob. Et in qua mēsura messi fueritis:
in ea metief & vobis. Nunquid enī si nos in iuditio temerario iu-
dicaueritis: temere etiā de vob de iudicabit. Aut nunqđ si mēsura
iniqua messi fuerim?: etiā apō deū iniqua mēsura eſt vnde vobis
remetief. Nam & mensure noīe ipsum iuditium significatur arbit-
ror. Nullo modo deus vel temere iudicat. vel int̄q mēsura cuiqđ
rephēdit. Et hoc dictum est: qm̄ temeritas q̄ punia aliuz: eadē ipa-
te puniat necesse est. Nisi forte arbitrādum est q̄ iniquitas ei no-
ceat aliqd in quē peredit. Si āt nihil a quo pcedit: imo vero sepe
nihil nocet ei qui patit in iuriā. Si āt qui facit necesse est & noceat
Quod enī nocuit martiribus iniquitas psequentium: ipsis autē
psecutoribus plurimū q; & si aliqui eorum correcti sunt: eo tñ tpe
quo psequeban̄: exceca bat illos malitia illorū. Sic & temerātū iu-
ditū plerūq; nihil nocet ei & quo temere indicat. Si āt q̄ temere iudi-
cat ipsa temeritas ncce est vt noceat. Ita regula etiā illud dictū
arbitror: Ois q̄ pccuserit gladio: gladio moriet. Quā mlti. n. glas-
dio pccutunt: nec tamen gladio moriuntur. sicut nec ipse Petrus

Et ne istū venia peccatorū talē penā euasisse q̄s putes. **Quanq̄z**
nihil absurdū q̄z vt maiore putet gladiū penā eē potuisse q̄ **Petro**
nō accidit: q̄z cracis q̄ accidit. **Quid ergo aliud dictū est.** **Dis. n. q̄**
gladio pcusserit: gladio morietur nisi quia in ipso peccato anima
morietur quodcunq; p̄misert.

Confutatio temerarij iuditij in viros electos. **Capitulū tertium:**

Si forte quis diceret euidentia qdā diuinā vltionē in quodā
magine sanctitatē fame vira euentā apparentēq; dilucide
videre videor. **Eo q̄ vt a regali q̄ solio ad p̄fundā lacū ru-**
isse ab extriseco videat. **N**ōne illius viri nequitiarū scelere euēsse
arbitrandū est: **B**icut r **D**abaroni. **G**aulli. **n**econdū **Jude.** **E**t alij q̄s
plurib; pessimis viris accidit: atq; nefarijs. **A**d quorū quidē exem-
plū: **T**iberiū, ppter qd peccata veniunt aduersa scriptum est.

Capitulum quartum.

Respōsio. duplex est enī iuditij. **V**erū videlicz: r temerarij
Verū autē iuditij nemo putet b̄e: nisi expt in his q̄ sup
olim. **E**t erudit a deo: r a natura: ab opere: r oficio sum
mope sit. **N**ec min⁹ summe charitati: pietati: r clemētiae p̄gnoscant
precictus: r ornati. **T**unc vero talis (vt puto) verax iudex: de quo
nō viderit: nec audierit: nec ope nisi bonū p̄sumatus nouerit. **N**ul-
lo pacto illius ruine: aut de eo maledicētib; credē presument: nec q̄ il-
lis aliquā p̄stare fidē volverit. **Quanq̄z** etiā ab extriseco fuerit ad
uersatus: vel depulsus. **D**isertī quum eū viderit in patiētia: p̄ta-
tia: r humilitate roboratū remāere. **B**icut Job vir sanctus. **T**obis
as r alij multi: q̄ a supbis p̄sumtuosis. **y**ocritis: malisq; hoib;:
q̄ aliquā odi⁹ causa: liuore: r inidia ducti fuerat ad temere iudicādū
de eis. **J**udicare ēt in malum tunc nō erit quū in damnationē: de-
structionē: r dei: r sacre fidei irrisionē q̄s finierit: vel errore vera-
citer dimulgato i quo aliquē p̄isse: r iordinare vitā fuisse p̄gnoscit:
si indicat non est temerarij iuditij: s̄ ratōabile dictum. **V**erū
qñi iuditia dei abyssus multa: nequacq; adhuc tota līter p̄furan-
dū est. **E**t pie: more Aug. dicētis. **M**ale vnuere. r bij moxi pium est
credere: s̄ nō affirmare. **C**apitulū qntū d̄ malo iuditio.

Dilū vero iuditij: r oīo temerarij eīl quum qd nescimus
nec vidim: a maledicētib; tā fortiter corde sigilam: vt oēs
charitatē: humilitatē: r pietatē: a pectore penitus expellis-
mus r eo. **T**e ve talib: q̄ agunt qd de. **M**agdalene: qd adulte-
re: quodue latrōi: quorū ei peccata manifesta fuerat non fecit: nec
exacerbare eos voluit: s̄ magl saluare: r psolari: illisq; succurrere

proposuit. **N**os at pseqmūr. et detestamur. **I**mmo qd̄ peius: peius n̄ mis est. **Q**uia nōnūqz frēs frēs: filii patres ob temerariuz iudicium crudeliter isecuntur. **Q**uum tñ in ope et verbo: nisi oia bona optimaqz exerceuisse nouerit. **V**erutn̄ tā malinoloz detractiōibz firmā prebet fidē: q̄ non soluz oīm beneficioī se se in gratissimos efficiūt: sed omnē dissoluunt beniuolentiā: chgritatē dilaniant. **E**t ab omni se penit̄ humāitate: et pietate alienat. **I**ta vt more leonū rugientiū nō desinunt ybiqz in p̄ymuz: et benefactorē suuz: et eorū salutis optimuz dilectorē: detrabendo: murmurādoqz seuire. **H**ec ēt iustitie gratia agere dicunt. **Q**uā quidē neq; sciunt neq; nouerunt eā vñqz: qz iustitia vñā est reddere: p̄ malo bonū: nō at: p̄ bono malū. **S**z dicunt aduersitas: et multorū emulorū detrac̄tioīes indicat nobis rei būi veritatē. **H**eu ceci: heu duces cecoruz: ignari qz eius sanctarū scripturaz. **I**n iaduertite miseris: et videte qd̄naqz p̄ os: pphete dicat de in retributiōibz chrliti sui. suiqz p̄mogeniti in multis fratribz q̄ viā vestigiuoz illi secuturi sunt. **I**n gaudium p̄mo. **I**n ruinā postmodum. **H**emū in resurrectionē diuine contēplationis. **A**it. n. de op̄otes ore dānitico: q̄ et pphetauit dicens dño. **C**apitulum sextum de p̄missione Christi

sui facta a deo ad sanctum David.

Dicit locutus es in visiōe sanctis tuis: et dixisti. **N**osui adiutorium in potēte: et exaltavi electuz de plebe mea. **I**nueni David seruū meū: oleo sancto meo vñxi eū. **N**an. n. mea auxiliabit ei: et brachium meum: firmabit eū. **N**ihil p̄fitiet inimicus in eo: et fili? iniquitatis nō apponet nocere ei. **E**t scidam a facie ipsius inimicos ei. et odientes eū in fugā pueraz. **E**t vita mea: et misericordia mea cū ipso: et in noīe meo exaltabit cornu ei. **E**t ponam in mari manū ei. et. **M**agne dignitatis honoris: salutis: et glorie. **V**eraciter gratias: donaqz: p̄mittentis: distincte apte q̄ dñiuerat: vsq; dñ ait. **E**t tron̄ ei sicut sol in aspectu meo: et sic luna plecta in eternū: et teles i celo fidelis. **C**apitulū septimū:

Edēm remuneratioē pollicite sunt electi omnibz alab. **H**is maxime q̄ spetiali vocatiōe diuinit̄ ad diligendū deum in reformationē sensationis: diuineqz contemplatiōis vocati et electi sunt. **Q**uibz vna cū xp̄o suo post vocatiōis et electi omnis gloriā: hec iferi enarrāda de evenire p̄mittit: tpe iustificati omnia in maiore qd̄ez donuz: et gratiā pseqndā. **Q**uāqz hec que augetis pfecta iā in xp̄o cōpleta sunt: et in omnibz sanctis. **S**ic itaqz

et consumenda sunt in presentibus: et futuris electis et unitis. **T**eo
quid ergo sanctus propheta David dicens. Tu vero repulisti: et de
spexit te disulisti christum tuum. Auertisti testamentum servi tui: pro-
phanasti in terram sanctuarium eius. Destruxisti omnes sepes eius
posulisti firmamentum formidinem. Viripuerunt eum omnes trase-
tes viam. factus est opprobriu[m] vicinis suis. Exaltasti dexteram de-
mentiu[m] eum letificasti oculos inimicos eius. Auertisti adiutoriu[m] gladii
eius: et non es auxiliatus ei in bello. Destruxisti eum ab emundati-
one: et sedere eius in terra collisisti. Minorasti dies temporis eius: profundi-
sti eum confusione. Usque quo dominus auertis in fine: exardescet sic ignis
ira tua tecum. Usque dum cognita huiusmodi ruine saluberrima utili-
tate oino necessaria concludens. Et deum benedicit: et postulavit
christi aduentum dicens. Benedictus dominus in eternum: fiat: fiat scilicet
qua deo decretum est: et futurum.

Capitulum octauum.

Nunc vero ex verbis octauagesimoni psalmi sequentis: gau-
lum in cōpunctione renouatio[n]is christocolti: electisque: et uni-
tis ostendit dilucidissime. Nam quasi ore: et fratrū suorū di-
lectoru[m] David sanctus post minā cecinerat dicens. Domine refugium
factus es nobis a generatione in generationē. Deinde ex correcti-
one: iustificatiōe: et pietatis Iesu Christi experientia: et dei eterni poten-
tiā: et humilitatis fragilitatis inopia narrat. Non enim salutifere resurrec-
tionis electorum in renouatio[n]e spiritus sancti paracleti exultatio-
nem, perdidit: dicens. Repleti sumus mane misericordia tua: et exulta-
vimus: et delectati sumus in omnibus diebus nostris. Letati sumus
per diebus quibus nos humiliasti: animis quibus vidimus mala. Orat
de futuro dicens. Respic in seruos tuos: et in opera tua iam optime
iustificata. sic etiam dirige filios eorum. id. discipulos: et devotos eorum
iustificatorum. Et sit splendor domini dei nostri super nos: et opera ma-
num nostrarū dirige in gaudiū salutē: et in p[ro]cepto: et mandatis tuis.

Capitulum nonum de spirituali reformatione.

Dinde in sequenti psalmo indicat signa et dona reformatio-
nis: incipiēs a cōsideria et securitate. Quas post correptio-
ne iustificatiōis electi suscipiunt a deo quod humiliauerat eos
inq[ue]ns. Qui habitat in adiutorio altissimi: tpe magnificationis
in protectione dei celo cōmorabitur. per securitatis: et sancte spei consta-
tia: et fortitudinem. Unde licet domino ex fendo dilectionis. Susceptor meus
est tu: ob demonū iisdias. et refugii meū: ab inimicis meis ināib[us]. et
quoniam deus meus est fortis et potens: et multus ad ignoscendū: sperabo
in eum. Omnis ipse liberabit me amodo a laço venatiū: diversarū p[re]-

teritarū temptationū demonū. **E**t a verbo aspero. improperatiū detrahent iūq; hoīm. **N**unc ēt formā r ordinē dei auxiliū: divineq; ptectionis sue indicat ppbeta electo: r vnto: dicēs. **S.**i. **D**e mō renocationis. **E**capulis suis. misericordie: r pietatis: qbus erroēs r defectus electorū suorum tolerat: r supportat. **O**bumbrabit tibi. **M**ullum tibi ad mortē iputando peccatū: ino venia: r remissio ne obumbrat. **Q**uia vetus error abijt: gaudiū ideoq; exultabit cō fidētie. **E**o q; sub pēnīs eius sperab: in austera scz corporis pniā: r punctione in dilectiōe dei: r in charitate primi. **I**ta vt etiā pro inimicis ipse mori pat' eis. **H**is equidē penis xp̄m ad celos: cum electis patribus euolasse nouim?. **P**aulo attestatē dū ait. **G**ic oportuit xp̄m pati: r intrare in gloriā suā. **S.**ii. **d**e x̄a fide: r crudilitate scripturarū. **D**einde scuto fidei: sine qua impossibile est plas cere deo. veritas eius: altissimi circūdabit te: in intelligentiā: r crudilitatē scripturarū: mādatorūq; dei: r sacratissime matris ecclesie militat. **Q**uāobrē n̄ timeb a timore nocturno: ex obscura dubitatiōe dānationis tue: ppfer absentia solis: r lumis diuini amoris. **U**nde a deo tuo derelictum alias penitus te putabas. **S**ed nūc n̄ vocaberis vltra derelicta anima. **E**t terra tua tui scz corporis sensus bonis: optimisq; penitentie: ac deuotionis operibus simul r virtutibus inhabitabunt feliciter exercēdo. **S.**iii. **D**e confidētia aduersus ipugnationes superborū. **N**unc nēpe nec timebis a sagitta volāte in die: malignorum hoīm: superborū: r ipocritarū dicentiū in aperta psecutione. **L**e fore omnino deceptum: q; cōplacuit dñs in te. **I**deo nec etiā timebis a negotio pambulāte in tenebris. **E**x hostib; qui dicūt in occultis tuis peccata occultasse: quibus nec dum confessus: nec absolut' es: vt hinc summopere confundaris. **T**u vero qui tui cordis munditiā: r puritatem ex vera contritione et confessione (deo cooperante) noueris habere dealbatam. Nullam quippe curā facies te his qui cogitauerunt iniquitates in corde suo. **Q**ui cogitauerunt supplantare gressus tuos: r qui absconderunt superbe laqueum tibi. **S.**iv. **D**e securitate dei in confusione. **S**ed neq; timebis ab incuria subite confusione ita vt quecumq; bona que feceris. in malum ab omnibus arbitrentur. **N**ec propterea timeb a demōi meridiano: Imponenti tibi crimen: calumniasq; diuersas multis illuminatas euidentiūs iniquitatatis.

Tu autē gaudens gaudebis in dīo: et exultabit aia tua in deo tuo
Quia iduit te vestimento salutis: et indumento iustitie circundedit
te. **E**t quasi sponsus Iesu xp̄i decoratū corona dilectionis: diuinisq;
amoris ipsebit cor tuū. **E**t q̄i spōsa exornabit aiam tuā monilib⁹
suis diuersarum suauitatū spiritualiū: renelationū: diuinorū fusus
rūm. **S.**.v. de dispersiōe detrahentī. **Q**uāobres cadēt a latere
bonorū operū tuorū corporalium. **M**ille detractores. **E**t a dextris
optūmarum x̄tūtū potēciarū aie tue. **C**adēt decē milia: demōes
terētes: et surgētes tibi malum. **A**d te at nec vñ eorū appropinquas
bit: ad nocendū tibi. **I**mmo sicut n. terra pfert germē suū. **E**t sic
ort semē suūm geriat. **G**ic dīs de garmabit iustitis: et laudem
tuā corā vniuersis gentib⁹. **V**erūtū oculis tuis. ppre humilitat⁹
tue nibiluz tuum p̄siderab: et exaltationē tuā in gloriā dei videbis
in retributionē peccatorū boīm: peccatorūq; tuorū: q̄ illūsse ini
quitate fecerūt in te. **I**deo caput circuit⁹ eorū laborū labiorū ipsorū
opiet eos. **C**adēt sup eos carbōes: in ignē de vētiet eos in misē
ris non subsistet. **Q**uia vir liguosus nō dirigeſ in terra. **V**irū iū
sum mala capiēt in iteritu. **T**unc itaq; dices: gnouī q̄ fecit dīs
iudiciū iōpis: et vindictā paupum. **V**erūtū iūti diuī iustificati cō
fitebunt̄ noi tuo dīe. **E**t habitabunt recti cum vultu tuo.
S..vi. de spe diuina in deo ponēda in agustijs et tribulationib⁹.
Quāobrē tu es dīe spes mea: in agustijs in firmitatib⁹: et in pse
cutionib⁹. q̄s purgatiōis grā mihi omnibusq; electis tuis evenire
pmittis summa tñ patiētia: et eq̄tate. **N**o magis. **O**m̄ posuissi alz
tissimuz refugium tuuz mibi in exercēdo leto aio absq; vana curio
sitate. **O**pera cuncta misericordie corporalia: simul et spiritualia
pro remissione peccatorū: et gratiarum acquisitione. **I**deo nō ac
cedet ad me malum quod suspicantur inimici mei me scilicet in fre
nesim casurum: aut in mentis vacillatione: aut in icurabilem egro
tationem. **D**ic nec flagellum: heresum. appropinquabit: tabernac
culo cordis mei: quod est camera omnipotentis regis. **C**amera sin
quam dilectionis Iesu christi dei veri: veriq; hominis. **Q**ui p̄cep
tus de spiritu sancto: natus de virginem mortuus et sepultus pro hu
mani generis redēptione. resurrexit deniq; tertia die: ad celos
ascendit: et venturus est iudiare viuos et mortuos. **Q**uisquis hūc
diligit: in hunc et sane credit: nequaquam in die heretica valebit
nece p̄ire. xpo attestate. **Q**ui credit ī me et si mortuus fuēt viuet.

Sic vives et tu ait propheta.

S. vii. de angelica pfectione.

Quoniam angelis suis mandauit deus eruere te de manibus
calumniantium te ut custodiatur te in omnibus vijs tuis. **E**t
in corporis austeritate: silencio et solitudine: quod in nimia la-
brymarum infusione per tuis et amicorum: inimicorumque peccatis.
Necnon cunctorum fidelium infideliumque conversione: atque salute. **H**i-
eteni angeli in manibus diuine gratie auxiliis suis portabunt te:
ita ut nihil penitus tibi oneris esse possit. neque graue: aut molestum
quecumque. **Q**uoniā deus tunc locutus est in visione sanctis suis tecum. **I**n
circo. **N**e forte tuum offendas pedem: affectionem tuarum spiritua-
lium: ad lapide dubitationis: vel contradictionis. **M**ore vero doctri-
fidei de dei auxilio. custodiens te in fiducia: et confidencia dei sum-
ma cum humilitate. **Q**uia iuueni David seruum meum tecum oleo sancto
meo unum eum. **A**nde in spiritu libertatis: in cordis letitia: animi
incunditate: et consolatione mentis. Ambulabis super aspidem. **C**on-
fundes omnes obturantes aures suas ne bona audiatur de te. **Q**ui
insidiates tibi pedes affectum tuorum mortali venire cupiunt. **V**er-
runt manus mea auxiliabit tibi: et brachium meum confirmabit
te. **S**ic super basiliscum. Inuidorum gratiarum tuarum: quod tamen te intul-
tu oculorum intuerent ut confundaris. **S**ed nihil proficit inimicus in-
te et filius iniquitatis non apponet nocere tibi. Ambulabis in vera
pace: deuotione: et seruore: ad illorum confusionem. **Q**uia concidas
a facie tua inimicos tuos: et odientes te in fugam conuertas. **U**lt etiam
leonem deuorantium diuini muneris largitatem. **E**t negates: et des-
trahetes apparitionibus diuinis Christi: sanctorum: aut angelorum su-
orum. **C**onculcabis: lachrymis et orationibus tuis. **Q**uoniam veritas mea
et misericordia tecum. **E**t in nomine meo exaltabis cornu tuum. **N**ec mi-
nis conculcabis deprecationibus tuis. **D**raconem lanantium venena-
tis dentibus famam et gloriam tuam. **E**t ego ponam in mari famam bo-
norum operum. **E**t in fluminibus gloriam dexterem gratiarum et virtutum
tuarum. **N**am ipse vocasti me pater meus es tu deus meus: et sis
sceptor salutis mee. **S**. viii. de liberatione per spem. **E**t quoniam in me
esperabis liberabo te a persecutoribus et calumniatoribus. **E**t protegam
aliam tuam a temptationibus et insidiis inimici. **Q**uoniam cognos-
uisti ex dilectione nomine meum: quod est bonitas. **E**t ideo ego pris-
mogenitum ponam te Christum in omnibus electis. **E**t quemlibet reformatum
in sensatione ponam primogenitum super omnes in fide reformatos.
Christum vero excelsum per regibus terre. **O**mnis autem reformatus

In sensatiōe. Clamabat ad me. In hēplationibus suis p salute sua
et amicorū: inimicorū: et p sequentū tritidē. Exaudiā eū. Nam cū
ipso sum in tribulatiōe mentis et corporis. De quib⁹ eripiā eum in
hoc mundo. Ubi longitudine dierū replebo eū: et ostendā illi saluta
re meū Iesum xp̄m mihi iseparabiliter vnitū. Pandāq̄ illi myste
riū incarnationis necnō i visionē diuinitatis mee. Aperiā ei adhuc
vniēti in trinitate et vnitate pfecta. Veniq̄ in vitā eternā sup cho
ros angelorū: spirituūq; beatorū glorificabo eū simul cū vngēito
meo Iesu xp̄o.

LCapitulū decimū. Hic finis donorū et gra
tiarū est ad effectū preuenientiū. Quoū quaricq; duratio in pīla
mo pīmissiois superi⁹ allegato i hec xba pfirmat. Hū ait ppheta

In eternū seruabo illi electo et vnto vna cū xp̄o meo mīam
meā: et testamentū meū donorū: et gratiarū supradictarū
Sancti q̄ spiri⁹ visitationū et beatitudinū oīm: atz v̄tu
tum. Hec at oīa dona erunt in testamentū fidele vltimum et robo
ratū ipsi electo: contemplatiō: sive vnto. §.i. Hic ponit semen
xp̄i a peccatis in gratiā renouatis cū ceteris peccatorib⁹. Quāob
rem vt supi⁹ dicimus. Et ponā in seculū seculi semē ei⁹. Sicut apli
euāgeliste. Velut Petrus: Paul⁹: Mathe⁹: et Maria magdalēa
atz latro xp̄i cum oībus his: q̄ per eos diuina succēsi remāserint: et
remanebūt dilectione. Et ponā thronū eius catholice fidei: q̄ ab
electis: et vntis firmat: atz roboraſ. Sicut dies celi qui nunq̄ de
ficiēt: tam eīsi dies veniēt in quibus in ignē purgabunt̄ tā celi q̄
terra. Et hoc quidē erit in die vltima iuditij. Ubi inouabunt̄ san
cti: et aie iustorum in camino purgenē iustificationis. Quoū tho
rus in eterna gloriā durabit sicut dies celi. §.ii. Hic lapsus ele
ctorū vñitorū: et contēplatoriū ponunt̄ p legē. Si at filiū ei⁹ xp̄i di
lectores: vñiti videlic⁹ et pteplatiui derelinquerūt legē meā genēa
lem: et munē mandatorū dei: atz positivā sacre matris ecclesie ab
extrinseco hoīe corporeis sensib⁹. Si tñ spetiale mandatū dilectio
nis in corde seruauerit saltē i sinderism. Quāq̄ in iuditij meis
legū sc̄ et statutorū: ac ordinationū ecclesiasticarū: et religiosarū n̄
abulauerit. Immo q̄ mai⁹ est. §.iii. Cōtra iusticias honestat⁹: pti
nētie: et fidei sacrarīta. Si iusticias meas pphanauerit. Hic Sam
son cum meretricibus alienigēis. Petr⁹ in errore baptismi. At sic
prenoiat⁹ de ordine predicatorū i renegādo fidē ep̄il: non tñ corde.
Et etiā si mādata mea nō custodierit. Non iurādi in vanū. Non

blasphemādi. Tabbatata sanctificādi. Non meādi. **N**ōxtem r
 rem, p̄mīiat̄ v̄xōē non optandi. **D**icut fecerat Dāvid sanct̄ q̄
 vñitus: et pre ceteris sanctis noui veterisq̄ testamēti p̄templatū
 fuerat. **V**isitabo in virga tribulationū: p̄secutionum: aduersitatū
 et inualitudinum plurimarū iniquitates eorū sup̄adicto:ū p̄tepla
 tuorū. **E**t peccata eorū que vt supra tēporū iustificatiōs p̄petras
 uerūt in x̄beribus: p̄ se: vel p̄ alios: corporalibus disciplinis: vel spi
 ritualib̄ angustiū ex p̄unctione lachrymarū: vel ex austeritate
 penitētiarū multarū. **I**deo sequit̄. **M**isericordiā āt meam non di
 spērga ab eo x̄po meo: cum oībus filiis suis selectis: et p̄templatuis.
 quib̄ neq̄ nocebo in veritate mea: q̄ non perib̄ it capillus de cas
 pite eorū. **S**icut p̄buri nō potuit capillus de capite: neq; de barba
 pillus illius ī ordine antedicto predicatorū. **S.** iii. **C**ontinuans
 auget renouationē: dices. **N**e q̄ p̄iophanabo amplius testamētu
 meum quod superi pollicitus sum: donorū: et gratiarū sup̄dictarū
 redēptionē. **N**e electi in pollicitatiē hāc ambigendi occasionem
 baberēt p̄ spiritum sanctū suum verba sua p̄fimat: dices. **E**t hec
 sc̄ verba que pollicendo procedunt de labiis meis non faciā irrita
At vt certius teneat̄: p̄ iuramentum qđ principi: immo et regi ele
 ctori et p̄templatiorum promiserat sancto sc̄ Dāvid: confirmat̄
 eandē seruaturū deus fidem Christo suo domino iesu: filiis qđ suis
 omnibus dicens. **S.** v. **S**emel iurauit in sancto meo sc̄ nomine:
 siue in x̄po vēturo. **I** si dāvid mentiar. i. non mentiar: qđ semē eius
 sc̄ dominus Iesus christus cuz electis suis in eternū in me manē
 bit. **I**uxta illud. Qui manet in charitate in deo manet et.
S. vi. **E**t ideo thronus eius et electorum: contemplatiōrumq; sic
 sol in dilectiōe in p̄spectu meo: **E**t sicut luna perfecta in mūditia
 cordis in eternū manebit. **E**t ego et filius meus Iesus christus
 primogenitus in multis fratribus testis fidelis erimus in celo.
Haudeant ergo electi: et renouati in fide etiam. **S**ed longe ma
 gis: magisq; spēiali muuere ad culmen: et vocati: et electi divine
 contemplationis. **Q**uoniam in celo deum et hominem humane
 fragilitatis passionibus expertum habemus in testem fidelissimū
 qđ omnes filii domini nostri Ihesu christi in dono dilectionis con
 cepti: si derelinquerint diuina precepta: aut communes leges
 et positivas tempore iustificationis. In tempore magnificationis
 et renouationis iugo corripientur suavi in lachrymis p̄unctionis:

sue in leuissimo onere aduersantū: vel infirmitatuz: sue austera
tum penitentiarum. Huiusmodi enī electis thron⁹ in celo tpe glo
rificatiōis vna cum Christo parat. Sicut sol splendidissimus ras
dijis micās lucidissimis in conspectu dei: et anime eorum pfecte di
uino cādere pfuse: sicut luna pfecta in pulchritudine sua eruit.

Tertia ps de repetitiōe inditorū temerarioū i exptis elect⁹ spe
cialiter: et contemplatiuis. Et de cognitione verarum et fallarum
visionum spiritualium.

DEc miremi: neq; semere amodo indicare presumatis frēs
n pastorū spiritualiū: et prelatorū extorū: et ptemplatiuo
rum vitā in malum: presertim quim virtutum in eis oga
cōcerni posint. Nam et si nomūq; cadē videant̄ a cōspectu hoīm p
infamā: sue verum: sue mendatiū sit: chariores sunt eterno patri
ceteris actiuis.

Capitulum primum de imitatione Christi.
Onus enī singulari vocatiōe et spetiali electio a spū sans
cto tract⁹ cōformis efficitur salvatori: in ipso eius: et psecu
ctionib⁹: detractionibus: et angustiis. Et sepius ex lapsu
et defectu ipsorum ne equari sese valeat pfectioni dñi nr̄i Iesu xp̄i
dei veri: et veri hoīs in quo nulla omnino: nulla q̄p penitus reatus
macula fuit: nec alicui occasionē scandalizādi dederat vnq;. Non
at sic in electis: et sanctis. Immo ut Johannes testatur sicut alias
diximus. Et si dixerimus non habere peccatum et c. Ergo necesse
est vt, tum iuste: tumue min⁹ iuste omnino ea pati et sustinere adue
sa: que de eo duce et salvatore nostro in sapientie libro per Salomo
nem fuerant prophetata.

Capitulum secundum de experimento tribulationum.

Dicitus ī hūilitate: et pfecta sapia: et optima emēdatiōe. Ois
deuotio:ois seruo: omnis sue visio: aut apparitio: gustus.
vel spiritualia sentimēta suspecta omnino sunt: Nam aut a malo
spiritu causa decipiēdi offeruntur: ut ide inaniter glorien̄. Et hoc
cognosci potest cum fama sine operibus abundantanter acquirit̄. Et
maxime quando absq; vlla emendatione: et vlla correctiōe ad finē
suam deduxerit vitam. Bi vero huic visio sue apparitio a deo sue
rit magis ad confusioneū: et ruinam: et damnationem illius: et simili
um suorum erit. Ideo de Salomone dubitat̄. Quia post visionē
dei: et missa p errorib⁹: et preuaricationibus suis: neq; emenda-

tionem: neq; in aduersis correctionē aliquam audiuiimus. Sed pā
cificum regnum suscipiēs: humānā vitā etiā in pace finiuit. Non
enim psalmograph⁹ sanctus David sic. Sed diligēti correctionē
in quocunq; errore suo monitus conseq̄ebat emendatiōem. Et
sic vsc⁹ ad canos emendatus gloriā meruit: et salutē in fine. Itaq;
quos p̄ viam p̄cedere David videritis: et verba: et eorum monita
reuerēter fideliterq; suscipere. **D**icit verba eiusdē sancti David
et Pauli apostoli qui post visionē correctionē suscepit cū optima
emendatione.

Capitulum tertium de via veritas
tis Iesu christi. In qua pfecti ab imperfectis dilucide cognoscuntur

AEt etenim domin⁹. Qui sequit me nō ambulat i tenebris:
sed habebit lumen vite. Tenebre equidē sunt gaudia hono
res: ac mundi huiuscmodi dignitates. Lumen at rutilans
more solis celestis: aduersa tribulationes: et martiria sunt. Quā ob
rem Salomon in libro sapie: quibus christus radijs micatur⁹ fuiss⁹
vt in exemplū illa nobis. i electis in lumine eterne vite daret. p̄p̄hes
tauit: in crep̄is ipios: ac psecutores christi: et electorū suorū. Quos
rum aduersarij verbā neq; sima hec sunt: que quottidie effectū
suum exercere non desunt in perfectos et sanctos. **D**icit in tota
domini nostri Iesu christi vita optime fuerat consumatum. **Dicē**
tes autores passionis tā xp̄i q̄z pedissequorū et imitatorū eius.

Capitulum quartum ex libro sapientie Salomonis verba: et esse
ctus impiorum. **C**apitulo secundo.

Onprimamus pauperē iustum. Christū sc̄z: et electos iustifi
cat: que quasi vidue in absentia sponsi sui crutianē. **A**nde
dominus dicerat. Tristis est anima mea vsc⁹ ad mortē. Nē: pater
mī: quare me dereliquisti. Nec veterans. Antiquos spirituales:
et expertos vereamur. Nec canos multi tpis: In dilectione dei p̄
seuerates honoremus. **G**i at fortitudo nostra le⁹ iniustitie: qz qd
infirmum est inutile apud superbos inuenitur. **D**icit vita iustorū
que in iprobis infirma apparet et imitilis: put in sequenti capitulo
babet. Iustorum anime in manu dei sunt: et non tanget illos formē
tum mortis. Visi sunt oculis insipietum mori illi at sunt in pace
Et illud. Arbitramur q̄ vita eorum esset inquis: et sine honore re.
S.i. Circūveniamus ergo iustū siue iustificatū: quoniam inutilis ē
nobis. **E**o q̄ contrari⁹ est operibus nostris: ptinacibus: et presum
ptuosis. **E**t iproperat nobis peccata legis: que vltro agim⁹: et que

In alijs iniuste arguere conamur. Et ideo diffamati in nos peccata discipline nostre. Diuersarum sciarum ad dilectionem dei non pertinet: sed magis ad arrogantiā et inanē gloriā acquirendā. Ipse enim permittit se scias habere spūiale: nec nō diuinā. Et filius dei se noiat ex contemplatiōis familiaritate. Factus est nobis in traductionem cogitationū nostrarū: que in ambitione regnāt. Hocq; in humāis opibus seculo ināiter hoc illucq; dispergunt. atq; dissipant. Ideo grauis est nobis ad audiendū correctiōes illi². S.ii. Etiā grauis est nobis ad videndū exēplū in emendationē iustificationis sue: in humilitate et optima patientia. Qm dissimilis est alijs actiūs: vita illi²: in austerritate: in deuotionib^z: solitudine: et imutate sunt vie eius: scz actiue vite: qd ad viā spiritualē: et diuinā supne contemplatiōis puerus est. Unde tanq; nugaces existimati sum⁹ ab illo ex pretiatiā: et arrogatiā nra. Quasobres abstinet a vīs nostrā detractionū: murmuratiōnū: ac primorū: et prelatorū psecutionū tanq; ab inūditūs. Que nō solū imundicie sunt: sed pnitiosa sum mōpere extimant apō deū. Et pfert nouissima iutorū: p exēpluz patrū p miracula sanctorū terrēs: et arguens p verba et autoritas tes doctorū: in parabolis: ac scripturis: multisq; modis nō definit ipertiā increp.^z e nostrā. S.iii. Ubi ea ponunt̄ hic mirabilia que ostendit de as dilectis suis in contemplationib; suis.

Et gloria patrē se habere deum. Et eum in humanā pprijs visisse oculis effigiē testat: et domestice fiduciāliterq; sepissime i sp̄itu aliquā loqui cū patre in diuinitate. Aliqñ cū filio in forma xp̄i: aliquā in itinere sanctissime trinitatis. p. f. t. f. sancti. Creb; ocp; bestiam in spūali diuīsōe vrginē dei spōsam: et matrem salvatoris certit quoq; alloq; hortatur. Multoties vero pater i diuinitate: filius in humanitate indicibili modo vna cum gloriosissima virgine matre ad illius spiritualem visitationem visionem suam in casis offerunt osculis: et amplexibus. Multa quoq; infinite admirationis: et stuporis diuina electi ad contemplationē. Et in charitate vnti post iustificationē: gustant: sentiunt: cernunt de bonitate: et misericordia dei: quo diuino gaudio: et letitia fruunt. Quamobrē nonnumq; mirabilibus his confortati pro omnibus peccatorib^z mortem: et penas pati postulent in eorum salitem. Quanquam ab inexpertis: vanis: et sensualibus: aut in ridiculum: aut magis in diabolicam existimantur deceptionem omnia būiusmodi spiritua

lla:donaque diuina. §.iii.qualiter permittit deus per malos: et in his
quos electorum gratias experiri: ut experientia egnoscantur dicen-
tes. Videamus ergo si sermones illius quibus nobis predicare sole-
bat de moribus: virtutibus: et obseruantib; multis: necnon suis co-
scripterat codicibus: ac libris: si veri sunt. Tempemus que vetu-
ra sunt illi: qualiter videlicet electus se habebit in psecutionibus: et
in opprobrijs. Sicut dixerat satan ad deum aduersum Job. Tange
eum recte. Et sciemos que erunt nouissima illius. Nam si ut putam
confusus: confundatus: ad stridores fese: vel ad iracundiam: odiū
et vindicte liuorem impetuose conuerterit. More Esau cōtra Jacob
fratrem suum propter primogenitū eius: tunc apparebunt di-
lucidissime nouissima illius: et finis damnationis. At tunc dicem
deceptum sicut Esau esse.

§.v De certitudine visionum
et gratiarum spiritualium: et contemplatiōrum. Si enim yes-
rus dei filius est suscipiet illum: et liberabit eum de manu contrari-
orum. Hoc etenim iudicia sunt quibus electi a reprobis: et spiri-
tuales a superbis: et contemplatiū ab activis dilucide post lapsū
cognoscuntur. Primum quippe electos in tempore correctionis
deus suscepit statim in protectionem confidentie sue: ita ut dicat
Qui exurgat aduersus me primum: in hoc ego sperabo. Deinde tan-
tum eos in ignem dilectionis sue accedit: ut audeant deum ap-
pellare sibi in patrem in diuinitate: et eiusdem altissimi humani
tatem in sponsum et amatorem eligere. Unde fiducialiter dicat
omnis electus. Dominus illuminatio mea: et saluē mea quē timebo

Paragraphus sextus de secundo iudicio.

Secundum vero iudictum est quum dominus liberat eos de ma-
nibus aduersario; um suorum: ita ut animabus nequaquam noce-
re valeant. neq; in aliquo penitus possint contristari: sed magis in
penis et tribularioribus letantur et gaudent: dicens quilibet eorum
Dominus regit me: et nihil mihi deerit: in loco pascue ibi me col-
locavit. Collocat deus animas iustificatorum: et iustorum in opti-
ma pace mentis: cessantq; fantasmata omnium vanitatum: ita ut
libero animo valeant de eo cogitare: meditari: et cum gudio in eu-
co ntemplari. At hinc spiritum libertatis acquirunt: ut nulla pos-
sit infirmitas: nulla aduersio: nullaq; tentatio in aliquo vexari: quo
niam mundi corde a deo facti sunt. Quare dicere audet.

Paragraphus septimus de munditia cordis: et charitate primi.

¶ ii.

Paratum cor meum denuo: paratum cor meum: cantabo et psalmum dicam domino. **H**inc etiam charitas dei: et proximi acquiritur ab eis per spiritum sanctum: qui non permittit tela aduersariorum ad eorum corda descendere ne confundantur. **V**erum magis in malignorum res torquentur pectoribus ad pendulum animas eorum: et corpora. **S**ed iusti iperpetuum vivent: et apud dominum est merces eorum: et cogitatio eorum apud altissimum. **A**nde quilibet iustificatus una cum sancto Iesu iam emendato, atque optime correctione divina monito sancto David dicit audacter. **V**irga tua: et baculus tuus ipsa me consolata sunt. **Q**uia parasti in conspectu meo mesam: scilicet charitatis aduersus eos qui tribulant me. **S.** viii. **D**e tormento iustorum et contumelias electorum in probatione eorum. **C**ontumelias et tormento interrogemus illum: ut sciamus reverentia illius: et probemus patientiam eius. **T**ria enim sunt tela malignantium: quibus patientia et reverentia sanctitatis prefectorum: et contemplationum experientur. **T**elum lingue. **T**elum insidiarum. **T**elum denique offenditionum. **P**rimus quidem telum lingue in contumelias: et detractionibus dissoluunt in scuto fidei iustorum. **T**elum insidiarum in galea in penetrabili fortitudine: et confidentie dei veluti stipula frangitur: comminuiturque. **T**ertium quidem telum offenditionum in dominum vertit: vel spiritualem: vel corporalem hominum honorum: deuotorum: sanctorumque virorum. **N**amnum quippe spirituale est quantum ad amissionem fame temporalis: ecclesiasticorum officiorum: et dignitatum. **N**amnum vero corporale: quod tormentum dicit penitentiarum diuersarum damnationes sunt: et sine electis quibus impensis: vel iniustis iudicibus illate. **E**t ideo scriptum est. **C**ontumelias: et tormento interrogemus illum scilicet electum: omnitudo: et contemplationum: ut sciamus reverentia eius. **N**am summo honore: summa dignitate venerandi habendi quod sunt electi: non solum qui iusti sunt: et qui propter iniustitiam persecutionem patiuntur. **N**am per iustificationem tormentorum antedictorum beati a domino nominantur. **Q**uanto ergo magis beatores fuerint prefati viri: quum quod sequitur patienter tolerant. **S.** ix. **D**e morte corporali: vel libertatis. **D**uxplex est enim iustificatorum mors. **M**ors scilicet carceris: aut abiectissime servitutis: captivitatis: sine egritudinis: qua omnium membrorum vires incurabiliter admittuntur. **M**ors denique corporalis illa est que in tormentis diem claudit extremum. **S**icut dominus inclinato in cruce capite expiravit. Itaque martiribus suis dicit. **N**os qui secuti eis me in huiusmodi genere mortis temporalis: sed et beatissimae

super sedes indicantes duodeci trib^o israel: ppter eoru patientia.
De qua dictu e p Salomonē: tāqz ab ipjs psecutorib^o xpī: et elec-
torū: martirūqz suorū. Et vt pbem^o patientia eius: morte turpis
sua pđemnem^o illū. Erit enim respect^o ei ex sermonib^o illi. Om̄
p verba que in tribulationib^o: aut tormentis: et in morte pferuntur
cordis et aie patientis v̄tutes dilucide agnoscunt. Nam q̄ de electi
est: exemplū suiqz ducis mores seruat Iesu xpī in māsuetudine p
psecutorib^o orādo accuratissime. Juxta verbū domini dicētis: atqz
ptomartiris sui. Pater ignosce his: q̄ nesciūt qd faciūt. Et Stephanus.
Homine ne statuas illis hoc peccatu rē. Qui vero de pres-
critis sunt in ptumeliosis verbis acitatos aios: corda q̄ venēo iras-
cundie vulnerata patefaciūt. Cum minime occultare valeat ab eī
quod int^o odiū conceperāt. Mōre Augustini de fide ad Petru^m
Obdurare vinit sue qui nō auertit desperāt de indulgētia pec-
ca torū suorum vt Judas: et Cain. Sine q̄ sic de misa dei desperat:
vt vsp in finē vite presentis in suorū criminum pueritate pmāe
at: sicut Pharaoh rex egipci. De cuius similitudinē obdurati cordis
Bernardus de p̄sideratione ait. Quid est cor durum: ipsum est qd
nec punctione scindit: nec pietate mollit: nec monet p̄cib^o: mi-
nis nec cedit: flagell' dura. Ingratū ad bñficiā. Ad p̄silia ifidū. Ad
inditia scēnū. Inuercundū ad turpia. Impavidū ad pericula. Enī
aduertite charissimi: acernite obsecro quid interest iter electorū
affatū et iniquorum p̄citatē verbou. Quis ergo p̄ hec band se
se noscere optime valebit iditia. Omnis quippenisi insanus: aut
demens sit. Nam qui in pace cōseruat a domino in aduersis: et in
morte: ab eodē quidē sciat misericorditer gratiam illam recepisse.
Nec inde v̄tuti sue penitus ascribere audeat. Juxta illud Pauli
Quid habes quod non recepisti. Qui vero ab iracūdie idignatio-
ne in afflictionib^o continere se nō posse cognoverit: deum de sevē
tate aut partialitate non presumat accusare. Om̄ malitia homin̄ in
se dei eterni irritat iustitā. Unde obdurant corda peccatorū. Lū
Johānes crisostim^o in titulū posuerit cuiusdā opusculi sui. Nemo
ledit nisi a se metipso. Neccirco viri impj: et obsecati a malignitate
hec prava pueroru inditia in pfectis: spiritualib^o: atqz ptemplati
uis viris existimant reperiri. Quo ppter quasi ex illo malitiorum
rex Salomō superius allegata verba p̄nuntiat: et dicit. Et vt pbē
mus patientiam eius morte turpissima condemnemus illuz. Erit
enī respectus eius ex sermonibus. Sequitur.

S. L. **D**e increpatione errorum malignantium. **N**ec cogitauerūt & erauerunt. **E**xcecauit enī illos malitia eorū. **E**t nescierunt sacramēta dei: que diuinit̄ in electis: & sanctis operari solet. **N**eque mercedem sperauerūt iustitie: quā auferre indies ab seuisimis p̄suēuit viris omnipotēs. **N**ec iudicauerūt honorē animarū sanctarū seruorū: imo magis filiorū domini nři Iesu xp̄i. **Q**uoniam deus creauit hominē ineterminabile. **E**t ad imaginē similitudinis sue fecit illum. **I**nuidia autē diaboli mors introiuit in orbē terrarū. **I**mitanē autē illum qui sunt ex pte illius. **V**iri sc̄i imp̄i ac seuī corde: q̄ non cessant detractionibus: contumelīs: plagis: atq̄ flagellis spiritu ales expertos: patresq̄ cōtemplatiuos p̄sequi: ac verari: verbo: scripto: & opere. **E**cūt iudei in domino: omni amissa pietate experientes errauerunt. **Q**uid autē vir sensatus agere debeat in huiusmodi rei prouincia. **E**cclasiastico volumē lucide describitur.

Capitulum quintum de morib⁹ prudentium: ex doctrina sapientis.

Fili in mansuetudine opera tua perfice. **E**t super omniū gloriā diligēris. **Q**uanto maior es humilia te in omnibus: & coram deo inuenies gratiam. **Q**uoniā magna potentiadei solius: & ab humilibus honoratur. **A**ltiora te ne'quesieris. **E**t fortiora te ne'scrutatus fueris. **B**ed que precepit tibi dēs illa cogita semper: & in pluribus operibus eius ne fueris curiosus. **N**on est enim tibi necessarium ea que abscondita sunt videre oculis tuis. **I**nsuper vacuis rebus noli scrutari multipliciter. **E**t in pluribus operibus eius nō fueris curiosus. **P**lurima super sensum hominum ostensa sunt tibi. **M**ultos enim supplantauit suspicio illorū: & in vanitate definit sensus illorum. **C**or durū male habebit in nouissimo.

Capitulum sextum unde procedunt omnia mala mundi: & aduersitas iustorum.

Quoniā quidē omniū malorum severitas a pueritate lins⁹ quarum procedere videatur in orbem. **Q**uod tertie liguevernitie dicat ecclasiasticus: hic inferius distincte indicat decretimus. **U**t quisquis intollerandum vitare illius ingum valuerit patienter: celorum regnum cognoscat vendicasse. **Q**uāobrēs q̄ detestandum sit aures huiusmodi velle accommodare tertie lince: aut eam aculeatam preparare faucibus: p̄ Galomonis incre-

pationem hic ppe noscere poterimus. Lingua tertia mulieres ir
ritas et priuavit illas de laboribus suis. Qui respicit illa non habet
bit quietem: nec habebit amicum in quo requiescat. Flagellis plaga
liuorem facit. Plaga autem ligue perminuet ossa. Multi ceciderunt in ore
gladii: sed non sic quasi interierunt per linguam suam. Beatus qui tentus est
a lingua nequam: et qui iracundiam illius non transmisit. Et qui non attrahit
iugum eius. Et in vinculis illius non est ligatus iugum illius. Ju-
gum ferreum est: et vinculum illius vinculumereum est. Mors ille
lius mors nequissima: et utilis potius inferi quam illa. Perseverantia il-
le non premitur: sed obstiebit vias iustorum et flama non suburet iustos.

Capitulu septimum et ultimum de occlusione totius operis.
Acce iam dilectissimi mei: ecce et charissimi ad illum opusculi bus
nostri me quenisse noueritis fine: quem a primordiis libri
polliciti indicaturos sumus. Juxta explanationem tituli vnu-
versi operis huiusmodi dicetis. Nosce te cum scriptu sit. Nosce te
si tu vis agnosce deum. Nam qui sese non nouerit deum minime recognoscet.
Hic minus autem se illius seruandū monita prebebit. Igit ad
uertere di noscēdig: in quoque status active: siue contemplative vite
sit homo normā indicaturum: siue ad memoriam reducturū: charis
sumis meis ipsum agitū. Ne quis ultra se: et supra scientiam suam: atque
gratia eis in prelatos expertos: spirituales patres: virosque percep-
tuos: proprios: detractionibus: necnon iniurijs multo insurge
presumat. Verum magis quilibet suo consilios gradu: propriā humi-
liter: deuoteq: vendicare salutem inquirat. Nequaquam autem maiorum
ac spiritualium: qui suorum facinorū: inimicorum: une maculas accusa-
tissime lugent: vita quisquam temere iudicare audeat. Cum peditoris
iudicia abyssus sint multa. At quod: etiam diligentibus deum oia coope-
rant in bonum. Ideo cauenda solerter est omnis murmuratio omni-
nisque detractio penitus inaudienda. Cum inde venenum: virus que
aspidis insanabilis euomat in pios: pacificos: parentes. Atque pri-
mos. Qui quidem venerandi magis imo et colendi sunt. Quoni-
am isti sunt qui de magna euaserunt tribulatione: et angustia: et in
optima mentis pace: constituti: et aio perseverant. Ad lignis autem
et de impensis per psalmistam dicit. Omnes declinaverunt tumulū imi-
tiles facti sunt: non est qui faciat bonus: non est visus ad unum. Sepul-
crum patens est guttur eorum: liguis dolose agebat venenum aspidū
sub labiis eorum. Quorum os maledictione: et amaritudine plenū
est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem. Contritio et

infelicitas in vīs eorum: et viā pacis non cognoverunt: non est tis
mor dei ante oculos eorum. Nonne cognoscent omnes qui operā
tur iniuitatē: qui detractionibus: et persecutiōibus suis denorāt
plebem virorū electorum: et perfectorū: sicut escam panis. Cōtra
sententiam apostoli dicentis. Altitudo dīuitiarū sapientie: et sci
entie dei: quam incomprehensibilia sunt iudicia eius: et inuestigatio
biles vie eius. Quis enim cognovit sensum domini: aut quis con
siliarius eius fuit: aut quis prior dedit illi: et retribuetur ei. Quo
niam ex ipso: et per ipsum: et in ipso sunt omnia. Ipsi honor et gloria
in seculo seculorum. Amen.

De quis ab ipsa intentione qua a principio voluminis huius
omnium sacrorum doctorum diligentissime corectiōi sub
lugaui omnia: ac singula: que in hoc opusculo dictauerim:
conscripta esse alienasse me putet. Eandē opinione: intentione
firmissimum quoq; aim colla humiliter a deuote ingo corectiōis
et emendatiōis subiçere sancte matris ecclesie: eiusq; catholicis:
ac fideliibus doctoribus affirmo: ratum insip̄ consiliū. Qm̄ qđē
nil aliud penitus credere seu sentire vñquā putauit: aut decreui: qđ
id quod glorioſa iubet fides catholica obſeruari. Qnum me chri
ſianissimum esse profitear: meo quoq; vexillum sanctissime crucis
fronte impressum habere. Corde autem domiuum Iesum christū
crucifixum sigillatum gestare fateor. Nam ipse liberavit me de
laqueo venantium et a verbo aspero: et a lingua dolosa. Quanq; m
aximum me cognouerim peccatorem.

Liber qui intitulat Corona senum:

Dum mēs būana veluti rota velocissima que rapis
dūsumō ānis cursu volvit malerū cogitationū p̄hi
bē vagationē nequaq; valeat: a bonis cogitatiōib;
suma cū diligētia rep̄sa fuēt. Hanc vob̄ iduistram
dilectissimi in xp̄o filij varias depelledi aī pturbati
ones. Que qđem mentē veitrā omnipotēti deo iam sincere dedi
catam et agitare possent) ordine quodā valde p̄modo: si loq; faci
limo. Breuissime tamen omnia scribere curauimus. Sed quoniā
triplex a sacris doctoribus mundū conscribit. Artipicus videlicet
Macrocosm. Et Microcosm. Ab artipico q; est de narratō nra
sumet exordiū: et triplice iuditiū suū finē imponet.

De artipico:

Duina rū humana rūq; rerum profecto dominum conditoz
drem fuisse nouimus. Unicum in essentia. Trinū in psonis
Patris. filij: et spiritus sancti. Unū pricipiū: cuius essentia
est equalitas: et distinctio psonarū. Immēsa infinita: incōprehēsibis
lis: inconscriptibilis: eterna: incōmutabilis: simper: excellens: atq;
ineffabilis. Qui deus magnus: et omnipotens: in principio creavit
celum: et terram. Terra autē erat inanis: et vacua. Et tenebre erat
sup faciē abyssi: et ipse spiritus domini ferebat sup aquas.

Nunc quidē omnipotens de^r cuncta creare disponēs: pma
h die dixit. Fiat lux: et in ictu oculi facta est lux: que nubes
lucidissima dicitur: qua mundi superiores ptes illuminant
Quā quidē lucē nō nulli dicunt angelicā fuisse naturā. De qua lus
cifer ceteris pulchrior creatus est. Deinde non mediocri cum pte
illorum. ppter superbia ab archāgelo Michaelē in centrū terre
projectus. Verū tamē ali⁹ eorū in caliginoso aere remanserunt: ubi
grando: fulgura: et peccata sc̄p generantur. Alij in terra sunt huma-
num genus tēptandi gratia. Ut sunt illi qui vnicuiq; mortaliū
spetialiter datti sunt ad suggestiū menti: et corpori diuersas tēpe-
states. Ceteri vero maligni spiritus cum Luciferō in infernum
trusi sunt. Bonos autē et fideles spiritus: in non peccandi ampli⁹
gratia confirmatos: in tres iherarchias diuisit deus. Quarū alta
superior. Alia media. Alia inferior dicitur. Superior est sex Seraphin.
Cherubin. et Tronos: ad tria exercēda officia posuit. De
Cherubin. Cherubin officiū est in deo lucere: et homines ad sum-
mum bonū adducere. De seraphin. Seraphin officiū est tam
sc̄ipsoz qz hominum corda in dei amore inflamare. De trōis.
Troni tāqz dei sedes officiū habēt: de iustitia: et magnitudine dei
Gloriarū: ac humano generi vere subiectionis: et humilitatis mos-
dum impartiri. De iherarchia media. Iherarchia media tria
tenet officia. Dominationes. Principatus. et Potestates.
De dominationibus. Dominationes spiritus sunt: qui offi-
cio suo ceteros inferiores regūt: et dirigunt in voluntate dei. Dat
q; prelatis seculi normā: et gratiā a tēptationib; subditos liberādi
De principatibus. Principatus officiū est: in inferioribus spiritib;
prebere virtutē ad eorum officiū expeditionē: atq; orbis prial⁹
regere habet: quibus subditi ceruicē deo subiçere velint.
De potestatibus. Potestates angelos in diuina potentia robo-

rānt: et demonum vīres repūmunt. Aliudantq; temptationes;
De distinctione iherarchie inferioris. Iherarchie inferiori tria
sicut superioribus insunt officia: Quibus officijs presunt. Virtuo-
tes angelij: et Archangeli.

De virtutibus.

Virtutes mira dei ostendunt: suspendaq; miracula operantur
in mundo. Nonēt etiam prelatos: ut ita se in subditos gerant:
vt ipsi una cū subditis miracula facē possint.

De archagelis.

Archageli angelis: et bonis hominib; archana dei nuntiat: de-
nuntiat inferius quod a superio:ibus spiritibus acceperunt.

De angelis. Angelorum quidē officium est anuntiādi parua: et ad
bene beateq; viuendum homines ducere: et gubernare.

Explicit quicquid de artipico dicendū sit. Hec autē que hucusq;
dixim: artipico mundo accōmodare decreui. Ut deū in sede: et
throne suo sedentē cernere valeam. Qui deus singulis dieb; usq;
ad septimū diē pticulariter creādo op' qd patrarat optie pfitiet.
Quiescat vero die. viii. quē quietis diē post iudiciū esse dicamus.

De Macrocosmo.

Macrocosmus mundus: dicitur vniuersa mūdi machina
corporalis: ad duplē pertinē naturā sc̄ celestem: et
elementarē. Et dī macrocosm' a macros grece qd ē ma-
ior: et cosinus mundi. I. maior mūd'. **D**e materia celesti
Habat autē celestis materia trium principaliter celorū divisionē
Celum empireū. Cristallinum. Et firmamentū. Celum empireū
beatorum spiritū: ac sanctorū oīm gloriosissimum est habitaculus
Natura simplicissimum. Essentia subtilissimum. Incorruptibilitate
solidissimum. Quantitate maximum. Qualitate lucidū. Diapha-
neitate pspicū. Materia purissimum. Figura spēricū. Localita-
te supremū. Amplitudine creaturarū in se aliarum cōtentū. No-
tuq; extraneū.

De celo cristallino. Cristallinum celus
multas in se Empirei qualitates tenet. Ac ipsum primum mobile
est: et velocissimum. **D**e firmamento. Firmamentū est secū dū mobile
ac supdictarū pprietatu particeps: aquarūq; diffusiuū dī. Hoc qd
dem firmamētū de inter aquas et aquas die secūda creauit dices
Fiat firmamētū in medio aqrū: et diuidat aq; ab aquis. Ibidēq;
stellas die quarta fixas sūstituit. **D**e stellis. Stellarū quidē
materia purissima est: figura spērica: quantitate magna: appariti-
one parua. Ipse enī stelle lucide: ac radiorū diffusione sunt. Lumē a
sole capiūt. Singule in qualitate: differūt in quantitate: et virtute

Quarum noīa diuersa sunt: ut illa boī: cauda draconis: et sic de sis
milib⁹. Que bis iſeriorib⁹ diuīſaz generatōis x̄tutē accōmodat.
De signis. Inter eas duodecim ſiḡi insitūt: que ſiḡi dom⁹ planetarū
ſunt. vt eī Lācer. Leo: r̄c. **De plāetis.** Habet in ſe firma
mentū ſeptē ſperas: noībus: et natura diuersas. Et dicunt̄ planete
Quocū noīa hec ſunt. Saturn⁹: Jupiter: Mars: Sol: Ven⁹: Mer-
cur⁹: et Luna. **De p̄petratibus planetarū.** **De Saturno.**
Saturnus ſpera prima eft a nobis remotifima. In quolib⁹ ſigno
mēſibus. xxx. māet. Dūcētis vero et. xxx. ānis ſuū pficit cursu. Ha-
bitaculum eius in die eft Capricornus. In nocte Aquarius. Exal-
tatio ſua in libra. Humiliatio in cācro eft. **De Jove.**
Jupiter ſpera ſecūda eft lucida: et clara: et q̄ adiutor lactis candida.
Qualitate tēperata in caliditate: et hūditatem orat̄ q̄ in quolib⁹
ſigno per annū. Huū enī curſum in. xii. pficit annis. In die habi-
taculum eius Sagittarius. In nocte P̄ilces. Exaltatio ei⁹ i Lan-
cro: humiliatio in capricorno eft. Cuius eft amica Luna: et Mars
inimic⁹. **De Marte.** Mars ſpera tertia e: calida et ſicca: ppter ea
eſt nocina. Proprietatibus quippe ſuis mars hoīes ad bellū irri-
tat. Ignēus: et radiosus appetet. In quolibet ſigno. lx. diebus que
ſcit. Habitaculum eius in die Aries: in nocte Scopio eft. Et exalta-
tio in Capricorno. **De Sole.**

Sol ſpera quarta eft: et dicit̄ octies maior terra. Verū Idolome⁹
vult centū et ſexagita vitibus ſuperare terrā. Calidus ſentit: et lu-
minosus ſideſ. In quolibet ſigno diebus triginta: et horis. x. pma-
net. Habitaculum in Leone. Exaltatio in griete. **De Venere.**
Venus q̄m calida et humida eft Mārtis nequitiā tēperat. **De Sp.**
appellatur: cum ſequit̄ ſolem Lucifer dicitur. cum māe oriēt̄ ante
ſolem colorem fulgētem: et candentem habet electro ſimile. **Dieb⁹**
autē. ccc. xxx. ſuū pficit curſum. In die Taur⁹ eft eius habitatio
in nocte libra. Exaltatio ei⁹ P̄ilces. Humiliatio Virgo. Amic⁹ ei
eſt Jupiter: inimic⁹ Mars. **De Mērcurio.** Mērcuri⁹ ſp cuz
ſole gradī: cui. xxx. ſp gradib⁹ appropiquat. Colorē tenet radiante
et raro ppter ſolis vicinitatē cernit. Eloquentiā iſluit: ſeminib⁹ et
quis dūat. **Dieb⁹.** xxx. ſuū pagit curſu. habitatio in die Gemini: i
nocte x̄go: natura mala. Et exaltatio ei⁹ i x̄gie. **De Luna.**
Luna vltā ſpera eft ſūm plāetarū. Nocti p̄t. Eclipſim patitur
et efficit. Māculas h̄z. ppter ei⁹ p̄iunctionē cu iſeriorib⁹. Curſuzq̄
imſe pficit. Et h̄z habitaculum i Cācro. Et exaltatō ei⁹ eī Tāuro.

Hec de celesti materia dicta sufficiant. **U**bi solis lune atq; stellarum, pprietates posite sunt: que stelle die qua in firmamento crete sunt. **E**ccl: Luna vero in speris suis.

Hic de elementali materia tractabit.

Asteria quidē elementalis in quattuor dividitur elemēta: que sunt: Ignis: Aer: Aqua: et Terra. **D**e igne. Ignis spera elementalis est: tāq; celū sub spera lune. **N**ec lucet: nec ardet in spera sua: sed in aliena. **T**ria interititia h̄z. **S**u prenum quod vocat igneū. **M**edium: et infimum quod dicitur olympiū. **D**e aere. Aer spera subtilis est: mobilis et spicula. **P**er inspirationē: et respirationē calorem tēperans. **E**t eī locus ip̄ressionis. **V**aporem terre: et aque ad se colligit: quarū diuersitate nubes diversi coloris in aere ipso fiunt. **U**bi diu cōdense: fulgur: et tempestates: tonitrua: grandinē: niue: pruinas: et pluias generant. **A**er leuis: rarus: et illuminabilis est. **H**abet ergo tria iterititia. **S**upremū quod ethereū vocatur. **M**ediū et infimum quod vocat aereum. **H**abet enim in supremo ppter solis vicinitatē calorez: et lucem. **S**imiliter quoq; istimū h̄z. ppter radiorū repulsionē. **A**erum in medio ubi radiorū repulsio nequit attingere: frigiditas ē: et obscuritas. **I**bis etemonum habitaculū: et itrusio: nec non et tēpe statum: ac tonitruum dicit. **G**randinē: et niuis: et similiū ib idem sit coagulatio. **D**e aqua. **A**qua sup celos ducit: decoratur pīcibus: subdita est tempestatibus. **M**aria implet: fluia: fontes: riui: losq; aquarum: q; omnes ad loca unde puerunt regrediunt. **A**qua enim diaphanū corpus habet: et ex se crystallū generat. **C**ausat in nubibus irim: humida: et frigida deniq; exsift. **D**e terra. **T**erra ultima est: et infima: inter omnia elemēta despectio: migrat: arrida: siccaq; ponderosa: rotunda: omnib; celis: et elementis circundata. **T**enet in centro eius infernum. **F**rigida ē: et opaca. **M**etallorum nutritrix: et genitrix est. **D**e qua omnipotēs deus omni conditor tertia die creationis dixit. **V**inidaq; aqua a terra: et appareat arrida: tunc terra cum montibus: speluncis: atq; cavernis facta est: et sic esse ipsius noscīt. **I**terum inquit deus. **P**roducat terra herbam virentē: q; semen in genere: et lignū pomiferū faciente fructū in genere suo: et factum est ita. **U**nde et esse ipsi terre: et vegetativa vita in herbis: et arborib; cernit.

Hic de creatione luminum die quarta.
Die quarta dominus deus fiant inquit luminaria in firmamento

celi: et ita factū est. Ut sol diei: lunaq; nocti preeisset. Et stelle et in firmamento lucerēt: et splēdore solis diuersarū rerū generatiōes producerent: ut superius sufficiēter apparet. **D**e die quinta. Die vero quinta ait domiu^r de^r. Producat aque reptilia. i. pisces. Volucresq; celi: et ita factū est. Unde similiter videm^r ques: et pisces habere esse: et vegetatiua: atq; sensitivam vitam.

Hic de sexto die agitur. Nam sexto die addidit summ^r ponti sex dices. Producat terra aialia in genere suo: et ita factū ē. Quare sicut in aub^r celi: et piscibus aque. Ita in beluis: et feris: cetēisq; q̄alib^r: et esse: et vita duplex cēnī: videlicet vegetatiua et sensitiva. Profecto d^r hac die sexta ultimā hoīs creationē intelligē restat: qm quidē in tertio mundo ostendimus: q mūd^r d^r: **M**icrocosmus.

Microsm^r sane d^r: a micros grece qd ē minor: et cosmos qd ē mundus. Unde **M**icrocosm^r prius mundus respectu macrocosmi. i. maioris mūdi dicit. Et bic est homo: q ppter participationē celestis: terrestrisq; materie: necnō ppter similitudinē celorū: atq; elementorū: quā in se h̄z homo increatus: parvus mund^r appellatur. Qui in duas diuidit creaturas sc̄ in corporalem: quod est h̄umanū corp^r: et spiritualē: que est aia: ex quibus hō fit. Quem quidē sexto die post animaliū creationē in capo dama sceno de^r plasmavit: in terra chanae: cui vite spiraculum insufflavit dicens. Faciamus hominē ad imaginē: et similitudinē nostrā. Sicq; ad imaginē dei creatus est homo: ut sicut de^r p̄est āgelist et hoībus: ita hō corpore presit cunctis aīentib^r vniuerse terre.

Ad cuius similitudinē creati sumus. Ad dei similitudinē aia nō a creata est: ppter p̄ticipationē dei. At est in memoria: intellectu: voluntate: libero arbitrio: et similibus. Reuertamur igitur ad corporis plasmationē. Unde parvus mundus appellat: fā, pp̄ter participationē qz, ppter similitudinē **M**acrocosmi. i. maioris mundi. Corpus hoīs p̄ticipationē celestī virtutū: et stellarū h̄z ut in hoc exēplo intelligere poterim^r. Cum celo empireo de esse: et formā: diuersis etiā qualitatibus p̄cipiat hō in plasmatiōe corporis: Cum cristallino participat motu: coadunatione: et pluribus alijs qualitatibus corpus in plasmatiōe. Cum firmamento p̄cipiat membra varietate. Cū stellarū varietate exercitia corporis varia recipit hō. **D**e p̄ticipationē signorū in mēbris hoīm.

Signa celi ad custodiā membrorū corporis. xii. posita sunt. Artis ad custodiā capitū. Gemini lacertis: et manibus

dominat. **T**aurus gutturi. **L**eo cordi et renibus. **C**ancer pectori; ac stomacho. **V**irgo et libra iestinis. **S**corpio genitalibus. **S**agittarius femori. **C**apricornus genua conseruat. **A**quarius tibias. **P**isces venis; custodiam pedum habet.

De participatione planetarum cum corpore.

Dplanetarū diversas proprietates de^r in humāo corpore plas-
p mando posuit: vt in hoc exemplo videri potest. **S**aturnus
dat corpori effectū siccitatis: et frigiditatis cum nigredie.
Jupiter humiditatē: et calorem cuius albedine. **M**ars calorē cū sic-
citate. **S**ol lumen cū calore: et humiditate. **V**enus fulgorē cū ca-
lore et humiditate. **H**ermes in ligua prouinciandi facundiam
corpori prestat: et seminādi modum donat. **L**una frigiditatem: et
humiditatem sua prebet corpori castitatem.
De ieiendū vero est q̄y de^r ex materia elemētarī corp^r plasmanit hu-
manū vt in hoc exemplo videri potest.

De participatione elementarū cum corpore.

Et terra carnē: et ossa ac melancolia. **E**x aqua sanguinez: ac
flegma. **E**x aere agilitatē: substitutionez: amabilitū: et sa-
guineā naturā. **E**x igne calorē. Unde siccant humores
corporis. Et caro: et ossa: et cetera mēbra sonet: colerāq^r: pdixit.
Et qm de participatione humāi corporis cū Macrocosmo satis di-
xim: nunc similitudinē ei? **M**icrocosmū. i. humāi corporis: quā cū
macrocosmo b̄z dicam: que similitudo tam de celesti qz de elemē-
tarī materia constat.

De elemētis similitudo in corpore est. Qd sicut celū empireum
dei: et sanctorū angelorū: oīm q̄z sanctorū habitaculū ē. Ita
corp^r: aē: vētū ac sanctarū opū habitaculū existit. Et sic
celū crystallinū splēdet: et mouet: sic caro hois et corp^r. **S**ilitudo
corporis cū firmamēto. **S**icut i firmamēto sunt septē planete:
et quattuor elemētra. **S**ic i capite hois sunt septē foramina: et quattuor
mēbra i corpore pncipalia. **S**icut sol: et luna duo in celis lumiaria
sunt: sic duo oculi i capite hois positi sunt. **C**orp^r equidē silitu-
di ne elemētarī materie sic i mēbris b̄z: vt iferi^r denotat. **C**or-
q̄ i spēa ignea oīm p̄stati^r est mēbriū: qm vivēt aie ē habitaculus
Pect^r porro hois p aere capiē quo stomachū ac vētri vapores co-
agulati: tussim: singulta: et silia genēant. **S**tomach^r tāqz mare
magnum: i quo oēs egritudies q̄i fluctuātes mari tēpestates fiunt:
quo hūores totū corporis tāqz universe terre flumia: regrediunt^r: et
igredunt^r. **P**edes tāqz centrū celorū: et elementorū: corpōs

ris mole sustinet. **H**ec at ad similitudinem Macrocosmi: et ad plasmationem Microcosmi dicta sufficiat. Nunc ostendemus que in similitudine corporis: et die dei imagine preparate dicenda sunt.

Delicto enim corpore humano: de spiraculo vite. i. anima ad ipsius imaginem in eum insufflavit. Qui aie vel eterni trinitatis similitudinem tres attribuit potestias scilicet Memoriam ad similitudinem potentie patris. Intellectum ad similitudinem sapientiae filii. Voluntatem ad similitudinem ignis sancti spiritus charitatis. Participatio anime cum angelis. Deditque deus huic aie cum angelis participationem: ad parvam dei huic seculo annuntiandam.

Participatio aie cum archangelis. Cum archangelis participationem habet anima summa dei archana reuelandi.

Participatio aie cum virtutibus. Cum virtutibus miracula operandi participationem habet. Participatio aie cum potestatibus

Cum potestatibus demonibus imperandi participationem habet anima.

Participatio aie cum principatibus. Cum principatibus in celis: et in

terrulis principere esse. Participatio aie cum tronis.

Cum tronis ipsa aia sit sedes dei. Participatio aie cum Cherubin.

Cum cherubim summa dilectione ac protectione coram deo vigilat.

Participatio aie cum Seraphin. Cum Seraphin intercessione cum

seruore aia electorum ardore precepit. Quoniam alii sunt priarche alijs prophete

Participatio anime cum celo empireo.

Anima cum celo empireo participationem habet in pulchritudine: magnitudine: et stabilitate. Unde immortalis habetur.

Participatio aie cum cristallo celo. Cum cristallo in claritate: velocitate: et motu. ita ut in ictu oculi adsit ubi velit.

Participatio aie cum firmamento. Cum firmamento ingenii maximum: et velocissimum habet aia: ubi omnia rerum imaginatioes quae stelle fixe sunt.

Participatio aie cum planetis: et primo cum Saturno.

Cum saturno religionem et gravitatem tenet. Participatio aie cum Ione.

Cum Ione dignitatem: pulchritudinem.

Participatio aie cum Marte. Cum Marte vim et artem noscit belandi.

Participatio aie cum Sole. Cum Sole illustrationem

et sapientiam recipit. Participatio aie cum Venere. Cum Venere attractionem: amorem: et dilectionem.

Participatio aie cum mercurio.

Cum mercurio morum qualitate: et facultate.

Participatio aie cum luna.

Cum luna solertia: et solicitudinem: et pertinaciam.

Participatio aie cum igne.

Luz ignea spera iuibilis est. **Q**uāvis in aliā materia videat et sentiat. **P**articipatio aie cum Aere. **C**um aere peccata corporis p̄ cōtritionē: in niue remissionis aia conuertit.

Participatio aie cū Aqua. Cū aqua itēores format lachrymas. **P**articipatio aie cū Terra. Cum terra diuersa herbarū: aialū q̄ genera gignit. **D**eniq̄ ciuitates: leges: artes liberales: et mech anicas habet.

Est insup anima hominis dotata dei similitudine: et imagie: quia iuibilis: palpabilis: imortalis est: liberoḡ decorata arbitrio. **V**nū vt superi⁹ diximus. **S**ic factus est homo in animam viuentem.

De Adam. Adam qui sapia: scia: ingenioq̄ omnium humana rum: diuinarumq̄ rerū preditus fuit: a deo in paradiſo delitiarū collocat⁹ est. **U**bi ex costa ipsi⁹ Adā **E**ua sibi simile formauit de⁹ ei⁹ i vroē dedit: et duo eēnt i carne una. **D**e paradiſo terestri

Nb⁹ et diuersarū virtutum fructus reperint. Nam aliud fru ctū genū extingueēd sitis virtutē hz. Aliud saturatiz̄ prestat. Aliud innuentem. Aliud ppetuā vitā. Aliud vigilantiaz̄ Aliud deniq̄ boni et mali sciam donat. **D**e quo quidem fructu sc̄ boni et mali iussit deus Ade ne p̄ mederet. Qui vrois sue verb ad ductus (nam ei suaserat serpēs) de arboris illius fructu accepto p̄ medit. Ea pp̄ter summo cum rubore simul cum vrore sua de paradiſo expulsus. **E**t in Ebron ad sue plasmatiōnis locū ambo de lati sunt. Adam in sudore suo vesci pane cepit. **E**t Eua in sui dolo re partus filios p̄creare.

Hec ad breuē Microcosmi creationē dicta sufficiāt: ut facili⁹ ad alias eius partes transire valeamus. **Q**ue sunt tria corporalia: et tria spiritualia opera.

Dicitur enim opera que Microcosmus generaliter agit: tria sunt sc̄. Generatum. Artificum. Et sensuale. **O**p̄ qđē generatum in sex dividit estates. **Q**uārū prima ab Adā usq̄ Noe. Secunda a Noe usq̄ Abrahā. Tertia ab Abrahā usq̄ ad Iacob. Quarta a Iacob usq̄ ad transmigrationem. Quinta a transmigratione usq̄ ad Christū describit. **S**exta vero ab ipso Christo usq̄ ad plasmatiōnem seculi dicitur.

De procreatione Cain et Abel.

Adam primus homo et Eua vrore sua post paradiſi expul siōne in Ebron duos filios genuit. **Q**uorū unus Cain: alio

terum dō Abel nuncupauit. Cain fuit agricola: r̄ labore iuidie ger-
manus nequauit: q̄ pastor ouiu erat. Quia de re maledixit de⁹ Cain
Qui p̄fugis p̄ orbē et germana vrore sua genuit Enoch. a quo p̄
genies presserunt Caim: sicut fuit Iabel q̄ pastorū tētoria porta
tūlia primitus iuenit: necnō alium pecuduzq̄ viuisiones: r̄ sepa-
rationē instituit. Iubal q̄ qui musicē artis: r̄ organoru; atz citha-
risantium iuentor fuit. Quā artē in diuab̄ pressit columnis. Quā
rum vna cōtra spetum ignis. Altera p̄ aquarum iundationē resistē
poterat. Que post diluvium sola reptā fuit: q̄ altera ab aquis cō-
sumpta remāsit. Et Tubalcain bellatru; atz fabrorum iſtrumenta
metallaq̄ inquirere: r̄ fabricare docuit. Noema soror ei⁹ texētius
documenta iuenit. Adam insuper post mortem Abel genuit Seth
cuius progenies vsq; Enoch deuenit diuinum cultorē: deoq; gra-
tissimus: q̄ genuit. Matuſale patrē Lamech patrē Noe. Is nāq;
Enoch trāslat⁹ in padifum cū Elia ibi vsq; ad tps ātichrīstī coha-
bitaē dicitur.

Vide archa Noe.

Dn reseruat ipse cū vrore sua: r̄ trib⁹ nati⁹: eorūq; prorib⁹: ac
cū omni mare: r̄ femina cuiuscunq; animantū generis: tā
volucru q̄ pecudū: nēnō r̄ quadrupedū. Nola autem filiorū Noe
qui cū ipso in archa itroierunt hec sunt. Sem p̄mogenit⁹. Secūdo
genit⁹ Cam. Tertiogenit⁹ Japhet. *Vide Sem p̄mogenito Noe*.
Sem vero asiam instaurauit: ynde hebreia: syria: greciaq; dogmata
pcesserunt. *Vide Cam secundo genito Noe.*
Cam affricam instaurans barbaricam: r̄ cananeorum gentem p̄-
duxit. *Vide Japhet tertio genito Noe.* Japhet Europas pa-
ganorum: r̄ gentilium gentem innouauit.

Vide progenie Abraham.

Abraham decola de stirpe Sem astrorum ita peritissim⁹ fuit: ita
fidelis: r̄ iustus: vt audire meruerit. In semine tuo oēs benedicēt
gētes. Hic bisimahelē de scilla genuit: a quo descēderūt. xii. filii quo-
rum noia hec sunt. Nabaiot: Cedar: Abdebel: Habsan: Masnia
Buma: Masa: Adad: Thēma: Jabur: Naphis: Lethma.
Vide p̄gēie Isach. Isach q̄ habuit Abrahā de Sari vrore: q̄ Isach
genuit Esau patrē Eliphar: Rauel: Iaus: Zelam: r̄ Lore.
Vide progenie Jacob. Isach Jacob etiā gēnit: q̄ a deo israel dict⁹
est. Pater. xii. patriarcharū. Genis quorum quadringētis annis
acola in terra egipcionum fuit: a quibus generati sunt Moises et

Aaron. Qui Moyses populu hebreu trans rubrum mare pdxit: et
Num filiu Iosue ultra iordanem transiret auit. Qui Moyses terra
pmisionis cepit: ac ei diuinit.

David diebus Saulis iudeorum: et israhelitarum regis Soliam gigantem.
et plurimos occidit philisteos. Quoniam preputius Michol Saulis filia in uxore obtinuit. Post mortem vero Saulis totum regni rex
fuit substitutus. Hic pater Salomonis regis fuit: qui sapientia dimitijs
et potentia precelluit reges vniuersitatem terre.

The transmigratione iudeorum.
Trasmigratio populi iudeorum anno. xi. regni Iudechie in die. e.
quiti mesis: in anno. ix. regni Nabuchodonosor facta fuit. Deinde
capta et incensa est Jerusalē: et populus ligatus: captivusque fuit in
Babilone. **D**e edificatione Jerusalē usque ad tempore Ciri persarum
regis. In quo Lmilia iudeorum licentia redendi in Jerusalē habuerit.
Quibus reuersis edificato: et dedicato templo tunc Artaxerxis regis
edificata est Jerusalē: et oīs populū ad celebrationem sabbati induit. e.

Dominus noster Iesus Christus filius dei: qui angelo nuntiante
conceptus est in ciuitate Nazareth de spiritu sancto et Maria
virgine natus in Bethlehem iude. Quem magi munera
offerentes adorauerunt. Qui circumcisus post octauum diem in Egyptum
peregrinatus est: post annum septimum Galileam reuersus. Anno
xii. etatis sue in templo disputauit. Et etiam subdit parvib; : et a
Johanne. xxx. anno etatis sue baptisatus: iejunium. cl. diebus cōsu
mauit. Diaboli temptationes passus est: donec ab angelis ei ministra
ret. Hicque hic salvator nō a morte recedens cum peccatorib; mādus
cādo multos suerit. Petru: et Iohanne: Jacobū: et Andreā: ceteri
rolque apostolos. Necnon. lxxii. discipulos elegit: et coraz ipsiis mortui
os suscitauit. Miracula fecit plura. Iudei et Iudei inuidie: disci
pulo Iuda autore tenuerunt eum: quem flagellis cedentes illūse
rūt. et turpissimacrucis morte damnauerunt. Hic mortuus: et sepultus
tertia die resurrexit. Post dies. cl. celosque sededit: et ad pris dexterā
sedes: vētus ē iudicā viuos et mortuos. Viximus modo genologi
as patrum per dineras etates quae est corporalis creature opus
principale sez Generatuum. Nunc autē de artifice opere corpo
ralis creature dicendum est.

Opus quidē artificū est quod solū ad corporis artes pertinet.
O cuius distinctio in has septem mechanicas dividitur artes

Videlicet. Lanifitium: Armaturā: Navigationē: Agriculturā: Ve
nationē: Medicinā: et Theatricam. Hinc sc̄z a lanifitio humani
generis corpora tegunt. Ab armatura res publica armis ptegitur
A navigatione dedūt mercatores mercimōias. Segetū et vini opu
lentia nobis agricultura pfert. Venatio reptiliū: quadrupedū: vo
latiliūq; oīm nobis predā ostendit: vt ciborum diuersitas regum
appetitum allitat. **E**t abstinentibus pauperibusq; cibum
rguum acquirat: vt pisces et auiculas. Ex medicina corporis acq;
rit valitudo. Ut theatra ludēdi summis exercituz: quo delectati
homines eidem ingenia sua accommodare student.

De tertio opere creature qđ sensuale dicitur.
Tertium profecto opus sensuale appellat: eo qđ sensuum
inordinata affectio ad variā: et vitiola opera trahit. Ut ē
oculus qui plurima noxia cernere cupit. Aures iniqua
audiendo obiectantur. **G**ustus gulosa optat et vana. Odo
ratus vanos inquirit odores. Tactus turpia: molliag; palpitare
Inqui deniq; pedes sp ad malum currunt. Et quoniā caro nostra
sane infirma est: et ad terre molē descendens: semper trahit et vana
pecupiscit. Unde spiritus sp aduersus carnē: caro at aduersus spiri
tum nunq; desinunt aduersari. Hinc conscientia: hinc etiam sinthes
tesis anime corporeis membris frenum imponere laborant.
Ad tria igit̄ opera animalis creature transeamus. Sicut enī cor
poris vicia pcepimus: sic etiaz anime dignitates: et vicia intellige
valeamus. **O**pera cuiuscūq; aie in hoc seculo virtuosa: scientifica:
aut viciosa esse cognoscuntur.

Opus enī virtuosuz nihil aliud est nisi id qđ instrumentū cor
poris deo: et hominibus veraciter exhibere: quod a domino
et a primo recipere cupim⁹: dum idē os pferat quod in cor
de et aio versat. **D**e virtutibus theologicis
Virtutum alie theologicæ alie cardinales sunt. Nam theologicæ
sunt tres sc̄z Spes: Fides: Charitas. Spes enī est de bono opere
optimā a deo mercedē expectare. Quā mēcedē dñs nr̄ Jesus xp̄s
in octo beatitudines demonstrauit dicēs. Beati paupes spiritu: qm̄
ipsorū est regnū celorū. Beati mites: qm̄ ipsi possidebūt terrā. Be
ati qđ lugēt: qm̄ ipsi solabunt. Beati qui esuriūt: et sitiūt iustitiaz:
quoniā ipsi saturabunt. Beati misericordes: quoniā ipsi miseri
cordia consequent. Beati mundo corde: quoniā ipsi deum vide
bunt. Beati pacifici: quoniā filij dei vocabuntur.

Beati qui p̄secutionē patiunt̄ pp̄ter iustitiā: qm̄ ipsorum est regnum celorum. Beati etsi quis maledicerit vobis hoies: et p̄secuti vos fuerint pp̄ter me. qd̄ generaliter dixit.

¶ De fide.

Fides est veraciter credere deū esse secunduz duodeciz articulos fidei nostre christiane. **A**c etiā fides est deo credē. i. sacrarū scripturā p̄firmare veritatē. **D**ecēq; precepta: necnō et septem ecclesie sacramenta obseruare. **F**ides deniq; est in deum credere. i. christi opera imitari: et eius humilitatē cū paupertate: patiētia: et obediētia vendicare.

¶ De charitate.

Charitas est deum sup omnia et proximum tāq; scip̄um diligere. Ab ipsa āt oriunt̄ septem munera spiritus sancti scz **T**imor domini. **P**ietas. **S**cītia. **F**ortitudo. **C**onsiliū. **I**ntellectus. et **S**apientia.

¶ De charitate proximi.

Charitas āt proximi septē spiritualia gignit opera scz misericordie. Ut est sanum consilium dare. Instruere insciū. Reprehendere peccantem. Letificare mestos. Subuenire pauperibus. **O**zare p̄ p̄ existētib; i tēpestate. **O**zare p̄ omnibus mortuis. Similiter q̄ septē corporalia opera misericordie gignit charitas proximi. Quoru primū est pascere famelicuz. Secundū p̄ebē potū sitiēti. Tertiū hospitari peregrinū. Quartū vestire nudū. Quintū visitare icarceratos. Sextū visitare ifirmos. Septimū sepelire mortuos.

¶ De quattuor virtutibus cardinibus.

Quartinales virtutes sunt quattuor. Quarum diuisiōes cā breuitatē omittēdo ipsas explicabim;. **P**rimo enī iustitia est retribuere vnicuq; quod suum est. **P**rudētia est prēteritarum: presentiū: futurarū rerū acta discutere: aduertere: et p̄uidere. **T**emperantia est animi motus: et mundanarū rerū appetitus extiguens modēatio. **F**ortitudo est in bonis: et aduersis alas criter p̄seuerare.

¶ De secundo ope aie: qd̄ scītificū dicit.

Opus secundum alias creature appellat̄ scītificū. a quo omniū animalium humanarū: diuinarūq; notitia declarat̄ in hoc seculo: in quo duplē recipimus sapientiam. diuinam scz et humānam.

¶ De sapientia diuina.

Sapientia enī diuina omnium diuinarum rerum eterna est cognitio. Et qua per spiritus paracleti grāz aia in hoc mundo portiōz recipit suam. Huins enim sapientie radix sacram nobis theologā produxit. Que diuini cultus ritum ostendit: et gratiarum det: atq; iuditiorum occulta qz dulcissime.

¶ De sapientia huius mundi: hoc est philosophia.

Sapientia vero huius mundi: et maioris quam minoris a divina p[ro]p[ter]e
cedit sapientia. **J**uxta illud apostoli Iacobi: Omne datum optimum
et omne donum perfectum desursum est: descendens a patre luminos.
Es quidem mundi sapientia omnium creaturarum vera cognitio: que
philosophia dicit. **Q**uam in grecia primo philosophi epicurei: de
inde Stoici. postmodum pipatetici: reperiisse tradunt. **Q**uaque ab
Eldâ usque ad Abramam: et prophetas prius inuenta fuisse.

De septem liberalibus artibus que a ph[ilosophia] perficiuntur.

Habac enim ph[ilosophia] septem descendunt artes: videlicet. Gram-
matica. Dialetica. Arithmetica. Rethorica. Geometria.
Musica: et Astronomia. **D**e grammatica. Grammatica
est scia recte loquendi: scribendi: correcte. Que primum in egi-
pto tpe Osiris mariti Isidis reperta est. **D**e dialetica.
Dialetica est acuta disputatio: verum a falso distinguens: que a
Permenide ibidem reperta est. **R**ethorica.

Rethorica est disciplina ad quecumque idonea persuadendum. Cuius res
pertor fuit Herophilus fabri filius. **A**rithmetica.

Arithmetica dicitur ab ares: virtus: et thimus grece: quod latine numerus
dicitur. Unde arithmetica virtus numeri interpretatur. Cuius autor apud
grecos Samius Pythagoras. **G**eometria apud latinos fuit

Geometria. Geometria mensura terre interpretatur: que apud
egiptum primum reperta fuit. Cuius autor apud grecos Euclidis
fuit: et Herophilus sagacissimus in tali arte ambitu orbis
reperit. Et est geometria disciplina mensurarum in se ratione habens.
Musica ab aqua vocabulum sumpsitico quod nulla euphoniam. id sono
ritas sine humore fit. Et huius autorem Tubal: ut superius viri
mus: Moyses fuisse asserit. Sed greci Pythagoram. Alij Mercuri
um: qui primum tetracordum instituit. Alij Limum et zetum: vel
Euphionem fuisse tradunt. Et sunt tria musicorum genera. Unum
quod carmina fingit. Aliud in instrumentis agit. Tertium quod instrumento
opus: carmenque dijudicat. **A**stronomia.

Astronomia a lege astrorum nomen assumpsit. Et est astronomia
que de astrorum lege: et celi conuersione disserit. Regiones: circuns-
tos: cursus: ortus: et siderum occasus inquirens. Cuius autore aliquis
can Noe filium. Ptolomeum vero egipci regem reperatores
fuisse tradunt.

Ab his omnibus scientijs supra enumeratis vita hominum: et be-
luarum: ciuitates: regna: sceptraque proteguntur.

De tertio opere anime vitioso.

Tertium opus anime vitiosum est: cuius partes conscribentur in animo est. **T**riplex enim est peccatum. Originale scilicet **V**eniale. Et mortale. **D**e peccato originali.

Originale namque peccatum est quod primi parentes nostri fecerunt: et **E**ua in gestatione pomi operari sunt: nec deleri nisi per baptismum potest.

De peccato veniali. **V**eniale peccatum est quod homines usque ad reatum perpetue metis non obligantur: vel grauat: sed penam mereantur. Et hoc facile remittitur. **D**e peccato mortali.

Mortale peccatum est quod deum: et proximum offendendi causam agit voluntariam: aut mente: aut corpore: seu mente: et corpore simili. Quae offensio dei: et primi: in septem capitalia dividitur peccata. **V**ia delicia in Superbia. **I**ra. **A**ccidia. **A**varitia. **G**ula. **M**unditia: et **L**uxuria.

De Superbia regina vitiorum. Superbia regina omnium vitiorum est: que omnibus designat sibi superioribus: quod illis non equaliter. Designat etiam paribus: quod equatur ei. **E**t inferioribus ne ei equaliter. **C**uius filie sunt hec. **P**rima est inobedientia: quod ut diximus superbum vel vana gloria non vult inferiori: quod fieret si esset obediens. **S**ecunda est contentio: quod vult vincere cum clamore: et sic iustus videri. **T**ertia est iactantia qua quis enumerat bona sua ut laudabilis appareat. **Q**uarta est ipocrisia: qua querit hominibus in certis oribus bonus haberet. **Q**uinta est punitatio que factum aut dictum defendit: ne errare videatur. **S**exta est discordia que contra omnes dictum assumit contrarium: propter vanam gloriam acquirendam. **S**ep tima est nouitatum presumptio: qua quis noua dicit: vel inuenit et laudat.

De Ira. **I**ra est subtilis animi motus quo quis aduersus aliquem mouet: cuius filie sunt sex. **Q**uarum prima est rira. **H**ec est audarum vindicandi voluntas: et iniuria facti procedens. **S**ecunda est timor mentis: hec voluntas vindicandi fugiens aduersitatem propter inimicitias extiatas. **T**ertia est pertumelia: hec est voluntas vindicantis propter exprobrationem malorum. **Q**uarta est clamor: quod est voluntas se vindicantis in exaltatione vocem: vel est vituperium ad aliorum aures pueriles. **Q**uita indignatio: quod est voluntas se vindicantis propter molestie signum exterius demonstratum. **S**exta est blasphemia: que est voluntas se vindicantis propter opprobrium deo: vel sanctis illatus.

De accidia. **A**ccidia est dissidentia de propria viribus: et aurilio dei ardua splendi. **C**uius filie sunt sex. **Q**uarum prima est malitia: que est voluntas machinandi malum alicui: quem ei quis iniuriat alicui tunc irascitur: postea tristatur. **S**ecunda est desperatio: quod meritorum dissidentia: mater est dif-

fidētie premiorū: ex qua iterū tristitia orit. **Tertia** est pusillanimitas: que ex diffidētia nascit: pueniēte ex p̄sideratiōe: p̄tiae fragilitatis: aut opis arduitatē. **Quarta** est rācor: q̄ est iuereratū odiu. qd̄ generat ex vetustate ire. **Quinta** torpor mētis circa p̄cepta. i. qd̄ dam insuasibilitas: p̄ quā nō p̄t iduci ad excusationē mādatorum dei. **Sexta** est vagatio mētis circa illīta. **Hec** atq̄ qñz ē p̄ticularis et certa hz materia: et sic puenit oībus vītis. **Quāz** est generalis: et is certa et hec. pp̄ie est euagatio accidie. **De avaritia**
Avaritia est imoderat̄ amor hñdi: q. vii. filias hz. **Prima** ē obdus ratio cordis: et hoc fit obmittēdo. **Secunda** violentia: et hec fit nocēdo alicui palā pfecta malitia. **Tertia** iquietatio. hec est lucri appetit. **Quarta** giuriū: qd̄ in eptiōe: et vēditio ne sepe accidit. **Quinta** fallatia: que fit p̄ verba decipiētis in oculto. **Sexta** fraus: hec ē deceptio perfecta: et hec fit i pñtia illi? q̄ decipit. **Septima** pditio: hec fit in absentia decepti.

Gula est imoderata cibi auiditas: et hec ser filias hz. **Prima** scurtilitas: qz gula mouet ad yerba scurrilia. **Secunda** multiloquium. **Tertia** detractio. **Quarta** vitupia: et alia x̄ba iaria. **Quinta** iepita letitia. i. lascivia carnis: sive gelitus corporis inordiat. lascivia mētis demōstrans. **Sexta** imunditia: que puenire ex gula solet: vt est vomit: eructationes fetide ac luxuria.

Luxuria est libidinole voluptati appetit: cui filie sunt. viii. **Prima** cecitas mētis: qz i ope luxurie tota rō absorbet. **Scda** incōsidēatio morti: et iferni. **Tertia** iconstāria ad cogitādū et desiderandū mō istud: mō illud. **Quarta** amo: sui. **Quinta** p̄cipitatio qz p̄cipis tatus currit ad peccādū: exponēs se piculo mortis: ppter luxurias opandā. **Sexta** est odīu dei. **Septima** affect̄ pñtis seculi sc̄ ap̄petit̄ honorū: diuitiarū: et huiusmodi p̄ que finē suū p̄sequit̄ luxuriosus. **Octava** sp̄eatatio futuri seculi: q̄ ē diffidētia. glie: vel venie p̄seqnē: et hec est filialluxurie p̄sumate.

Inuidia est odīu alienē felicitat̄: cui filie sunt. v. videlicz. **Odiu** i. velle malū alicui: et nolle bonū. **Scda** exultatio in aduersis primi. **Tertia** afflictio in p̄sp̄l. **Quarta** susuratio: q̄ est latēs detrac̄tio. **Quinta** detractio que in apto fit: et vult melior vidē illo cui detrahit. **Cū** atque de triplici mō i summa breuitate dici poterat isto facillimop̄trixerim. Nūc eodē mō dicendū est de triplici iuditio ordinati vēturo ab artipico: a macrocosmo: et a microcosmo. i. iuditiu dei: celi: tere: atq̄ hoīm. **Quod** iuditiu triplex appellabim⁹ videlicz.

Juditium principale: Iuditium pticulare: Iuditium spetiale. Et pri
mum de iuditio principali dices.

Iuditium principale erit initium signorum dei sicut euangelium.
Quae signa deus in ultimis diebus promisit fieri scilicet sigilli erunt
in sole: et luna: et stellis: et in terris pressura gentium per ag-
sionem sonitus maris: et fluctuum. Crescetibus pre timore: et expe-
ctatione que supueniet universo orbi. Hoc itaque iuditium ab aduen-
tū antichristi usque ad xv. signorum apparitionē erit. De antichristo
Nam in nouissimis diebus de Babilone: et de tribu Dam vēit quādā
bō pestiferis fidē christi subuertēs: quā se christū et verum messiā faci-
et. Unde antichristus appellabitur de tribu Dam. Hic superbia luxu-
ria: omnium malitia plenus erit. Et diabolica persuasione quāplurimos
homines: indeos persuaserit: ad credulitatem: et iniquā fidē alligiet. Lopios
quā mūera offeret fidelib⁹ christi ad eos prevaricādoz. Sed si perser-
tire noluerit post minas diversi cruentat⁹ penas iponet illis usque ad
mortem. Hibi at credere volentibus iprimat characterē maleditionis.
Tunc vero Enoch et Elias susurrantes in eū veritatē christiane
ne fidei predicabunt: et fallatā illis iniquā esse. Quadrum pessimum
Antichrist⁹ illos martirio interire faciet. Mira ac stupēda
miracula ostēdet: donec in medio tēpli Salomonis tāqz de se de-
bet adorād⁹: et ecce angel⁹ dñi ibidē illū atrocissima morte iterficiet.
Hoc tēlū iudei crocē suū optime agnoscētes: ad pīritiōz nouā: et pīnāz
deuēt. Et sic reliquæ iudeorū salutē fiet. **De iuditio pticulare.**
Iuditium pticulare p̄tm erit materie celestis p̄tm elemē-
taris. Nam ex ipsis quidem quādecim horrenda signa sunt
precedūra. Prima die mare stans ī loco suo cubitis. scilicet usq
pīm montium altitudinē velut mūrus eleuabitur. Secunda die māe-
descēdes tāqz deficere videbitur quā viri apparebit. Tertia die pisces
sūp̄ mare se ostendēt: pātes mugitur usque ad celos: quos sol de pīcipi-
et. Quarta die aqua maris: et fluūz subyref. Quinta die arbusta: et be-
be: cūcta usque sanguineū emittunt rore. Sicque aues celi q̄libet
genē suo: ferore pīterite nil pētit⁹ gustat⁹ q̄būt. Sexta die pene cūcta
ruet edificia: et flūia igne ab ortu soli usque ad occasum currēt. Septima
die lapides frāget adiuvicē quoruū strepitū nisi de stellis. Octa-
ua die fiet terremot⁹ generalis: ita ut null⁹ homines siue animalia ī se possint
possit. Non die exibūt homines oī canēnis: et tāqz dementes et insensati
eūtes ad iūicē loq̄ neq̄būt. Decia die oīa montana ī puluerē redi-
get. Undecia die surgēt ossa mortuorū. Duodecia erit tāqz stelle
cadentes ī celo: vel homines q̄ pri ī mīdo tāqz stelle splēdebat ī ruīna

Tertiadecima morietur omnes viuentes: ut cum mortuis resurserent queant. **Q**uartadecima ardebit celum et terra: et tunc ascendet ignis quantus in die diluvii ascendit aqua. **Q**uintadecima vero et ultima die fiet nouum celum: et noua terra: omnesque mortui surgent immortales: et in christi etatis plenitudine secundum annorum, xxxiii. **B**oni absque vello defectu nature: et grauendie. **R**emissisque nature vitiis cum omni præstantia anime. **E**t corporis dignitate: ac optimam validitatem: leti incundi: atque gaudentes erunt. **M**ali vero incorrupti et ipsi resurgent cum omni naturali defectu, propria egritudine: ac vicio quo mortui fuerint: molesti: afflitti: trepidi: absqueulla consolacione: et pace erunt: nouissimum expectantes iudicium. **D**e iudicio spetiali.

Iudicium spetiale est iudicium domini nostri Iesu Christi quod spectat aliter ad iudicandum genus humanum venturus est. Quod quidem iudicium in tres partes dividimus. In prima parte de aduentu iudicis dicemus: et saluatoris Iesu Christi. In secunda de damnatorum condemnacione: et pena. In tertia de gloria beatorum.

De aduentu domini nostri Iesu Christi.

Adventus domini nostri Iesu Christi expletis prodigiis superius annotatis erit in valle Josaphat: ubi ipse Christus cum omni militia celesti beatorum spirituum: et sanctorum omnium in aere eleuatus in maiestate divina: et humana carne sedebit ad iudicandum bonos: et malos reprobos: et electos. Boni vero: et electi ad dexteram iudicis in nubibus a terra eleuati erunt. **M**ali autem et reprobri ad sinistram dominii nostri Iesu Christi in terra pressati iacebunt.

De pena damnatorum. Pena igitur damnatorum triplex erit secundum penitentialis: sententialis: et eternalis. Penitentialis enim tria in se penarum genera continet: videlicet sensitiva: visiva. Et expectativa. Sensitiva pena erunt dolores membrorum graves: et egritudines corporis insanabiles. Visiva pena reproborum erit visio: et aspectus irati iudicis in eos: et angelorum apparatus ad eos expellendos in inferni baratrum necnon et atrocitas demoniorum parata ad ipsorum ruinam. Alterum etiam ante ipsorum oculos totius clausura inferni aperta innumerabilibus crutatiibus plena. Expectativa pena erit rancor: et trepidatio vehementissima: in expectando terriblem suam damnationis eterne. **D**e pena sententiali: Sententialis pena erunt horribilissima verba Iesu Christi increpantis: dicentisque malis ac reprobis. **S**icut enim et non dedidisti mihi manducare. **S**icut enim et non dedidisti mihi bibere. **H**ospes eras: et non collegisti me. **I**nferno

mus erā: et in carcere: et nō venistis ad me. Tunc respondebunt ei dicētes. Hūe qn̄ te vidim⁹ sūtientē aut esurientē: aut hospitē: aut iudicū: aut infirmū: aut in carcere posituz: et non ministrāim⁹ tibi. Tunc respondebit illis. Amē dico vobis qcūq nō fecistis vni de mīorib⁹ his: nec mībi feci lis. Quāobrē ite maledicti in ignē eternum: q̄ paral⁹ est vobis: diabolo: et āgelis ei⁹. Ad que stupēdissima p̄tremēdag⁹ vba oēs damnati summis cū stridorib⁹: atz horēdo v̄lulatu cū imundis spiritib⁹ ruent in infernū. De eterna pena damnatorū. Eternalis deniq̄ peccatorum pena erit infra scripta. Martirij diuersitas: et crutatus: q̄ quidē in eternū et i seculū seculi manebit. Unde oī spe pēit⁹ amissa reppbi damnati: oēsq̄ in inferni baratro clausi: hec tria i ppetuū mala susstiebūt. Malū sc̄ spetiale Malū sotiale. Malū geneāle. De malo spetiali. Malū spetiale est vniuersitatisq̄ peccatoris spetialis pena aie: et corporis: vt in hoc exēplo. Quilib⁹ subbus iux⁹ id quod p̄ subpiā magis: minusue pecauerit: ita diuersa: et spetigalia martiria suslinebit: vt pote. Si sup̄ be q̄s locutus fuerit: lingua eius igne pburef. Si eleuata cernice subpiā egerit: sepultū caput in ignē habebit. De malo sotiali. Malum sotiale erit quedā ordinata pena: vt in hoc exēplo. Oib⁹ subbis dabif ignis acerbissimus sub pedibus luciferi. Quarū lac⁹ seruētis liquefacti auri dabif pena. Lururiosis picem feruentz dabit infernus. Gulosis fluiuſ dabit sulphure⁹ in quo submerit facebūt. Accidiosi in frigidissimo glatiariū lacu punient. Iračūdi in tenebris exteriorib⁹: et interiorib⁹ cū draconib⁹ habitabūt: et orū mēbra deuorātib⁹. Inuidi obscurissimis speluncis obtrusit: atz caueris: remanebūt cū vermib⁹: oēs eorū sensus deuorātib⁹. De malo generali. Malū generale sunt vniuersē penesq̄: genē aliter dātatis p̄tribute sunt oibus. Tū subbis tūq̄ ceteris peccatorib⁹ cui cūq̄ peccato subditis. Quarū quidē penarū alie intrisece aie. Alie exter⁹ in corpore sunt. Alie deniq̄ iteri⁹: et exteri⁹ habet. Pene ciarū interiores sc̄. ri. sunt lachryme intēiores. Vermis p̄scie. Timor p̄udo. Inuidia. Rancor. Ablatio toti⁹ spei. Volor creatiōis proterua fantasia. Demens p̄scia. Profundissima deniq̄ tristitia. Pene corporis extēiores sc̄. sunt. viii. Calor ignis. Stridor frigoris. Tenebre. Clamor i. p̄borū. Fitis acerbitas. Sulphuris fetor. Vincula. Carcer. Pene xo interiores: et extēiores aie: et corporis sunt. iiiii. Aspect⁹ demonū. Caretia diuīe visiois. Caretia mortis. Furorq̄ irascibilis. Ne ve ve illis q̄ ob vitiorū suorū ad hec mea fētē supplitia deferri ybi i eternū spes euadēdi nulla pēit⁹ futura

Et nā tūc bētōrū glām āpli ipsi etiā videbūt: nā ad illorū suffragiū
sī ad sui incēdū maiore dolore & afflictionē. **D**e gloria beatorū.
Gloria pfecto beatorū in. v. diuidit gaudia: q̄ sunt. **G**audiū plas-
tū. **C**ōfīmatū. **O**rdinatū. **G**lorificatū. & premiatū. **D**e gaudio
platō. **G**audiū platū erūt dulcissima vba dñi nr̄i Jesu xp̄i i extre-
mo examie dicētis gblāda voce: & iucūdissimo vultu. **V**enite bñdi-
cti p̄tis mei possidete regnū qđ vobis a m̄di origie patū est.

De gaudio p̄firmato. **G**audiū p̄firmatū erit ipsa s̄nia saluatoris
nr̄i ab ipso salvatore nr̄o: & ab oib̄ sancti p̄firmata. videlicz q̄ oēs
rep̄bi iusse domiati sint. boni āt ad gloriā electi sempitēna rema-
neat. **H**is āt exēplis q̄ sc̄s ad beatorū salutē: & de dānatorū: re. pbo-
rūq̄ ruīnā p̄tinēt. Celoq̄: & terra p ignē purgato: & adēcp tēra tāq̄z
crīstallū purissimū renouata: & redacta i planitiē: oēs electi i nubi-
b̄ eleuati cū dño nr̄o Jesu xp̄o: oīq̄ beatorū sp̄iritū militia: sacra-
tissimo iubilātiq̄ cū sc̄toruz cetu gloriā p̄scēdet s̄ep̄ternā: q̄ gau-
diū ordinatū. pculdubio erit. **D**e gaudio ordiato. **G**audiū or-
dinatū est illa summa letitia qm̄ electi hēbūt in dignitate cordis
& locatōis sc̄torū beatorū: & āgelorū: sic i subditō patebit exemplo
Nā sic in āgelic̄ spiritib̄ ordinē mirabilē admodū insituit deus.
Nulli dubiū eē deb̄ qn̄ idē i sc̄tis electisq̄ suis factur̄ sit. **A**t q̄li
bet i gd̄u suo gloriari possit i deo: quo frui i etēnū valeat i sublimi-
ori pte celi ēp̄irei. **D**e trinitate. i. padisi glorioſissima trinitas
p̄ sc̄z & fi. & f. f. i trono tāq̄z impiali i sede q̄escet: i die. vii. i q̄ ab oī
ope suo qđ patrārat cessatur̄ eit. Ad cui⁹ dexterā dñi nr̄i Jesu xp̄i
sedebit hūyanitas & bta vgo ei⁹ ab alt eo latē māsura ē. **H**uic āt se-
di. p recliatorio erūt **G**eraphin. **C**herubin. **D**icitōes. **D**icitōes.
Potes̄tates. ac v̄tutes. **T**roni p̄ ſede dei aſtabunt. Septē v̄o ar-
chagelorū ſp̄us corā dei maiestate aſſistēt. quorū tria hec habent
noīa. **G**abriel nunti⁹ dei. **R**aphael mediciā dei. **M**ichael iuſſitia
dei. **C**ui⁹ offitiū vſcq̄ ad diē iudiciū mēita' aiarū ē cernē. angelis p̄ci-
pere: & archagelis iūiſformā iā in ſupiori m̄do artipico ordiate co-
scriptā. **N**ā & de sc̄torū ordie p̄ tres gd̄ i trono dei exiſtentū: das-
bim⁹ exēplū tale. **G**rad⁹ p̄mus ſublimiō locuſ i trono eſt: vbi ino-
cētes i Apocalipsi habitae ſub ara dei describūt. **L**uz qb̄ etiā io-
ſeph dñi nr̄i Jesu xp̄i nutriti⁹ ponit: vt q̄ ſaluatoris iſantiā nutrit
uit iſantiū p̄sortio foueaf. **D**e ſecundo gd̄u. **I**n ſc̄do gd̄u q̄ttoor
ſedebūt euāgeliste: q̄ vītā mores: doctrinā: paſſionē: mortē: reſuro-
rectionē: aſceſionē. & oia q̄ ad xp̄i fidē p̄tine videbāt: tā ore q̄ cala-
mo toto p̄dicauer̄t horbi. qm̄ xp̄m ſāguīe ſuo puēi nutritū teſtati ſunt

De tertio gradu. Gradū tertiu in quo doctores habitat q̄ tanq̄
euāgelistarū repetitores doctrinā quā ab ipsis magno ibiberunt
sudore nobis insudando facillimā offendērunt.

De locis sanctorum.

Diximus sanctorum locus dicitur in quo beatus Johānes ba-
ptista cum apostolis. Et Adā cur: patriarchis in circuitu
throni sedebunt ceteris altiores. ubi Maria magdalena
cum Dismas. i. cum latrōe sic noīato tanq̄ misericordie p̄cipali
ora exēpla summi & gloriissimi dei concedere videbunt. Discipu-
li domi nostri Iesu christi: cum iudicibus: & populi regibus veteris
testamenti sc̄z Moise: & H̄yād: in circuitu throni erūt in secundo
choro gaudētes. In tertio choro martires noui: cuz vetustissimis
atbete cōsortes erunt. In quarto choro pontifices romae ecclesie:
cum pontificib⁹ antiquis legis bebeorū stabunt ad inuicem
gaudentes. Erunt confessores nō pontifices cū prophetis i q̄nto
choro. Virgines cum virginib⁹ manebunt in sexto. In septimo vis
due cum viduis quiescēt. Octauus chorus habitatio erit cōtinē-
tium cum continentibus. H̄enq̄ piugati cum piugatis p̄fissie les-
gis inuicē gaudebūt. De gaudio glorificato. Glorificatū gau-
dium est gloria que diuersas dignitates aīabus: & corporibus ele-
ctorum contribuit: ut hic inferius latius contineat.

De gloria paradisi.

Gloria paradisi esse nihil aliud scire debem⁹: nisi q̄ sit de⁹
omnipotens: qui in trinitate viuit & regnat in secula secu-
lorum. Cuius glorie tanta est maiestas vt oīm seruorum
suorū aie & corpora post iudicium ieffabile leticiā p̄sequant̄. Quos
rum dignitates tā in qualitate q̄z in quantitate: & marime: & diuīse
erunt. Alie nāq̄ pprie sunt anime. Alie corporis. Alie aie & corpo-
ris. Dignitates sunt in his tribus potentis in q̄bus ad dei imagi-
nem creata est aia: vltra tñ materia creationis. Nam minor anima
paradisi: memoria: intellectus: & voluntate: plus a deo: & ab omnibus
creaturis capit: q̄z omnes demones cum omnibus damnatis. Un-
erunt aīarū dignitates multo magis in paradiſo post iudicium di-
gniores ppter corporū vniōne. Que animarū dignitates sunt sex

De dignitatibus animarum

Dixima dignitas aie est cum intellectu deu p̄gnoscē ieffabi-
li cognitione. Et oīm creaturarū diuinarū: humanarū: q̄z
serū ppetuū: & verissimā habere cognitionē. Secunda digni-

tas aie est: eternaz patris potentia: filij sapientia: spiritus sancti charitate: pietate: iustitia: misericordia: &c. Non tamen uno modo omnes aie proprie-
tates sunt. Alio plus: quae minus: quilibet in gradu: et portione sua. Tertia dignitas est cum memoria reminisci cuncta dei magnalia: facta: que facit: et que factum est: secundum munere: aut particularerem: in magis aut minus cognitione: tamen supra excessum nature animarum: et spirituum malignorum. Ita memorie dignitas tanta erit: ut omnium hominum: et beatorum genus in munere: et particulari colligat cognitione et omnium sciarum dogmata quae dilucidissime. Ineffabiliter postremo quecumque gloria se percipiet aia: tenebitur in perpetuum. Quinta dignitas aie est imensa cum charitate voluntate suam in dei voluntate ita posse vivi: ut voluntas dei sit voluntas aie: et aie voluntas dei sit. Ultima dignitas denique aie est. Charitate diuina fruendo: magis: magisque augendo usque in infimum deo frui posse. Et tamen in gloria angelorum: quae sanctorum spirituum: et omnium beatorum letari: ut et ipsi maiore gloria spiritus: et dignitatem acquirentes sint. Que quidem dignitas in eis dotes exponitur ut infra patet.

Erit autem corpus humanum de natura elementari sicut in seculo erat. Verutem propter glorificationem: et diuinam purificacionem immutabitur de dignitate in dignitatem. De defectu in virtute de passione in impossibilitate: hoc modo. Abi erat perdens: gracile fuit: et subtilissimum: ita ut montes et parietes transire valeat: tamen quod si per aerem volasset. Erat tarditatem oppressum: tunc oem habebit velocitatem: ita ut in momento oculi totum possit orbem peragere. Si nigrum fuerat: aut obscurum: adeo lucidissimum fiet: ut scinties solis superet splendor: et impossibile ab omni afflictione pro: sus remansit alienum. Tanta insuper agilitate dotatum erit: ut a centro terre usque ad angelicos ordines scandere possit in momento. Ita etiam robustus et forte erit: ut soli castra: ciuitates montesque a radice valeat euertere. Glorificatis corporibus: et ab omni periculo egritudine pruatis: tunn mira perpetuaque pulchritudine erunt decorata. Super omnia aromata redolebunt optima plenitudinis Christi iuuentute reformata. Neque egregius adorna-
ta sensibus: iuisibilia cenen: iaudita audiens: et quod non licet homini loqui audaz
ter fari poterit. Odoramento: et fragrantia odorabunt ineffabilem
liberum demum angelicum corpora gustabunt huiusmodi: et diuino saturabuntur
potu. Virimque aiarum et corporum gloriam: dignitatemque in speciali
Quid nunc in eis habeant excellentie breuiter videamus.

Dix erit his ppetua: et ab omni perturbatione alieni penf
tus erut. Nam oēs beati eternā concordia ppetuā letitiā
et quietem: iucunditatē: et dei angelorumq; dilectionē nec
non et beatorum ipsorum diuinā ad invicē pseruabunt amicitiam.
Tunc omnibus erit laus: decus: et potestas.
Quantum enim ad beatorum gloriam pteinet: nos satis dixisse ar
bitramur. Igitur de gaudio sequamur premiato.

Gaudium premiatum oīm sanctorum gaudium est iux q̄lio
statē honorum operum suorum: ut hic ppe manifeste app
aret. Duplex est enī patrie eterne sanctorū premiū. Quan
titatis in spetiali. Et dignitatis. Quantitas beatorum premij in
triplicem numerum distinguit. In centenum sc̄s quod sanctis ofo
fertur virginibus. in sexagesimum quod viduis datur. In trigesi
mum quod omnibus conjugatis attribuitur. Dignitas premij du
plex est sc̄s Gradualis: et Coronalis. **D**e dignitate graduali.
Est dignitas gradualis de qua superiorius ad plenum p choros scrip
simus. Nam maior dignitas est apostolorum q̄z discipulorū. Om̄i
alii in choro patriarcharū posite sunt. Ille vero apostolorum: oēs
iux meritum ipsarum. **D**e dignitate coronali.
Dignitas cordalis est aureola que tāq̄z corona p dignitate solis
et genibus: doctoribus: atq̄z martiribus attribuit. Et martires sūt
non solum bi q̄ martirij gladiū suscipiunt. Verum et qui p deo: p
fide: p religione: et p bono proximi ctimū hoc in mundo martis
rium sustinent tribulationū: qz et ipse laureolā habere merent. Ad
quam quidē gloriā: dignitatē et coronā prenoiatas huius opis n̄t
lectorē puenire faciat omnipotēs deus. Ad cuius laudē: et hono
rem editū est hoc opusculū. In quo a principio creationis cunctarū
rerū: sc̄s ad pfecti iuditij horas oīa breuiter enarrare curauimus
Itaq̄z filioi mei ad quorū instantiā: ac etiā utilitatē ipsum ad scri
benum p̄stuli: si plus: minus q̄z debuerā conscripserim: corrigēda
correctōi exponens: venis dignus apud vos b̄ri veli. Si at p̄du
cibile qd memoria: p̄tuleris: id nō mihi: sed soli deo attribuendū in
dicetis. Qui de oīpotēs oīm i se fedeliter credentiz vt fuit p̄dis
tor: sic et saluator existet in fine seculi amen.

Fat iterum: atq̄z iterū hec oīa que superi? dixerim: scripserimue īde
center: aut que non debuerāt licueratq̄z protulerim: sacre pagine
offerro doctoribus corrigendum.

Ad fratres suos Cartusienses domus sanctorū Jeronimi & Ben
ardi, ppe aduā de imensa charitate dei. **Prefatio.**

Sicut pridie de iteriore hūilitate: & patiētia locut⁹ su⁹ vo
bis dilectissimi fr̄esita & nunc de summa dei charitate
sermonē facere, pposui: vt quēadmodū iuditia dei acerri
ma audistis fieri in sib⁹ pro acquisitione hūilitatis in
salutē. Et iuditia in humilib⁹ p conservatione humilitatis. Ita p
cipere possitis dilucide q̄ & quanta electis suis dñis suauissim⁹ lar
giaſ: & donet his qui tribulato corde fuerit. Quibus sp, ppe fuit: ē
& erit: vsc⁹ ad pl̄umationē seculi. Unde & nos in ipsum sperare de
bemus: q; post temptationes: tribulationes: & angustias, ppter euz:
de gaudio & letitia sempiterna nobis puidere dignabī: dicente
domino. Vos qui secuti estis me: r̄c. **Quid sit charitas dei.**

Esit enim charitas dei in electis in hac lcz mortali vita ni
bil, aliud nisi arra diuine fruitionis: que p diuersa spirituaſ
lia media cognoscit. Media autem principaliora sunt qn
p. Gratia vocationis, videlicz Submersionis, Correctionis, Reſ
ectionis. **Et consolationis.** **De vocatione.**

Gratia vocatiōis est mediū p quod de⁹ quē diligat ad atrium
sue sacre religionis trahit. Unde salvator noster ait. Ne
mo venit ad me nisi pater me⁹ tracerit eū. Ille equidē du
cit & vocat a patre qui nō humana industria ductus, & sua fretus
prudētia audet oia equanimiter tollerare posse: sed aut itima cō
tritione p punctus de peccatis: aut diuino vulnerat⁹ amore a cor
de penitus seculum cū oī gloria sua extinctum esse pgnoscit. nec taq
a x̄tute sua hoc esse credit: sed a diuina oīno euenisce mia veracitē
putat. Nam p seipsum non solum cogitat mundum despice posse:
sed nec i ipso vivere scire optime noscit: dicete dño. Plātato quā
nō plātauit p̄ me⁹ eradicabis: Iō animaduertendū ē in accepta
dis nouitjs an a deo vocati sint: an ab humana prudentia. Nā alij
ducti sunt a natura. Quia aut Saturnus: aut Jupiter predomi
nus ē q̄ sacri morib⁹ dominat. Alij a terrore penarū ifernī trahunt.
Quia forte p̄cupati melācolice gradu quodā: eligūt in hoc m̄do
magl affligi: q̄ i tartareis deputari fauicib⁹. Alij x̄o a dño vocati:
nec naturā sequunt̄ hūgnā: nec tērōrē verēt̄ eternū. S̄z diuina fatū
freti mia i filij dei sui dñi nr̄i Jesu xp̄i honore: & laudē: oīa posse x̄a
citer credūt. Ideo non curant de dilatione probationis sue: quia
iam in corde eorum approbata est voluntas sua.

Unde talib' oia facilia sunt in probatione: kam in vigilijs: qz in ieiunijs: in silentio: et ceteris obseruatijs. **E**t ideo dicit Ab operibus eorum cognoscetis eos. **C**os autem dilectissimi fr̄es imenias deo gratias agite: qz ha fuit vocatio v̄ra: sicut ego exptus sum diuēsis mode: multisq; modis. **A**nde mirabilia dei cognoui: et vidi: et p̄seri in dilecto meo. **Q**ui quin puerul' es: et a.d. F. insecutus: et oino licentiatus pre etatis sue teneritudine: latitabat p̄oculta domus donec puerilis patientia senile suparet austeritatē. **I**deo optia est: et sancta p̄suetudo nostra per annū in seculari habitu grāz expiri.

De directione pastoris.

MEdium vero directionis est p̄ qd deo dirigere aiāz dilecti sui in manu preceptoris: et rectoris: quos ipse elegerit spētia liter, p̄ instructione: et gubernatione electorū suorū. **T**o. pp̄ter deum venerandi sunt: et colendi a discipulis et subditis eorū: ne dñs irascat p̄tra filios ingratos rectorib': ac preceptoribus suis. **A**niaduertite ergo: et videte charissimi si mediū dedit vobis dñs: non dico preteriti preceptoris: sed ad presens rectoris omni hūiliitate prediti: et gubernatoris vobis mediū deo elargit' est infinita charitate ornati. **U**nde in humilitate: et charitate pfecta deus ipse eundē patrem p̄batissimum vos eruditos esse faciat. Itaq; capite ab exēplo eiusdē patris prioris vestri: et meis humiliādi iugū omnī humāe creature ppter deū: sicut hic sanct⁹ p̄ vester in me facere cernitis: in meā correctionē inquaz et vestrā doctrinā. **Q**uid de ei⁹ inextimabili charitate dicā: quā p̄ pace: et salute nr̄a: patriā: dominū: et p̄prios fratres dereliquerit: et peregre profectus sit p̄ intēlos calores. **D**ic laborib' fract⁹ pre magnitudine vie: itinerisq; acēbitate nō fuit p̄turbat: neq; p̄quesitus: sed tanq; agnus mansuet⁹ ad victimā ductus onus benignissime suscepit regendi vos: et me cum tota domo v̄ra: et nr̄a simul. **Q**uid ultra loquar: **H**ic est alter Moyses de quo scriptum est. **M**itissim⁹ erat pre ceteris hoībus vniuersē terre. **B**eatū nos si ei credim⁹ sed ve nobis: et vobis si igrati crim⁹. qz lepra Marie cadet sup nos. **D**iligam⁹ ergo eū ut p̄m̄. **V**eneremur ut rectorē aiāru nostrarum. **E**t ad imaginem et similiitudinem dei colam⁹ eū: qz nob̄ a deo datus est in ducem.

De correctione dei.

MEdium correctiōis sunt ille temptationes quib' domin⁹ superbos recipit flagellat in salutē. **E**t humiles quos diligit: corigit: et castigat. **U**nde non minus p̄ dec aduersa imēsa

dei charitas cognoscitur in electis: quod p[ro]pter cetera alia dulciora media,
Nam quod p[ro]ficiat infantulo lac dulce suruisse genitricis: si correctio
genitoris non corriperet adolescentiam eius: et eum in solidum panem
non abluiisset. Unde quanto maiora sunt vulnera dilectionis: tanto sunt
felitora gaudia patientis. Itaque fratres patienter discite iugum domini
a iuventute tolerare: si senio illud suave et onus leue fieri possit:
scriptura attestatur. Iugum n[on] r[ec]et.

De refectione dei.

Dictum p[ro]fecto refectionis est unde iustitia misericordia dei freno
detesta desistit a plagiis: et virga correctoris repedit: atque ad
tempore abscedit. Tunc quiescit anima et vano timore: et amo[re]
oculi cessant ab intuitu vano. Aures obturant mudo. Lin-
guam veluti diu fessa a murmurante sileat. Manu illicita: et vana deo-
sinit exercere. Similiter a frequenter incessu pedes refrangentur. Memoria obliuiscitur malorum: reminisciturque misericordia dei: et circa licita: de-
uota: et sancta versatur. In quibus similiter rota: et intellectus: que obscuratio-
nibus in tenebras exteriores: ubi aderat fletus: et stridor dentium:
diviso nunc lumine illustrati cernunt quod dei sunt. Voluntas vero stabilit[er]
et fugit in tempore. Mens autem quod captiuam ducebatur per foros: et plateas: per
hospitia coquinata vocem ad choros puellarium: et iuuenientia lascivias per
erorum ludibriis. Nunc tanquam morbo lecto in sinu domini Iesu
soporatur: et dormit. Unde inouat totum: et reformatum in pace reficitur:
et aia: et corpore solidatur: iuxta promissum domini dicentis. Venite ad
me omnes qui laboratis: et onerati estis: et ego reficiam vos. Tunc tempus est orationis
et devotionis: tunc colloquia fugienda sunt: et visitationes: nec non et recre-
ationes sensuales. Sed magis: magisque in solitudine: et silentio le-
ctionibus illis insistere: quibus in humilitate: et charitate reformatus
ille eruditiri possit: cum meditationibus continuis Iesu Christi circa eum natu-
ritatem: vitam: passionem: mortem: resurrectionem: et ascensionem. Et sic p[ro]se-
ueranter agere donec ad ultimum p[ro]ducatur medium p[ro]solutionis.

De consolatione spirituali.

Guitum ultimumque medium p[ro]solutionis est quod suavis domi-
nus sese dilecto suo post eius reformationem in fide: et in huius-
litate p[ro]firmatus ossidere infederit: sive illud prophetete. Gua-
stare: et videte quoniam suavis est dominus. Guastrate iquit primo: deinde
videte ait. Ideo de gusto in sensitio dicendum est. Item de divina
sensu quod a deuotis audiui loquar. Gustatio in sensatione diuer-
sa est: et varia in sensibus. Tamen spiritu domino diffusa est: unde piculo
sa est: et in cognitione valde difficilis: presertim in extensis: quod diabolus

convertit se aliquando in angelū lucis: et similes degustatōes: yisō
nes: et revelationes dare: et offendere p̄t: dicente apostolo. Ipse sa-
tanus transfigurat se in angelum lucis. Non desinā tñ de his vari
etatibus aliqua verba facere: cum remedijs in illis necessarijs et
oportunis. **V**e exēplo cuiusdā iuuēis i diversis sensatōib⁹ spūs

Adīm a quodam iuuene qui dū semel in ambulatorio do-
mus sue ambularet cogitās vnde hoc q̄ tot pulcherrimi
et divites iuuenes: et puelle: charos dereliquētes parētes et
cognatos: necnō et seculum. Et ad sacrū gremium p̄fugiunt reli-
gionum: vbi omnis austeritas vite residet: et severitas morum ad
vngnē obseruat̄. Et quonō tenera ifantia hec oia pati poss̄: et su-
stinerē. Et ecce tunc quedam subita et repentina suauitas facta ē
in pectore cogitantis ita imēsa q̄ yir se confiere poterat a clamo-
ribus. **H**ed ne a parentib⁹ audiret vi manu ora clausa temuit: do-
nec cursu quendā secretū locum petisset. Et quā primū illuc appli-
cuit suauitas illa penitus euanuit. Iuueis autē stupefactus admis-
rans mirum in modū pectora palpare cepit dicere. Quid hoc c̄st
domine: domine mi dolcissime. **N**unquid doc est vnde allitūnē qui
ad brauium currunt sacrarum religionum: Si ita est trabe etiam
me post te in odore vngentorum tuorum: iam capt⁹ sum: et vulnēa
tus: vnde nō deserā te amodo: donec idicabis quid vis et faciam.
Dic adeo iebriatus: bacatusq; amore Iesu xp̄i pm̄sūt: et die noctu-
q; non cessabat aliquādo corde. aliquando ore: exclamare. Vēi dñe
tempta me: vre renes meos: et cor meum. Et ecce audiuit eum do-
minus Iesus: qui tanta suauitate: et dulcedine repleuit viscera ei⁹:
vt persepe p̄stratus volutabat spumas euomendo in superiori so-
lario: vbi secreto habitabat cubiculo: sicq; occurrerat illi pluribus
dieb⁹ tpe orationis. **Q**ua de re ad desiderium deductus est resi-
quendi seculum: eiusq; delitias pedib⁹ cōculcādi: dicente cū pp̄be-
ta. Elegi abiect⁹ esse in domo dei mēi: magis q̄z habitare in ta-
bernaculis peccatorū: et. Ideo ad quendam peritum sese contus-
lit religiosum pro informatione tante rei: cui secretum suum dilu-
cide aperuit. Ille vero vir sensatus ad experimētum gratie dure
increpauit iuuenem: et minatus est eum dicens: q̄ multi talia gusta-
runt: et lapsi sunt in profundum inferni. **Q**ui a p̄ opter suauitates
quam sentiunt deo seruunt et non propter Iesum christum. Nam
dilectores christi in passiōibus pro christo delectantur: nō i gustu-

sensationum. Unde iuvetis ille ad lachrymas cōuersus pollicibus ē nunq̄z ap̄lius talia petē: imo oī conatu similia fugere: et euitare: et ad oī aduersa p nomine Iesu dispōere: seq̄z preparare. Quāobrē p sex fere menses nec ausus fuerat ad celū oculos eleuare pre timore: et tribore. donec in sacra constitut̄ religione ita superatus est a suavitate et dulcedine spirituali varijs modis: certisq̄z horis q̄ ne gare non poterat: sed magis consentire gratie oportuit: et in dño confidere et nutui diuino assentire necesse fuit. Quia p hoc spes: fides: et charitas augebant in eū. Unde fortior habebat in tēptationibz: et in tribulationibz. Et in contumelij humiliari sese magis: magisq̄ sentiebat. Eo qz a demō ab hominibz: et ab ipso deo p septē fere annos grauiter fuerat p̄secut̄: vt ne consolatio: et suas uitias spiritualis aiam seruuli p extollentiā gratiarum deducerent in perditionē. Circa talia plura mihi dirit: que vera esse arbitror: et presertim q̄ dum semel cōpletoriū pulsaret (quia sacrata erat) quidā p̄uintialis siuis tergo illi adhesit: q̄ aduertens de reuerentia patris sui: quam diu non riederat: ad pedes eius q̄z primū se prouolut̄: q̄bens p̄fūnalia eius. Et continuo surgens sensit sc̄tillas dulcedinis p totos corporis artus: quas diu non senserat. Non tū durabat: nec inualescebant donec stratus intrauerit ad quiescēdū ubi imenso videbat obumbrari lumine adinstar solis: tali tantazp dulcedinus magnitudine: et alta exclamare voce cogeret ticendo. Quis es domine: Unde hoc mihi: quia peccator sum: nolo decipi nolo. Adiuua me domine Iesu christe: quoniam nisi a te: talia minime habere intendo. Si tu es domine me tibi cōmendo. Noli me confundere: bene morior: morior: nec huiusmodi dulcorē ferre possum p̄ magnitudine suavitatis illius: et sic iter hec verba deficiebat. Iterum reuertens: ad clamores conuertebat superiorēs: ubi similia faciens: donec hora matutinalis appropinquaret. Timens autem ne propter se scandalum oriref ecclesie exclamādo aiebat. Domine si tu es qui me indignū visitas non p̄mittas offitia tua inordinate transire. Tunc statim soporatus p dimidiā fere horā remansit. Congruo q̄ tempore ictu maximo percussum est scabel lum qd̄ strati adhærebat. Unde exp̄gfectus p̄fat̄ sacrūla: omnia ordinate p̄fecit: que matutinalia decebant offitia. Sp̄ tamē sc̄tillas sentiebat donec ad stratum reuertisset: soporandi gratia: ubi quidē ritu quo ante matutinas valide iam gustauerat a domino

visitabat. Hicq; vsq; ad quindecī dies pseuerauit: r vltra: Et sp
tñ tempore dormitionis more supradicto: tā ante matutinum qz
post matutinū. Deinde quidē multa aduersa: r prospera occurre
runt ei. Aliquando desiderio desiderabat sentire de dño. r tñ non
valebat. Aliquando se putabat abiectum: r derelictum fore. Et tē
amenitate p̄fusus mori videbat p̄ magnitudine dulcoris. Tandem
imutata est manus domini in eum tā valide: tāq; acerrime: vt non
deī amicus ampli² putare. sed iniuratum oīm seruus: r luciferi
filius fieri credebat: siccq; durauit p̄ annos aliquos. Tandem mā
motus domin⁹ Iesus iterū reformauit eum. Et in passione sua ita
roborauit: vt meditationē gustaret vulnerū suorū: r illa lachrymae
billerer ficeret. Affatus est etiā q̄ pluries tpe nocturne dormitiōis
iacēs: aliquando vigilas aliquando dormiendo eleuabat spirit⁹ ei⁹
sup celos. Desciebat tñ vnde: aut quo modo: s̄z videbat sibi q̄ i al
tū nimis diceret: q̄bi q̄ de celo in celū ferebat. Qui quidē celi vi
trei apparebant: in quibus magni solis radia intēsa penetrabant.
In subleuatione vero eius in altū: iextimabili suauitate: r dulce
dine (donec in se reueteret) fruebat. Nonūq; vero (quod creditit)
attestatus est poloū armoniā p̄ prijs auribus audisse. Quoniam
oīm genus musicorum ita distincte: ac diuisē perceperat: q̄ vide
batur celorum vnum plenum fuisse citharizantium in citharē suis
Aliud plenū psalterij. Aliud cimbalis. Aliud in timpano. Aliud
abūdabat choris. Aliud vero orgāis pulsabat Aliud profecto ce
lum in tubis iubilabat ita et quāprimum tali superat⁹ amēitate
in quieto ducebatur sopore vsq; ad congruum expurgandi: ac
surgendi tempus. Aliquando dum in oratione: aut extra esset
affirmabat tali: tantoq; amēissimo sapore: gustuq; mellifluo toto
repleri corpore: a ventre vsq; ad oris palatum q̄ nec verbum fa
cerem nec artus aliquis per se moueri valebat. Alia plura: ac
diversa mihi dicit: que longa essent: ad narrandum. Sed non mino
ra fuisse approbabat que per temptationum aduersitatū: r perse
cutionum afflictiones: r angustias. patiebatur: qz dultia illa: r a
mena que postea degustabat. Altiora protulit: r miranda: de qui
bus loqui humana vereor linguae forte fabulator potius dicar
summe xitatis p̄nuntiator. Attamē vera sunt: r nō mētior. No
uit deus q̄ non a viro mēdaci. plata fuerunt. Nūquid ergo silebo:
nequaq; porro īmo p̄ seqr sermonē de spūali 2gnitōe: r vīsiōe: r cō
silio dei gū. aiab⁹ elechorū, deīn agiā secretū secretorū amici del⁹

Te medio consolationum spiritualium.
O Edum at hoc ultimum; at nonnullum est consolatiois. De quo ait prophetas. gustate et videte tecum ut supra per quod deus non in sensibus corporeis suavitatem et dulcedie sensitiva pernali: aut fortatia visitat dilectum suum. Sed spiritualiter in potentibus que tanta sue potestate: immense sapientiam et charitatem possit cognitionem: gustum: visionem: et intelligentiam per supra naturam percipit: gustat: videt: atque intelligit: quoniam non videt: tecum. Virtus enim dei post corporeas sensationes: et angustias plurimas ita segregari sollet nominumque quod nocivum est sensibus: ut aia non in corpore esse: aut in terra videatur: sed super astra. Et aliquis terram percipit: et totam mundi machinam infert celos: per centro cernit quoniam omnium scrutum. Et hoc dico quod ab amico meo percepit sibi talia euensis spatio dierum multorum. Quod quum ait missam celebraret aut diuinum presulueret officium suppeditare polos: et astra: planetasque sibi videbatur. Et quid de passione meditari voluisse inferi in centrum nonissime spere scilicet lune mente conspitiebat. Verum enim uero quoniam empireum celum versus ascenderem curabat: alios trascendere videbatur celos. Aliquis luminosus aliquis nubilosus: aliquando aereos: aliquis obscuros. Semper tamen in desiderio videndi dominum: non in humana effigie tanquam homines: sed tanquam deum in spiritu: qui nec se ipsum cognoscet humanum: sed a corpore alienum animam nouerat inuisibilem: ac impalpabilem: cognitorem id est cibili. Nam etsi animam suam videat oculis spiritualibus: corpoream tamen lingua indicare nequit. Sic itaque oportet deum per potentiam imensam: et extimabilem sapientiam: ineffabilemque charitatem suam percipitur spiritualiter imensus: sapientissimus: et optimus. Bustat at deus in aia spiritualiter per pacem mentis: et corporis cum abstractae aie ab omni officio corporeo. Unde in deo eleuat videns eum: aut non videns: tam spiritualiter gustat deo. Hic ut a secretario nostro intellexi: quod aliquis tanta fruebat pace in deo: quod si in se: aut extra se esset ignorabat. Verumtamen gustare se dicebat: sed non more sensituum corporalium. Cernitur: et videtur deus non ut predicit in humana forma: sed in spirituali aspectu alieno ab omni naturali cognitio. Nisi forte quando archennum aperitur a domino mirandum: divine scilicet humanaeque unitatis domini nostri Iesu Christi. Unde veraciter cognoscitur quod dominus Jesus ipse est deus verus. De hac vero cogitatione ab eo qui mihi alia aperuit intellecti: quod stupor inenarrabilis invaserit eum: quando dominum Iesum esse deum spiritualiter precepit. Affirmans: testificansque

Quanta sit differentia ab hac spirituali agnitione Iesu Christi: videlicet
quod sit deus: ad illam qua humana: deuota ac plebs adorat: quanta est inter
credere: et non credere: inter certum: et incertum. **E**t hoc solum excepti
attestari possunt.

De visione dei qualiter in spiritu videt: ille qui affirmabat
dilectum alicui spiritu vidisse qualis esset explicare mihi non val
luit: nec ego qualiter cernitur deus vobis ostendere potero. **V**nus
autem illud dicatur vobis quod ab eo audiui. Cum domino non in somno: sed vi
gilando locutum fuisse ita familiariter: sicut solet electus filius cum
proximo patre: proximorum exposcens: petensque ab eo auxilium. Itaque dis
cebat eum vidisse formam invisibilis: et ineffabilis: verum tamen vidisse
eum affirmabat sepius.

Restat charissimi nunc indicare vobis qualiter deus intelligitur.
.i. qualiter noscitur voluntas eius. Intelligit enim deus per correctionem
per inspirationem: per visionem: per revelationem: per experientiam.

Intelligit deus per correctionem quoniam temptationis et tribulatio
trahit peccatorum ad cognitionem proprie misericordie. Unde excla
matio ad celum auxilium dei postulat. Et contritione dei du
ctus prius querit accuratissime: ac nunquam amplius redire ad vomis
tum se proponeat. In hoc itaque agnoscitur deus qui corrigit oem filium quem
recipit.

Intelligitur deus per inspirationem quoniam homo totaliter deditur a deo
nihilque penitus putat se posse: aut sciremus per ea que a domino
in mente: et a se ostenduntur: optime bene virum sanctum et apostolos
probatum cum quo adhibeat proximum: nihil oino in sui honore operatur:
sed solum dei gloriam querendos: custodiendos quod se in paruitate sua
a malo: ac bonum se imitando. **T**unc ois inspiratio in tali homine bona est spiritus.
Nam et si etiam aliter esset: dominus in bonum querentem propter simplicitatem
spiritus illius. Hic de sancto Davide legitur: quoniam inspiratus ut erigeret templum
domini: quod voluntas dei non fuerat. Unde per Nathan prophetam illi annuntiata
uit: ut ad hoc se non intrrompatur: quod vir fuerat bellicosus.

Intelligitur etiam deus per visiones: siue apparitiones. Hic ut
per angelum: per imaginem crucifixi: beate Marie: vel certiorum
sanctorum. Que quoniam bone sunt in principio terrent: et perturbant
et in suopli paruitate querentes faciunt: summo cum timore decepi
tionis: non exhibendo subito fidem. Hic ut beatam virginem: que quoniam audisset

verba angeli turbata est sermone eius: et cogitabat quis esset ista
salutatio.

Tem illa optima apparitio est que allicit hominem ad orationem vocalē precipue sacri: diuinis ostiū. Et ad meditationem passionis Iesu: p̄i cum humili imensoq̄ desiderio diligendi: seruendi: colendi q̄z dominum in spiritu: et veritate: sanctissimeq̄ p̄templationis. Sed apparitio illa que orationis: et diuinis officijs: desiderijq̄ augmentū deprimit: aut obfuscat: diabolica ē p̄periculosa. Sicq̄ dicitur de omnib⁹ sensationibus quātūcūq̄ sint gratiosae: et p̄fortunatiae.

Dicitur reuelationē intelligit de q̄n reuelatio more: aut dignitatis: aut vite lōgitudinis: humiliorē: deuotiore: et prudētiorē p̄ isidias diaboli reddit: cum amplificatōe virtutū: operationum: meditationū: et oīmaliorū honorū operum: sicut fecit sanctus Cassius Narciensis vrbis episcopus.

Tqualiter de itelligit p̄ reuelationē.

Intelligit p̄fecto deus p̄ experientiam q̄n p̄ sacrarum litterarum dogmata istruit homo. Dicitur p̄ Johannem discipulū. Molite credere oī spiritui: sed probate spiritus an ex deo sint. Et apostolus. Noli altum sapere: sed time. Item non oportet plus sapere q̄z oporteat sapere sed sapere ad sobrietatē p̄ experientiā sanctorum in actib⁹ suis intelligit de: et deceptio demoniorū sic in vita sc̄ti Martini legit. Cum dñs Jesus apparuit nud⁹ i forma pauperis ad sanctū opus mie exercendū. Hinde in nocte ostendit se illi ad exortandū illum in operibus bonie. Sed diabol⁹ iniundens ei in forma crucifixi demonstravit se dicens. Adora me: ut adoratus illuderet ei: atq; deciperet. Et beatus Martin⁹ expiēta doctus intellexit q̄ deus non erat: q; petiuit adorari ab eo: cū ipse Martinus die noctis adoraret dominum Jesum. At etiā p̄ placabile apparentiā diaboli i principio: et p̄ x̄ba eius agnouit in mente sua q̄ non erat xp̄s: q; nec reverentia: nec timor: nec humilitas ei oriebat i corde. Verū magis in tumore iactantie aīus ei abhēbat. Itaq; oī sensatio: visio: apparitio: et reuelatio que mentem vobis extollit cū confidentia: et credulitate p̄ prius sensis: ac quiescēdo p̄ silū seniorū: et maxime prelatis talia occultādo exptis. Tunc sane cognoscit q̄ a malo spiritu sunt. Quia doctrina Iesu xp̄i nō est in similibus. Cum dicat dominus. Discite a me quia misericordia sum: et humilis corde.

Nam qui se humiliat non decipiet. **S**ed in bonis inspirationibus
in sanctis sensationib⁹: in visionibus: et apparitionibus saluberrimi,
mis: necno in diuinis exaltatis reuelationibus. **S**ed qui se exaltat
in similibus humiliabit ab eo qui decipit eum.

Conclusio exhortatoria

Ego cauete vobis: cauete fratres mei obsecro ab omni
spirituali superbia: et deceptione. **S**ed magis humiliamini
sub potenti manu dei: et subditi estote oī humāe creatu
re ppter deum: si summam dei charitatem cognoscere
vultis in vestra vocatione: correctione: gubernatione: refectione: et
consolatione: cum diuina dei intelligentia: p inspirationē: visionē
et reuelationem: **P**er que omnia: et singula dñs Iesus xp̄s eruditat
alias vr̄as: vt q̄ fugiēda sunt fugiatis: et q̄ tenēda sunt ope pficiat
per infinita secula seculorum. **A**men.

Date veniā obsecro si moram traxerim nimiā in responsionibus
dandis. **A**lt si inscribēdo min⁹: plusue q̄z decuit dilataueri me: sci
tis enim qm̄ a familiaribus detrahor negotijs. **S**ed a charitate
que omnes supat sensus allitior ad scribēdū: ea forte que nec scio
nec vidi: nec gustavi. **S**ed unum illud fateor q̄ non mentior in oī
bus que superius locut⁹ suz. **V**erūt̄ me sp̄ humilitate qua possu⁹
correctioni: et emendationi tam maiorum: et equalium q̄z minoruz
dispono et offero. **V**alete in dño sp̄. **E**x sancto andrea de littore.

Frater Jobannes ad fratres suos Carthusienses **M**atauine car
tusie habitantes: de humilitate interioris: et patientia yera.

Fratres in Christo charissimi fm̄ deum et ordinem
Sed fm̄ intimā cordis mei charitatē suavissimi fili
oli mei. Obligor equidem non parcere calamo: aut
attramento: nec etiā mibi ipsi: donec vobis satissim⁹
cere in quantum valeo studeam. Presertim de spiri
tualibus de quibus vt curam haberetis semper cōmendau⁹ vos
bis: q̄z temporalia ad votum veniunt quum spiritualiter viuim⁹:
Habetis enim apud vos exemplar oī virtutum: quē non solum
tanq̄z patrem diligere tenemini: imo potius tanq̄z deum colere
obligamini. **Q**uoniam ad dei imaginem: et similitudinem eum recepi
tis: et bene merito: q̄z exemplum Christi vobis idicat: et manifestat

iuxta illud. Exemplū enī dedi vobis: vt quē admodū ego feci: & vos faciatis. Quod enī dedit saluator exēplum: nū. Discite a me: quia mitis sum: & humilis corde. In quem ergo aliquem alium hominem maiore viduīs similitudinē: & imaginē similitudinis: māsuetudis: & humilitatis cordis qz in venerādo patre priore yro. Hoc quidez fateor qd a me tale munus suscipere nō potuīs. Di vero ab alijs aliquibz viduīs: aut andis tantā tālēqz benignitatē: nunqñ tñ credo maiore p̄cipere potuīs.

Exhortatio ad humilitatē. Discite itaqz humilitatē si exaltari in dño optatis: qz qui se humiliat mente: aio: & corpore: moribusqz exaltabit in gratia spūali.

De humilitate. Quid nā sit humilitas: ego qz tot⁹ supb⁹ sum virtute mea manifestare nequeo. Sed quid ab exptis aliquā p̄cepi paulisper indicabo. Humilitas est virtus qua hō verissima cognitione sibi vilescit. Humilitas enī pfecta illa dicit que non in extēriori apparentia solum ostendit: sed que prostrata in abyssali sterquilino cū sancto Job: ylcerib⁹ pleno patientissime iacet: putas sp̄ ex digno merito oia pati: & multo maiora: imo dico peiora mereri propter antiquā: & presentē abditionē: necnō causa future superbie nostrae. Unde veracissime cernit infinitā: & inuisibilē esse dei pietatem: que non iuxta metiū: sive demeritum iniquitatēs nostre puniri nos sinit a demonibus. Et si quid tñ pmittit: ad nostram desinit correctionē cuenire: vt sufficiencias nostras: prudentiā: & sapientiam humācē carnis a nobis totaliter separe conemur. Et in suip̄tis us dei auxiliū gremiū nosmetipsos tanqz ifantes modo geniti prostratos pitiam⁹. Sed qz humana virtute putamus resistere posse tēptationibus dño pmittēte in baratrū descendim⁹ inferni: ybi occurrit nobis terribiles demonū aspectus ad terrendum: & ad destruendū presumptiones nostras: & loco bonarum cogitationū infestrunt nobis cogitationes pessimas supra terminū potentie nostre kali tantoqz defectu virtutum: vt quasi insipientes: & sensuales totaliter remaneamus: & presertim in tēptationibus fornicādi. Disuina tñ (vt predixi) pmissionē ad humilitatē acquirendam.

De tēptationibus supborū pficiētiū p̄ diuinam dispensationē: vt electi humiliēnt. Num ait beatus vir qui suffert tēptationem.

Hec etiā tēptationes sequunt: frequens sēz & subita indigatio ex defectu pprie voluntatis: qz cuz cito quod petit: aut querit temptat⁹ non obtinet: irascit⁹ qz primū: litigando infra semetipsum: aliquā in sermonibus increpando palam maiores:

equales: miores cōtemnēdo cētēos: seipsum excusando. Unde in errore⁹ maximū mentis, p̄strād: errādo p̄ diuersas machinas: ⁊ seditiones: vsq; in propriam mortē p̄ dei honorē: ⁊ gloriam: ⁊ ordīs honorē: minando maiori⁹ suis de iteratione: ⁊ occisiōe: de familiā ⁊ de opprobrijs q̄z plurib⁹: ⁊ de alijs iterationibus pessimis. Humiliter post hec ad fatuas mēs labit cogitatōes derisorias: plēasq; rēsu. Deinde in planctū p̄uertit ⁊ lachrimas: p̄siderādo miseria sui ipsius: semetipsum contemnēdo: honore⁹ pprium deltruēdo: ita ⁊ p̄fusionē opprobrij semetipsum multis modis in manib⁹ demonū esse sp̄itiēs desiderat pessimo aio: affectuq; illecebri in mundum p̄misceri cum viris: ⁊ mulierib⁹. Et p̄uersari aliquā cū p̄incipib⁹ sculli. aliquā cū vilissimis populis: cū qb⁹ vagari sp̄iñsp̄iēter valeat: prophetando de futuris contingētib⁹: murmurādo: ⁊ detrahēdo: ⁊ d̄ se, p̄noscicādo multa ipossibilitā sup̄ posse suū: ac iaudita. Hec quidē que dixim⁹ tēptationes sunt supborū p̄fittentiū circa aiām ipsorū confusione. In acquisitione tñ būilitatis: v̄t inde p̄ficiunt p̄tio vana pprie reputationis oīno extigu aē: ⁊ irritē.

Inde corporalibus tribulationib^z supborum.
ille at tribulatōes: et angustie que supbis p̄fitientib^z i corpore occurrūt diuerte sunt et graues: et aliquib^z terribiles fūt. Quarū aliquas nō nullasq; hic ifra ad doctrinā vīaz: et correctionē intimabo i dicabone. Que sunt hec: dolores: infirmatates incurabiles: occursus homī impiorū: famie euidentes. Indere in manus tribulantiū horribiliter: sicut q; incident in latrōes et sicarios. Unde expolianū: verberantū: aut feriuntū sp cum terro: et atz repentio timore. Aliqñ minas patiuntū demonū. Aliqñ incident in lapides: et ab eis pcutiuntū: vel a canib^z: aut a feris morduntū: vel ab alto cadūt. Unde aut manū: aut pedū fractionē recipiūt. De nich⁹ in egestate maximā cruentabunt: donec divina misericordia de p fundo lacu miseriariū illarum ad priam cognitionē deducere dignabitur. Unū manifeste tē pgnoscent supbi pfitentes calamitates suas: et impossibilitatē eorū ad resistendū. Sed iā q; milites supati: et duicti i oib^z sceleribus: et aliq; tā mente q; corpe pstrati sunt sic David et Magdalēa: sicut et plimi scētorū patrū corporaliter ceciderūt. Et hec oia ut predixi ob supbiā nimia insupportabile ep: ambitōes occurrūt qñ ad deū queri: et a seculo recedendo: ad portum sacrarū religionū accedit. Ubi supb^z monach^z studet nō būilitatē inqrē p opprobria et correctōes: s; magis sapiaz: et reputatōes instat inuenire: vidēdo aspitiēdcp in oculis suis oga xtuosa q; egit: facit: vel factu

rus est. In spitiō etiā alteri⁹ defectus: ⁊ peccata aliorū ademnādo donec dom⁹ supbie sue vsc⁹ ad celū ascēdat. **A**nde necesse ē vt dñs q̄ huīus de stercore seculi erigit pauperē peccatorē: vt colloc⁹ eum cum p̄ncipib⁹: cum p̄ncipib⁹ populi sui sacrarū religionū. **A**t iterū p̄ supbiā in religione nup acquisitā necesse est idē p̄ficiēs ad euacuationē illi⁹ iterum in feces demergas: donec cū sc̄tō David vt sup̄ dicat. **V**ermis sum ⁊ non hō: opprobrium hoīm: ⁊ abiectio plebis. Ergo quāto magis in religiōe supbiē: tāto magis: magisq; in pessimis tēptationib⁹: imo ⁊ in scelerib⁹ eūcīl. **I**ccirco vēissime inqt. p̄pheta. **H**umiliat⁹ sum ⁊ liberavit me: q̄ humiles deus spū salvabis. **D**igna est igī virtus humilitas.

De remedio supradictarū tēptationum.

Ribulations: ⁊ agustias audiſſis supborū p̄ficiētiū. audite et nunc auxiliū ſuffragiūs eorum. **E**t enī patientia mater afflitorū: quā q̄s querit: aut desiderat eā iſfallibiliſter recipiet: ⁊ obtinebit illam. **N**ā eti⁹ viriliter corporaliter q̄s possidere non valet: si tñ desiderio illā cupit vendicare: maiorē in modū eā habet q̄s si manifeſte ipsam teneret. **O**m̄ dicunt ſacri doctoēs q̄ magis aliquj̄ mereſ: ⁊ maius meritū eſt velle credere quod credē non p̄t: q̄s qui faciliter credit. **T**ic aliquj̄ magis mereſ velle dolere de peccatis ⁊ criminib⁹ ſuis: atq; exceſib⁹: q̄s poſſe ad beneplaciſtum p̄doleri: dicente p̄pheta. **D**esideriū pauperū eraudiuit dñs preparationē cordis eorū audiuit auris tua. **H**oc at dixi q̄ si forte p̄ diuersas demonū occupationes in mente: ⁊ corpore patientiam illā ⁊ fortitudinē in tēptationib⁹ habere nō poſſum: ſaltez habē illā in desiderio ſuperioris rōnis oīno velim⁹. **Q**uiā deus iudicat nos: ⁊ nra fm arbitriū ſuperioris rōnis: ⁊ fm voluntatē: ⁊ iudiciū animi nři. **E**t non fm ea que nobis iūtis: q̄ ūnitib⁹ portio ſensualis inferior aduebit: ⁊ p̄ducit. **Q**ualia ſunt volubilitas imagi- num: ⁊ fantasiarū: ſimul⁹ carnis illecebroſus: aut vindicatiū: aius ⁊ similia: vt ſup̄ ſcripſim⁹. **I**deo dico vobis q̄ aut patiētia: aut volūtas patiēdi eſt illa x̄tus q̄ mitigat ſnuaz dei p̄ ſupbos: ⁊ elatos: p̄ficiētes: marie religiosos. **E**t ita placabilē reddit manum dñi p̄cutiētē. **A**t vnde fulgura pcedebāt: ⁊ tempeſtates: inde par: gaudiū ⁊ fervor: pueniūt. **Q**uiā patiētia eſt m̄ ūnolatōis: ⁊ dñi ūni dei: ſicut dñ in psalmo. **O**m̄ tu es patiētia mea dñe: dñe ſpes mea a iūnētuſ te mea. **E**t humilitate iterū. **M**ouētis iſup ſuicoli mei q̄ ſi humiles eritis: ⁊ patientes: mirabilis dei videbitis: gustabitisq;

Quod oculus non vidit: nec auris audiuit: nec i^r cor ho^ris ascendit. **N**ō tamen q^{uod} donec vixeritis q^{uod} scip^t tribulationib^{us}: vel i^r temptatiōib^{us} trāsire valeatis. **E**d sp sicut sancti patriarche: r^e pphete: sicut Johā nes baptista: r^e dominus Jesus christus in tota vita sua passus ē et pati fecit apostolos cum ceteris sanctis suis. **U**nde ipse ait. **Q**ui vult venire post me abneget semetipsum: r^e tollat crucē suā quōd tice: r^e sequat me. **C**ruix at amicorum dei sunt temptationes infra scripte ad humilitatē conseruandā: sicut fuerunt supiores temptationes in superbis ad recuperandā humilitatem.

Temptationes vero que ex spirituali virga dei sunt ad ang
mentū sie humiliū: vt excite: p^{ro}bet: r^e mundetur: sunt iste:
Videlic^t pigritia: vnde nequit tps preparare ad orandum
legendum: meditandum: r^e glia virtuosa opera ad exercitādū. **N**em̄ occurrit quedā grauitas corporis cum lassatione membrorum: ita
vt quū iacet laboriosum est exurge: si sedit surge nequit. Itaq^t cog
nita p^{ri}pria tepeditate remāet mēte cōfusus r^e corpore. **M**len^t dos
loribus est: q^{uod} nō videt obligationibus satisfacere posse: r^e q^{uod} orōib^{us}
q^{uod} devotionib^{us} spiritualibus: r^e virtutibus corporeis: r^e exteriorib^{us}
Vnde ad horā tanta in diffidentiā cadit: vt a deo derelictus se
exist met ppter obtenebrationes varias cogitationum diversarū
ex d^{omi}nō factu humāni auxiliū. **V**nde egestas maxima corporalis illi orī
sie cum messitia: afflictione: r^e angustia infinita. **A**lt nec memoria
remunisci p^{er} miserationū dei. **N**ec capar ei ratio ad credēdū nec
voluntas ad concupiscendū eternam gloriā: q^{uod} iā a deo segregatā
se conspicit. **E**x his pfecto temptationib^{us} ex quibus acquirit mōas
chus vite solitarie meritū in suip̄si^{us}: ptectionē r^e ad humilitatē: r^e
cor contritū elicitandū vnde accuratissime ad creatoris sui desider
rium deuenire studeat. **L**ivia tñ dispensatione oculte: modoq^t ino
dicibili iuxta necessitatē: r^e utilitatē aie religiosoū humiliū hec
pueniūt: ne vltra debitū seipsum extollat: nec sapere plusquā opor
teat inquirat: sed magis in timore: r^e tremo: e suā opereē salutē in
ligi: um ois pfectionis p auxiliū dei.

Temptationes contra temptationes.
Dunc at restat ordo obseruādus p temptationes tā superborū
q^{uod} humiliū in auxilium r^e fauore reūm spiritualiū. **E**t pri
mo ante q^{uod} temptatione occurrat parat^r sit sp monachus tota
intētione refūndi: non propria virtute: sed diuina misericordia

auxiliante. Unde sollicitus sit inquantū p̄t: nec sibi parcat in labore: in orationibus dicendo. Et ne nos iducas in temptationem. Quia vaciter hoc et cognosco p̄ me metipsum temptationibus resistere non posse nisi tu deus: et tu domine Iesu tuum mibi auxilium prestaueris. Deinde a meditationibus nō cessare: lectionē quottidiana frequētare. Necnō in ceteris exterioribus: et corporalib⁹ auferit atib⁹: p̄ententib⁹: virtutib⁹: moribus sollicitate exerce. Ut q̄m egestas spiritualis et incursus demonii ingruerit: propria conscientia de ignavia: et pigritia eū argue nō possit: cū i p̄ ace eis an ad uetū temptationū.

The remedio faciendo i ipsa temptatione.

TEmpore vero temptationum quando superbus et humiliſt preualere se non p̄t in mente p̄ desiderium: aut p̄ voluntatem mundā et expressam ore ad minus dicat. Nolo dñe: nos lo: vide q̄: me continere nō possum: domine miserere mei. Esto brachium meū: et salus in hac tribulatōe. Qui p̄t corde: et ore oret: et manus: et corpus inquantū valet: et p̄t refrenet: et sustineat imobilementem eleuando in deū. Et de semetipso totaliter p̄dolendo: increpando et vituperando semetipsum oībus opprobriis et detractiōnibus donec temptatione illa pessima recedat.

Quid agendum sit quū hostis est denictus.

Sero inimicus superatus et denictus remanserit nō putat victor virtute sua hostem debellasse. Sed diuino auxilio diabolum superatum fore p̄siteat hūiliter ac denote. Unū elevatis manibus clara voce dicendum est. Non nobis dñe: nō nobis: sed nomini tuo da glorię. Itaq̄ dulcissime dñe suauissime Iesu Christe p̄firma hoc qđ opatus es in me miserere mihi peccatori qđ deus meus es tu et p̄tector ac susceptor aie mee. Unū dicat in laudē dei et dñi Iesu Christi tāq̄ puer paruul. Laudate pueri dñm. usq; in fine et ad ordinē redeat deuotionū suarum.

The ordine post lapsum commissum.

Pro forte (qd̄ absit) p̄mittēte dño ad eradicādā superbiā et p̄suptōz superatus remāserit. Adore Paulū: nō ad despatoz sed ad deimiaz fugiendū est sperās spi dei bonitate et dñi Iesu Christi clem̄tia q̄ mortuus est p̄ peccatoribus. Et mulieri dephē se i adulterio vēia dedit. Agdalena ad se traxit. Latrōi padisuz p̄misit. et Longio lumen et salutē p̄cessit. Sic oīb⁹ faciet peccatorib⁹ q̄ p̄trito aio: et corde aut desidēo p̄tritois ad deuz hūiliter accedē nō erubescunt: magis p̄ auxilio et suffragio ei ip̄m quest petunt et vacat ordiemarie iſrascripto.

Te modo seruando quando ab iniuncto superamur.
Qum quis a spū blasphemie: a spū ire: aut concupiscentie:
mente vel corpore supat² remiserit: quāto cit² p̄ dicat
clara voce. **M**iserere mei de². vsc̄ in finez genibus flexis:
manibusq; ad celum iunctis. **H**einde pistratus extensis brachis
in similitudinē crucis: quasi corā crucifixo Iesu dicat. **P**er psundis
vsc̄ in fine. **H**einde surgat et si plāgere p̄t non cesset a lachrymis
donec currat ordinē totius passionis cu M̄ter nr. **A**ve maria
pectus peutiendo. **H**einde pertat se ad lectionem spiritualis do-
ctrine: sicut sunt vita: z collationes patrum: aut similia in quib² le-
ctionibus lapsus requie inueniet: z modum reparandi: z resistendi
obis temptationib²: z in sui auxiliū: z p̄ satissimā erroris sui dis-
ponat se tpe quo poterit septē psalmos pniāles cū letanīas psoluē
sq; cum disciplia in memorā passionis Iesu xp̄i. **D**eniq; currat ad
sui prelatū vel custodē anime sue, p confessione cū preparatōe op-
probriuz sustinēdi: z correctionē recipiendi. **N**ecnō z p̄ pniāz tota
liter satissimā: nisi forte talis fuerit cā que excessum: aut formā
z modū excessus licite videret occultari: non tamen forma peccati
tacēda est. **I**deo beati sunt illi q̄ tales habēt rectōē animarū bes-
nignum: z mansuetū: z exptum in similibus: de quo dubitare non
oporteat cor suū totaliter apire. **N**am cum omnibus nisi cū ex p̄t
omnia aperire periculōsum est: ne inde peccator in desperatōz ins-
cidat ppter insipientiā confessorum.

Conclusio ac breuis exhortatio ad humilitatem z charitatem.
DOs itaq; filoli mei charissimi coam̄ hūilitate inq̄re. **S**tu-
dete charitatē dei: z primi yēdicā. **E**t cū orōib²: x̄uotōib²:
cēmonijs: alijsc̄ z suet̄ corporalib²: z spiritualib² exercitijs
vestris: in solitudine: silētio: z ieūnij: pseuerare ne diabolus supad
posit vos. **S**ed magis vos ipsum: auxiliāte domino: q̄ non pmittit
ti p̄tare sup id qđ potestis: sed facit cū temptatione puentum vt pos-
sitis subsistere. **C**auete ergo vos ab ingratitudine: ne cum ingrato
Adam de paradiſo expulsi sitis. **E**t cū Iuda in baratru inferni deij
tiomini: **D**ominus sit sp̄ vobiscum. **E**t si quid minus clare: z diffi-
se locutus sum: familiariter egi. **G**alete. **V**erūt̄ in obis que mis-
nus q̄z catholice: aut religiose affatū me nouerit q̄spiam doctior:
atz prudētior: non illi solū: verū eniuersis z p̄i fidelibus cultoriis
husq; corrigendum: castigandūue ipsum constituo.

Libellus in preparatione infirmorum: et in dispositione morietur
qui slos vite interpretatur. **E**xordium.

Mbre bonorum parentum qui tam etsi facultate te-
nui sint ac pauperes: filiorum tamen vnicuique de iusto
pia sua legare: ac impartiri solent. Ita: et ego de pri-
tate ingenii mei non defecit inquietum valui: singu-
lis spiritualibus filiis: tum clericis: tum religiosis clau-
stralibus: tumque secularibus: cuiuscunq; conditionis existentib; os-
fitiosissime offerre portionem ad bene beatissimorum vivendum oportu-
nam. Ita dumtaxat ut hoc in seculo sicut et in religione degentibus
normam ritumque seruandum conscripserim. Residuum deinceps ege-
statis doctrinarum mearum in egrotantibus filiis: et de hac vita mis-
grantibus attribuere insitum: ut leto iucundoque lectulo consistere
eo possint: vel inde ad superos queant euolare. Verum ne quodico
gruum fari videar: pitissimum sacre sancteque ecclesie doctoribus: osa
singulaque correctioe dig corrigenda constituo. **T**abula

Libelli huius divisionis in tres partes disponit: ut infra patet.

De prima pte.

Divisa etenim pars que suffragatio appellatur infirmorum capitulo
xii. dividit: ut infra patet. **C**apitulum primum de ex-
hortatione confessionis. **C**apitulum secundum de aspersione
aque benedictae. **C**apitulum tertium de tertio spirituali remedio co-
fessionis. **C**apitulum quartum de quanto remedio ordinis alieno.
Capitulum quintum de devotarum missarum oblatione. **C**apitulum vi.
de remedio diversarum elemosinarum. **C**apitulum septimum de re-
medio in dispensatione rerum externarum. **C**apitulum viii. de remedio
satisfactionis. **C**apitulum ix. de remedio communis. **C**apitu-
lo x. de remedio constitutae se in manu domini. **C**apitulum xi. de reme-
dio tradendi cura corporis sui patrum et me. **C**apitulum xii. de remedio orationis
sue mentalium: sue vocalium: coram domino ibi Christo. **D**e secunda pte.

Secunda enim pars que professionalis de eruditio: duas hanc divisiones.
Prima divisionis secunde pars. **P**rima divisionis continet capitula. xii. videlicet.
articulis fidei: et de eorum approbatioe: et de virtutibus oppugnantibus: illis
Capitulum secundum de decem preceptis legis. **C**apitulum iii. de
filii domini. **C**apitulum quartum de vii. muniberibus spiritus
sancti. **C**apitulum quintum de septem peccatis mortalibus.

Capitulum sextum de virtutibus theologicis **C**apitulu septimū de virtutibus cardinalibus. **C**apitulu octauum de sacra mētis ecclesie. **C**apitulum nonum de septē operib⁹ mīe corporalibus. **C**apitulum detimū de septē opib⁹ mīe spūalibus. **C**apitulum yndecimum de octo beatitudinibus. **C**apitulum duodecimum de quinq⁹ sensibus corporeis. **C**apitulum tertiu decimū de casibus papalibus. **C**apitulum decimū quartu de casibus episcopilibus. **C**apitulum decimū quintu de casibus pcessis reuerendo dño patriarche q̄ summū pontificē i toto dñio venetiarum. **C**apitulum decimū sextu de casibus quos reuen dus dñs patriarcha sibi reseruat. **C**apitulu decimū septimus de casibus concedendis plebanis ⁊ prioribus. **C**apitulu decisimū octauu de voto vtrū egrotus ⁊c. **C**apitulum decimū nū de absolutione generali pcessa a papa psonis ordī cartusiensis. **C**apitulum vigesimum de forma absolutionis qbuscūq̄ psonis in articulo mortis. **C**apitulum vigesimū primu de modo conseruandi animā egrotantium qui plenariam ⁊c. **C**apitulu vigesimū secundū de approbatō ⁊ seruatois aie illorū ⁊c.

Secunda diuisio secunde partis.

P Ecunda diuisio que dicitur de consilijs continet capitula septem. videlicz. **C**apitulum primum de consilio besneuendi. **C**apitulum secundum de conuersandi pſilio. **C**apitulum tertium de consilio circa familias cū suis h. **C**apitulum quartum de consilio circa artifitia mercantie: ⁊c. cum suis paragraphis. **C**apitulum quintum de consilio: ⁊ modo sebabendi in consilio: ⁊c. cum suis paragraphis. **C**apitulu sextum de ptractionibus licitis. ⁊ illicitis cum suis paragraphis. **C**apitulu septimū de dieb⁹ festinitatibus ⁊ solemnibus sanctord

Ve tertia parte.

Tertia xpo p̄ q̄ pparato eternalis obediētiū appellat tres h̄z diuisiones: quarum capitula iferius annotanf. **C**apitula prime diuisionis. **C**apitulu primum de missa dicenda morienti. **C**apitulum secundū de passione rpi. ⁊ alijs orationibus: ⁊c. **C**apitulum tertium de asperzione aque sancte. **C**apitulum quartum de unctione. **C**apitulum quintum de orationibus dicendis que ⁊c. **C**apitulum sextum de officio defunctorum. **C**apitulu septimū de elemosinis fiendis ante exitum ⁊c.

V Capitula secunde divisionis sunt quattuor.

Capitulum primum de vita inani gloria in exequiis mortuorum
Capitulum secundum de electione tredecim pauperum in memoria Christi et apostolorum. Capitulum tertium de religiosis viis beneficiatis.

Capitulum quartum de diversitate religionum: atque missarum fratrum et orationum monialium.

V Capitula tertie divisionis tot sunt quot sunt orationes dicende in recommendatione animarum defunctorum: ut infra patet. Una quelibet oratio est unum capitulum.

Mr Narratio prime partis libri huius:

Exhortatio confessoris in promittendo sit: siue omnino in spe siue liberationis indicando habeat. Nisi forte fuerit per maiorem languentis salute a domino decretum illum in sancto Iohanne sinu collocare: quod dilucidissime inferius conscriptis rebus mediis cognosci poterit: que sunt. A spersio aquae sancte Verae confessio. Integram satis factio Deuota pmiuio. Oratio metalis, ppria Oratio vocalis, ppria Oratio aliena Missarum deuotio Elemenstarum metta. Orationis rerum extenarum. Constitutio salutis metris et aie in manu domini. Oblatio cure corporis petribus cognatis: et medicis. Capitulu primu de exhortatione confessoris: que est in his verbis videlicet.

Gaudete filii: ecce dominus misit me ad te ut reddam tibi valitudinem aie: et corporis. Noli obsecro de hac corporis egrediente conturbari: aut terreri: quoniam hec infirmitas non est ad mortem: sed ut discas disponere vitam aie: et corpori tui in voluntate domini dei: quia aiam tuam creavit de nihilo ad sui imaginem: et similitudinem. Et plasmavit de terra corpus tuum: vitam tradidit aie immortalem: corpori tuo vita tribuit vegetatiuam: sensitivam: et rationalē. At ilup liberum donauit tibi arbitriu opere: siue volenti salutis pmiuio: vel pprie damna tuis demerita vindicare. Uelis igitur toto corde: totogloria in dei tui creatoris: et salvatoris voluntate: atque manus priuincide te committere: agat quicquid libet. Nam quicquid fecerit de te sumus: perfectura sunt tibi. Ergo gaudete: et letare in domino nostro Iesu christo. Fili charissimi incipiamus in iustitia salutis tractare: ut inde quod de te dominus deus agere decreuerit perficeremus: valeamus: dilucidissime. Si tu tamen simplici corde creditis illi: cum et ipse dicat. Qui credit in me etiam si mortuus fuerit: et ois qui vinces et credit in me non morietur in eternum.

Capitulu secundu de secundo spirituali remedio. Sicut aspersio aqua sancte super infirmum et lectulum eius cum bis verbis.

Asperges famulum tuū dñe Iesu xp̄e et mundabit. lanabis
eum: et sup niē dealbabit. Exurgat de⁹ et dissipent inimi-
ci eius: et fugiat q̄ oderunt eum a facie. Non nobis domine
nō nobis: sed noi tuo da gloriā. Exurge domine adiuua famulū tu-
um: aut famulā tuā: et libera eum ppter nomē tuum. kyrieleison
Christeleison. kyrieleison. Christe audi nos. Christe exaudi nos.
Pater de celis deus miserere ei. Fili redēptor m̄di deus
miserere ei. Spiritus sancte deus miserere ei. Sanct⁹ de⁹.
Sanctus fortis. Sanctus et imortalis. Agn⁹ dei q̄ tollis pec-
cata mundi miserere nobis: et famulo tuo languēti. Agn⁹ dei
qui tollis peccata mundi miserere nobis: et famulo tuo: sive famu-
le tue. Agnus dei q̄ tollis peccata mundi dona famulo tuo
valitudinē: et salutē anime: et corporis sui. Oremus.

Dilecta quesumus domine aiam istam: et habitationes hanc
et oēs insidias inimic⁹ ab ea lōge repellas: et angeli tui sc̄i
habitent in eis: qui famulum tuum: et nos in pace custodis-
at. Et benedictio tua sit sup eū: et sup nos. Per dñm n̄m ih̄m tc. Oremus.

Onipotēs sempiterne deus salus eterna credentiū et au-
di nos p infirmo famulo tuo: p quo mie tue iploram⁹ auxi-
lium ut redditia sibi sanitate gratiarū tibi in ecclesia tua referat
actiones. Oremus.

O Iesu in cuius nutibus vite nostre momēta decurrunt etau-
di nos p famulo tuo: p quo miās tuas egrotatē iploram⁹
ut de cuius piculo metuim⁹: de eius salute letemur. Oremus.

O Iesu infirmitat⁹ humāe singulare p̄sidū: auxiliū tui sup hūc
infirmum oñde xtutē: et ope mie tue adiutus ecclēsie tue
sancte incolmis representari mereat. Per Christū dñm
noſtrum. De buiusmodi enim orationibus Jacob⁹ in canonica. C.
v. asserit. Multū enī valet deprecatio iussi assidua.

Lapitulū tertium de tertio spirituali remedio confessionis.

Confessio mūda: et imaculata: integra: et x̄a: et generalis: sumo
mo studio: summaq̄ diligētia pscrutāda: atq̄ interroganda
est. ordinate atq̄ discrete: non tñ in dilatōe tpis: sed breuitē
dilucide tamē. Interim x̄o ordinanda sunt disposita: et accommoda-
ta aurilia spiritualia: que sunt hic infra. Guadendū est egrotatē le-
gandū nouo hospitali iuxta facultatē suā: ut inde plenaria idulgen-
tiā p̄sequi possit. At qñ p̄fecerit: et absolut⁹ fuerit: instruct illuz ad

Hseruādū se i ea ipsa īocentia: ut habeat i fine hui libelli: dicente
Petro scđa tertij. **V**os igī frātres prescientes custodite ne īspī
entium errore traducti exēdatis a ppria firmitate:crescite vero
in gratia: et in pgnitione domini nostri: et salvatoris Jesu ch̄risti.

Capitulum quartū de quarto remedio: videlicet orōnis alienē.

PItat ad diueria obseruantū monasteria tā religiosorum
q̄ monialium et orient. p recuperatione salutis: valitudis
q̄ aie: et corporis huiusmodi egroti. **A**nde Jacobus. **O**ras
te pro iūicē ut saluemī. **C**api. v. o deuotarū missarū oblatōe
De Trinitate .i. **D**e spiritu sancto .i. **D**e Cruce .i.
De dominica .i. **D**e angelis .i. **D**e prima dominica
adūetus p patriarchis .i. **D**e dominica scđa p ppbeti .i.
De apostolis .i. **D**e euāgelistis .i. **D**e martirib⁹ .i.
De confessoribus .i. **D**e virginib⁹ .i. **D**e omnibus
sanctis .i. **P**ro omnibus defunctis .i. **P**ro misericordiā
et magis derelicto in purgatorio .i. **V**erūtū aduertendū
est ne ritus huiusmodi missarum causa superstitionis offerat: vñ
de arbitretur aliquid plus: minusue operari apud deum valeat: q̄
ip̄ domino placuerit: aut iūcta quantitatē: et qualitatē deuotōis
egrotantium. **H**oc at gratia pietatis: maioris q̄ deuotōis adden-
dum est: ut in huiusmodi missis dei: et beate virginis. beatorū spi-
rituum: oīm q̄ sancotorum sanctarumq̄ dei suffragiūz: subsidiūq̄
poscat: domino dicēte. **Q**ui petit accipit: q̄ querit inuenit: pulsanti
aperietur.

Capitulu sextū de remedīs elemosinarū diuersarū.
Alaudem domini nostri Jesu christi: et apostolorum suorū
qui patrē eternum pro egrotante interpellare dignet: ut
salutem et valitudinē anime: corporisue illi donet: ipso atte-
stante: et dicente. **N**elius est facere elemosinam q̄ thesauros au-
tri reponere. **Q**ui faciūt elemosinam: et iūstīa saturabunt in vita
fiant. xiii. elemosine i panē: et viii et viii soliduz: p quolibet pa-
pere. **Q**ue elemosine distribuant in. xiii. pauperibus habitantib⁹
circa domum: vel in contrata ipsius egrotantis: ut in euāgeliō:
Absconde elemosinā in corde pauperis: et ipsa orabit ad tñm. p te
Pro satisfactione operum misericordie corporalium. Inducere ali-
quem puerum mēdicum de omnib⁹ indumentis: ut dicat domin⁹.
Nudus eram: et induiſſi me. **L**pro liberatione incarceratorū
tribuere elemosinā.

Pro subsidio infirmorū ad aliqua hospitalia. **P**ro infantīū: **egi-**
num: viduarūq; sustentatōe. **C**apitulū septimū de re
medio in dispositione rerum extremarum pacta confessione.

Desiudendum est egroto cū casus sepenūero: sperate ocs
currat diuersi valentibus: qnto magis languētib^z euenire
sopinate mortis euentus possit: et accidere. Quare nec de
se: nec de rebus suis disponere valeret: Itaq; optimū sanctus atq;
laudabile opus est in rebus externis ordinē ritumq; apponere.

Capitulum octauum de remedio satisfactionis.

Suadendum est enī egrotati ut si facultatē satisfaciēdi has
bet: morā nequaquam trahat ad psoluendū. Sed quāto ma
gi valet cōfessi suā purificare: ac mīdare psciaz velit: tā de
certis qz de incertis. Cum nec eucharistiā licite sumere possit nisi
cui debeat ei satisficiat: salte de occultis: et illicitis. Quia nō remit
titur peccatum nisi restituatur ablatum.

Capitulum nonum de remedio communis

Dulta est quidē gloriissimi salvatoris nostri corporis dig
nitas: et prestatiā: ut ipsa summa veritas de eo talia i euā
celio fari attestariq; voluit dicens. Qui māducat me viuit
ppter me. Et iterū. Nisi māducaueritis carnē filij bois: et bibeatis
eius sanguinē non habebitis vīta in vobis. Et ut deuoti^z munis
cari valeat ifirm^z si aut autoritas: aut licētia haberet poterit ibidē
corā eo egroto celebref: et illic tunc reuerenter eucharistiā offeraē
verbis ad huiusmodi opus consuetis apud laicos.

Capitulum decimum de remedio constitutendi se in manu domini

Quoniam neq; abscondere neq; euadere eterni: summiq; de
manus quisquā potest. Porro necesse est in eius dispositi
one cōmittere vitam penitus atq; mortē nostrā humanam
eū ipse xbo, pphetico dicat. Ego occidā: et ego vluere faciā: pcutis
am: et sanabo: et nō est qui possit euadere manus meas.

Capitulum undecimum de remedio tradendi curam sui corporis
parentibus: et medicis.

Dempe ad validis grāz cito recuperandam: pficit valde
nullā de se aut rerū extērnū curam h̄re. S; solū in pentū
atq; medicorum ordinationib^z: et pceptis vigilare ac eis ha
citer obedire. Verūtū oēx apponat diligētiā: et curā in innocentia
psuadēdi quā p plēariā recipit remissionē sepī orōz dñica. pferē
do pculsiōnē pectoris: oculorū elevatōz ad celū aspersionem aque
benedicte: necnon elemosinārum distributionem agere:

z operari non desinat: sic ad maioris mundationis om̄m delictorū
puritatē mentis: z corporis spiritualiter confiteat dicendo. **Cōfi**
teor deo: it. Et hec erunt loco pñie: de qua Johānes baptista p̄dis
cando aiebat. Agite pñia: ap̄ropiq̄at em̄ regnum celoz: z pphe
ta. Scidite corda vñ: z non vellimeta vestra.

Capitulum duodecimum de ultimo denic: ac pretiosissimo reme
dio orationis: siue mentis aliū: siue vocaliū corā dñi Iesu chrlsto.

Humiliter deuoteq; oratione insulere: dicēdo. In manū tua
b̄is domine commando sp̄ritum meum. Doce me facere
voluntatem tuam. Et iterum suscipe me domine fm̄ elos
quī tuū: z vñū: z nō cōfundas me ab expectatō mea. **Oremus**

Deterne deus hodie cor: z corpus meum: sensus: actus: z ser
mones meos in lege tua: z in op̄ebus mādatorū tuorū: vt
dicat in eternum: semper saluus: z liber esse: sanus merear. **Per**
christum dominum nostrum. **Oremus**

Domine dens pater omnipotens qui ad principium huius
die ad nullum declinem̄ peccatiū: nec vñlum incurram̄ p̄is
culū: sed sp̄ ad tuā iustitiā faciendā ois actio tuo moderamie diri
gas. Per Christum dñm nr̄m. Et q̄: dominus in euangelio iquit.
Orate z credite: z fieri vobis. **Explicit mod̄ visitaz**
tionis p̄me p̄tis ifirmorū a confessorib̄ exhibendis.

Fordium secunde partis p̄cipalit
Icūt enī non ex dogmatu diuerſaru ſciaru peritia ſoluz
s̄ neq; diſerto ſermone: aut eloquētū morū virorū affabili
tate tñ: verborūq; ſonoritate cōficiēt predicator. Verū
longe magis: magisq; dono ſpeciali dñino. Gratia q̄ ſin
gulari a deo infusa oipotēti predicatione elargit. Cū ſepenūero cēni
muſ: p̄ſpicimur ſue q̄plures p̄tillimi doctores paruſ: nūnq; ad
utilitatē: z p̄uerionē aīarū p̄ſecifſe. Dicēte Jeronimo in ep̄itola.
Nec rustic: z ſimplex frater ideo ſe ſanctum putet ſi nihil nouerit.
Nec perit: z eloquēs ligna eritimet ſanctitatē. Multoq; meli
e duob̄ iperfectis rusticitatē b̄f ſancta q̄ eloquentia peccatricez
Erat quippe ſciulus quispia qui aliquando predicatione ſimpli
Gratia tñ dei ſupabit ſummorū predicatorū ſciarū: dicente Grego
rio in moralib̄. In manū laborat lingua doctoris: mihi intus operet
gratia ſaluatoris. Sic itaq; z in confessoribus videt quāplurimes.

min⁹ erudit⁹ mirū i⁹ modū i⁹ yīne a dñi sabaoth vſiliter elaborare
Nocti qđē ac periti nōnūqz incassuz nouimus laborasse. Quid i⁹
loquar: nūquid i⁹ dei cultu ſciarū dogmat⁹ a vana eſſe vident⁹: Absit
abſit: Nō doctos tāqz ſtellaz i⁹ celis micaturos eſſe pgnoscim⁹: nō
omnes tñ mudi doctiores hoc in ſeculo p̄mendāt: ſed quos deus
comendat ipſo attēſtāt. Non enī q̄ ſcīpſum diuersis: videlic⁹ ſcia
rum erudit⁹ p̄mendat: ille, pbat⁹ eſt in diuino cultu: ſz quē de⁹
p̄mendat: ſuam ſpiritualē p̄tribuens gratiā. Qui porro huimodi
eſt: dilect⁹ dñi eſt. Unde Augustin⁹ in ſermone ait. Utiliter ac ſa/
lubiter admonemur ut peccata nra iugiter: z hūiliter nō ſolū deo
ſed z ſanctis: z deū timentibus pſiteri. Hic ergo docibilis: affabiliſ:
lis: exēplaris q̄ erit. Attentionē: z benivolentiā attrahit ab audiſ
torib⁹. Ultero breuiter dilucide: z veraciter quicqđ loquif̄ enarrat.
Recte cuncta diſponens: autoriſate lege aut ſcripto: exēplo: ac ſi
multitudine poptime aſſirmat: pſutat. Necnō diuina fanēte illuſ
tratione cūcta que a narratione repetēda ſint memoriter: ac iuſ
cunde in p̄cluſione pſtingit: tā in p̄fessionib⁹ qz in pred:cationiſ
bus ſuit.

Narratio.

Atit iā ſatis eruditissim⁹ eſt quem dominus docuerit. De
quo iquit ppheta. Beatus vir quē erudieris domine: z de
lege tua docueris eū. Picat q̄s. Quis eſt hic z laudabim⁹
eum: Dicit. Qui poſt aurū diuiciarū: z p̄cupiſcentiarum non abūt
nec ſperauit in pecunie theſauris: honoris: humaſq̄ dignitatis ſe
dulus in oratione: continuus in deuotione: in lectōe aſſiduus: z fer
uens in meditationibus: patiēs i⁹ aduersis: humiliſ in oib⁹: piuſ:
māſuet⁹: ac clemēs cum omnibus. Benignus in ſermone: in p̄uellaſ
tione minum⁹: mente ſolitari⁹: animo quiet⁹: parcus ſibi z ſeuerus:
alijſ largus z locuples. audit pacifice: z respondit gratioſe. Si q̄s
talis eſt: verus veraxq̄ pſessor eſt.

In hac quidē ſecūda pte ad bene itegerrimeq̄ conſitendū hec dili
gēter pſcrita da ſunt huimodi exordiendo verbis.

Dueri bō qz ad imaginē dei creaſa ē aia tua: z corp⁹ tuū d
nimo terre. Et in hunc mīdū miſſum ut peccatū piumi pen
is purges: z cetera tua pmissa. Que pfecto ſancte pſefſio
nis contritione: pſeffio: z ſatisfactione opis potēis cūcta delere
Prima diuifio. **C**apitulū p̄mū de. xii. articulis fidei: z d
eorū approbatōe. Et de vītis oppugnatib⁹ illis: i q̄b⁹ interrogad⁹
eſt iſirm⁹ ſi crediderit: Et ſi nō credit: cū approbationib⁹ eſt illi la
tiffatiendum.

Quod sit unus de' creator celi: et terre. **M**oises genesi pmo
 q Creavit de' celum: et terram. **Ecclesiastes.** xviii. **Q**ui viuit
 in eternu creavit omnia simul. **Q**uod Jesus ipso sit fi-
 lius dei. **Ecclesiastes** inquit. e. Deus solus iustificabit: et maet ini-
 ctus rex in eternum. **D**auid in psalmo. **F**ilius me' es tu: bodie ge-
 nui te. **Q**uod nat' sit de' virginis. **I**saia ait. **P**uer natus est nobis et
 filius dat' e nobis. **I**de. Ecce nōgo p̄cipiet et pariet filiu: et vocabit
 nomen eius emmanuel: quod intepretat' nobiscū de'. **Q**uod sit pas-
 sus et mortuus. **I**saia ait. **T**radidit i morte ai am suā: et cū scelēa-
 tis reputat' est: et ipse peccata multoru tulit: et p transgressoribus
 orant. **S**apientie. ii. **V**ideamus si sermones illius veri sunt: et tem-
 temus que ventura sunt illi: et sciemos que erunt nouissima illius.
Sic nū est ver' fili' dei suscipi et illum: et liberabit illum de mani
 ibus p̄triorū. **C**ontumelia et tormento interrogemus eum: ut scia-
 mus reverentiam eius: et probemus patientiam illius: morte tur-
 pissima condemnemus eum.

Quod descederit ad inferna. **P**rophet ait. **T**ollite portas p̄ncipes
 vestras: et eleuam̄i porte eternales: et introibit rex glorie. **Q**uis est
 iste rex glorie: **D**ominus p̄tutum: et miraculoru: ipse est rex glorie.
Quod resurrexit. **I**dem. **T**erra tremuit: et quieuit dum resurgeret
 in iudicio deus. **Q**uod ascenderit in celum. **I**de. p̄p̄beta ait. **A**scen-
 dens christus in altu captiuā duxit captivitatem dedit dona hominibus.
Quod venturus sit indicare. **I**dem in psalmo. l. xxxv. **L**unc exuls-
 tabunt oia ligna siluarū a facie domini qui avenit: quoniam vēit:
 indicare terrā. **J**udicabit orbē tere. in equitate: et populos in veris-
 tate. **Q**uod sit spiritus sanctus. **I**de in psalmo. **S**pirit' vñi re-
 pleuit orbem terrarum: et hoc quod contineat oia scientiā h̄z vocis
Quod sit p̄muni. **S**apiens enim ait. **C**ibauit eos ex adipe fru-
 mēti: et de petra melle saturauit eos. **P**etra at ēat xp̄s. **Q**uod sit
 remissio peccatorum. **Ecclesiastes.** xliii. **P**ropter hoc patiens ē de'
 in illis: et effudit sup illos misericordiam suam. **I**de. **M**isericordia
 dei sup omnē carnē. **Q**uod sit resurrectio mortuorū. **J**ob ait.
Eccl enī q̄ reēptor meus viuit: et in nouissimo die de terra surre-
 cturus sum. **E**t rursus circundabor pelle mea: et in carne mea vis-
 debo deū salvatorem meū. **Q**uē visur' suz ego ipse et nō ali': et oculi
 mei conspecturi sunt: et nō ali'. **R**eposita est hec spes mea i sinu
 meo. **Q**uod sit vita eterna. **B**alomē in ecclesiastico. **J**ustorum
 aie i manu dei sunt: et non tanget illos tormentum malitie.
Visi sunt oculis insipientiū mori: illi autē sunt in pace.

Item. Iusti in perpetuum vivent: et apud dominum est merces eorum: et cogitatio illorum apud altissimum.

Hec ad breves incredulorum satisfactionem quum opus fuerit in approbatione articulorum duodecim sufficiant.

Capitulum secundum de x. preceptis legis in quibus interrogatur est egrotus: et exhortans ut super quod precepta sunt dei omnipotens pro os yuri dei. Ad hanc serui sui promulgata populo israeli: que sunt hec.

Ilige deum tuum ex toto corde tuo: tecum. Non iurabis nos

Dominum deum tuum in vanum. Sabbata sanctifices. Non
nora patrem tuum: et matrem tuam. Et maledic non qui maledi-
cerit patri: aut matri. Non concupisces uxorem proximi tui.
Non desiderabis rem primi tui. Non occides. Non furtu-
facies. Non mechaberis. Non falsum testimonium facies.
Quia ut ait prophetas. Let dei immaculata conuertes alias: testimo-
niu[m] fideli spiam prescas parvulis: et humilibus simpliciter credetibus:
et obedientibus.

Ex libro sapientie xiii. in detestatione idolatrie: et heresis.

Tunc at sunt oes hoies in quibus non subest scia dei: et de his
que vident bona non potuerint intelligere eum qui est: neque
operibus attendantes agnoverunt quis esset artifex. Sed
aut igne: aut spiritum: aut citatum aerem: aut girem stellarum: aut
nimis aquam: aut sole: et lunam rectorem orbis terrarum putauerunt
Quorum et si spetie delectati deos putauerunt: sciant quanto his
dominator eorum spetiosior est. xxviii. Sapientie.

Signa sunt enim iniuria tua domine: et inenarrabilia tua
in tua: propter hoc indisciplinate anime errauerunt. Num enim
psuasum habent iniqui posse dominari nationi sancte vini
culis tenebrarum: et longe noctis cōpediti: inclusi sub tectis fugiti-
vi perpetue iacuerunt. Et dum putant se letare in obscuris peccatis:
tenebroso obliuionis velamen dispersi sunt pauentes horrendo
cum admiratione.

Capitulum tertium de consiliis domini nostri Iesu christi dicitur
per prophetam sanctum David ad interrogandum.

Oagitatores homines vane sunt: consilium at domini manet
in eternum: et in seculum seculi. De pupitate spiritus.
Idem in psalmo. Dispersit dedit pauperibus: iustitia eius
manet in seculum seculi. De obedientia spirituali habetur
in ecclesiastico: ubi ait. Sapientis non odit mandata: et non

Allidetur quasi i. pcella nauis hō sensatus credit legi dei: et lex illi fit delis. **V**e castitate ppetua inquit Bernardus. Quid castitas
se decorius: que mundū de īmundo pceptū semine: de hoste dome
sticum: de hoīe angelicū facit. **U**nde Jeronimus. In carne preter
carnē vivere angelicum est: non humanum.

VCapitulum quartum in approbatōe donorū sancti spiritus. Et
primo interrogandus est eger vtrum habuerit illa si nō obserua
uerit hortandus eit cuī autoritatib⁹ illa toto corde exercere se dis
ponat:

De timore dei dicit̄ in psalmo. Timētes aut̄ dominū nō de
ficiant̄ oī bono. Itē in ecclesiastico. xxiii. Timēti deū nō
occurrēt mala: sed in tēptatōe deus illum pseruabit: et libe
rabit a malis. **D**e misericordia et pietate. Idē. xxvi. Speciosa mis
tē tribulatōis: q̄i nubes pluiae in tēpe siccitat̄. Et Pet̄ i cano
nica secunda. ii. Mout̄ deus pios de tēptatione eripere. **D**e
consilio parabolarii. ii. Si intrauerit sapla cor tuum: et scia anime
tue placuerit: consilium custodiet te. **D**e scientia. Sapie. viii.
Quāt̄ sunt oēs hoīes in quibus non subest scia dei. Item para
bolarum. xviii. Cor prudentis possidebit scia et doctrinā.

De sapientia Ecclesiastici. xxx. Sapientia om̄i antiquorū ep̄q̄res
sapiens et in prophetis vacabit. Item ibidē. xxviii. Sapientia lau
dabit aiam suam. et in dōno honorab̄it: et in medio populi sui gloria
biē. Et in medio eccl̄esie aperiet os suum. **D**e intellectu bono
David in psalmo. Intellectus bonus oībus facientibus eū: laudas
tio eius in seculū seculi. **D**e fortitudine. Augustin⁹ in libro de
morib⁹. Fortitudo est amor facile tollerās oīa ppter id qđ amat̄.
Dacriobius āt dicit. Fortitudo est affectio que nullas aduersita
tes: mortemq̄ formidat. **F**iliab⁹ eorum: in quibus interrogandus
et admonendus: ac benigne arguendus: deinde exhortand⁹ ifsumus
est. Atq̄ in posterum ad resistendum: si comes vita fuerit est sum
mopere suadendum illi.

Superbia: de qua ait Gregor⁹ in moralib⁹. Principalia
superbia de superbia virulentia radice pferunt sc̄. **T**actitia
Contentio. **I**pocrisia. **P**resumptio. **O**bſit
natio. **I**nobedientia. **I**nanis gloria. **I**nuidia. **I**ra
Tristitia. **A**varitia. **V**entris ingluies. **L**uxuria.
Avaritia de qua Augustinus in sermone. Non solum avar⁹
est qui bona aliena capit: sed et ille avar⁹ est qui cupiditate
ad i

Seruat sua. **Usura.** **Rapina.** **Proditio.** **Simola**
Furtum. **Pertursum.** **Unde cambia.** **Termini**
Contractus. **Falsa mercimonia.** **Proda imprestitoru3**
Fraudatio pecuniaru3. **Mautarum pmissiones.**
Omnis iste fraudatos ad restitutos tenent cum oibz alijs similis
bz; sicut sunt pecunie ab officio salis; et septem p centum.

Dicitur curia de qua ait Jeronimus in moralibus sup offitum.
Dicut vinum et ebrietas eum qui bibit mentis sue inopez
facit: ita fornicatio ac voluptas pertinet sensum: animumqz
debilitat: et de rationali homine brutum efficit. **Odium dei.**
Cecitas mentis. **Amor sui.** **Inconstantia** **Preci**
pitatio. **Inconsideratio.**

Oula: de qua ait Gregorius. **Quanto corpus implet: tato**
g **anima minorat.** Idem de ebrietate. **Ebrietas est bladus**
demon: dulce venenum: suave peccatum quā qui hz non se
hz: quā qui facit peccatum non facit: sed totu3 est peccatus. Idem
Qui ventrem et gulam refreat toto corpori imperat.
Multiloquium. **Ebrietas.** **Immunditia.**

Scurrilitas. **Hebetudo.** **Inepita letitia.**
Hecidia de qua ait Jeronim⁹ in epistola. Dicut dñs n̄ vult
mortē peccatoris: sed vt reuerta⁹ et riuat: ita tepidos odit
et cito ei nauisiam facit: vt ait Johānes in apocalipsi. Utis
nam calidus essem aut frigidus. Sed quia tepidus es incipiam te
euomere de ore meo. **Tepidas.** **Desperatio.** **Pu**
sillanimitas. **Vagatio mēt.** **Regligētia.** **Inepita letitia.**

Ira: de qua inquit Johānes chrisostom⁹ sup Johāne. Qui
irascit infinit⁹ est supplijs dign⁹. **Voluntarie seipsuz ibaz**
ratrū pditōis serens: et ante futuram gehennam hic iā vin
dictam soluens. **Indignatio.** **Contumelia.** **Rixa.**
Clamor. **Blasphemia.** **Timor mortis.**

Inuidia: de qua Gregorius in moralib⁹ dicit. **Inuidia iraz**
generat: qz quanto interno linoris vulnere sanctiā: tato eti⁹
am mansuetudo trāquilitatis amittit. Unde Johānes cri
sostomus. Inuidie passio: et fornicatōe: et adulterio multū ē detētor
Idē. Inuidi ocul⁹ liquaqz tristitia: inuid⁹ cū morte vivit ptinga.
Retractio. **Insurratio.** **Effictio.** **Exultatio** **Re**
prauatio. **Ingratitudo.**

Grauitas peccatorū: et p̄ditio p̄ bee inſtra ſcripta interrogāda ſunt.
Quis: quid: quibus auxilijs: cum quo: cur: et ubi.

Capitulum ſextum de virtutib⁹ thologicis: cū approbatō eārū:
I q̄b⁹ interrogand⁹ eſt egrot⁹: et pſuadend⁹ ad exercend⁹ ut ſupra.

Fide Auguſtin⁹. Fides eſt virt⁹ qua erudiunt que non vñ
dēnſ. Unde dicit Hamacſen⁹. Fides eſt nō inquisitus cō
ſenſus: vnde dicit. Fidelis ſeruus: et prudens quē cōſtituit
dominus ſuper familiā ſuam. Et apōſtol⁹ ad Ihebreos. Fides eſt
ſubſtantia ſperādārū rerū argumentum non apparentum.

De ſpe Auguſtin⁹ in Enchir. Spes non eſt niſi rerum ad dēū p̄tis
nentium: qui curam eorum q̄ ſpem habent gerere p̄hibet. Unde
in psalmo. Opera in domino. et fac bonitatē. De charitate. Jo
hannes in epiftola. Deus charitas eſt: et qui manet in charitate in
deo manet: et dñs in eo. Unde apōſtolus ad Tittum primo. Finis
precepti charitas eſt: de corde bono: et pſcia pura: et fide non ficta.

Capitulum septimum de virtutib⁹ cardinalibus: ad interrogandum: et exhortandum: ut ſupra.

Do Prudentia Gregorius in libro de morib⁹ ecclie.
Prudentia eſt amor eligens ſagaciter ea quibus adiuuat
tur: et c. Unde Salomon in parabolis. ii. Prudentia ſerua
bit te ut eruaris a via mala: et ab hoīe q̄ puerſa loquit⁹. De iu
ſitia Auguſtin⁹ in libro de morib⁹ ecclie. Iuſtitia eſt amor tñ
deo ſeruens: et ideo bene iperans ceteris que hoī ſubiecta ſunt.
Unde in ecclesiastico. Justus ut palma florebit: et ſicut cedr⁹ libani
multipliſab̄. De fortitudine. Ambroſius de offitijs. Nō me
diocriſt̄ eſt fortitudo q̄ ſola defendit ornamēta xp̄tū oīm: et iudi
cia cuſtodiſt. Unde et Gregor⁹ in vi. moralium. iuſtiorum fortitudo
carnē eſt vicere p̄prijs voluntatib⁹ p̄rie: delectatōz p̄ntis vite exti
guere. De tēperantia. Auguſtin⁹ i libro de morib⁹ ecclie
Munus tēperantie eſt in coheredis: ſed adiſc⁹ cupiditatib⁹ q̄b⁹
ducimur in ea que nos auertūt a lege dei. Unde Ambroſius i pris
mo de offitijs. Id tēperantia p̄tinet oī ſedatio p̄turbationis ai
terum modus. Oportet at modum ponere non ſolū p̄cupiſcētūs
et delectationib⁹: ſed etiā in exterioribus actibus.

Capitulum octauum de sacramentis ecclie ad interrogandum: et exhortandum.

De baptiſmate mḡ ſniarū li. iii. Baptiſma ſi tictio. i. ab
luto corporis exterior ſcta ſub forma xboruz p̄ſcripta. Ideo
Aug. Verbo baptiſma pſecrat ad ii

Detrahē verbum: et quid est aquā nisi aqua. **A**ccedit verbū ad ele-
mentum: et sit sacramentum. **D**e chrismate. **M**agister libro
quarto. **V**irtus vero hui⁹ sacramēti est donatio spiritus sancti ad
robur q̄ in baptisma dat⁹ est ad remissionē. **U**nde Raban⁹ a sumo
mo sacerdote p̄ ipso tō manus paraclitus tradit⁹ baptizato: ut ro-
boret p̄ spiritum sanctum ad predicandū alijs illud quod ipse i ba-
ptismū p̄secut⁹ est. **D**e communione. **M**agister ibide. **P**er
baptismū mundamur. **P**er eucharistīa vero in bono p̄firmamur.
Baptismū exteri⁹ vitiōrum maculas extiguit. **E**ucharistia spiritu
aliter reficit. **U**nde excellenter dicit. **E**ucharistia. i. bona grā. **D**e
quo **A**mbrosius sermone xp̄i hoc p̄ficit sacramētu⁹: q; sermo chris-
tī creatura mutat. **E**t sic ex pene fit corpus xp̄i. **E**t vinū cu⁹ aqua
missum fit sanguis p̄scratorē ubi celestis. **D**e pniā. **M**agist̄e
in quarto **P**nia longe positis a deo necessaria est: ut ad deum op-
propinquet. **E**s̄ enī ut ait **J**eronimus secunda tabula post naufra-
gium. Quia si quis vestem inōtentie in baptismo p̄cepta peccādo
corruipit pnie remedio reparare pt. **U**nde **A**mbrosius. **E**s̄ autē
pnia mala preterita plangere: et plangēda iterum nō p̄mitte.
De sacris ordinib⁹ ecclesiasticis. **M**agister in libro. iiiii. **S**unt
spiritualiū officiorū gradus: siue ordines: sicut ex sanctorū
patrum dictis apte tradit⁹: et capitib⁹ nři sc̄z **J**esu xp̄i exēplo mōstra-
tur: q̄ officiū oīm in semetipso exhibuit. **D**e matrimonio in q̄to
in quarto. **F**actum est matrimoniu⁹ ad remediū pp̄ter illicitu⁹ mo-
tum denitandū. **P**rimo ut natura multipliceſ. **S**ecundo ut natu-
ra exciperet: et vitum cohibereſ. **N**am et ante peccatū dixit deus
Crescite et multiplicam⁹. **D**e absoluto p̄fessōis. **D**ominus in
euāgelio dicendo **P**etro: et successorib⁹. **L**ibi dabo claves regni
celorū: et qđcunq; ligauēis sup terrā erit ligatū et in celis. **E**t qđcū
q; solueris sup terra soluet et in celis. **U**nde magister in quarto de
vī clauī. **I**esus etiā barū clauī: et multiplex est. **D**iscernere sc̄z
ligādos: vel soluēdos: ac deinde ligare et soluere. **Q**ui indignos ligat
vel soluit: pp̄ria p̄tate se priuat. i. dignum priuatione se facit.
De sacramento vñctōis extreme. **U**nde magister in quarto capitulo.
In quib⁹ fuit institutū hoc sacramentū. **H**oc sacramentū vñctōis in
firmitorū ab aplis institutū legit. **A**it enī **J**acobus in canonica. **I**n
firmitate aliquis in nobis inducat presbiteros ecclesie: et orēt sup eū:
vngentes eum oleo in nomine domini: et allebit eum dominus
et si in peccatis sit dimittent ei.

Capitulum nonum de septē operibus misericordie corporalib⁹ ad interrogandum: ⁊ persuadendum.

Descere famelicū. **D**are potum sitiensi. **H**ospitare peregrinum. **V**estire nudū. **V**isitare incarcēatos. **V**isitare infirmos. **E**pelire mortuos. **A**uerēdo victū, p̄c̄o. **M**egando aquā vel vinū primo. **B**etrabēdo adiūcis: ⁊ p̄gri-
nis. **G**enuēdo i pauperes debitores. **T**enēdo i carceib⁹ pau-
peres. **T**ribulando infirmos. **M**egādo sepulturā primo
Unde pp̄beta. **F**rānge esuriēti panē tuū: ⁊ egeōs: vagosc̄ induc i
domū tuā. **Q**ui vīdēis nudūs operi eū: ⁊ carnē tuā ne despereris.

Capitulum decimum de septē operibus misericordie spiritualib⁹ ad interrogandum: ⁊ persuadendum.

Dare sanum p̄siliū. **I**nstruere insciū. **R**eprehēdē peccātū.
Letificare mestos. **S**ubueire paupib⁹. **O**rate p̄ enītib⁹
in tēpēitate. **O**rate p̄ oībus mortuis. **D**ecipiēdo primū.
Megando doctrinam. **L**audando vītia. **C**onfundēdo.
FOptando naufragiū. **A**dale-
dicendo aiab⁹ mortuorū. **U**nde prima secūdi ad **C**i-
motheū. **O**bsecro igī priūm oīm fieri obsecratōs: oīōs: postula-
tōnes: gratiarū actiones: p̄ oībus hoībus: p̄ regib⁹: ⁊ oībus qui
in sublimitate sunt: vt quietā ⁊ trāquillā vitā agamus in oī pīta-
te ⁊ castitate. **H**oc enī bonum est: ⁊ acceptum coram saluatōre n̄o
deo. **E**t alibi idē. Argue: icrepa: obsecrai oī māsuetudie ⁊ patiētia

Capitulū. xi. de octo beatitudinib⁹ ⁊ contrarijs suis.

Paupertas spiritus. **M**ansuetudo. **G**emit⁹ peccatorū.
Munditia cordis. **M**ia. **M**ar. **M**ati p̄secutiones.
Sitire iustitiā. **E**latio mētis furibunditas. **D**electatio i
peccatis. **M**uiditas peccāti. **G**eneritas. **S**candaluz
Inimicabilitas virtutū. **S**upplantatio iuris
De paupertate dñs in euāgelio. Beati pauperes spiritu qm̄ ipsoū
est regnū celorū. **D**e māsuetudie ait. Bti mites: qm̄ ipsi possi-
debūt terrā. **D**e gemitu peccatorū inq̄t. Beati q̄ lugent: qm̄
ipsi psolabūt. **D**e mūditia cordis. Bti mundo corde: qm̄ ipsi
deū videbūt. **D**e mia. Bti misericordes: qm̄ ipsi mūaz p̄secut̄
De pace. Bti pacifci: qm̄ filii dei vocabunt̄. **D**e p̄secutōib⁹
Bti q̄ p̄secutionē patiunt̄, pp̄ter iustitiā: qm̄ ipsorū est regnū celo-
rum. **D**e iustitia sitienda. Beati qui esuriunt̄: ⁊ sitiunt̄ iustitiā
quoniam ipsi saturabunt̄:

Capitulū. xii. de sensib^z corporis interrogādo q̄lītē illos exerceat
Ius vnde dñs. Si ocul^z tu^z scandalizat te erue eū rē.

Dicitus Jeromim^z in ep̄la. Nō licet tibi alteri^z vitupatōz
patiēter audire: q̄ rē. **O**dorat^z. **S**ustus. Jeromim^z
in ep̄la. **M**odice^z & tēperat^z cibus: & carni. & aie vtilis est. **T**act^z
Ambroſi^z non p̄t in tactu caro corrūpi: nī mēs ante fūeit corrup-
ta. **V**issatus Hieronim^z in ep̄ſtola. H̄y linguaꝝ tuā de bonis
lo qui affluesce rē. **C**apitulū xiij de casib^z papalib^z

De homicidio. **D**e veneno. **D**e baptizatis filiis p̄p̄ijs
De his q̄ re habuerit cū filiab^z p̄fessionis: vel baptismati.
De his q̄ sepelient excōmunicatū: hereticū in loco sacro
vel usurariū in ecclesia sc̄iēter. **D**e his q̄ ipedierūtceptū vel
partū mulieris. **D**e eo q̄ necauēit infantē: vel obuiauēit bap-
tismati. **Q**ui grauiter vulnerauēit: & sanguine fudeit presbitēi
vel clericis: odio: vel mala voluntate. **Q**ui falsificauēit bullas
papales. **Q**ui p̄busserit ecclesiā malitiose. **Q**ui p̄secut^z
fuerit prelatos ecclesie. **S**imoniac^z. **E**xcomunicat^z a papa
Qui ipedierit aliquē d^z ecclesiastici p̄ velle pontifici. **Q**ui in-
iecerit manū in prelatū. **Q**ui coegerit cū violentia p̄fesso: em
ad absoluendū: vel monachū: vel fratre ad ea duxerit faciendū: vel
indulgentias vandū p̄ velle: vel posse sum: sicut sunt nuptie: vel ba-
ptismū. **Q**ui ipedierit iquisitores p̄ hereticos: & magos. **Q**ui d^z
carne vel ossibus mortuorū venesit in fecerit: vel abusus fuerit vel
detulerit de loco sacro in locū imundum. **Q**ui coierit: & genuēit
cum parentib^z: & attinētibus. **Q**ui fuerit cum sorore vxori sue.
Qui cū diuab^z vel plurib^z uxorisbus: & matre. **Q**ui duxerit: porta-
uerit: vel miserit ferramēta: lig: seu vīctinalia infidelib^z. **Q**ui ne-
gaverit fidē christianā. **Q**ui fuerit public^z usurari^z. **Q**ui leserit
ecclesiē libertatē: **Q**ui violauerit iterdicta a sede apostolica ipo-
sita. **Q**uenis offensa iobediētia: seu rebellio i romanū pontificez
seu sedē apostolicā. **O**ffensa p̄sonalis in ep̄m: vel aliū prelatū. Ino-
natiōis dep̄datōis: vel occupationis terrarū ecclesiē romane medi-
ete: vel immediate subiectarū. **I**nvasionis romipeterū. **P**rohibi-
tōis deuolutōis causarū ad romanā curiā. **I**mpositōis nouorum
onerū realiū: vel p̄sonalium ecclesiā: & ecclesiastici p̄sonis. **P**ubli-
ceni: q̄ vulgo datiarū appellant: q̄ p̄ sanctorū patrū & generalium
p̄siliorū statuta gabellas iponent: vel alia onēa realia: vel p̄sonalia
exigūt. **I**n lūp̄dictis casib^z null^z absolue p̄t: q̄ntecū q̄ dignitat^z

existat nisi in articulo mortis institutos. Cautione tñ pñns idonea
accepta de parédo mñdatis ecclesie. H3 oës et singulos supdictos
ad romanam curiam absoluedos remittat dignam pñias p suis rea
tibus suscepturos. Et hoc prohibet tam exéptis qz non exépti sub
pena excommunicatiois: et depositois beneficij: et ordinis.

Capitulum ciuium de casibus episcopalibus.

De monialib. De excommunicatiis platorum. De so-
domicis. De pñmiscentibus cù attinetibus cù qb' bap-
tizauerit: vel tenuerit in baptisme: vel habuit in pñfessioe
vel coinqiauerit sceleribus: vel sanguie simpliciter sacra loca ecs-
clesias: et altaria. De his q' dixerit clericos ad ordinatoz p' velle
prelati sui. Qui p'cubuerit cù iudea: vel p'mederit cù ea: vel seruie
rit iudeis: vel cù eis in mercionis: et pluris p'c' habuerit. Qui
falsa p'posuerit carthā: vel scriptū. Qui generit filios cù p'nge
alterius. Qui fecerit sacrilegiū: sortilegiū: et malefitia. Qui cuz
vgine rē habuevit. Qui falsa iuramenta fecerit: vel causa p' dedeit.
Qui h3 de male acq'sitis. Qui audierit p'scius missam: vel a pre-
sbitero iterdicto: vel in altari nō p'parato. Qui sacra furat' fuit
Qui cù excommunicato locutus fuerit: vel i ecclasiā itroduxerit.

Capitulum decimumquintū de casibus pcessis. v. patriarche per
lumina pontificē in toto dominio venetiarū.

Absoluere mñifestos: et simulatos usurarios: et simoniacos:
et cù eisdē usurarijs pponere ad eius arbitriū. Debitorum
crutiate: et camere apostolice: et romæ eccliesie: q'ntūcumq'
l'cert etiā ap'd quoq'cū. Necnō fructus ecclesiasticoū bñficioz
male pceptos absoluere: et cù eisdē pponere: et quietare. Absoluere
eos q' ppter nō solutoz: trigesime excommunicatiois sniaj incurruunt
et cum eisdē pponere iux' eoz facultatē. Absolutio illorū déicos
rum qui decimas non soluerit: iux' decretū Re. et. dñi p' scđi: non
solū ab excommunicatōe verū etiā ab irregularitate ex eo incursis.
Absolutio etiā illorū q' ad terras infidelium merces detulerit. Abso-
lutio quoq'cū religiosorū: et aliorū clericorum cuiuscūq' pdirōis
et nominatorum non suadentium omnibus et precipue infirmis i or-
dinatione suorum testamentorum: ut de omnibus dimittant s'm
iuris diuini: et canonici pcepta.

Capitulum decimosexturnum de casibus quos reuerendissimus dominus patriarcha sibi reseruat.

Absoluere excommunicatos maiori excommunicatōe: siue sit ilata a iure: siue ab hoīe. Incestuosos in primo: vel i secūdo gradu psanguinitatis: homicidas voluntarios. Coenentes cū monialibus: Intrantes monasteria monialium mala intentōe. Defloratores virginū p violentiā. Coenentes cū mulierib⁹ quas baptiza uerūt: vel quarū p fessiones audierunt: vel tenuerūt ad baptismum: vel p firmatōz. Polluentes ecclesias: vel semine publice. Adustilates siue aliquo mēbro priuātes filii: vel filiā voluntarie. Facientes aliquid: aut dātes alicui ad potādū: vt generare: aut p cipere non possit: z hoc ppter odium: vel vt ad ipsum successio deferatur. Prestantes falsum iuramentū. Habētes mala ablata incerta vel certa: dum non extāt quibus est satienda restitutio: z hoc a duob⁹ vucatis supra. Simoniacos: Ordinatos sine licentia domini patriarche. Communicationes votorū magnorum. Falsificatēs instrumenta. Hereticos: vel scismaticos. Sepelientes scien ter excommunicatos in loco sacro. Usurarios publicos. Gas crilegos z eos qui eucaristia: crismate: vel alia re sacra abusi sunt.

Capitulum decimam septimum de casibus concedendis plebāis: z priorib⁹ pro absoluendo infra scriptos videlicet.

Nomicidas non voluntarios. Mantes alicui venenū b ut moriatur. si mors aut debilitatio inde nonsit secuta. Fractores votorum. Baptizantes: seu tenentes ad baptismum: vel ad confirmationem proprios filios sine necessitate. Restitutio male ablatorum incertorum: vel certorum dum non extant quibus est fienda restitutio: a ducato infra: ita q̄ dentur pauperibus. Defloratores virginum voluntarie. Coenentes cum infidelibus. Adulieres concipi entes de adulterio: z viri earum credunt esse suum. Committentes votorum parvorum. Contrahentes nuptias infra tempus interdictum. Doublice criminosos. Blasphemā tes deum: z sanctos. Violatores ecclesiarum. Commitentes luxuriam contra naturam. Intrantes monasteria monialium non mala voluntate. Incestus in tertio z quarto gradu consanguinitatis z in quocunq̄ gradu affinitatis.

Molluentes ecclesias sanguine: vel semine occulite. Contrahentes
matrimonii post votu castitatis ita qd nō exigat debitū. absq; licē
tia. d. patriarche. Gerberates p̄ez: vel matrē. Tortilegos
et herbarios. Lenetes pueros i lecto an annū. Celebrates
nō ieuni. Celebrates in altari nō p̄securato: vel sine vele sacer-
dotali. Concedenda inferioribus.

Capitulum decimooctauum de voto vtrū egrotus voverit: et non
reddiderit interrogādus est.

Votum enī h̄m m̄gr̄m i quarto est testificatio quedā pmis
v sionis spontanee: que deo et de his que dei sunt pprie fieri
debet. Sunt at stultorū vota: q̄ fragenda sunt. Thomas
insup secunda secunde q̄oe. lxxviii. inqt. Votum ē pmisso deo fa-
cta. Unde Augustinus in epistola. Ita etiā pmisso qua deo aliqd
vouem? nō cedet in eius vtilitatē qz nobis certificari nor: indiget
sed ad vtilitatē nostrā inqntū vovendo voluntatē nostrā imobilis-
ter firmam? Propterea i dentro. xxiii. Quod semel egressum ē de
labijs tuis obseruabis: et facies quod pmisisti dño deo tuo: et ppria
voluntate: et ore locutus es. Vide. Quum votum voveris deo tuo
non tardaueris reddere: qz requireret illud dominus deus tuus: et si
moratus fueris reputabit tibi in peccatum.

Dec sunt vota quibus nisi papa dispensare habet.

De voto intrandi religione etate p̄grua: et posse.

De voto facto in religione post pbatoz debitam.

De voto virginitatis cum etate facto: et posse.

De voto ad ecclesiam Petri et Pauli eundi visitandaz.

De voto eundi ad sanctum Jacobum.

De voto eundi ad sanctum sepulchrum.

Capitulum decimūnonum de absolutione generali supra indulge-
tia plenaria a domino papa concessa psonis ordis carthusiensis.

Dominus n̄s ih̄s christus p̄ sua p̄fissimam misericordiam: et meritus
suis. et summi pontificis in hac pte mibi pcessa: et alias ab
soluo te autoritate et q̄nta possim a sinā: et viculo excommunicatis
minoris: vel maioris: quomodolibz icurrisse: p̄ qua absoluī idigeas
Et resiliuo te sacramētū sc̄tē misericordie ecclesie. Ne autoritate sup̄dicta
absoluō te ab oibz peccatis tuis. de q̄bus p̄fessus: vel libenter p̄fis-
terer: si eorū memorī b̄nes. et plenā eorū indulgentiā: et remissionē
tibi p̄cedo: q̄ntū claves sc̄tē misericordie ecclesie se extēdūt: et q̄ntū suēt in
aspectu diuīne maiestatis. In noīe p̄fis et f. et s. sancti.

Capitulum vigesimum de forma absolutionis quibuscumque personis in articulo mortis.

Rimo dicat istum: vel ali? pro eo si nimis grauat? esset. **C**on
Ditecor deo. **F**acerdos postea dicat. Per aspersione sanguinis
domini nostri ihu christi: et intercessionem beatissime Marie: et omnium sanctorum: et
sanctorum dei: miserear tuoi oportet deus. Postea subdit. Et ego au-
toritate oportenti dei: et beatorum apostolorum petri et pauli: omnium
sanctorum: sanctorumque dei. Et auctoritate summi pontificis qui fungor
mibi in hoc casu specialiter expressa permisso: Absoluo te ab omni vin-
culo ecclesiasticis generaliter: vel specialiter late: ab homine:
vel a canone: et ab omni macula: seu pena irregularitatis: iter dicti:
suspensionis: vel cuiuscumque suie: que scienter: vel ignoranter icurri-
sti usque in hanc horam: late ab homine vel a canone: Et restituo te vni-
tati fidelium: et sancti sacramentis ecclesie. In nomine patris. et filii. et spiritus sancti. amen.
Item eadem auctoritate: et eius vicarii summi pontificis: in hoc casu
mibi specialiter permisso: ista vice morieris. Absoluo te ab omnibus peccatis
tuis de quibus per tritus es corde: et ore confessus es specialiter: vel con-
muniter per modulo tue fragilitatis: et etiam de quibus oblitus es in
speciali confiteri. Et de omnibus penitentiis tibi in purgatorio debitis: per
tuos peccatis: quantum se extendit potestas clauis beatissimi Iohanni apostoli vicarii dei. Et restituo te illi innocentie qua eras quan-
do baptizatus fuisti. Si vero ista vice non morieris reseruo tibi ple-
naria indulgentia concessam a summo pontifice pro ultimo articulo
mortis tue. in nomine patris: et filii: et spiritus sancti. amen.

Capitulum. xxi. de modo seruandi aiam egrotantium qui plenaria-
mentem obtinuerunt absoluto in ea ipsa puritate: donec vel validus-
nem recipiat: vel domino suam feliciter tradiderit animam.

Quam sola dilectione: et intima charitate creator: omnipotens celum: et terram: et omnia que in eis sunt ad humani generis delectationem: et usum creasse sane cognoscamus.
Quia ergo affectione eundem plasmatorem creatorem amare te
neamur censendum est: cum etiam pro nostra et humanari: crucifixus
salute decreuerit. Neconon indies in sacro apparere altari pla-
cat. immo quod maius est omni contritione ductus: penitens: et confessus:
cunctas offensiones: et delicta sua in absolutione sacerdotis
ipsius salvatoris Christi iesu auctoritate: suaque inestimabili misericordia
anibilare omnino potest. At etiam in huiusmodi innocentia:
et puritate: presertim si plenaria reperit indulgentia conseruar-

se poterit. Si tamen dilectione: et obligatione immense charitati
sue motus fuerit: et non timore penarum: aut infernali crutia: terro
re ductus prescriptam inferi exercere: agereque industriam voluerit.
Quapropter ad inenarrabilem Christi Iesu mihi: clementiam: chari
tatem: omnis humani cordis affectio: animique dilectio: operibus
saltē bonis: bona quae et voluntate allitienda a confessore penitus est.
Nam quotienscumque anima reformata fuerit in fide per compunctionem:
in vera confessione: et penitentia profoluta ex attritione ardorem
rectam habeat intentionem ad bene: beatum vivendum: facultas ab
soluendi: mundandi quae concedit. Huiusmodi enim animabus his
spiritualibus operibus: tam a venialibus quam a mortalibus delictis:
et peccatis: put in fine duximus autoritatibus approbadum: das habili
tas seipsum absoluendi: ac remittendi sibi quocunque illis peccata accide
rint ut infra patet.

Capitulum vigesimumsecundum de approbatione conseruationis
anime illorum in innocentia: qui generaliter et a culpa: et pena vero
raciter sint absoluti: et ab omnibus erroribus: et peccatis optime libeati.

Ria quippe ad emundationem: et conseruationem vere
penitentium exercenda sunt: quotienscumque expedierit:
et necessarius fuerit: videlicet. Absolutio quotidiana ve
nialium ex contritione penitentie. Et si opportunitum fu
erit (quod abit) modus ponimus ab omni peccato mortali quod
quilibet contritus seipsum absoluere possit. Denique sibi ipsi penit
tentiam iniungere secundum conscientiam valeat in hunc modum.
Ad absoluendum quotidiana peccata venialia sufficiunt. Pater
noster. Percussio pectoris. Eleuatio oculorum Ele
mosinarum suffragia. Aspersio aque sancte. Eleuatio ma
nuum et oculorum ad celum. Quod pater noster sufficit in hoc
intelligi potest: dum in eo ex doctrina domini dictum sit: per his qui
dimittunt inimicis suis offensiones eorum. Dimitte nobis debitis
ta nostra sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Ita in euā
gelio. Dimitte: et dimittet vos. Mensura qua alijs metiemini
metietur et vobis: ait dominus. Unde magister in quarto de peni
tentia ait: quod sufficiens est. Pater noster. ad peccata venialia: et
minuta: et quotidiana: iuxta sententiam Augustini in libro de pes
nitentia. Quod tensio pectoris: ait prophetā. Que dicitis in
cordibus vestris: in cubilibus vestris compuginimi.

Et iterum. Scidite corda v*ra*: r*c*. N*a* tensio pectoris more Gre
gorij in homelia idicat punctos. Quod eleuatio oculorū va
leat indicat psalmigraphus dices. **L**eui oculos meos i mōte: v*n*
veniet auxiliū mibi. Auxiliū meū a d*ño* q*uod* fecit celū r terrā. Non
det in p*ro*mōtōz pedē tuū: neq*ue* dormiet qui custodit te. Q*uo*d ele
uatio manuum valeat habet in ecclastico. **C**onsurget lauda in
nocte in principio vigiliarū: r effunde sicut aqua cor tuum ante cō
spectū dei tui. **L**eua ad eū manus tuas: r miserib*er* tui.
Quod aque sancte aspersio plurimū valeat ex ip*s*ī exorcismi p*re*
cratione habet: dicendo **U**biq*ue* aspersa fuerit careat immundi
tia r*c*. Item oīq*ue* diabolice fraudis nequitia. Quod elimosi
ne sufficiant his qui in charitate existunt: indicat d*ns* in euāgelio
Date elemosinā: r oīa erunt munda vobis. **S**icut aqua extinguit
ignē: sic elemosina extinguit peccatū. Quod peccatū mortale
possit p*er* contritōz, p*ri*p*ri* remitti: quilibet in semetipso d*ū*tataxat in
tendat dum aderit tps: r p*ro*moditas sacramentaliter cum p*re*fessore
idoneo oīno confiteri. **D**icente p*ph*eta. Cor contritū r humiliatū
deus non despiciet. Unde **E**zechiel, p*ph*eta ait. **Q**uum auerte
sit se impius ab sp*ec*tate sua quā operatus est: r fecerit iuditiū: et
iustitiā: ipse aīam suam viuificabit. Considerans enim: r auertens
se ab omnibus suis iniquitatibus quos operatus est: vita viuet. r
non morietur: dicit domin*o* oīpotēs. **Q**uidē in quacūq*ue* hora
peccator ingemuerit: dimitt*et* ei inquit p*ph*eta. Unde r David
in psalmo. **C**onfitemini domino quoniam bonus: q*m* in seculum
mia eins. **A**genda sunt i*gī* inde sūmpter oīa que superi*o* dixi
mus: dum necesse fuerit: ita r*et* nunq*ue* p*or* horam neq*ue* veniale: neq*ue*
mortale in aīa contriti: r absolti valeat p*manere*: agendo: r op*an*
do in orōbus: r elemosinis: s*p* resistendo peccatis inquantū possi
bile est: p*ni*am toto corde p*ri*cer*s* tudeat. **R**itus quidem sue
ordo in puritate conservandi cor: mentem: aīm*q* est semel: vel bis:
aut in mane: r sero humilitē: atq*ue* deuote flexe genibus: erectis
oculis: manibusq*ue* ad celum extensis. **P**ost aspersionē aque p*ri* n*o*
p*fer*at. **C**onfiteor addens: sibi p*ri* penitentiam intungat: de his
omnibus que die illa nouerit nequiter commisisse. **I**ntentionē t*h*
non v*l*tra committendi: r sacramentaliter cito confitēdi. **Q**uicūq*ue*
p*fecto* huiuscemodi p*ni*am egerit: nullo pacto poterit ampli*o* d*ā*
nari. Nempe optimum: pretiosissimumq*ue* consilium erit t*ā* infir
mo q*uod* optime valenti. In honorem gloriissime v*g*is **M**arie:

eiusq; amore ac spirituali dilectione a venerabilib; patrib; ordis
sancti dominici Rosarii summe: sine psalteriu eiusdem beatissime
virginis humiliiter atq; devote sume: et in eorum societate itroire: i qua
summ? Pontifer. Imperator. et reges. Prelati principes. Dices
nobiles: et ignobiles vscq; ad religiosos culuscum religionis. Hispo
netes p se vel p ali? in laude prefate gloriosissime Virginis. Saltem
semel in ebdomada psalteriu psolu quod est in numero. cl. aue. m. et
xv. patet n. Interponendo tñ sp post vel ante. x. aue. ma. vnus pater
noster. Et ex hoc prefato psalterio p summum pontificem dñm nrm
Sixtum. iiiii. pcedunq; quotiescumq; qlibet dixerit. l. aue. ma. cū pfr n
vt supra: quinq; anni: et quinq; quadragene totiens quoties Unde
vscq; ad integrum numeru. cl. aue. ma. habent anni. xv. quindecimq;
quadragene de indulgentia. His ergo operibus: et orationib; deuo
tis et salutarib; regnum vendicatur eternum.

Tabula secunde divisionis de consiliis dandis penitentibus: et co
fessis: sed potius paucis etiambus qz egrotis, ppter tedium: tamen
ut illima sunt et valde pfectua omnibus penitentibus.
De consilio beneueniendi in seculo sine peccato mortali. **D**e consilio
quiescendi. **D**e consilio gubernandi familiam in timore dñi
De consilio opandi sese circa artifitia: mercatias: siue mercimonia
cū bona pscia. **D**e consilio habendi se in consilio et officio senatus:
et de creando magistratu recto corde. **E**t de differentia personarum
cum iustitia: ac de unione ciuili.

Capitulum primum de consilio bene uiuendi et.

Domine nunc velle ap?li? peccare mortaliter: et hoc p oib; vi
ribus suis eniti debet. **E**ninde unus eligere confessorem hoc
sum: doctu: atq; sibi gratu: no velut hoie: sed q; tuba spiritu sancti
Quem diligit: timeat: et in reverentia ita ipsum habeat ut nihil
penit? ponderosum agere velit sine oratioib;: et consilio ei?: sicut si esset
spiritus sanctus in eo. **I**te quanto crebri?: tanto melius confitei stude
at: ita ut iusta vulnera subsequant? et in una medicamina: orando: et me
ditando iux? posse ut sp diabol? i bonis opib; iuiciat eum occupatus.

Capitulum secundum de consilio conseruandi.

Omnes sibi debet cū maioribus in rubore. **A**d asculandum
verba bona et opera attent? sit. In loquendo parcet: et mode
stus. Brevis in respondendo iux? interrogata. **C**ū equilibus
cum benignitate confirmando: et laudando opera et sententias eorum

si km deū sunt. **S**ic āt increpādo: et reprehendendo: būlitter tñ: ac
mansuete: nū qz preponēdo se ceteri facti vel verbo. **C**ū minoribz
māsuet: atz humān in audīdo opinione: et petitōz eorū. **E**t sit in
quantū p̄t cum oībus ḡtiosus: honest: et affabilis in x̄bis. modest:
mansuet: et ḡuis in gestibz. **L**audabilis: mīd: et sollicit: atz diligēs
in oī ope suo. **T**ta. iii. d̄ psilio circa familias suas domesticas.

Dīmo studeat ad pacē dom? Et sic vir diligat uxorem: vt
p̄t̄s ecclesiā. **G**. i. In educādos filios sit domesticus i x̄bis
venustus in moribus: in doctrina discipliatus **G**. ii. In edu
catione famulorū et famularū. **C**orrectio famulorum ptinet qd do
mios in tremore: vestimēto: et cibo qd suffitientia nc̄citat. **N**ō aut̄
cum sumptuositate nimia: et abundātia, ppter supbia: et crapulatio
nē euitandā. **C**orrectio ancillarū ptinet ad dñas: si ingoniose et dis
crete sint: cū mansueta benignitate: et sollicitudie. **N**on āt ptinet
correctio earū ad viros ad euitandā uxoris suscipitōz. **G**. iij. Circa
victum et vestitū hec notāda sunt. **J**uxta honesti lucri habilitatem
Juxta status sui: atz p̄ditōz p̄decentiā. **J**uxta ciuitatis: et loci lau
dabile p̄suetudinē et mores. **C**apitulū. iiii. de psilio
circa artifitia mercantias sue mercimonias. **G**. i.

In memendo: et vendēdo mercatias reales. In ptractibus iu
sti. In pretiis honesti. In ppositionibus liciti. **P**rudentes:
veraces. **N**imici v̄sure: et cupiditatis dicente apostolo. Ra
dir oīm malorū cupiditas est. **G**. ii. de industria artificū. **A**rtifi
ces idustriosi debēt esse in eorū artifitijs. In apothecis suis assidui
Ad emēdū cauti. In vendēdo iusti. Ita vt alijs nō faciat quod recis
pere ab alijs nolunt. **N**on diligendo auaritia de q dñs ait. **C**ave
te ab oī auaritia: qm̄ non in abundantia cuiusquam est q possidet
G. iii. de genere mercimoniarū. In exercitādo se liceat in genē mer
cimoniarū in quibus instruct: et honestatē pretiis dare p̄t. **E**t nō
aliter nisi cum psilio instructorū mercatorū bone fame. Ita et apo
thecarij facere debēt. **G**. iiii. de inuētōe pretiij. **V**e mō inueniendi
pretium debitum in rebus generaliter app̄tiatis ab oībus. **E**ligat
ex tribus pretijs honorū mercatorū: q sūt iusti: boneq fame. **E**c
sunt q p̄nt p̄modē mercimonia vltimo sustinere p̄tio. **E**t sicut illi q
nō p̄nt tādiu expectare: s̄z mediocriter. **A**t sicut illi q null o pacto
p̄nt expectare: et ideo mino: i pretio vēundāt mercimonia sua. **O**d
ergo pretiū debitū ex istis tribus sc̄z a maiori incipiēdo: et a medio
cri v̄sq ad minorē eligat vnum solūm pretium qd ad nummos tēo

dere oīno velit dum possit. Si vero nō poterit ad libitū vēdat tantū modo, p eodē p̄tio: nihil pēitus vñterius crescēdo. Quod quidē p̄tiū non excedat p̄tiū maioriū mēcatorū. S.v. de rebus sine p̄tio. In rebus a nemie ap̄ptiatis mēcator bone fame & p̄scie: et in mercimonis illis optime exptus poss̄ honestū limitare p̄tiū solū & vñcum qđ ad nummos bñre intēdat si potēt: aliter nō crescēdo exptorē expectet cum charitate sine defectus p̄mixtōe malaſū rerum cum bonis decipiēdo: vel cum aq: terra: vel igne: ita vt i x̄tu te: & p̄tio multuz deficiat. Unum pone p̄tiū cupiēs tantumō iuste ad nummos: si poteris tuas vendē merces. S.vi. de cābijs. Cambia dedita, ppter lucrū oī, sunt illicita & tenēt ad restitutōz. Cambia casualiter vel, ppter securitatē pecuniarū tantumō nō tenēt ad restitutōz: nisi sunt sicca: & fraudata: que vñram faciunt. S.vii. de proda ip̄restitorū. Proda ip̄restitorū sp̄ sunt illicita ad emendū minori p̄tio: nisi sint in casu dotis. Pignora domorum: & agrorum retēto affictu sunt illicita: tā, ppter instrumentūz qđ sine cum simulatōe emptōis. S.viii. de fraude p̄tij. Fraudatio p̄tiorū tam nautarum qđ aliorū operū: vel applasionē: & factā ip̄romissiōne tenēt ad restitutōz. Capitulū. v. de p̄silio & modo habendi in p̄silio & offitio & de magistrato creando & de differētia p̄sonarū cū iustitia & de vñione ciuili.

A Paragrapbus primus de iudicibus.
Vdierum & temporum constitutionē tenendā obseruari debeat sonitus buccine: & cāpane vocantis ad consiliū et offitia. Vicut esset tuba in vñltimo iuditio viuorum: & mortuorū. In auscultādo attēti. In credendo non subiti: sed cauti sunt. In examinatōe prouidi: & astuti. In sententijs p̄silio & iustitia modesti. In damnatōe non securiſz tēpēati: ita vt nec absq: acetō oleum: nec acetū sine oleo iniustum conficiat salatitium.

Paragrapbus secundus de modo habendo in consilio.
Modus in consilio: & in offitib⁹ habendus. Diligere vñitatem cū vñiversali charitate: cum distinctione boni & mali: meriti & imeriti iuxta accepti sacramenti intentionem: & bonorum testium approbatōz corrigendo malos: & bonos sp̄ adiuuando. iux̄ dicta Pauli
S.iii. De creando magistratu: sive de electione offitiorum. Electio offitiorum cum prudentia sit. Quando in magno consilio sedens: & supradictis in aio p̄positis tenēdo hec tria obseruet diligētissime.

In ascultādo attēt̄ sit: ita vt cui sui suffragiū dare debeat valeat
prendere. In distribuēdo si qualitatē psonae nouerit: iux̄ bona cō-
sciam contribuat fauorē. Si vero nō cognoverit virū p famā: et in
formatōz circūlātiū sese regat. Si hunc prenoiatū nobilem a ne-
mine intelligē poteris: fac sc̄ q̄ in tua conscientia videſ̄ indicari. Itē
in eligēdo vel in propria vel aliena voce sp̄ suffitientiōre eligat: ma-
gis tunēdo dñm dñm q̄ te bona et mala morte afficerē p̄t: q̄z viros
mortales: qui te dñō adiuuāte nihil penit̄ tibi facere possunt.

De differētia psonarū cum iustitia. S.v. Differētia in senatu i suffi-
cientia hom̄i iux̄ bona conscientiam est. Nemine insuffitientē: vel la-
scivum adiuuare: vel p se suue p aliū fauore concedere. Et solū vel
le suffitientes nobiles: et virtuosos: culuscūq̄ generis: et domus fuerit
bū etatis discretōz p leges et statuta ordinata iux̄ bonam conscientiam
De vniōne ciuili. S.vi. Nullā penitus p̄t vel divisionē in senatu
habeas. Nam q̄ de tali re sentit: et tenet opinionē mortaliter pec-
cat. Et in odio quotidiano manet nec absoluī p̄t: nec valet aliquā
cōmunicari. Nisi forte in aliquā notū partiale vitiū aliquis odet
non hoiem. **D**icente bīd̄ Augustino. Sic diligendi sunt hoies ut
corū errores non diligan̄.

Capitulū sertū de contractionibus licitis: et illicitis. S.i.

Iusta intētio est q̄n bonus mercator nullo mō intēdit facē
vslurarie. Unde si inaduertēter seu p ignoratiā fecerit vslu-
ra non tenetur ad peccatū: s̄z ad restitutiōnē. Et similiter
de simonia post verā contritōz et verā satisfactōz. **D**e intentōe
illicita. S.ii. Illicita intētio est q̄n malus mercator cupit: et est pten-
tus facere vslurā vt magis lucre scienter vel ignoranter: sp̄ pmittē
do vslurā peccat mortaliter. Et ad restitutōz tenet bū conditiōez
contractus: atq̄ p solutōz. **D**e ptractu licito. S.iii. Contract⁹
licitus est in quo qđcunq̄ penitus sicut frumentū: vinum: pecunia
aliquā concedit ad imprellitū cum lucro ultra capitale absq̄ licito
labore et dāmno. Bicut q̄ coacte mutuat cū dāmno: aut labore: et
amissionē t̄pis notabiliter: in tñi p̄t refici. Itē ad t̄po licite expe-
ctare p̄t q̄ et vendere vltimum pretium pdignum ad nūmos: tunc
nihil plus addere vellet vslq̄ ad decē annos et ultra. Ceterū illis p-
sonis oīno dando que lucrari et non p̄dere possint: et fraudari.
De contractu illicito. S.iv. Alter sp̄ peccat mortaliter q̄ vendit:
et tenet ad restitutōz. **D**ed simoniacus malitiosus est excomunica-
tus et tenet ad restituendū p̄mū: et beneficiū qđ habuit.

He sotutōe licita. §. v. **S**olutio licita est que in rebus: vel pecunij cursuīs nō angarizatis:falsis vel p̄tēo defraudatis persoluitur.
He solutōe illicita. §. vi. **I**llicita solutio est que in rebus que vendi nō p̄nt nisi cū interesse: et in pecunij nimis detōsis:falsis:vel dimis: nutris. **S**icut sunt florēi vel vngari: r̄c. pro venetis ducatis: vel aliter:r̄c. peccat q̄ hoc facit mortaliter: et teneat ad restitucionem.

Capitulū. vii. de dieb' sc̄tōrū festiūs: atq; solemnib'
Habent dies festi totū anni: q̄ celebant p̄ ecclesiā. Et illi q̄
cruce h̄nt vigiliam obseruant. Et nota qđ quattuor tpa: et
tota quadragesima debet ieiunari.
§. i. De sanctis occurrentibus in iāuario. Iāuari' b̄z dies. xxxi.

i	Circumcisōis.
vi	Epiphanie.
v	Sancti Pauli primi heremite.
xvii	Sancti Antonij.
xxi	Sancte Agnetis virginis.
xxv	Conuersio sancti Pauli.
<u>Paragraphus. ii. de lctis ut sup.</u> Februario habet dies. xxviii.	
vii	Purificatio beate Marie virginis.
xij	Sancti Blasii episcopi et martiris.
v	Sancte Agate virginis.
vi	Sancte Dorothy virginis.
xiiii	Sancti Valentini episcopi.
xxii	Cathedra sancti Petri.
xviii	Sancti Matthei apostoli.

<u>Paragraphus. iii.</u> Martius habet dies triginta unum.	
vii	Sancti Thome de aquino.
xii	Sancti Gregorij pape.
xxi	Sancti Benedicti abbatis.
xxv	Innuntiatio beate Marie.

<u>Paragraphus quartus</u> Aprilis habet dies triginta.	
xxiiii	Sancti Georgij martiris.
xxv	Sancti Marci euangeliste.
xxix	Sancti Petri martiris.

<u>Paragraphus quintus.</u> Maius habet dies triginta unum:	
i	Sanctorum Iohanniss et Jacobi apostolorum

- iii Sancti Limientij de sancta cruce.
vi Sancti Johannis de porta latina.
ix Apparitio sancti Michaelis.
xii Sancti Urbani pape.
Paragraphus sextus Junius habet dies triginta.
i + Sancti Barnabe.
xiiii Matinitas sancti Johannis baptiste.
xxiiii + Sanctorum Petri et Pauli apostolorum.
Paragraphus septimus Julius habet dies triginta unum
xiii Sancte Margarete virginis.
xxii Sancte Marie magdalene.
xxv + Sancti Jacobi apostoli.
Paragraphus octauus Augustinus habet dies triginta unum
i Sancti Petri in vinculis
v Sancte Marie de nube.
x + Sancti Laurentii.
xv Assumptio beate Marie virginis.
xxiiii Sancti Bartholomei apostoli.
xxvii Sancti Augustini episcopi.
xxix Decollatio sancti Johannis baptiste.
Paragraphus nonus September habet dies triginta.
viii Matinitas beate Marie.
xiiii Exaltatio sancte crucis.
xi + Sancti Mathei apostoli.
xxii Sancti Michaelis.
xxx Sancti Veronimi.
Paragraphus decimus October habet dies triginta unum
iii Sancti Francisci.
viii Sancti Luce euangeliste.
xi Sancte Ursule virginis.
xxvii Sanctorum Simonis et Jude.
Paragraphus undecimus. November habet dies triginta.
i Omnium sanctorum.
xi Sancti Martini episcopi.
xxii Sancte Cecilie virginis.
xxiiii Sancti Clementis pape.
xxv Sancte Katherine virginis.
xxx + Sancti Andree apostoli.

lvi	Sancte Barbare virginis.
vi	Sancti nicolai episcopi.
vii	Sancti Ambrosij episcopi.
viii	Conceptio beate Marie virginis.
ix	Sancte Lucie virginis.
x	+ Sancti Thome apostoli.
xv	Nativitatis Christi.
xvi	Sancti Stephani prothomartiris.
xvii	Sancti Iohannis apostoli et euangeliste.
xviii	Innocentum festinatus.
xix	Sancti Thome martiris.
xxi	Sancti Silvestri pape.

Incepit tertia ps libelli de transitu morientium.

Recordium.

Onm nec minori cura agendū esse putē in dispositōe: et ordī natōe corpusculi defunctorū in dei laudē: salutē q̄iarum: et primorū exēplo: q̄ in robō: et ad q̄iarū defunctorū p̄ suip̄ suis t̄mmodo salute. Propterea que necessaria sunt: et vtilia moris entib⁹: hic infra disticte apponere curauim⁹. **P**rima diuisio.

Animaduertendum est autem sumope ne pigritia: aut tarditate cōfessoris aie defuncti aliquod spirituale dāminum enenire possit. Iccirco que infra annotata sunt cura diligētissima exerceant⁹.

Capitulum primum de missa dicenda morienti.

Shoras p̄s: et autoritas fuerit corā moriente p̄ defunctis vel d̄ mortuis: vel de cruce missam celebrare optimum est et saluberrimum.

Capitulum secundū de passione xp̄i: et alijs orōib⁹ in hora mortis.

Onde ac interī passio xp̄i legēda: et recordāda illi: si valz mōries p̄cipē: omnino eit: siue orationes que sunt in fine libri.

Capitulum tertium de aspersione aque sancte.

Ep̄ tñ aqua aspergēdo sc̄ta illū: dicēdo vt sup̄. **A**spge fas mulum tuum et cetera.

Capitulum quartum de vncione.

Vigilandū insuper eit ne hora transeat ad vngendum corpus oleo sancto et animam deo commendandam.

Capitulum. v. de orōibus dicēdis que in ultīa pte sunt bui⁹ libelli

Deinde oīibus antascriptis a principio libelli corpus: et aīam
mōrientis dñi Iesu cpo: siue q̄ geitrici glōsum orādo p̄medare

Capitulum sextum de officio defunctorum.

Similiter p̄ defuncto mortuorū officio uti deuotissime dec̄
iniungēdo astātibus viris: aut psalmos: aut alias oratiōes
Sed mulieribus: pater noster: que maria: pro qualibet eas
rum et hoc sepius. **T**a. vii. de elemosinis fidēis an exītū ifirmorū.
Arimaduer tendū: ac summōpe suadendū est parentibus: et
cognatis: vt ante q̄z de corpore aīa moriētis exeat: si p̄mos
ditas aderit: et facultas: siue p̄tē: siue totū elemosinarum q̄
fiende post obitū erunt: tunc erogare oīno velint: vt illarū elemosi
narū suffragia in decessu illius defuncti q̄z prīmū ante cedētia diui
nā illi prestare possint lucē. **N**el saltē more antedicto illico tardat̄
xiii. ppe erga domū elemosine panis yni: nūmīq̄ cū ceterī supiūs
p̄memoratis operibus mie corporalibus. **S**ecūda diuisio
Hec est forma quedā deuotissima funerum exercenda ab amicis:
et charis. Et a confessorib⁹ omnibus ifirmis p̄mendanda his sc̄z q̄
facultatē habent erogandi.

Capitulum prīmū de vitanda inani gloria ī exequijs mortuorum:
Dum enim oīno euitanda sit inanis gloria ab oībus catho
licis: deiq̄ fidelibus viue tibus et valentibus. **M**ulto lōgi
ab egrotis: et defunctis: q̄ diuīa strīti vltione detenti sunt
fugienda: atz detestanda penitus est. **Q**uāobrē inanis apparatus
in funeribus remittendus: imo et negandus est. **V**eruntū ad sacro
sancte ecclesie precepta seruandū capitulum siue diocesis. **P**leba
num videlicz cū presbiteris: siue cū aliquibus deuotis plebanis
aut presbiteris alijs vocari decet: qui cōposite: et deuote exequias
perficere valeant.

Capitulum secundum de electione tredecim pauperum.
In super in memoriam: et commemorationem domini nos
siri Iesu christi: siuorumq̄ apostolorum tredecim elegantur
pauperes: vel sancti Raphaelis: vel sancte Agnetis ad con
sistendum: et sotiadū corpus usq; ad tumulum: in manibus defe
rentes accensos cereos. **S**i vero huiusmodi pauperes haberimini
me possint: habeantur laici mendicantes. **Q**uibus loco quo vices
rit defunctus prandium preparetur: veleena vbi tumulatum fu
erit cadaver: in cene domini nostri Iesu christi commemoratione.

VCapitulum tertium de religiosis viris beneficiatis.

DEcide fr̄es & religiosi q̄ beneficiati fuerint ad funera exequenda vocent. Qui locū cenobij pueniat vbi agēde sunt exequie; ibi q̄ p̄manētes donec missa solemniter cantata fuerit si aderit tps; donec tumulatū & humo traditū erit ipsius cōdauer. Lū hoc qđ si nimia hora prādū trāstierit ibidē reficiant vna cum presbiteris: clericis: & paupib?. In p̄mōrātōe prādū Iesu xp̄i in domo Zachei: & Marie magdalene: quibus salutē vitāq̄ dona uit eternā de bonis ipsius defuncti. **T**ca. iij. d̄ diuīsitate religiōnū: missarū: nō causa superstitionis: s̄ gratia majori deuotōis

De ob ignorantia egrotantiū: q̄bus legare aliquid obseruātū: nō attribuētes elemosinārū suffragia. Cui tñ placuerit de creui inferni diversarū religionū obseruantī virorū: sanctarūq̄ monialium cū cōvētib? suis ordinate disponē: cū missis atq̄ ordib⁹ dicendis ab illis. **E**nobia religiosorū virorū obseruantī Cartusienses. **T**ricinariū. **M**isse. **t**res de trinitate.

Ordinis sancti Benedicti

Monachi sancti Georgij. m. i. **L**. **M**. v. de Cruce

Sancti Nicolai. i. **L**. **M**. viij. de sancto. **S**.

Sancte Helene. i. **L**. **M**. viii. de Domina

Sancti Michaelis. i. **L**. **M**. ix. de Angelis.

Ordinis sancti Augustini.

Canonici reg. charitatis. i. **M**. xii. **P**atriarcharū

Prima dominica aduentus.

Sancti Salvatoris. i. **M**. xxiiii. **P**rophetarum.

Secunda dominica aduentus.

Sancti Spiritus. i. **L**. **M**. xii. **A**póstolorum

Ordinis minorum

Sancti Francisci de vinea.

Sancti Job.

Ordinis predicatorum

Sancti Dominici conuentus. **M**. iii. **E**vangelistarum.

Sancti Petri martiris. **M**. iii. **M**artirum

Sancti Christoferi.

Sancti Raphaelis. **M**. iii. **M**artirum

Sancte Agnetis pauperes. **M**. **P**ater noster. & ave maria. **L**.

Servorum venetiarum: & iude. **L**. **M**. iii. p omnibus sanctis

Tenobia religiosarum obseruantium monialium:
Sancte Crucis de iudea. Sancti Geruli
Sancte Clare de mur. Sancte Justine
S. Ludouici. Sancte katherie. Sancti Jeronimi
Sancti Andree apostoli. Corporis Christi.
Sancte Annuntiate Sancti Francisci stigmatum,
Omnium sanctorum. Sancti Laurentij.

Pro quolibet istorum cenobiorum: siue monasteriorum moniali vnum
psalterium beate virginis Marie. Hoc est centu^r et quinquaginta que
m. cū pater noster in fine quaruncunq; r. que. p qualibet monigli
cuiuscunq; monasterij.

Hec at ad honestatis: devotionis: et salutis gratia dei: et hos
minu^r vendicandu^r in agendis exequijs defunctoru^m indican
da sunt a professorib^r his q legadi facultate hnt ad deleda peccata.
Ultia diuisio tertie p^r de oris q dicens i recomedat^r aiaruz in
transitu defunctoru^m ut ifra patz Que oros habentur pro capitulis.

Capitulum primum.

O suauissime dñe Iesu beatorum requies: et oim in te speam
tuu incundissima sal^r. Qui in nocte passiois tue ad p^rez oo
rati. Pater si possibile est traseat a me calix iste veruntu^r
no mea voluntas sed tua fiat. Et illa hora in tanta angustia fuiisti
vt de pretioso corpore tuo sanguis efflueret. Deprecamur te bone
Iesu quaten^r solita pietate tua adiuues aiam hui^r famuli tui: vt p
delictis: et offenditionib^r que pmisit terreas et moueas ad veram pe
nitentiam: vt in hac extrema hora in occursu aduersarij non paue
as: aut in aduentu et aspectu tui iudez tremende accusante conscientia
contremiscat: sed potius faciem tuam in iubilo videns delectetur.
Prestate te dño ihu xpo: cui^r passione redemptus est amen.

Capitulum secundum.

O dulcissime domine Iesu m^riaru^r pater: et toti^r consolati^ris
deus qui i nocte tue passionis ab apostolis derelict^r fuisti:
et inter hostes tuos sol^r rem^rasti. Supplicam^r tibi dñe ihu
et nunc in obitu hui^r serui tui aiam ei^r non derelinqs in maiib^r de
monum sed ad locum quietis: et tue beatissime visionis ipsam per
tue mortis virtutem perducas.

Capitulum tertium.

O sacratissime dñe Iesu salvator mudi. Qui ob peccata nra
abolenda crudeliter verberari: spinis turpiter coronari: ab
enimulis tuis enormiter eludi: et in cruce nudus vt latro affigi

Exoramus te dñe Iesu p has passioes tuas: vt alam huūs famili tui in extremis laborantis; vera p̄tritione in peccatorum p̄mis sorū dolore verberes: & vero timore corones: & in cruce tua oēs ei⁹ mentales sensus crucifigas: q̄tenus sic totus a te sp̄ualiter vulnera tus: tuorū vulnerum merito oīm delictorum suorum veniam cons seq̄t: & ad gaudia celestia p̄uire mereat amē. **Capitulū. iii.**

O P̄dissime domine Iesu rex seculorū. Qui in cruce existens op̄ tuis crucifixoribus patrē rogasti dicēs. Pater dimitte illis q̄ nesciūt qđ faciūt. Deprecamur maiestatē tuaz dñe Iesu: vt in mente huius serui tui tue orationis affectus renouare digneris: quatenus oēs eius offensas illi dimittas. Et sicut tunc tu exauditus es: sic nunc cū patre ipsum nos p illo exorātes ergo dire digneris. Nescit enī quid faciat dū ex fidei tarditate tepidus corā te existit. Exoramus te bone Iesu: vt in hoc obitu suo omnia peccata illi dimittas. Et pro tue sacratissime passionis merito ad angelorum societatem eū clemēter pducas. **Capitulū. v.**

O Gloriosissime dñe Iesu dulcedo angelorū. Qui in cruce p̄ iobis pendēs verā fidei lucē in cor latronis infudiisti: vt te verū deū & hoiez pgnoscēt dū clamauit. Memēto mei dñe dū veneris in regnū tuū. Maiestatē tuā suppliciter exoram⁹: vt in famulo tuo in extremis laborāte: venerabile fidei sacramentū cōseruare digneris: & dignitatē quaten⁹ tua sacratissima passiōne mediantē sic in cor ei⁹ tuum amore iprimas: vt in suo obitu tuo ardēs amore ab īmundis spiritibus libereſ: & ad tuam beatam gloriam ībiloſe perducatur Amē. **Capitulum sextum.**

O Clementissime domine Iesu verbū eterni p̄fisi ac fū glo roiose virginis marie matris. Qui mūdū visibiliter deserēſ: & materne solitudini p̄patiēſ: ei p̄dilectū discipulū in filiū adoptasti. Supplicamur hūiliter maiestati tue & merita passionis tue per preces & merita eiusdem matris tue: & perdilecti discipuli tui quatenus digneris in animam hulus serui tui spiritū tue charitatis infundere quo tibi coheres deo p̄i adoptet in filiū. Comit te queso de trono glie tue curā huūs aie gloriose m̄ri tue: q̄temus in mortis agōe aspect⁹ demonū nō paueat: s̄ in te leta mente p̄fusdens aiam eius clementer suscipias: & ad celestē gloriā deducente sacratissima m̄re tua puenire valeat Amē. **Capitulū septimū.**

O Sacratissime dñe Iesu corda certātiū. Qui i cruce p̄ nob̄ pendēs docuisti nos p̄pēdioſe in extremis nostris orare: duz tu nobis exemplum tribuens clamasti.

Fafer in manus tuas dimendo spiritum meū. Exoramus maleſ
statem tuā: quatenus in virtute spiritus sancti eandē dignerī orōs
in corde huius famuli tui iprimere: vt ea pſonet. Et in hac eius ex
tremā hora illius sentiat effectū in tuas ſacratissimas manus ani
mam ſuam humiliter recommendingando. **C**apituluz octauum.

OMisericordissime domine Iesu reparator humāl generis
Qui in die paſſionis tue in neruorū: et oſſum ptractōe pe
nam acerbissimā ſenſiſti. Et pretiosissimum caput tuū ſpina
rum densitate punctū fuit. Et latus tuum lancea pforatū extitit:
vnde fluit ſanguis et aqua. Deprecamur maiestatē tuā: quatenus
giam huius famuli tui vntū lumioso ſplēdore illuſtres: et tribuas
illi tuarū acerbitate ſpinarum merito de offenisibz ab eo tibi illatis
vehemēter dolere et penā h̄e: vt oia eius delicta tue prelio ſacra
tissime paſſionis deleant ad agelorū ſocietatē te trahente peruen
nire valeat Amen. **C**apitulum nonum.

OGloriolissime domine Iesu p agoniā et orationē tuā ſan
tissimā qua p nobis orasti in mōte oliueti: qñ ſudor tuus
factus est ſicut gutte ſanguinis decurretes in terrā. Obſecra
mus te vt multitudinē ſudoris tui ſanguinei offerre: et oſtēdē digne
ris deo patri oipotēti v multitudinem oim peccatorū huius famu
li tui. Et libera eum nunc in obitu ſuo ab omnibus anguſtījs: quas
pro peccatis ſuis ſe meruiffe cognoſcit. **C**apituluz decimum.

O Clementissime domine Iesu: q,p nobis in cruce mori digo
tus es. Deprecamur te quatenus oēs amaritudies: et paſſ
iones tuas q̄s,p nobis miseriſ peccatoribus in cruce ſuſti
nuiffi: et preſerti in illa hora qñ anima tua ſanctissima de corpore
eno ſacratissimo egressa eſt: offerre et oſtendere digneris deo patri
oipotēti v omnes penas: et paſſiones huius ſerui tui: et libera eum
in hoc obitu ſuo ab oibz penis et paſſionibz quas pro peccatis
meruiffe ſe tumet Amen. **C**apitulum vndecimum.

OMisericordissime domine Iesu: qui p os pphete diuifit. in
charitate perpetua dilexi te: ideo miserans tuī attraxi te.
Supplicamus tibi quatenus eandem charitatem que de celis ad
terrās te traſit ad omnium paſſionum tuarum tollerantiam:offer
re et oſtendere digneris deo patri omnipotenti contra omnes hu
iuis famuli tui paſſiones et penas: q̄s,p peccatis ſuis ſe meruiffe ar
bitrat. Et alia3 eius i hoc obitu ſuo ſalua. Ap̄i illio dulcissime dñe

Aperi illi o dulcissime domine: Iesu pater misericordiarū ianuam
vite & regni celorū. Et ipsam in regno tuo fac gaudere cum omni-
bus sanctis. amen.

Capitulum duodecimum.

O Diuissime Iesu dei & homini mediator. Qui p salute nra
penas nobis debitas in tuo possibili corpore susiūisti. Et
ut grauiores penatum amaritudines guulares: sponte
voluisti in hora tue passionis a tua humilitate dulcedine ynite tis-
bi deitatis subtrahere: dum clamasti. Heliolamazabathani.
Oramus clementia tuā quatenus suauissime domine Iesu cui ser-
ui tul animam protegendo tua suauī consolatione letifices. Nam
si ipsum ipse pastor deseris. mox aduersariis tuis in ipsum iruet
& occidet. Si propter demerita sua tribulari: & deserit meref: quesu-
mus suauissimam bonitatem tuam ne illum aduersariis tradas
dissidentie: & desperatione tenebris tribulandū: nec insensibilem
ad gratiā facias. Sed p charitatis tue gratiā viuens & tue absensi-
tie amaritudinē sentiens: pia voce gemendo ad te clamet. Deus
meus: deus meus: ut quid dereliquisti me? Tu at pissime p̄ et pastor
tua suauī pietate subuēti: quē pretioso sanguine tuo redemisti. Nec
tua gratia diu ipsum in hoc obitu patias affligi: donec ad celestes
patriā tuorum merito dolorū clementer pducas amen.

Capitulum decimumtertium.

O Suauissime domine Iesu: dei & homini mediator. Qui int̄ē
o cetera tormenta que in cruce christi: corporaliter sūre vos-
luiti vehementer dum clamasti. Sitio. Deprecamur mai-
estatē tuā quatenus aiam servū tui illo nunc igne digneris vtere:
quem in terris mittere venisti. Quo cunctis vitis desiccatis illi?
aia et caro: charitatis tue igne succensa te solum sitiat: te diligat:
te querat: reperiatur: & fruas. Et ipsam ad eternā beatitudinem san-
ctissime passionis tue merito iubilose digneris adducē amē.

Capitulum decimumquartū.

O Sacratissime domine Iesu: omne bonum psumās. Qui cū
o cœtu gustasti dixisti. Consumatū est: & inclinato capite spi-
ritum emisisti. Obscuramus maiestatē tuam p aia famuli
tui in extremis existis quatenus grē tue dulcedine: & splendidum
fidei lumen infundas illi: ut extremā horā in sancte charitatis tue
brachis finire: & tibi dicere valeat. Ecce clementissime dñe Iesu
nunc ad te venio tua suauī voce inbe suscipi spiritum meum in etē
nam claritatē amē.

Capitulum decimūquintū

O Clementissime domine Iesu: solamē miserorū. Qui peccata nostra in tuo corpore portasti. Vere tu es deus à dolores nostros tulisti: et a perpetua morte nos liberasti. Quia in saeculismo corpore tuo a plāta pedis usq; ad verticē nō fuit sanitas. Et qui eras p̄re filijs hominum spetiosus: quasi leprosus reputat⁹ fuisti. Deprecamur suauissimā charitatem tuā: quatenus oīa huīus serui tui peccatorū vulnera sanes: vt oībus vītis emundat⁹ ad te clementissimum patrē: et dominū spirituali solamine roborat⁹ letat̄ p̄uenire valeat. Et qui tuo pretiosissimo sanguine est redemptus: et tue passionis insignia gestat: ad gloriosissimā visionē tuā oīm passios nū tuarū merito excomitab⁹ sc̄tis angel⁹ deducē digneris Amen.

TCapitulum decimum sextum.

O Maria beatissima ppter illius téroris motōz: quo et tuum tremuit qñ filium tuū dulcissimū dñm nostrū Iesum xp̄m filiū dei vini ab imp̄i⁹ captū: ligatus: ad supplitia tractū: et ab oībus derelictū esse audiisti. Adiuua nunc seruū tuū in extremis laborantē: quatenus de preteritis delictis veram p̄tritōz habeat⁹ et dolorē. Et illius cor illustratū supno splēdore sit in feruenda penitentia ne forte i hoc obitu suo in occursu aduersarij paueat. Aut i aduētu et aspectu tremēdi iudicis accusante p̄scia contremiscat. Sed potius p̄cib⁹ tuis iteruenientibus ipsius facie in iubilo videns delectetur Amen.

O Virgo dulcissima dei genitrix Maria ppter planet⁹ et labrychymas quib⁹ afficiebaris qñ filiū tuū dñm nřm Iesum christum filiū dei viui vidisti presidi p̄stari: ab iniq;is innocens accusari: et opprobrijs affici. Impetra huic famulo tuo lachrymarū grāz: et sacre fidei indelibile lumen: quo offensionis maculas ablue valeat. Et tu m̄ glorioosa eū nunc adiuua: ne satanas illudere possit: ac diversis téptatib⁹ p̄ libitu suo flagellare: deuictūq; reū statuē terribili iudici: s̄ potti seipsum in lumine fidei iudicet in p̄sti ac discipulis vere p̄nīe denote flagellet. Amen. **T**Ca. xviii.

O Maria suauissima dei genitrix ob crutiat⁹ et angustias q̄s sustinuit cor tuū qñ filius tuus dñs noster Iesus xp̄s filius dei viui clamatibus iudeis crucifige: morti adiudicatus et cruci supplilio amendat⁹ est. Subueni p̄missima mater huic seruo tuo in extremis laboranti. Quia corpus illi⁹ dolore infirmitatis torqueat: et alia hinc p̄ demonum insidias: hinc p̄ térorē discrete dilectionis angustias. Subueni inquā suauissima domina: ne eterne

mortis suam contra illum ferat: aut flāmis eternalibus tradatur
pētū crūtiādū. **A**lerū te, p ipso intercedēte ad celestem gloriā
potius puenire mereat amen.

Capitulum decimumnonum.

O Virgo clementissima dei genitrix Maria ob illius doloris
gladiūz: qui tuam felicissimā animā ptransiuit qñ cernebas
filiū tuum deliciatissimū dñm nřm Iesum ch̄ritum: filium
dei viui nudū in cruce leuatū: clavis pforatū: crux ac pla-
gis & vulneribus laceratū: **D**iuina nūc beatissima domina animā
hui⁹ famuli tui: vt p̄ passionis gladi⁹ eam p̄sodiat: diuinī timoris &
amoris lancea vulneret: ita vt ois peccati sanguis norius a pecto-
re effluat: vitisq; mundet: & diuinis virtutibus decorat: quatenus
desiderio: & toto affectu terrena despitēs ad celestia subleuet: ad
quā te deducente iubilose puenire mereat Amen.

Capitulum vigesimum.

O Maria virgo sanctissima ob tormentū: & grauamē qđ cor-
tum sustinuit qñ filium tuum sanctissimū dñm nřm Ies-
sum christū filiū dei viui pre dolore voce magna claman-
tem: te matrē dilectā Iohanni p̄mendantē: deficiente attēdebas:
ita vt pre nimio doloris gladio vulnerata loq nō potēas. Subueni
o gloria domina famulo tuo huic: q; lingua eius ad te inuocādū
se mouere non potest: oculis eius lumine priuant̄: aures eius sur-
descunt: & obturant̄: omnesq; vires: ac sensus deficitūt. O p̄issima
mater exaudi preces nřas: quas ad aures tue pietatis fundimus.
Et subueni sibi in hoc obitu suo: ac suauissimo filio tuo eius spi-
ritū p̄menda quaten⁹ tuo pio interventu a terrorib⁹: & tormentis
& ad desideratā celestis patrie requiem te comitante iubilose per-
uenire mereatur Amen.

Capitulum vigesimumprimum.

O Maria virgo castissima ob acerbi eiulat⁹ planctum quez
o de p̄fundo pectoris erumpentem abscondere nō valebas
quando in amplexus filij tui ruebas. **C**uius genas aī nītē-
tes: & oratiuncula mortis palorib⁹ p̄fundī conspitiebas. **A**uxiliare
suauissima mř huic seruo tuo: q̄ten⁹ in delict⁹ p̄missis sic doleat: vt
aī ei⁹ mellifluis osculis: & amorosis āplexib⁹ dñi nři Iesu xp̄i in ce-
lorū beatissimo regno digne valeat p̄frui Amen.

Capitulum vigesimumsecundum.

O Maria virgo gloriosissima ob singultus et suspiria: idicibz
o laetameta quibz affitiebat cor tuum qn̄ cernebas filiuz
tuum dñm n̄m Iesum christū filiū dei viui: aē tue vnicuz
solatium sepeliri. Aduua o sacratissima mater aiam serui tui i hac
lachrimarū valle laborantē: vt quū de corpore egressa fuerit: tuis
suffragantibz meritis cum coruscō charitatis lumine te concomis
tante domino nostro Iesu xp̄o glorificāda a te presentet amen.

Capitulum vigesimūtertiū.

Te summa deo trinitas oipotens eterne deo: qui es sp̄ p oia
deus benedict⁹ in secula. Quem ois spiritus laudat sup:
pliciter exoramus: quaten⁹ p meritū illius ineffabilis: et exc
cellentissime charitatis qua dilectissim⁹ filius tuus dñs n̄r Jesus
christus hō fieri dignat⁹ est. Qua etiā p salute nostra vincula: op
probria: punitia: flagella: alapaz: coronā spineā: ac īmanissimā moro
tem amoroſe passus est. Ac etiā p meritum gloriosissime: et beatissi
miae virginis Marie: et oīm sanctorū: qui tibi ab initio mundi plas
cuerunt. Necnō p virtute clauū spiritualium quas clementissime
bone Iesu ecclie tue ministris tradidisti: vt huic famulo tuo in
extremis laboranti misericorditer indulgere digneris oia peccata
sua que ab hora sacri baptismatis vsc⁹ ad presens quo: quo mō ma
litia: miseria: ignoratiā: ac fragilitate cōmisit. Et ipsum p sanctas
indulgentias: et absolutos ex thesaris tue īmense charitatis indul
tas reddere digneris in illa puritate: innocentia: ac spirituali claris
tate: quas in baptismate donare dignat⁹ es. Dignare etiā suauissi
me dñe Iesu ab oī aspectu: et terrore demonū ipsum tueri. Et pro
pter gloriost nominis tue honorē ipsum in conspectu diuine maiestatis
tue gratum reddere. Quatenus dulcissime p: ac amabilissi
me redēptor bone Iesu merito oīm sanctorum tuorum: et preserti
sacratissime passionis tue aia eius in vlnas scē charitatis tue cle
menter suscipias te phēni iubilo in celorum beatissimo regno frui
turum. Amen.

Capitulu vigesimūquartum.

Domine deo oipotens: q̄ trinus et vñ es: tua etimia copulit
d charitate te humiliter exoram⁹ p aia serui tui nunc in ext
remis laboratis: quā sacratissime dñe cōmendam⁹ pūssis
me oipotētie tue: vt illā ab aspectu et terrore demonum custodias:
et tuearis ne in desperatōz labat: ne dissidentie tēptationibz obnus
bileſ: ac preteritarū culparū recordatōe maculet. Exaudi nos do
mine glorioſe tuā suauissimā bonitatē interpellantes p illa.

Et exaudi per orationes Patriarcharum. Per merita prophetarum. Per suffragia apostolorum. Per victoriam martirum. Per fidem confessorum. Per castitatem virginum. Per deuotam intercessionem omnium qui tibi ab initio placuerunt. Suanissime domine ab ipsa anima expelle lactantiam: et compunctionem tribue. Superbi am minue: et perfice humilitatem. Fletum suscita: et cor eius mollifica. Ab omnibus insidius intimi illam clementer libera: et in lumine fidei conserua illam. Lumen gratie tue infunde illi: ut de omnibus peccatis veram contritionem obtineat. Clementissime domine omnia desideria mala tolle ab ipsa. Omnia diaboli tela ignea extingue. Bona illi lachrymas et tuo ardenti affectu: quod peccatorum suorum dissoluant vincula. Audi domine que petit: et celeriter exaudi. Si despicias prouersus perit: si propicis vivit. Si iustitiam requiris ante te mortua fetet. Si cum misericordia respiceris: ipsam peccatis fetentez de desperationis baratro suscitas. Quod in ea odis longe fac ab ipsa: et spiritum tue spiritualis letitie illi tribue. Bone Iesu anime eius parce malis criminibus et peccatis. Visita illum infirmum: egrotum cura: sana languidum. Domine Iesu da illi cor quod timeat te: sensum qui intelligat te: et oculos spirituales qui videant te. Domine Iesu miserere illi: et de maiestatis tue se de clementer respice: et anime eius tenebras tui splendoris radio illumina. Clementissime domine Iesu a te peccatorum eius remissionem humiliter petimus: a quo: et per quem est omnis propitiatione. Sancta et immaculata virgo Maria domini nostri Iesu christi mater: te obnixe deprecamur: quatenus per anima huius servi tui interuenire digneris apud illum cuius templum effici meristi. Sancte Michael. Sancte Gabriel. Sancte Raphaël. Sancte Angeli custos eius cum omnibus chorus angelorum: patriarcharum: prophetarum: apostolorum: martirum: confessorum: sacerdotum: levistarum: heremitarum: doctorum: monachorum: virginum: omniumque iustorum. Per eximium domini nostri Iesu christi amore qui vos elegit: de cuius contemplatione gaudetis: vos orare presumimus pro huius fratris nostri anima: ut pro ipsa supplicare dignemini. Quatenus de diaboli fauibus: et de morte perpetua liberari mereatur. Domine Iesu perpetuam vitam sum magna misericordia tuam ei largire digneris. O clementissime domine Iesu qui omnem misericordiam famulum tuum a tua misericordia fieri alienum non patieris. Quatenus in passionis sacratissime tue merito ab omnibus

peccatis suis abluatur: et tecum eternaliter in celorum beatissimo regno gloriatur Amen.

Dñe Jesu de' nr in adiutoriu serui tui morietis intende:
Dñe ad adiuuandum illi festina amē.

Capitulū. xxvi.

Iesu deus noster oculos famuli tui illumina: ne in morte ob dormiat: neq; inimicus eius dicat. Preualui aduersus eum: Exaudi domine Jesu orationes nostras pro eo: illūina domine Jesu aias eius. Signa domine Jesu lumen vultus tui super eum. Humilem letitiam domine Jesu infunde in cor eius. Voce nostra dñe Jesu clamamus ad te pro eo. Bone Jesu de excelso glorie tue exaudi nos pro eo orantes. Susceptor esto domine Jesu eius in obitu suo āge lorum dñe iesu letifica aiam eius.

Capitulū. vigesimum septimū.

O Maria virgo suauissima huic seruo tuo morienti misere: Et orationem nostrā pro eo pia mater exaudi. Ad te gloriosissima virgo Maria oramus pro famulo tuo. Mater sacratissima nos orantes pro eo velociter exaudi. Respice beatissima virgo Maria in seruum tuum: et miserere illi: qz gloria mea unicus et paupē est. In pace tua suauissima virgo Maria huius famuli tui anima dormiat: et requiescat. Auribus gloriosa virgo maria percipe verba orationis noſtre pro famulo tuo: et intellige clamorem cordis nostri pro eo beatissima mater

Capitulū. vigesimum octauum

Iesu domine deus noster voces orationis noſtre p famulo tuo intende rex noster: bone iesu cor eius illumina. Et letetur domine iesu anima serui tui: quia sperat in te. Domine iesu sp exultet de te. Operat bone iesu famulus tuus in te. Domine iesu salvum fac ipsum et omnibus persequentibus eum: et libera illum. Ut quid bone iesu recessisti longe. Domine iesu ne despicias seruum tuum in opportunitatibus et tribulatione. Em mihi tuā dñe iesu aiam serui tui viuiscere: et bone iesu noi tuo psallat in euu

Capitulū. vigesimum nonauum

Maria virgo pūffima seruo tuo miserere: quoniam infirmus est. Unquam eius suauissima mater sana: quia omnia interiora eius conturbata sunt. Unīma serui tui gloriosa virgo maria de manu satiane eripe. Conuertere pia mater et salvum fac illum. Respicere suauissima virgo Maria inimicos serui tui: qui

multiplicati sunt. Beatissima mater adiuua illū ne pereat. In tua
iustitia suauissima virgo Maria deduc famulum tuū propter ini-
micos eius: dirige in conspectu tuo vias eius. Anima serui tui tur-
bata ē valde: et tu suauissima mater salua illū ne cadat a via sancta

Capitulum trigesimum.

Iesu domine deus noster ne in furore arguas seruum tuū
neq̄ bone iesu in ira tua corripias illum. Scultet bone iesu
su in te salutari suo seruus tuus. Bone iesu libera eum ab
interitu demonis. Saluum fac bone iesu seruum tuum: quoniam
spiritus eius deficit. et veritates tue ab anima eius diminute sunt.
Vide domine iesu animam serui tui in obitu laborante: et de ma-
nu peccatoris libera eam. Serua domine iesu animam serui tui:
et custodi illam a generatione mala in euum.

Capitulum trigesimū primū.

Maria virgo sacratissima adiua illum ne pereat. Turibus percipe gloria vir-
go maria orationem nostram pro famulo tuo: ne demō glo-
rietur de illius perditione. Refugium esto suauissima virgo maria
huic pauperculo morienti: et in hac horribili tribulatione esto illi
adiutrix. In lumine fidei glorioſissima virgo Maria animam serui
tui letifica: et illius mens non moueatur a timore domini. A resu
stentibus dextere tue suauissima virgo Maria animam famuli
tui custodi: et presentia tua consola illam.

Capitulum trigesimū secundū.

Iesu domine deus noster animam famuli tui conserua: qm̄
sperat in te: illaſtra cor eius: vt iubilose ad te veniat. Cul-
tet bone iesu cor serui tui morientis in te cantet: et psallat
tibi domino deo suo in eternum. Sub umbra alarum tuatum dñe
iesu famulum tuum protege a facie impiorum qui illum affligunt.
Alsq̄ quo amētes faciē tuā ab eo: Salua dñe iesu ex ore leonis aiaz
famuli tui: et a cornibus unicorniū bone iesu misericordē libēa eā

Capitulum trigesimū tertīū.

Maria virgo misericordias tuas cum famulo tuo moriente
mirifica illum in te sperantem saluum fac. Mures tuas glo-
riosissima virgo maria ad seruum tuum inclina: et affectum
cordis illius eraudi. Nam in tribulatione maxima versat. Respi-
ce suauissima virgo maria huius serui tui morientis angustias: et
illum libera: et ad preces nostras pro illo intende.

In hac terribili animaduersione famuli tui glorioſiſſima virgo ma‐
ria inuocamus te: quatenus suaui aspectu tuo letifices illum. **A**d
te suauiflma xgo. m. qia3 serui tui trabe: n erubefcat qm̄ ſpat i te
Capitulum trigesimum quartum.

IESU domine deus noster anima famuli tui requiescat i fe‐
clo illi nunc refugium et liberator. **E**xurge bone ieuſu in
adiutorium serui tui. **D**emonem preueni et illum expelle
ne animam famuli tui rapere valeat. **S**it bone ieuſu nomen tuum
dulciſſimum benedictum: et hoc nunc et usq; in ſeculum. **V**oce na‐
bone ieuſu ad te pro seruo tuo clamamus: ſalua illius animam i hac
hora. **S**aluam fac domine ieuſu animam famuli tui: et libera eam
bone ieuſu quia deus ſius es tu.

Capitulum trigesimum quintum

Maria virgo beatissima animam serui tui illuminare: et tenet
bras eius mentales tua prece depelle. **A**b iſurgentibus in
famulum tuum gloriaſa virgo Maria libera eum: et a ſpū
iniquo protege illum. **R**espice in seruum tuum morientem ſuauif‐
ſima virgo Maria: et libera eum ne pereat. **I**mple clementiſſima
virgo Maria preces noſtras pro famulo tuo: ut ſentiat quia tu es
eius ſuauiflma mater. **A**uxilium de celo gloriaſa virgo maria mit
te seruo tuo: et de excelſo tuere illum.

IESU domine deus noster animam serui tui ſalua3 fac vt
de tua preſentia ſemper letetur. **E**xultet in te bone ieuſu
ſeruus tuis: psallat et cantat tibi in euum. **E**peret in te
domine ieuſu famulus tuus iſcripe illum ne pereat. **G**ias tuas do‐
mine ieuſu ſeruo tuo oſtende: et ſemitas tuas edoce illum. **F**m mifes
ricordiam tuam domine ieuſu misere ſeruo tuo: et propter bonitas‐
tem tuam animam illius illumina. **C**apitulum. xxxvii.

Maria virgo beatissima auxilium tuum ne elongaueris a ſer‐
uo tuo: ad illius defenſionem propera. **A**framea diabolis
gloriaſa virgo Maria animam famuli tui libera: et de ma‐
nu illius erue ipsam. **R**eminiscere miſericordiarum tuarum ſuauif‐
ſima virgo Maria: et de inferno animam serui tui libera. **In** veri‐
tate tua gloriaſa virgo maria animam famuli tui dirige: et esto illi
ſuauiflma pſolatrix. **N**ia3 fui tui btiſſima xgo. m. cuiſodi et erue il‐
la ne in desperato3 labat.

Capitulum trigesimum octauum

IESU domine deus noster humilitatem: et laborem famu‐

tui vide: et omnia eius delicta dimitte. Exaudi bone iesu voce^z nostram: qua pro anima serui tui ad te clamamus: miserere illi et salua illam. Saluam fac animam famuli tui domine iesu: et de celo benedic illi. Velociter boe iesu preces nras p seruo tuo exaudi quia illius spiritus deficere incipit. In misericordiam tuam domine iesu animam famuli tui vivifica: ut sancte fidei lumine iubilose custodias.

¶ Capitulum trigesimumonum.

Maria virgo suauissima seruo tuo quoniā tribulatur misericordia: et ne aspectu demonis terreatur illum adiuua. Maria serui tui bone iesu: et gloria virgo Maria iubilet in te: et delectetur in suauissimo nato tuo. Respice beatissima virgo Maria ad famulum tuum: in manibus tuis illius animam suscipe. Illustra faciem tuam gloria virgo Maria super seruum tuum: in tua misericordia illum saluum fac. A persequentibus animam serui tui suauissima virgo Maria eripe illum: et de manu odientium eum libera illum velociter.

¶ Capitulum quadragesimū.

Iesu domine deus noster indica anime serui tui inocentes: expugna ocios impugnantes illam. Effunde bone iesu frumentam tuaz aduersus illos qui persequuntur animam famuli tui. Dic anime eius salus tua ego sum. Salus domine iesu esto aie serui tui: et eius protector in omni tribulatione. Vide bone iesu afflictionem famuli tui: ne sileas: et ne discedas ab illo. Saluator aie bone iesu exurge in adiutorium serui tui: ne a te aspectu demonis separetur.

¶ Capitulum quadragesimūprimū.

Maria virgo beatissima esto anime famuli tui in refugium a tribulatione que circundat illam: tua presentia letifica illam. Apprehende gloria virgo Maria arma et scutum: et exurge in adiutorium serui tui. Retrosum auertantur suauissima virgo Maria: et confundantur demones. Et ne animam famuli tui obnubilent: tu gloria virgo domina adiuua illam. Induantur gloria virgo Maria demones pudeat: et confusione: ut anime serui tui in nullo proorsus nocere valeant. Animam famuli tui clementissima virgo Maria respice: et a deceptione aduersari illa erue.

¶ Capitulum quadragesimūsecundū.

Iesu domine deus noster intende anime famuli tui: et libera illam: et propter terrorem inimici tuo splendore illustra illam.

Exaudi bone iesu seruum tuum quondam benigna est misericordia tua. **S**icut meritum gratie tue libera illum. **G**alunz fac bone iesu seruum tuum: illius mentem tua gratia illumina. **V**ocez servi tui domine iesu exaudi in hac hora: et propter nomen sanctum tuum protege illum. **G**alus electorum bone iesu tu es: in lumine tuo lesistica animam famuli tui: ut ad te perueniat.

Capitulu quadragesimūtertium.

Quia virgo beatissima famulo tuo miserere: quoniam vnde conculcatur: et demon tota die impugnans tribulat animam serui tui gloriosa virgo Maria de te exultare: ut delectet in suavissimo filio tuo. **R**edde beatissima virgo Maria spiritualem letitiam famulo tuo: et per te cor illius confirmetur in dominio deo. **I**nclina gloriosa virgo maria aurem tuam ad seruum tuum quoniam iops et pauper est. **A**dintri esto suauissima virgo maria famulo tuo: adiuua illum ne in eternum pereat.

Capitulu quadragesimūquartū.

Iesu domine deus noster sum misericordiam tuam iudica seruum tuum: ut qui oderunt eum non supergaudeant illi. **E**xurge bone iesu adiuua seruum tuum: et propter nomen tuum redime. **G**alutaris noster bone iesu ad te conuerte seruum tuum: et ostende illi gloriosam faciem tuam. **V**eritatem: et lucem tuam bone iesu emittre famulo tuo: et ipse illius animam adducant. **S**piritus tuus dñe iesu istinde seruo tuo ut vivat in eternū. **L**a. xl.

Quia virgo suauissima famulo tuo miserere: quoniam in te confidit anima eius. adiuua gloriosa virgo Maria seruum tuum: et saluus erit: medite spiritus in lege domini. **R**espice beatissima virgo Maria in seruum tuum et miserere illi. **D**a spirituale donum illi ut filius gratie sit. In quaunque hora gloriosa virgo Maria invocauerit te per seruo tuo velociter exaudi nos orantes per illo. auribus precibus beatissima ergo in omnes manus per famulo tuo et intende ad deprecationem nostram.

Capitulu quadragesimūsextum.

Iesu domine deus noster susceptor esto famuli tui: et libera illum ab omni malo. **E**xurge bone iesu saluus fac seruum tuum et non timeat demones circumdantes animam eius. **F**erius tuus domine iesu angustiatur: subueni illi ut tua presentia consolatur. **V**ide domine iesu temptationes quas famulus tuus patitur: et succurre illi ne pereat. **G**etiatis anima serui tui domine Iesu auxilium gratie tue et perpetuo gaudeat in te.

D

VCapitulom quadragesimū septimū.

Maria virgo dulcissima exultet seruus tuus i tua misericordia quoniam tu es suauissima peccatorum respiratio. anima serui tui gloriosa virgo **M**aria exultet in te: non deserat neque despicias illum. Respice gloriosa virgo **M**aria afflictiones quas patitur anima serui tui: non derelinquas illum demoni tribulādus. In semitaz rectaz gloriosissima virgo **M**aria animam famuli tui deducas: ne glorief sathan contra illum. ad te gloriosa virgo **M**aria pie clamam: pro anima serui tui: vt tuo benigno foueat p̄sidio.

T

Iesu domine deus noster adiutor esto famulo tuo: et lumē sancte fidei illi infide vt lete veniat ad te. Exurge bone iesu: si in adiutorium famuli tui: exurge et ne repellas illum a te. Busci pe domine iesu animaz serui tui et viuat: et non confundas illum ab expectatione sua. Virtutus amator bone iesu couerte faciem tuaz ad famuluz tuuz et ab omni dolore libera eum. Super seruuz tuuz Domine iesu deprecabilis esto: et salua illum ab omni malo.

D

VCapitulū quadragesimū nonū.

Maria virgo suauissima famuluz tuuz ab omnibus angustijs quas patitur libera: vt iubiletur cum omnibus sanctis ad te. adhereat gloriosa virgo **M**aria alia serui tui tibi: tu suscipe illā ut sequatur te. Recordare beatissima virgo **M**aria q: tu es aduocata miserorū miserere aie famuli tui: ad iucunditatē celestē puenire valeat. In māib' tuis gloriosa vgo. m. aia famuli tui suscipe clementer: vt exulfet et letetur de tua gloria: et salvatione sua. ad te suauissima virgo **M**aria oramus pro anima famuli tui: vt per te presentetur gloriosissimo filio domino nostro iesu christo perpes tuo spiritualiter copulanda amen.

VCapitulū quinquagesimū.

Audate omnes ciues celici dominum iesum cum gloriosa virgine **M**aria in spiritu iubilationis: omnis terra cum gaudio laudet matrem cum filio: cum quibus aiam hui famuli sp̄ viuat. Ne remiscar̄ dñe delicta famuli tui: neque vindictam sumas de peccatis eius bone iesu domine deus noster.

Kyrieleison

Christeleison

Kyrieleison,

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Pater de celis deus miserere ei.

Fili redemptor mundi deus miserere ei

Spiritus sancte deus miserere ei.

Sancta trinitas	vnuis denuis miserere ei.	
Sancta anima dñi nři Jesu christi	miserere ei.	
Sancta Maria		ora pro eo.
Sancta dei genitrix		01.
Sancta virgo virginum		02.
Sancte Michael		02.
Sancte Gabriel		02.
Sancte Raphael		02.
Sancte angele custos eius		02.
D̄es sancti bōtorū spirituum ordines		02.
Sancte Jobannes baptista		02.
D̄es sancti patriarche et prophete		02.
Sancte Petre		02.
Sancte Idaule		02.
Sancte Andrea		02.
Sancte Jacobe		02.
Sancte Jobannes		02.
Sancte Philippe		02.
Sancte Bartholomee		02.
Sancte Matthee		02.
Sancte Thoma		02.
Sancte Jacobe		02.
Sancte Simon		02.
Sancte Zadee		02.
Sancte Mathia		02.
Sancte Luca		02.
Sancte Marce		02.
Sancte Barnaba		02.
D̄es sancti Apostoli et Euāgelistae		02.
Omn̄es sancti discipuli et innocentes		02.
Sancte Stephanie		02.
Sancte Clemens		02.
Sancte Firte		02.
Sancte Cornelii		02.
Sancte Cipriane		02.
Sancte Laurenti		02.
Sancte Vincenti		02.
Sancte Ignati		02.

Sancte Fabiane	02.
Sancte Sebastiane	02.
Sancte Mauriti cum sotis tuis	02.
Sancte Dionisi cū sotis tuis	02.
Omnes sancti martyres	02.
Sancte Silvester.	02.
Sancte Gregori	02.
Sancte Martine.	02.
Sancte Nicolae	02.
Sancte Ambrosi	02.
Sancte Augustinne	02.
Sancte Jeronime.	02.
Sancte Anthoni	02.
Sancte Paule prime heremita.	02.
Sancte Benedicte	02.
Sancte Bernarde	02.
Sancte Francisce	02.
Sancte Dominice	02.
Omnes sancti confessores	02.
Sancta Felicitas.	02.
Sancta Perpetua	02.
Sancta Blandina	02.
Sancta Agnes.	02.
Sancta Cecilia	02.
Sancta Apolonia	02.
Sancta katherina.	02.
Sancta Maria magdalena.	02.
Sancta Margareta	ora pro eo.
Omnes sante virgines & continentes	orate pro eo.
Omnes sancti & sancte dei	orate pro eo
Propitius esto.	parce ei domine
Propitius esto: & a morte perpetua	libera eum domine.
A visione diaboli	libera eum domine
A Lerrore demonum	libera eum domine.
A Gelu horrido e calore nimio	libera eum domine.
Difidientia mentis	libera eum domine.
Tenebris mentalibus	libera eum domine
Loco penarum & pondere peccatorum	libera eum domine

Ab omni malo: et auditu maledictionis eterne libera eum domine.
Per annuntiationem et nativitatem tuam libera eum domine.
Per vincula: opprobria: et conuictia tua libera eum domine.
Per flagella: alapas: et sputa libera eum domine
Per coronā spineā: derisiones: passionē: et crucē tuā libera eū dñe
Per sacratissimam mortem tuam libera eum domine
Per gloriosam resurrectionem tuam libera eum domine.
Per admirabilem ascensionem tuam libera eum domine
Per gratiam sancti spiritus paracliti libera eum domine
In die iudicij libera eum domine
Per intercessionem omnium sanctorum libera eum domine.
Deccatores. te rogamus audi nos.
At iracundie tue flagella ab eo remoueas te rogamus audi nos.
At eum ab omnibus erroribus absoluas te rogamus audi nos.
At spiritū eius a loco horrois: et tenebrarū liberes te ro. audi nos
At eū in nōero electorū tuorū assumas te rogamus audi nos
At a consortio malorū eū discerni facias te rogamus audi nos.
At eū in regione viuorū cū sanctis angelis collocae digner̄ te ro.
At eū premia vite eterne adipisci facias te rogamus audi nos.
At eū a mortifero diabolo defende digner̄ te rogamus audi nos
Fili dei te rogamus audi nos.
Domine iesu christe pro nobis crucifixe te rogamus audi nos
Domine Iesu christe de aduersarijs triūphator te roga. audi nos.
Domine iesu christe aduocate noster clementissime te ro. au. nos.
Agnus dei qui tollis peccata mundi parce ei domine
Agnus dei qui tollis peccata mundi miserere ei domine.
Agnus dei qui tollis peccata mundi dona ei pacem
Kyrieleison. Christeleison. Kyieleison: Pater noster.
Saluum fac seruum tuum deus meus sperantem in te
Esto ei domine turris fortitudinis a facie inimici.
Nihil profitiat inimicus in eo: et filius iniquitatis non apponat nocere ei.
Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo.

Capitulum quinquagesimumprimum
Recordiam tuam domine sancte pater omnipotens

eterne deus pietatis affectu pro alijs orare cogimur. Et qui p nos
stris peccatis supplicare nequaquam sufficiimus: tamen de tua gra
tuita pietate confisi clementiam tuam depositimus: vt anima hu
iis famuli tui ad te reuertentes cu[m] pietate suscipias. Adsit ei an
gelus Michael: et per manus sanctorum angelorum inter sanctos
et electos tuos in suu Arabe: Isaac: et Jacob patriarcharum tuorum
eam collocare digneris. Quatenus a principibus tenebrarum: et
de locis penarum liberata nullius ignorantie: aut proprie voluntatis
seu fragilitatis confundatur erroribus. Sed potius agnoscat
a tuis: et sancte beatitudinis requie perfruatur: atq[ue] cum magni
iudicij aduenierit dies inter sanctos resuscitatus: gloria beatissi
me visionis perpetuo satietur.

Capitulu[m] quinquagesimū secundū.

Sanctissime domine Iesu christe per illum ineffabilez amo
rem qui te dignissimum innocentissimum. et delicatissimum
paterne charitatis filium pro nobis factum hominem vul
nerari ac crudeliter mori pro hominibus redimendis fecit. Indul
ge clementissime domine Iesu huic famulo tuo omne quod cogis
tatu: verbo: et facto: affectiōbus: et motibus: et sensibus anime: et
corpois deliquit. Et veram omnium peccatorum suorum remissio[n]em
sacratissime domine Iesu tribue illi spirituale lumen tue ardenter
sime charitatis: qua totius mundi culpas diluisti: ac in plena sup
pletione omnium negligentiarum suarum meritorum tue sacratissime
passionis adde. Et insuper tribue illi fructus omnium bonorum operum
per electos tuos factorum qui tibi placuerunt.

Capitulu[m] quinquagesimū tertiu[m]

Oloriosissime domine Iesu in ynone ferventissimi amoris
qui te coegit incarnari: et anxi spiritu in cruce mori. Ad
medullam dulcissimi amoris tui pulsamus: et famulo tuo
omnia peccata que omni modo commisit dimittas: et tue perdignis
simus passionis merito omissa supplexas: faciasque illuz superabundā
tissima multitudinez miserationum tuarum. Disponas eni[m] placidissi
mo tibi modo sibi utilissimo: suau patientia: vera penitentia:
plena remissione: recta fide: spe firma: ardentis charitate: et perfectissimo
statu. Quatenus inter dulcissimum amplectu[m]: et suauissimum
osculu[m] tuu[m]. O clementissime domine Iesu eius anima letanter ec
priet ad tuam eternaz laudez: et gloriaz laudandam: cognoscendā
et fruendam Amen.

Capitulū quinquagesimū quartū

Alcratissime domine ihesu christe in manus inextinguibilis
misericordie tue commendamus spiritū huius famuli tui
in amoris tui magnitudinem: quo se anima tua sanctissima
in cruce gloriose patri commendauit. Suppliciter depreca-
tes quatenus per illam ineffabilem qua diuina paternitas in se to-
tum traxit illam sanctissimam animam tuā: ut in ista hora famuli
tui in eodem seruissimo amore spiritu eius suscipias. Eya dul-
cissime domine Jesu animarum redemptor: benignissime domine
per illam lachrymabilem vocem qua fin humanitatem pro nobis
moriturus: laboribus: et doloribus passionis adeo consumptus es
ut te a patre derelictum tecum clamares: ne longe suauissime ihesu fa-
cias a famulo tuo tue miserationis auxiliu in hac hora afflictōis
sue pre defectione: et presumptio spiritus te invocare non valēte
Sed triumphum sancte crucis et per virtutē salutissere passōis
gratiōis mortis tue: cogita de: et cogitationes pacis: et misericor-
die: et consolationis: et non afflictionis. Et libera eam ab omnibus
angustiis: et tua solita benignitate bone Jesu et dulcissime p̄ er me
illam a tormentis sibi deputatis: et ad eternam requiem illam per-
ducere digneris cum voce exultationis.

Capitulū quinquagesimū quintū.

O Intemerata: et in eternū benedicta virgo Maria: totius
angustie et miserie adiutrix: famulo tuo succurre dulciter:
et tuam gloriosam faciem ostende illi in hac ultima necessis-
tate sua: et omnes inimicos eius in virtute suauissimi filii tui domi-
ni nostri ihesu christi: et sancte crucis disperde: et a potente draconē
infernali: et ab eius horribili visione: et ab omni fraude malorum spi-
rituum defende illum: et ex oī angustia libera eum: quatenus tecum cū
beatissimis spiritibus domino deo in celorum beatissimo regno spiritua-
les psalmat laudes amen. **C**apitulū quinquagesimū sextū.

Sancte Michael archagеле huic aie succurre apud altissimū
iudicē. O iuicissime pugil assiste huic famulo in extre-
mis laborati: et eum potenter a draconē infernali defēde: et a visi-
one: fraudeque malorum spirituum. Insup exoram te p̄clarū: ut in hac
extrema hora vite ipsi alaz ei benigne suscipias: ac suavitē i finū
tuū recipias: illaque in locū refrigerij lucis et pacis pducas cū dño ie-
su eternaliter regnaturū amen. **C**apitulū. lxxv.

Misericordissime domine Jesu christe fili dei vnu in

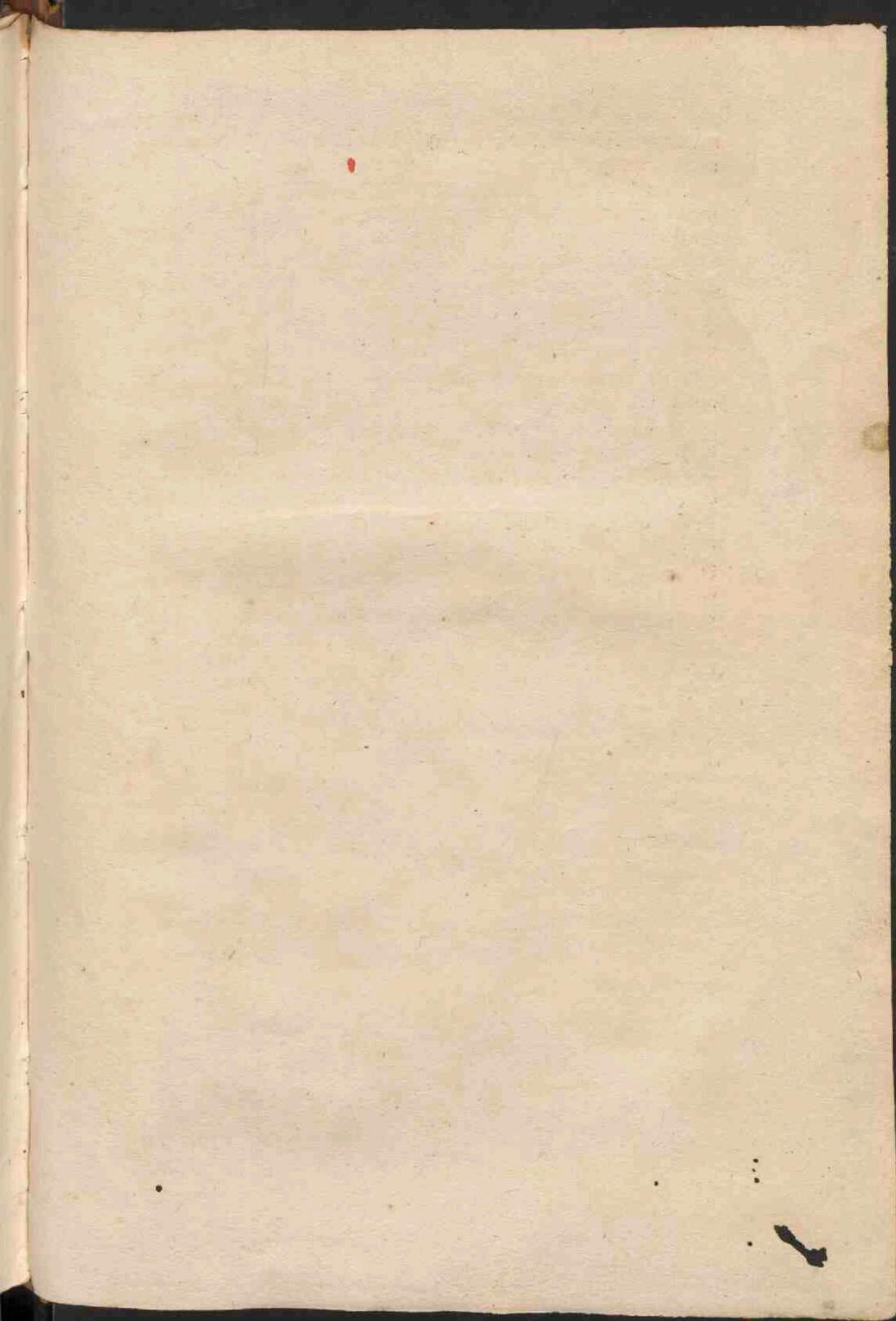
In unioē illius h̄mēdatōis qua tuā sc̄tissimā oīaz in cruce moriēs
pri tuo celesti p̄mendasti misericordissimā bonitatē tuā hūilitē ex
orantes petim⁹ q̄ten⁹ p̄ oēs honorē ⁊ meritū eiusdē aie tue sc̄tissimā
me p̄ qua oēs saluāt̄ aie: ⁊ a morte ppetua liberan̄t̄: aie famuli tui
miserereat̄ eam misericorditē liberāt̄ ab iſidō diaboli: aie miserijs ⁊
penis: ⁊ illā p̄ te sc̄tissime passiōis meritū ⁊ b̄tissime m. v̄gis ⁊ ma
tri tue itēcessione ad p̄teplatoz tue b̄tissime v̄siliōis p̄ducē digner̄t̄.

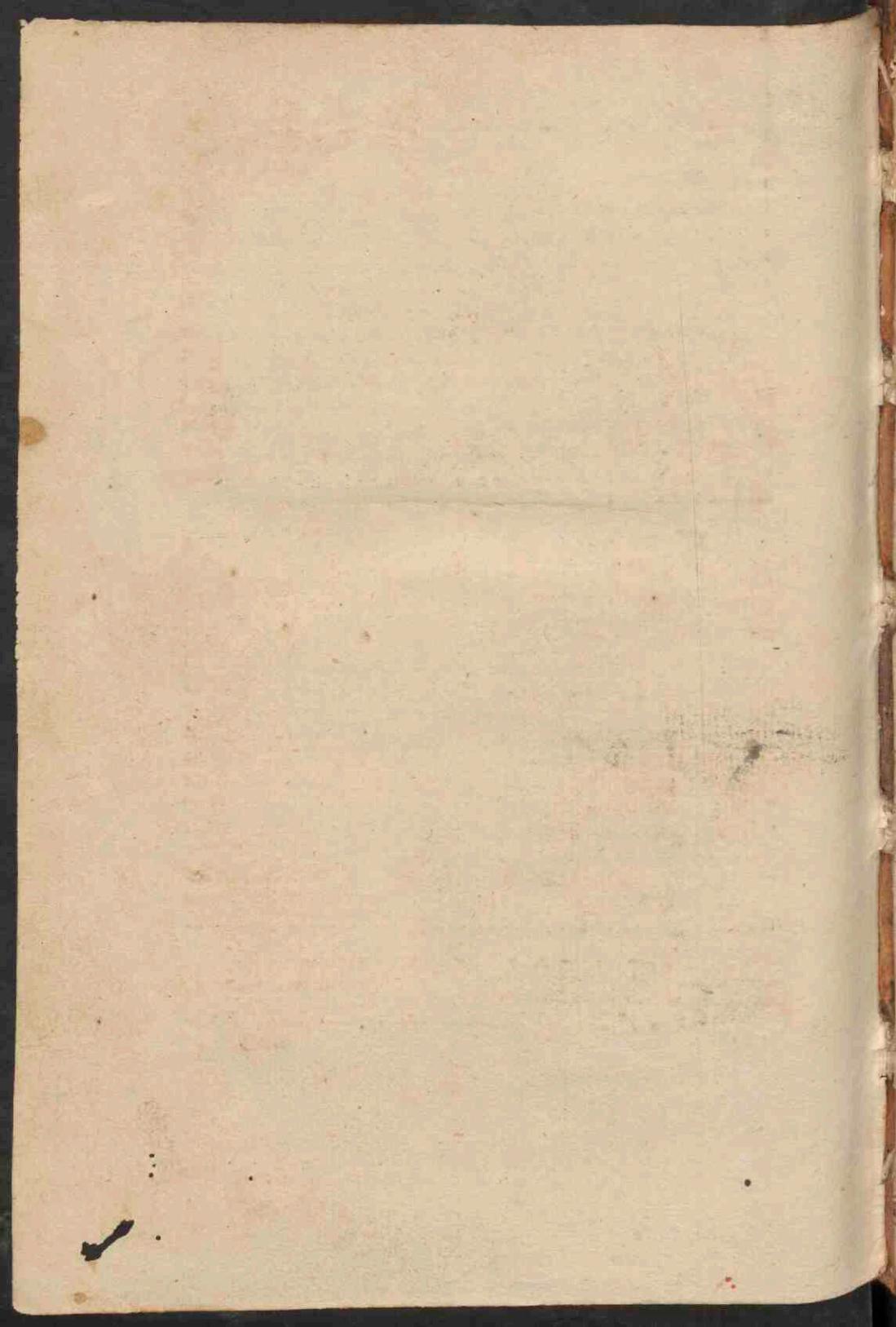
Lapitulum quinquagesimum octauum.

Om̄medam⁹ te frāte charissime oipotenti deo: cui⁹ crea
tura es: vt cū hūanitatis debitu morte iterueniēte psolue
ris: ad creatorē tuum q̄ te de limo formauit reuertaris. **E**t
de corpore egrediēte aia tua splēdid⁹ angelorūz chorus occurrat,
Patriarchatum cune⁹: ⁊ pp̄betarū nūr̄ suauissimo modulamie
tibi occurrat. **I**ndex apostolorū senatus tibi dand⁹ existat. **C**andida
datorū tibi martirū exercit⁹ iubilosō pcentu obuiet. **L**ilata rutis
lantiū pfectōrū turma te letanter excipiat. **J**ubilantiū te virginuz
chor⁹ suscipiat: ⁊ bē quieti in sinu patriarcharū tibi suavis āplex⁹
appareat: qui inter assistentes sibi iugiter te interesse faciat. igno
res oīo qđ horret in tenebris: qđ stridet in flāmis: quod crutiat in
tormētis. **C**edat tibi teterimus sathanas cū satellitib⁹ suis. i ad
uentu suo te comitantib⁹ angelis p̄tremiscat: atz in eterne noctis
chaos diffugiat. **E**curgat de⁹: ⁊ discipen⁹ inimici ei⁹: ⁊ fugiōt a fa
cie ei⁹ qui oder̄t eum. **C**onfundant̄ igīt̄ ⁊ erubescat contra te legi
ones tartaree: ⁊ ministri sathane: iter tuū deducēte te angelo bos
no ipedire nō valeant. **A**b oī crutiati dñs iesus xp̄s te libet q̄ amo
rose, p̄ te mortu⁹ est. **D**ñs iesus xp̄s dei viui fil⁹ saluator ⁊ redem
ptor tu⁹ intra sancta paradisi ⁊ amena loca te p̄stituat. **E**t ille sua
vissim⁹ pastor iter oues suas te locās agnoscat: p̄plectat̄: ⁊ nutrit̄
ille amantissim⁹ p̄f̄ sui sacratissimi sanguis p̄cio: ab oīb⁹ peccatis
q̄ p̄misisti malitia: miseria: fragilitate: ⁊ ignorātia: mortalitate: ⁊ ve
nialiter te benigne absoluat̄: atz cū electi suis ad dexterā suā phēni
ni iubilo fruiturū te p̄stituit̄: p̄iissimū redemptorē tuuz facie
ad faciē vidēs: ⁊ p̄s̄ sp̄ assūtes beat̄ oculis gloriōsa visione potis
ar̄: donec gloriōso corpore tuo reassumpto sp̄uāt̄ essentiali: ⁊ acci
detali p̄mio cū b̄tissimis spiritib⁹ leter̄ phēni euo. **P**roficiſce nūc
aia xp̄iana de hoc misero mundo in noīe p̄ris oipotētis q̄ te crea
uit in noīe dñi nī ieu xp̄i q̄ p̄ te amoroſe passus est. **I**n noīe sp̄us
sancti q̄ in te ḡtioſe fūsus est. **O**ccurrat̄ tibi et succurrat̄ sc̄ti āgeli
z oīs chor⁹ angelorū. **S**ubueniat̄ tibi priarche in lumine fidei sue

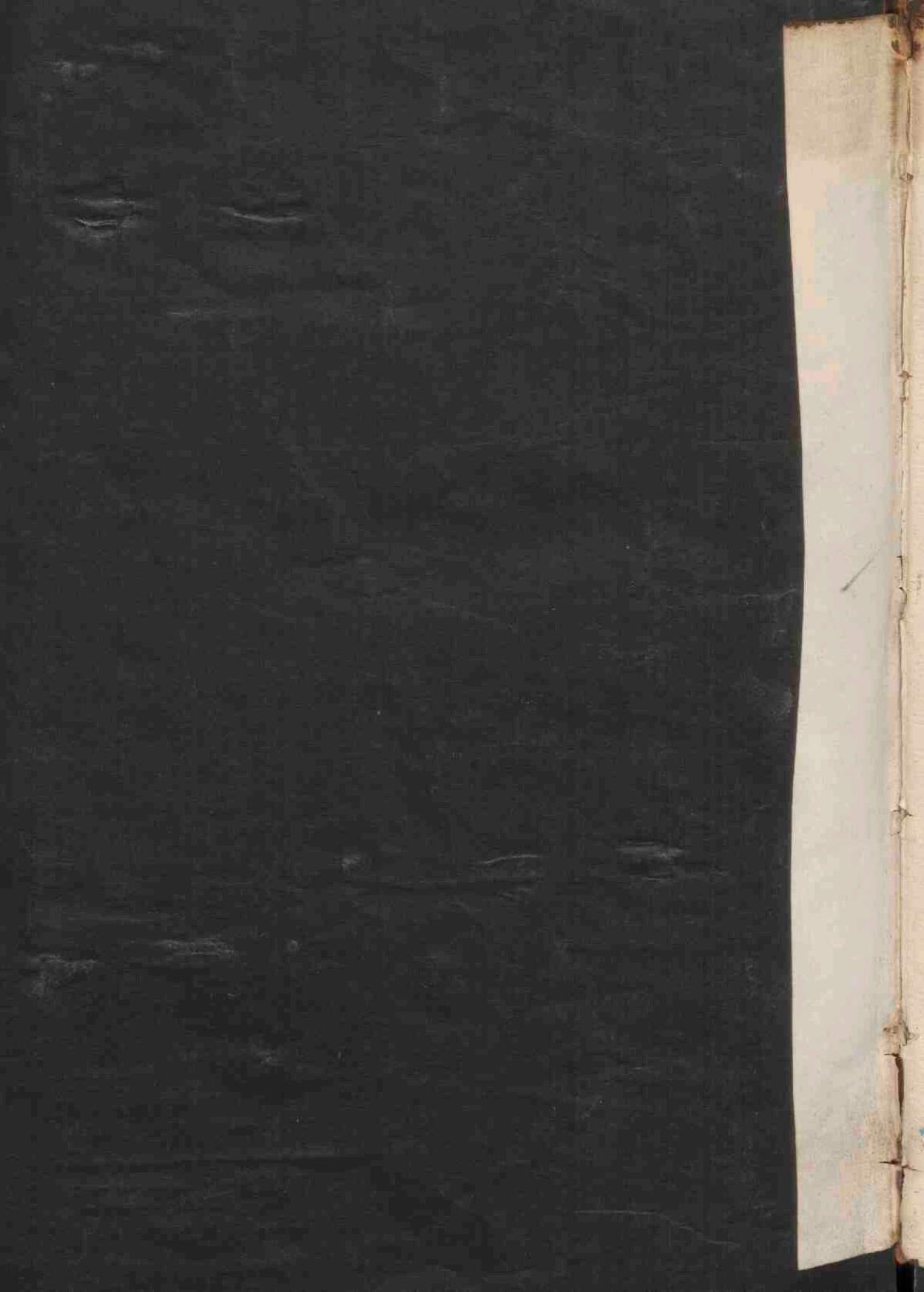
A 1515 b. 24
Prophetæ in splendore spei sue. Apostoli in fulgore eternie charitatis. Martires in maiestissima patientia. Confessores in humili obediencia. Virgines in lucida modestia. Monachi in clara humilitate. Heremiti in sincera austeritate. Et omnes sancti et sancte dei in plena virtutum summatio. Adiuvent omnes orationes sanctorum ut in pace et luce sit locus tuus: et habitatio tua in celesti Ierusalem per eterna secula seculorum. Amen.

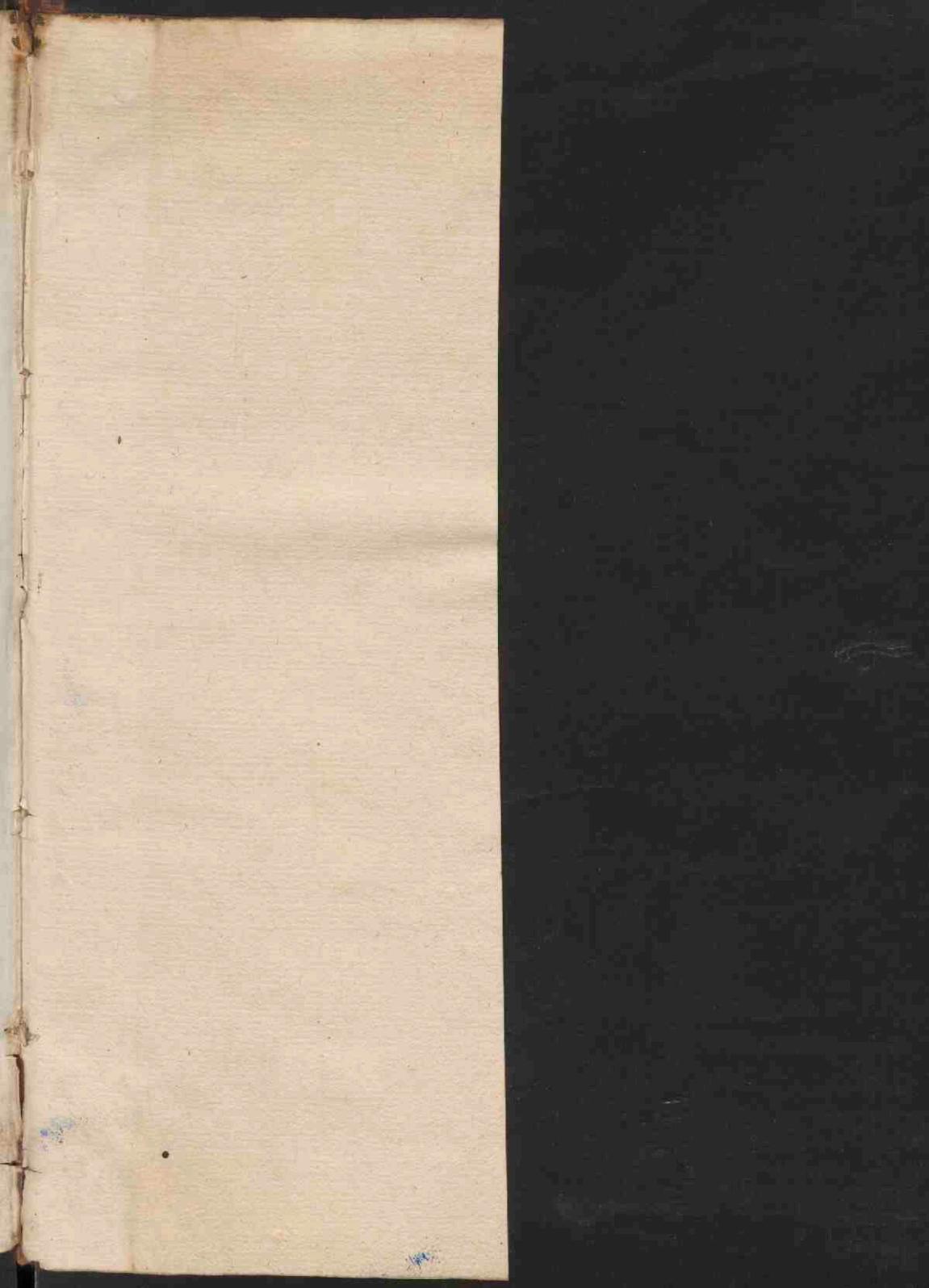
Cecipe nunc tandem studiosissime lector hoc maxime deuotissimæ utilitatissimæ opusculi: diligenti correcto que summope necessaria fruatur emendatū: quo poteris visitatissime grecorum esurientium allegationi satisfaceret: *Vnde ei se. Quid ov.* quod est latine et rectissime in titulo libri nr̄i noscetur interpretatū. In eo enim pulcherrimis et vtriusq; testamenti theologicis exemplis: illud ipsum grecorum resoluīt pueriū: quod a sapientissimo Philone Lacedemōio magna autoritate dictū: ab antiquis, pro oraculo habitū: aut eis Iritis Helpis cōsecratū: et a Junio iuuēale et celo dicit̄ esse descensum. Fac igit̄ persuade tibi non modo ut eū emas qđ impressori p̄gratus est: sed et tibi velut enchiridion et quotidiana lectione frequentandum r̄surpes. Optime vale. Ex heidelberga sexta Julij Anno. MDCCLXIX.

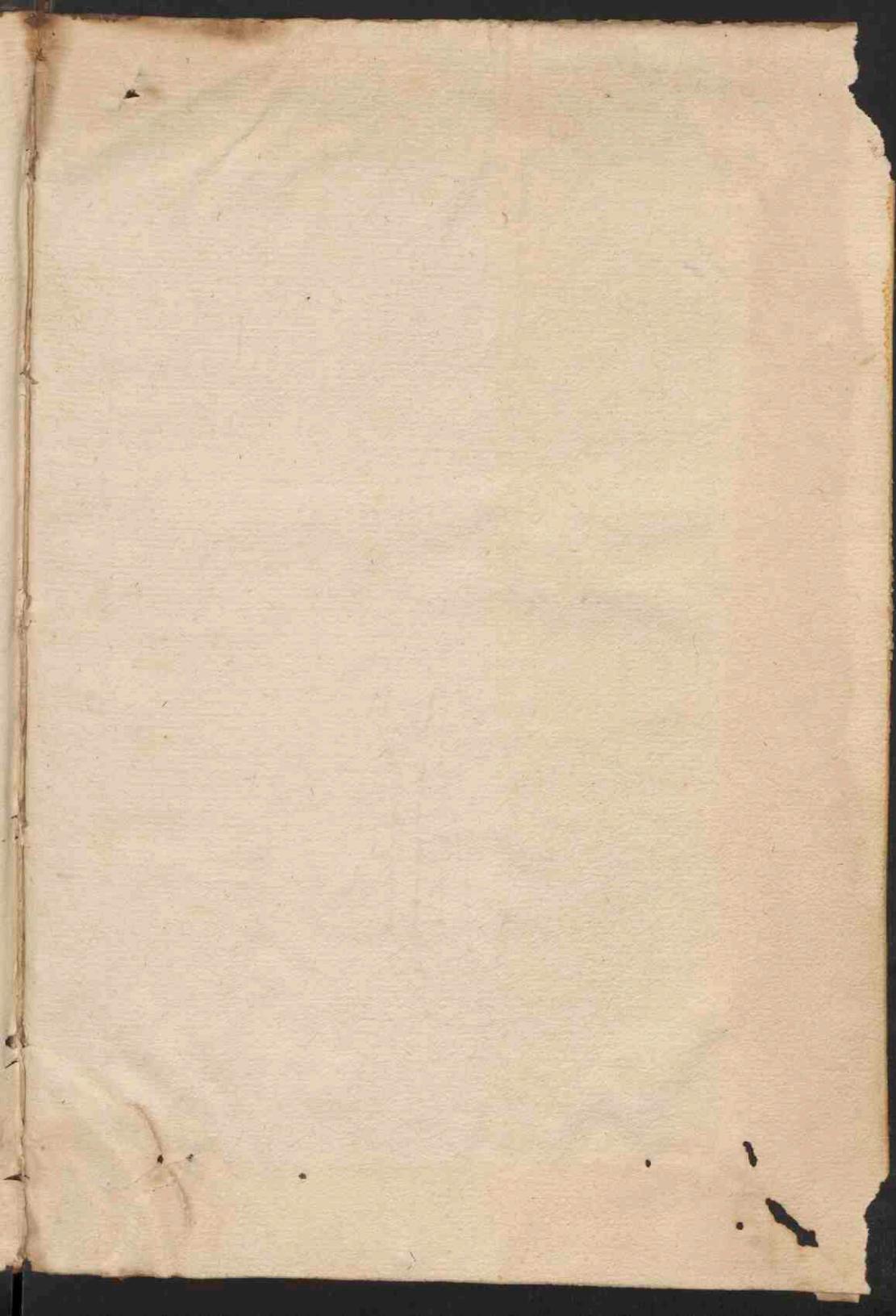

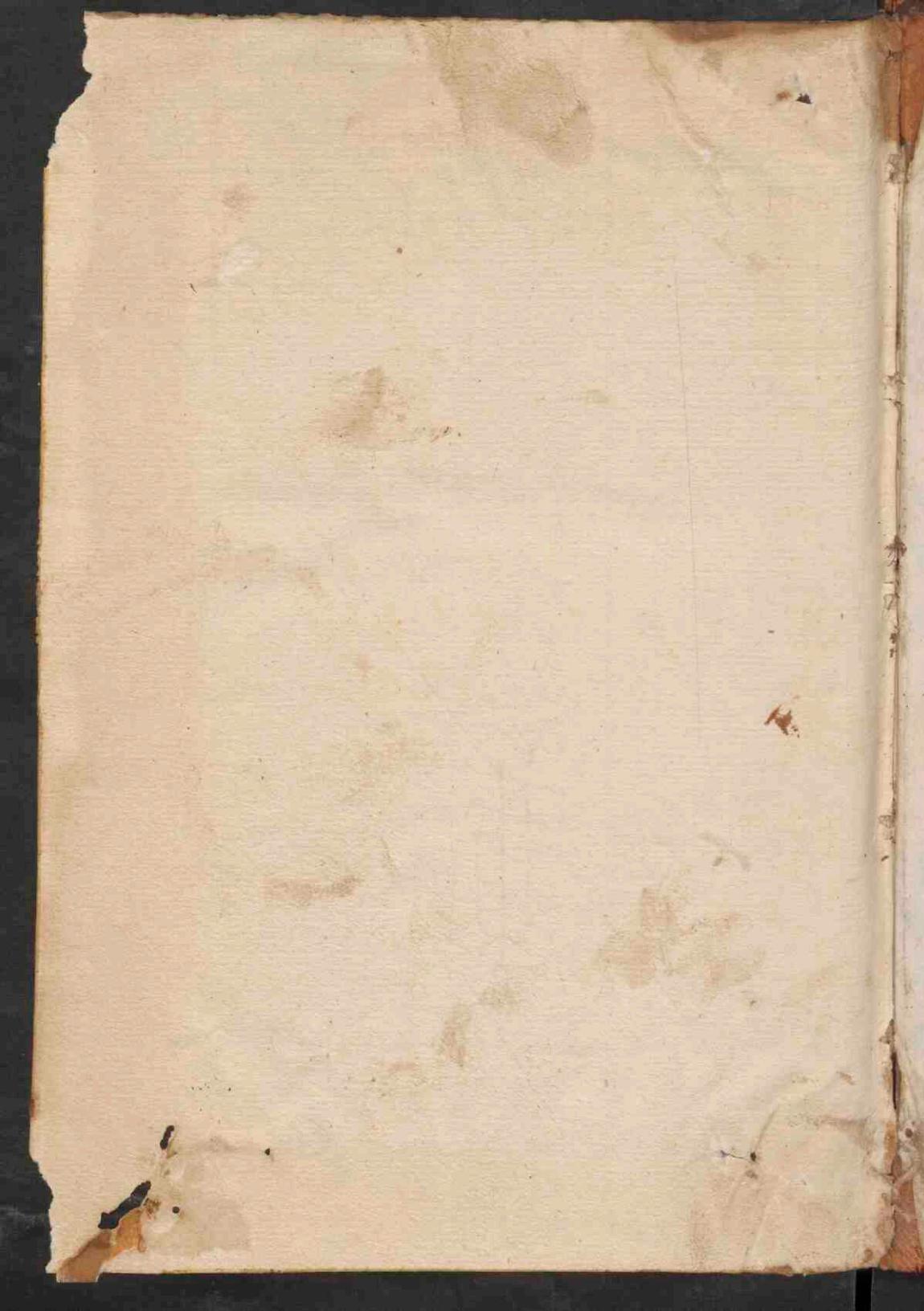

390. 391

